

اُپتِي

ايشور ڌرتِي ان آڪاش ڪلڪھ

1 شروع شروع ۾ ايشور ڌرتِي ان آڪاش ڪلڪيا. ² اُوڻه تُوڻه ڌرتي رو ڪوئي رُوپ نٿو ان اُوڻا مانھ ڪيئن پڻ نٿو ان چاري پاھي پوڻي ئي پوڻي ان گھور اندارو ھٿو. ان ايشور رڻي آتما پوڻي مانھ ھر ماڳ مانھ ھٿي.

پيرھيون ڏي

ايشور سوجھرو ٺاوڻھ

³ پسڻھ ايشور ڪيڏو: ”سوجھرو ٿي زائ!“ ان سوجھرو ٿي ڳيو. ⁴ ايشور زوبو جي سوجھرو ٺاڻوڪو سڻھ. پسڻھ ايشور سوجھرا ان اندارا نڻھ ڌار ڪريا. ⁵ ايشور سوجھرا نڻھ ڏي ڪيڏو ان اندارا نڻھ رات ڪيڏو. پسڻھ ھونز ٿئي ان ھوار ٿيو ان اي پيرھيون ڏي ٿيو.

پيزو ڏي

ايشور آڪاش ٺاوڻھ

⁶ پسڻھ ايشور ڪيڏو: ”پوڻي وسا نالو ماڳ ٿھ، زم اُونسلپو پوڻي نيسليا پوڻي ٿي ڌار ٿي زائھ.“ ⁷ ان ھمروم ٿيو. ايشور اُونسلپا پوڻي ان نيسليا پوڻي وسا نالو ماڳ ٺايو. ⁸ ان ايشور نالا ماڳ نڻھ آپ ڪيڏو. پسڻھ ھونز ٿئي ان ھوار ٿيو ان اي پيزو ڏي ٿيو.

ترٿڻو ڏي

ايشور هُڪڙي زمڻي، سُمونڊ ان زهاڙڪا ٺاوه

⁹ پسنه ايشور ڪڍڻو: ”آپ ٿي هيٺيلو پوڻي هڪا ماڳ پيڙو ته زم هُڪڙي زمڻي ساوڻي ته!“ ان همروم ٿيو. ¹⁰ ان ايشور هُڪا ماڳ ننه زمڻي ڪڍڻو ان جيو پوڻي هڪا ماڳ پيڙو ٿيو تو اُوهان ننه سُمونڊ ڪڍڻو. پسنه ايشور زويو جي ٺاڻوڪو سئ. ¹¹ پسنه ايشور ڪڍڻو: ”زمي مانھ هر نمونا رو کڙ، پاڙي، نونا موٽا زهاڙ، ان ميوٽ را وڻ اُوڳهه ان آپري آپري جنس پرموٽه ڦڙ ڏنه ان پيڙ راکه!“ ان همروم ٿيو. ¹² ان زمي مانھ کڙ، پيڙ واڙا زهاڙ ان ميوٽ را وڻ، جيون را پيڙ آپري آپري جنس پرموٽه هٽا، اُوڳيا. پسنه ايشور زويو جي ٺاڻوڪو سئ. ¹³ پسنه هونز ٿئي ان هوار ٿيو ان اي ترٿڻو ڏي ٿيو.

چارمو ڏي

ايشور سُورج، سنڌر ان تارا ٺاوه

¹⁴ پسنه ايشور ڪڍڻو: ”آپ ۾ سوجهرو ڏيڏا واري شينھون هوئ، جي ڏي ان رات ننه ڌار ڪرڻه ان جيا ٿي ڏيئون، مڏون ان ورھون رڻي ڪپر پاڙيا را نيشون ته.“ ¹⁵ ان او آپ موئين سوجهرا هارو هوئ، زم اوئون ٿي ڌرتي مانھ سوجهرو ته!“ ان همروم ٿيو. ¹⁶ هم ايشور ڏي هارو هورز نايو ان رات هارو سنڌر نايو جيا ٿي توڻا رڻي ڪپر پڙه. ان اوئ تارا پڻ نايا. ¹⁷ ايشور اوئون ٻڌون ته آپ ۾ راکيا زم ڌرتي مانھ سوجهرو ڪرڻه، ¹⁸ هايون ٿي ڏي ان رات را ڌار ڌار توڻا رڻي ڪپر پڙه ان سوجهرو اندارا ٿي ڌار ته. ايشور زويو جي ٺاڻوڪو سئ. ¹⁹ پسنه هونز ٿئي ان هوار ٿيو ان اي چارمو ڏي ٿيو.

پونسمو ڏي

ايشور پوٽي را زناور ان پکي ناوڻه

²⁰ پسنه ايشور ڪيڏو: ”پوٽي الاهي مشيون ان پوٽي موئين ريا واڙون زناورون ٿي پرائي زائو! ان پکي آپ موئين اوڏو!“ ²¹ پسنه ايشور موتا موتا سُموندي زناور، هر نمونا ري مشي ان پوٽي را ننکا موتا جيو زناور اوئون ري نسل پرموئو ناي، ان پکيون ري جنس پرموئو هر نمونا را پکي ناي. ان ايشور زيوو جي ناوڪو سئو. ²² پسنه ايشور هايون ٻڌون نئو ام ڪين آشيرواڏ ڏيڏو: ”وڏو ان گهڻا ٿيو ان پوٽي موئين ٻڌيل پڪڙي زائو! ان پکي زمي مانھ الاهي وڏي زائو!“ ²³ پسنه هونز ٿئي ان هوار ٿيو ان اي پونسمو ڏي ٿيو.

سومو ڏي

ايشور زمي رون زناورون ان منڪون نئو ناوڻه

²⁴ پسنه ايشور ڪيڏو: ”زمي ٿي هر نمونا را جيو واڙا پيڏا ٿئو! زم هر نمونا رو مال، جهنگلي زناور ان نونا ان موتا ايرو زهونزرو.“ ان همروم ٿيو. ²⁵ ايشور هر نمونا رو مال، جهنگلي زناور ان نونون موتون ايرو زهونزروئون نئو ناي. پسنه ايشور زيوو جي ناوڪو سئو. ²⁶ ايشور ڪيڏو: ”هوئو آبي منڪ ذات نئو آپ جيوو ناوون زم او مشيون، پکيون، مال، هر نمونا رون ننڪون موتون زناورون، ايرو زهونزرو، ان ٻڌي ڌرتي مانھ راز ڪرئو.“ ²⁷ پسنه ايشور منڪون نئو آپ جيو ناي، اوئون نئو نر ان نارئي ناي. ²⁸ ان ايشور اوئون نئو آشيرواڏ ڏيڏي ان ڪيڏو: ”گهڻا ٿيو ان ٻڌي ڌرتي مانھ پڪڙي زائو ان ٻڌيون شينھون مانھ زم مشي، پکي ان ٻڌا جيوتا جيو مانھ جيا ڌرتي مانھ سئو راز ڪرو!“ ²⁹ پسنه ايشور ڪيڏو: ”هون تمارا کاڌا هارو هر نمونا رو ڏوڻ، پازي ان ميواتون ڏيونھ.“ ³⁰ ان هون ٻڌون

زناوَرُون، مطلب مال، جهنگلي زناوَر، ٻڌون پڪيون ان زمي مانھ رڙيا وازون ٻڌون زناوَرُون
نٿ، هر نمونا را زهاڙڪا، ڏون ان پازي کاڌا هارو ڏيونھ۔ “ ان همروم ٿيو۔³¹ پسئ ايشور
جئین پڻ نايو اوتا نٿ زوبو جي الاهي نائوڪو سئ۔ پسئ هونز ٿئي ان هوار ٿيو ان اي
سومو ڏي ٿيو۔

2 هيوئ نمونئ ڌرتي ان آڪاش ان هر شينھ رو ناو پورو ٿيو۔² ان ايشور آڀرو ٻڌوئي
ڪوم پورو ڪريو، ان هاتمئ ڏي نورو ٿيو۔³ ايشور هاتما ڏي نٿ آشيرواڌ ڏين
پويتر ڪريو ان اوتا ڏي نٿ ويھوما رو پويتر ڏي ڪيڌو ڪم تو اوتھ ڏي ايشور جڳت نايو
رو ٻڌو ڪوم پورو ڪرين نورو ٿيو تو۔

آدم ان خوا رو ناو

⁴ هائي سئ ڌرتي ان آڪاش نايو رئي وات، ايشور ڌرتي ان آڪاش نايو۔⁵ زئيون ڌرتي
مانھ ڪوئي قصل ان وڻ وٽڪار نٿا اوڳيا، ڪم تون ايشور هزون زمي مانھ مي نٿو ورهايو،
ان ڪيتر وايا هارو ڪوئي منڪ پڻ نٿو۔⁶ ان زمي ٿي سيمو نيهرتو، جيا ٿي ٻڌي زمي
نيئي ٿي زاتي۔⁷ پسئ ايشور زمي ٿي ماتئي ليڌي ان هيڪ آدمي نايو ان اوتا ري ڦريون
موئين حياتي رو هاھ ڦونڪيو، ان او جيوتو آدمي ٿي ڳيو۔⁸ پسئ ايشور منڪ نٿ جيا نٿ
اوتھ نايو تو هيڪي ٻاگھ موئين راکيو جيا نٿ پرميشور اڳوڻئ پاهئ عدن نومي علاقا ۾
اوڳاڙي ٿي۔⁹ ايشور ٻاگھ ري زمي ٿي هر نمونا را وڻ اوڳاڙيا، جيا رئي ميوات کاڌا ۾
ان زويا ۾ نائوڪي هئي۔ ٻاگھ را وس ۾ هيڪ جيون ڏيڌا وازو وڻ هتو ان هيڪ پلائي ان
پونڌائي ري اوڙڪوڻ وازو وڻ پڻ هتو۔

¹⁰ عدن را علاقا ٿي هيڪ ڌريا نيهرتو، جيا ٿي ايئا ٻاگھ نٿ پوئي زرتو۔ اوتا ڌريا ٿي
چار نڌي نيهرتي۔¹¹ پيرهين نڌي رو نوم فيسون سئ، جيئي حويله علاقا موئين ٿين متھ۔
ان اوتا علاقا ۾ هيڪ زرتھ۔¹² اوتا علاقا رو نج هيڪ سئ۔ ان اوتھ موتي ان عقيق پوڻا

پڻ زڙڻه. ¹³ ٻيڙي نڌي رو نوم جيھون سڻ، جڻي ڪُوش را ٻڌا علاقا موئين ٿيئي مٽھ. ¹⁴ ترڻي نڌي رو نوم دجله سڻ، جڻي اسور را علاقا رڻ اڳوڻئ پاهڻ ٿين مٽھ، ان چارمي نڌي رو نوم فرات سڻ.

¹⁵ پسڻ ايشور ھايا آڌمي نڻ عدن را ٻاڳھ ۾ راکيو زم ٻاڳھ ۾ ڪوم ڪرڻ ان اوڻا رڻي ھمپار ڪرڻ. ¹⁶ ايشور آڌمي نڻ ڪيڏو: ”تُون ٻاڳھ رون ٻڌون وڻون رڻي ميوات ڪائي ھيڪڻ. ¹⁷ پڻ ڀلائي ان پُونڌائي ري اوڙڪوڻ را وڻ رڻي ميوات ھاو مت ڪائي، ڪم تو جڻه ڏي تئين ھاڻي ميوات ڪاڏئي، تُون ضرور مري زائھ.“

¹⁸ پسڻ پرميشور سوچيو: ”آڌمي رڻ ھيڪلو ريوو نائوڪو نٽي، تيام ھون آڌمي ھاڙو اوڻا جيوو ھيڪ ساڻي ناويھ.“

¹⁹ پسڻ ايشور او ٻڌائي زناور ان پڪي جيا ماڻي ٿي نايا تا، اوڻون نڻ آڌمي ڪن لي آيو زم او زوڻه جي آڌمي اوڻون را ڪي نوم راکڻ. پسڻ آڌمي جيا زناور نڻ جئين ڪيڏو او اوڻا رو نوم پڙيو. ²⁰ پسڻ آڌمي، جيا رو نوم آدم ھتو، اوڻه ٻڌا مال، پڪيون ان جھنگلي زناورون را نوم راکيا. پڻ آدم نڻه آپ جيوو ڪوئي مدت ڪرنار نه زڙيو. ²¹ پسڻ ايشور آدم مانھ اگهور اُونگھ ميلئي ان زئيون او اُونگھائي ڳيو تئين پرميشور اوڻا ري پاهريون موئين ٿي ھيڪ پاهري ڪاڏي ان اوڻا ماڳ مانھ مونھ ڀريو پرو. ²² تئين ايشور اوڻا پاهري ٿي ھيڪ ڏوشي ناوئي ان اوڻا نڻه آدم ڪن لي آيو.

²³ پسڻ آدم ڪيڏو: ”اي تون مارون ھاڏڪون موئين ٿي ھاڏڪي ان مارا مونھ موئين ٿي مونھ سڻ، تيام اي نارئي ڪيوراشي ڪم تو نر ٿي ڪاڏي ڳيھ.“ ²⁴ تيام آڌمي آڀرا مان ٻاپ نڻه ساڏشي ان آڀري ڏوشي پيڙو ريشي ان او ٻي ئي ھيڪ تن ٿيشي. ²⁵ آدم ان اوڻا رڻي ڏوشي ٻي ئي اوگھاڙا ھتا پڻ او لازي نه مرتا.

ڏوه رڻي شروعات

منڪ پرميشور را حڪم توڙه

3 ايشور زتا پڻ جنگلي زناور پيدا ڪريا تا اوهن ۾ هاپ ٻڌون ٿي گهڻو چالاڪ هتو. اوهه ڏوشي نه ڪيدو: ”ڪي هاس ۾ پرميشور تمون نه ڪيدو جي ٻاگه را ڪيا پڻ وڻ رڻي ميوات مت ڪايا؟“² ڏوشي هاپ نه ڪيدو: ”امي ٻاگه رون ٻڌون وڻون رڻي ميوات تو ڪائي هيڪونه،³ پڻ ايشور ڪيدو جي جيو وڻ ٻاگه را وس ۾ سهه اوتا رڻي ميوات مت ڪايا، ان نڪو وڙي سڀيا، نڪا تمي مري زاشو.“⁴ تتيون هاپ ڏوشي نه ڪيدو: ”تمي هاس ۾ نئين مرو-⁵ ايشور ايئا هارو نا پاڙيو ڪم تون او زوڻهه جي جهه ڏي تمي اوتا نه ڪاشو، تتيون تمون نه هزم آوشي رڻي ان تمي پرميشور را زم ڀلائي ان پوندائي نه اورڪيا وارا ٿي زاشو.“

⁶ ڏوشي زوبو جي اي وڻ زويا موئين ناوڪو سهه ان ايئا رڻي ميوات کاڌام ناوڪي هوشي. اوهه ويچارو جي ايئا ٿي هزم پڻ زڙشي، تتيون اوهه وڻ ٿي ميوات پٽي ان کاڌي. پسنه اوهه اپرا آدمي نه ڏيڏي ان اوهه پڻ کاڌي.⁷ تتيون اوهن پيئون نه هزم آوي رڻي. ان اوهن نه ڪهر پڙي جي او اوگهاڙا سهه ان اوهن نه لاز آوي. آوي انجير نومي وڻ رون پونڙون نه آيت موئين جوڙين اپرا ڏيل ڍونڪيا.

⁸ پسنه هونز رهه توتنه زتيون آدم ان اوتا رڻي ڏوشي ٻاگه موئين پرميشور را وودا را ڪڙڪا هومپريا، تتيون او ٻاگه رون وڻون موئين هتائي ڳيا.⁹ پڻ پرميشور آدم نه هاڏ ڪريو ان ڪيدو: ”آدم او آدم، تون ڪيئن سهه؟“¹⁰ اوهه جواب ڏيدو: ”مئين ٻاگه موئين تمارا وودا را ڪڙڪا هومپريا تتيون هون پيائي ڳيو ان هتائي ڳيوه ڪم تون هون اوگهاڙو سون.“¹¹ پرميشور ڪيدو: ”تون نه ڪم ڪرين ڪهر پڙي جي تون اوگهاڙو سهه؟ تئين اوتا وڻ

رئي ميوات تو نٿي ڪاڏئي، جيا را پارام مئين تون ننه نا پاڙيو تو؟” ¹² آدم ڪيڏو: ”تم جي ڏوشي مون ننه ڏيڏئي، اونه مون ننه هيا وڻ رئي ميوات ڏيڏئي ان مئين ڪاڏئي.“ ¹³ تئين پرميشور ڏوشي ننه ڪيڏو: ”تئين ام ڪم ڪريو؟“ تئين ڏوشي لين ڪيڏو: ”هاپ مون ننه شينرين هائي ميوات ڪوراوئي.“

پرميشور رو حڪم نه مونيا رئي سزا

¹⁴ تئين پرميشور، هاپ ننه ڪيڏو: ”تئين ام ڪريو، تيام تون ٻڌا مال ان زناورون موئين هراپل هوئيھ. تون پيت وروڻو رڙيھ ان آڀري ٻڌي حياتي ۾ ڏور ڪائيھ. ¹⁵ ان هون تون وسا ان ڏوشي وسا ان تاري نسل ان ڏوشي رئي نسل وسا وير نوڪيھ. او تارو ماثو قبيلشي ان تون اوتا ري پوني مانھ ڪرڙيھ.“

¹⁶ پسئ پرميشور ڏوشي ننه ڪيڏو: ”هون تارنه ٻار زلميا رنه توتنه گهڻي تڪليب وڌاويھ، ان الاهي ڏوڪ ٿي ٻار زلميھ. تارو من تون آڀرا آدمي هومو هوشي پڻ توئي او تون مانھ آڀرو حڪم ويوراوشي.“

¹⁷ پسئ پرميشور آدم ننه ڪيڏو: ”تئين آڀري ڏوشي رئي وات مونجي ان او ميوات ڪاڏئي، جيا را پارام مئين نا پاڙيو تو. تيام زمي ننه تاري ڪري هراپ زڙيوھ، ان تيام اوتا رئي پيداوار ڪاڏا هارو تون ننه ٻڌي حياتي گهڻي مينت ڪروو پڙشي. ¹⁸ تون هارو زمي ٿي هر نمونا را ڪونتاڙا زهاڙڪا اوگشي. تون ننه ڪيتري پيداوار تون زڙشي، ¹⁹ پڻ تون ننه گهڻي مينت ڪروو پڙشي. تون ٻڌي حياتي پگهر ويورايا ڪيڙ روئي ڪائيھ، زئين هوڏي تون زمي موئين پاسو نه زائھ، ڪم تون تون ماتئي سئھ ان وڙي ماتي موئين پڙي زائيھ.“

²⁰ آدم آڀري ڏوشي رو نوم خوا راکيو، جيا رو مطلب سئھ ”حياتي“ ڪم تون منڪ ذات اوتا ٿي شروع ٿئي. ²¹ پسئ پرميشور ڪالون را لوگهڙا ناوين آدم ان اوتا ري ڏوشي ننه پيريا هارو ڏيڏا. ²² پسئ پرميشور ويچاريو: ”هوئھ منڪ پلائي ان پونڌائي ننه اورڪيا

۾ مُونَ جیوا ٿي ڳياھ۔ ھوئہ ام نئہ تئہ جي منک حَيَاتِي را وڻ موئین ٿي میوات پتین کائہ ان ہمیش ایوي حالت ۾ جیوَتا رئہ۔²³ تیام پرمیشور اُوئون نئہ عدنَ نومي ٻاگھ ٿي ٻارا کاڊیا پرا، زم اُو زمي مانھ کیترا وائہ جیا زمي ٿي اُوئا نئہ نایو۔

²⁴ اُوئون نئہ عدنَ ٻاگھ ٿي ٻارا کاڊیا کیترا پرمیشور ٻاگھ رئہ اڳوئلئہ پاھئہ پاھرو ڏیتا وازا ڏوت راکیا ان ھیک ٻرتي تجلا وارئي تروئار پڻ راکي جئي چاري پاھي ڦرتي ريتي، زم کوئي پڻ حَيَاتِي را وڻ ڏوگترو آوي نہ ھیکئہ۔

آدم ان حوا را ڏيکرا قائن ان ھابل

4 آدم آپري ڏوشي حوا ڪن ڳيو ان اُو پاري پڳ ٿئي ان ھیکا ڏيکرا نئہ زلم ڏبتو۔ اُوئي اُوئا رو نوم قائن راکيو جیا رو مطلب سئہ ”زڙيو“ ان حوا ڪیتو: ”پرمیشور را پاھا ٿي مُون نئہ ھیک ڏيکرو زڙيو۔“² تیا کیترا اُوئا رو ڏيکرو ھابل زلميو۔

ھابل ريڊيون ان ٻاکري رو ڌراڙ ٿيو ان قائن ٻئي پوڪتو۔³ ڪئينڪ ڏيئون کیترا ام ٿيو جي قائن آپري ٻني رئي ڪئينڪ پيداوار پرمیشور ھارو ڏون لي آيو۔⁴ ان ھابل پڻ آپريون ريڊيون ان ٻاکريون رون پيليٽ ڦرون نئہ سوندين، اُوئون رو نائوڪام نائوڪو مونھ ان چرٻي لي آيو ان پرمیشور را نوم مانھ ڏونپ ڪريو۔ پرمیشور ھابل ان اُوئا را ڏونپ نئہ ڦهول ڪريو،⁵ پڻ قائن ان اُوئا را ڪرل ڏونپ نئہ ڦهول نہ ڪريو، تیام قائن کاوڙيو پرو ان اُوئا نئہ الاهي رينھ سڙئي۔

⁶ تئيون پرمیشور قائن تي پونسيو: ”تُون ڪم ريشي ٻڙھ؟ ان تارو مونڊو ڪم سڙل سئہ؟“⁷ جي تُون نائوڪا ڪوم ڪريھ، تو ھون تُون نئہ ضرور ڦهول ڪريھ۔ پڻ ڪٻڙار، جي تئين نائوڪو ڪوم نہ ڪريو، تون تُون پاپون موئين ڦاٿي زائھ۔ ان تارا من موئين پاپ ڪريا رئي نيت سئہ پڻ تُون اُوئا نئہ ڦاٻو ڪر!“

⁸ پستہ قائن آڀرا پائي ھابل نٿه ڪيڏو: ”ھالو آڀي ٻني مانھ ھالون!“ زئيون اُو ٻني مانھ پوڳيا، تئيون قائن آڀرا پائي ھابل نٿه ڏک ھئين ماري نوڪيو۔

⁹ پستہ پرميشور قائن ٿي پونسيو: ”تارو پائي ھابل ڪيھ؟“ اُوڻھ وڙندڙي ڏيڏي: ”مُون نٿه ڪيوئي ڪبر؟ ھُون اُوڻا رو رکواڙو سون ڪي؟“

¹⁰ پرميشور ڪيڏو: ”قائن، تئين اي ڪي ڪريوھ؟ تارا پائي رو زمي مانھ پڙل لوئي مون ٿي نيا مونگڻھ ريو۔“ ¹¹ ھُون تُون نٿه ھراپ ڏيونھ۔ تُون ايٺا علاقه ٿي نيھري زا، ڪم تون تئين ايٺا زمي مانھ آڀرا پائي رو کُون ڪريو۔ ¹² زئيون تُون ڪيتر ڪيڙيھ تو تُون نٿه اُوڻا ٿي ڪئين پيڏاوار نئين زڙتھ۔ ان تُون زمي مانھ رلتو ان ڏکا کاتو ريھ۔“

¹³ تئيون قائن پرميشور نٿه ڪيڏو: ”مُون نٿه اٿئي موتي سزا مت ڏئھ جي ھُون پوڳوي نہ ھيڪونھ۔“ ¹⁴ ڪم تون ھُون ايٺا زمي ٿي ان تُون ٿي شيتتھ ٿي زائيھ۔ ھُون زمي مانھ ايل اول رلتو ڦريھ ان جيو پڻ مُون نٿه پاڙشي ماري نوڪشي۔“

¹⁵ پڻ پرميشور اُوڻا نٿه ڪيڏو: ”نا، ھم نئين ٿئھ۔ جي ڪوئي تُون نٿه مارشي تون جي سزا مئين تُون نٿه ڏيڏي اُوڻا ٿي ھات وار پيئي سزا اُوڻا منڪ نٿه ڏيھ۔“ تئيون پرميشور قائن مانھ ايوو نيشون ڪريو جيا نٿه ڏيڪين منڪ ايٺا نٿه نہ مارئھ۔ ¹⁶ پستہ قائن پرميشور ڪن ٿي شيتتھ ڳيو پرو ان نود نومي علاقا ۾ ريو مڏيو۔ ھائي علاقو عدن نومي ٻاگھ رٿھ اڳوڻئھ پاهئھ سئھ۔ نود رو مطلب سئھ ايل اول رلوو۔

¹⁷ پستہ قائن آڀري ڏوشي ڪن ڳيو ان اُو پارِي پڳ ٿئي ان اُوڻھ ڏيڪرو زلميو ان اُوڻا رو نوم حنوک راکيو۔ پستہ قائن ھيڪ ڳوم نايو، ان اُوڻا ڳوم رو نوم آڀرا ڏيڪرا را نوم مانھ حنوک راکيو۔ ¹⁸ حنوک رو ڏيڪرو عيراد ھتو، عيراد رو ڏيڪرو محوبا ايل، محوبا ايل رو ڏيڪرو مٿوسا ايل، ان مٿوسا ايل رو ڏيڪرو لمڪ ھتو۔

¹⁹ لمڪ ري ٻي ڏوشي هتي، هيڪي رو نوم عده ان پيزي رو نوم ضلہ هتو۔ ²⁰ عده پيرهيون ڏيڪرو زلميو جيا رو نوم يابل راڪيو۔ اُو پيرهيون منڪ هتو جيو تنبئون موئين ريتو ان مال ڌارتو۔ ²¹ عده وڙي پيزو ڏيڪرو زلميو جيا رو نوم يوبل هتو۔ اُو پيرهيون منڪ هتو جيو وونهڙي ان تارون واڙا ساز وگاڙتو۔ ²² ضلہ رڻ پڻ هيڪ ڏيڪرو ٿيو جيا رو نوم توبل قائن هتو۔ اُو پيرهيون منڪ هتو جيو پيتر ان لوه را اوزار ٺاوتو۔ ضلہ رڻ هيڪ ڏيڪري ٿئي جيا رو نوم نحما هتو۔

²³ لمڪ آپري ڏوشيون عده ان ضلہ نڻ هڙا ڏين ڪيڏو:

”تمي ٻي ئي مارئي وات هومپرو!

مارئي وات ڪون ڏين هومپرو!

مئين هيڪا منڪ نڻ ماري نوڪيو،

ڪم تو اُوڻه مون نڻ ڌڪ هڻيو تو۔

²⁴ جي ڪوئي قائن نڻ مارشي

تون پرميشور اُوڻا ٿي هات وار ڀڏلو ليشي،

پڻ جي ڪوئي مون لمڪ نڻ نقصون ڏيشي

تون هون اُوڻا ٿي ستهتر وار ڀڏلو ليه۔“

سيت رو زلم

²⁵ آدم رڻي ڏوشي وڙي پاري پڳ ٿئي۔ اُوڻه وڙي هيڪ ڏيڪرو زلميو ان ام ڪين اُوڻا

رو نوم سيت راڪيو: ”ايشور مون نڻ هابل رڻه ڀڏلڻه پيزو ڏيڪرو ڏيڏوه، ڪم تو هابل

نڻه قائن ماريوت پرو۔“ ²⁶ سيت رڻه پڻ ڏيڪرو ٿيو، جيا رو نوم اُوڻه انوس راڪيو۔ اُوڻون

ڏيئون ٿي منڪ پرميشور را نوم رڻي پڳڻي ڪروا مڌيا۔

آدم را وستار رئي پيڏئي

5 آدم ري اولاد ري پيڏي رئي وات ام سئ. زئيون پرميشور منڪ نايا تئيون اوئ اوئون نئم آپ جيوا نايا. ² اوئ اوئون نئم نر ان نارئي نايا ان اوئون نئم آشيرواڌ ڏيڏئي ان اوئون نئم منڪ ذات ڪيڏا.

³ آدم هيڪ هو ٽيه ورهون رو ٿيو، تئيون اوئا رءِ آپ جيوو هيڪ ڏيڪرو پيڏا ٿيو. آدم آپرا ڏيڪرا رو نوم سیت راکيو. ⁴ سیت را زلم ڪيڙ آدم آٺ هو ورهئ حياتي ريو ان اوئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ⁵ آدم نو هو ٽيه ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

⁶ سیت هيڪ هو پونس ورهون رو ٿيو تئيون اوئا رو ڏيڪرو انوس پيڏا ٿيو. ⁷ انوس را زلم ڪيڙ سیت آٺ هو هات ورهئ حياتي ريو ان اوئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ⁸ سیت نو هو ٻارءِ ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

⁹ انوس نوي ورهون تو ٿيو تئيون اوئا رو ڏيڪرو قينان پيڏا ٿيو. ¹⁰ قينان را زلم ڪيڙ انوس آٺ هو پئرءِ ورهئ حياتي ريو ان اوئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ¹¹ انوس نو هو پونس ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

¹² قينان ستر ورهون رو ٿيو تئيون اوئا رو ڏيڪرو محلل ايل پيڏا ٿيو. ¹³ محلل ايل را زلم ڪيڙ قينان آٺ هو چاليه ورهئ حياتي ريو ان اوئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ¹⁴ قينان نو هو ڏئھ ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

¹⁵ محلل ايل پنجھت ورهون رو ٿيو تئيون اوئا رو ڏيڪرو يارد پيڏا ٿيو. ¹⁶ يارد را زلم ڪيڙ محلل ايل آٺ هو ٽيه ورهئ حياتي ريو ان اوئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ¹⁷ محلل ايل آٺ هو پنجانوي ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

¹⁸ يارد هيڪ هو ٻاھٽ ورهون رو ٿيو تئيون اُئا رو ڏيڪرو حُئوڪ پيڏا ٿيو. ¹⁹ حُئوڪ را زلم ڪيڙ يارد آٺ هو ورهئ حَيَاتِي ريو ان اُئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ²⁰ يارد نو هو ٻاھٽ ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

²¹ حُئوڪ پنجهٽ ورهون رو ٿيو تئيون اُئا رو ڏيڪرو مٿوسلح پيڏا ٿيو. ²² مٿوسلح را زلم ڪيڙ حُئوڪ ترڻ هو ورهئ ايشور را ڪيڏا پرموئنه ويتو ريو ان اُئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ²³ حُئوڪ رئي عمر ترڻ هو پنجهٽ ورهئ ٿئي. ²⁴ حُئوڪ ايشور را ڪيڏا پرموئنه ويتو ريو، ان اُو الوپ ٿي ڳيو، ڪم تو پرميشور اُئا نئه جيوتو آپ ڪن تيڙاوي ليدو.

²⁵ مٿوسلح هيڪ هو ستاسي ورهون رو ٿيو تئيون اُئا رو ڏيڪرو لمڪ پيڏا ٿيو. ²⁶ لمڪ را زلم ڪيڙ مٿوسلح هات هو پياسي ورهئ حَيَاتِي ريو ان اُئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ²⁷ مٿوسلح نو هو اُئهر ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

²⁸ لمڪ هيڪ هو پياسي ورهون رو ٿيو تئيون اُئا رو هيڪ ڏيڪرو پيڏا ٿيو. ²⁹ اُوئه اي ڪين اُئا رو نوم نُوح را ڪيو، جي اي ٻار امون نئه ٻڌون ڏڪ تڪليپون را ڪوم ٿي ويهومو ڏيشي، جيا پرميشور رئه زمي نئه هراپ ڏيڏا ٿي امون نئه زڙياھ. ³⁰ نُوح را زلم ڪيڙ لمڪ پونس هو پنجانوي ورهئ حَيَاتِي ريو ان اُئا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيڏا ٿي. ³¹ لمڪ هات هو ستر ورهون رو ٿين ڳڏاريو.

³² نُوح پونس هو ورهون رو ٿيو، تيا ڪيڙ اُئا را ترڻ ڏيڪرا سم، هام، ان يافت پيڏا ٿيا.

نُوح ان ڌرتي رئي ٻوڏ

6 زئيون ٻڌي ڌرتي مانھ منڪ الاهي وڌي ڳيا، ان اُوئون ري گھري ڏيڪري زلمي، ² تئيون ٻڙوڪون منڪون ري ڏيڪري عام منڪون ري ڏيڪريون نئه ڀاري جي اُو

رُوپاڙي سٺ ان جيا جيا نٺه جِيِي وُٽِي اُوٽا ٿِي اُوٽِي ويوا ڪريو. ³ تَتِيون پرميشور ڪيڏو: ”هُون منڪون نٺه هميش حياتِي ريو نئين ڏيون ڪم تون اُو هميش حياتِي ربا جيوا نٿي. هَوٽه ٿِي لِين منڪ هيڪ هو ويه ورهون ٿِي وڌارٽه حياتِي نئين رٿه.“ ⁴ زئيون پڙوڪون منڪون را ڏيڪرا عام منڪون ريون ڏيڪريون ڪن ڳيا تو اُوٽون ٿِي اولاد ٿِي. اُوٽون ڏيئون ۾ ان پسٽه ڌرتي مانھ الاهي بلوون منڪ ريتا ان هائي زونا زمونا را نومي ڳرومي راڪٽھ جيوا منڪ هتا.

⁵ پسٽه پرميشور زيوو جي، ڌرتي مانھ منڪون را ڏوه وڌي ڳيا ان اُوٽون رون منون را ويچار هميش پُونڌاڻِي ٿِي پرل سٺه. ⁶ تَتِيون پرميشور را من ۾ ڏڪ ٿيو ان اُو پشتوڻو جي ”مئين ڌرتي مانھ منڪون نٺه ڪم نايا؟“ ⁷ پسٽه پرميشور ڪيڏو: ”منڪون نٺه جيا نٺه مئين نايا زمي ٿي ڪتم ڪري نوڪيھ. ان اُوٽون پيڙا هر نمونا را ننڪا موتا جيت زناور، ايرُو زهونزروئون ان پڪيون ڌراڌري ڌرتي ٿي ناش ڪريھ پرا، ڪم تون اُوٽون نٺه ناوين هُون پشتوڻو.“ ⁸ پڻ پرميشور نُوح ٿي ڪُش هتو ان اُوٽا مانھ ڪُريا ڪري.

⁹ نُوح رِي وات ام سٺه. اُوٽا زمونا رون منڪون ۾ نُوح هيڪ ٺاڻوڪو منڪ هتو ان هاسا من ٿي ايشور ري وات مانھ ويتو. ¹⁰ نُوح را ترڻ ڏيڪرا سم، حام، ان يافت هتا.

¹¹ پڻ پيڙا ٻڌائي منڪ ايشور ري نظر ۾ ڪراپ هتا ان هر ماڳ ظلم ئي ظلم هتو. ¹² ايشور ڌرتي مانھ نظر ڪري ان زيوو جي ٻڌي ڌرتي ڪراپ ٿي ڳئي، ڪم تون منڪي زوڻي ڪرين آڀرو ڌنگ ڍاڙو ٻڳاڙيو تو.

¹³ پسٽه پرميشور نُوح نٺه ڪيڏو: ”مئين ٻڌون منڪون نٺه ناش ڪريا رو ڦينصلو ڪريوه، ڪم تون اُوٽون را ظلم ٿي ڌرتي پراڻي ڳئي، تيام هُون منڪون نٺه ان اُوٽون پيڙا زمي مانھ ربا واڙون ٻڌون جيو زناورون نٺه ناش ڪريھ پرا.“

14 ”پڻ تون ڏيال ري لاکڙي ٿي آپ هارو هيڪ ٻيڙو ناو، ان اوٽا ۾ ترڻ حصا ناو! اندر لئه ان ٻار لئه وڙ لاک هئي! 15 ٻيڙو ايوئه نمونئ ناوي جي اوٽا رئي ڏيگه چار هو پنجاه ڦٽ تئ، اوٽا رئي ويڪر پنجهتر ڦٽ ان اوٽا رئي اونچائي پنجيتاليه ڦٽ تئ. 16 ٻيڙا ري چت ٿي نيسا ڏوڍ ڏوڍ ڦٽ را روشن ڏون ناو ان ٻيڙا ۾ هيڪ ڌر ناو! ٻيڙا ۾ ترڻ حصا ناو نيسليو، وسليو ان اونسلو!“

17 ”هون ڌرتي مانھ ٻوڏ ميلئھ، زم ٻڌائي منڪ مري زائھ، ان ٻڌائي جيو زناور پڻ جيا زمي مانھ سئ مري زائھ. 18 پڻ هون تمون ٿي هيڪ وسن ٻونڊيھ. تمي پچي زاشو، تون ان ٿارئي گهر واڙي آپرون ڏيڪرون ان وٺواريون نئ لين ٻيڙا ۾ سڙي زايا! 19 تون هر نمونا رون جيو وازون موئين ٿي جوڙي جوڙي نر ان ماڌي آپ ٻيڙا ٻيڙا ۾ لي زم او پڻ جيوتا رئ! 20 هر نمونا رون ننڪون موتون زناورون، اير و زهونزروئون ان پڪيون موئين ٿي جوڙي جوڙي نر ان ماڌي تون ڪن آوشي زم او پڻ جيوتا رئ. 21 تون هر نمونا ري کاڌا ري شينھون لين پيري ڪري لي ڪم تو هائي ٿاري اڪائي هارو ان زناورون هارو هوشي.“ 22 پسئ نوح هم رو هم ڪريو زم ايشور اوٽا نئ ڪيدو تو.

7 7 پرميشور نوح نئ ڪيدو: ”تون آپري اڪائي پيرو ٻيڙا ۾ سڙي زا، ڪم تون مئين زويو جي ايٿا زمونا ۾ تون هيڪئ نائوڪو منڪ سئ. 2 تون ٻڌون حلال زناورون موئين ٿي هات هات جوڙي، ان حروم زناورون موئين ٿي هيڪ هيڪ جوڙي نر ان ماڌي لي! 3 ان هر نمونا رون پڪيون موئين ٿي هات هات جوڙي نر ان ماڌي لي، زم هايون رئي نسل پڻ ڌرتي مانھ رئ! 4 هاتون ڏيئون ڪيڙ هون ڌرتي مانھ چاليھ ڏي لڳاتار ڏي رات مي ورهاويھ، ان هر جيوتو جيو جيا نئ مئين نايوھ ناش ڪريھ پرو.“ 5 نوح همروم ڪريو زم پرميشور ڪيدو تو.

⁶ زئیون ڌرتي مانھ موٽي ٻوڏ آوئي، تنیون نوح سو هو ورهون رو هتو. ⁷ نوح ان اوتا رئي گهر واڙي، ڏيکرا ان وٽواري، ٻوڏ هون پچيا هارو پيڙا موئين سڙي ڳيا. ⁸ هر نمونا را حلال ان حروم زناور، پکي، ان هر نمونا را جهنگلي جيت زناورون موئين ٿي جوڙي جوڙي ⁹ نر ان مادي نوح پيڙا پيڙا ۾ سڙيا، زم ايشور ڪيڏو تو. ¹⁰ هاتون ڏيئون ڪيڙ ڌرتي مانھ ٻوڏ آوئي رئي.

¹¹ زئیون نوح رئي عمر سو هو ورهه هتي، اوتا ئي سال را پيڙا مئينا رئي هترمي تاريخ ڌرتي را پتار ڦوتي پڙيا ان آڪاش تي ڀريون رنھ مون مي ورهوا مڏيو. ¹² چاليھ ڏي ڌرتي مائه ڏي رات لاڳينو مي ورهتو ريو.

¹³ اوتھ ڏي نوح ان اوتا رئي گهر واڙي آپرون ڏيڪرون سم، حام ان يافت ان وٽاريون پيڙا پيڙا ۾ سڙيا. ¹⁴ هر نمونا را ننکا موتا، ڌارل مال ان جهنگلي جيت زناور، اڀرو زهونزو، ان پکي اوئون پيڙا پيڙا ۾ سڙيا. ¹⁵ هر قسم رن جيو زناورون موئين ٿي جوڙي جوڙي نوح پيڙا پيڙا ۾ سڙيا. ¹⁶ زم پرميشور نوح ننه ڪيڏو تو، جيا جيو واڙا پيڙا ۾ آيا او نر ان مادي هتا، پسئ ايشور پيڙا رو ڌر ٻارا ٿي پنڌ ڪريو پرو.

¹⁷ چاليھ ڏيئون هوڏي ڌرتي مانھ ٻوڏ رو پوئي وڌو ريو، ان پيڙو اونسو ٿيتو ڳيو. ¹⁸ پوئي زمي مانھ سرتو ريو ان الاهي پوئي وڌي ڳيو ان پيڙو پوئي مانھ تروا مڏيو. ¹⁹ پوئي زمي مانھ اتو گهڻو وڌي ڳيو جي دنيا را موتا موتا ڏونگر پڻ ٻوڏي ڳيا. ²⁰ پوئي وڌو وڌو ڏونگرون تي هاڏا ٻاويه ڦٽ مائه ٿي ڳيو. ²¹ ان ڌرتي مانھ ريا وارو ٻڌوئي جيتو جيو مطلب هر قسم را زناور، پکي ان ٻڌائي منک مري ڳيا. ²² ٻڌوئي ڪئين جيو ڌرتي مانھ هتو ان جيا ۾ جيو هتو، او ناش ٿي ڳيو. ²³ هم پرميشور زمي مانھ جيتو جيتو ننه مطلب منک، هر نمونا را زناور، اڀرو زهونزو ان پکيون ننه ناش ڪريا پرا، روگو نوح

ان اُو جيا اُوئا پيرا پيڙا ۾ هتا اُو پڇي ڳيا. ²⁴ ان پوڻي زمي مانھ پونس مئينون ھوڏي اُويو ريو.

8 ايشور نوح ان ٻڌون جيو وازون نئھ جيا اُوئا پيرا پيڙا ۾ هتا، اُوئون نئھ نہ پوليو ان اُوئون مانھ ڏٿيا ڪرئي ان ڌرتي مانھ وائيو ميليو ان پوڻي گھٽ ٿيا مڏيو. ² پٿار ٿي نيھريا وارو پوڻي پنڌ ٿي ڳيو ان مي پڻ پنڌ ٿي ڳيو. ³ مي ورھيا رئھ پونس مئينون ڪيڙ پوڻي ڌرتي ٿي ھٿيون ھٿيون گھٽ ٿيا مڏيو. ⁴ تئيون ھاتما مئينا رئھ ھترمئھ ڏي پيڙو اراراط رون ڏونگرون موئين ٿي ھيڪا ڏونگر مانھ آوين اُويو ريو. ⁵ پوڻي ڏھما مئينا ھوڏي گھٽ ٿيتو ريو ان ڏھما مئينا ري پيرھين تاريڪ ڏونگرون ري سوتي ڏيڪوڻي.

⁶ ان چاليھ ڏينھن ڪيڙ نوح پيڙا رئي ڌرتي ڪوئي. ⁷ ان اُوئھ ھيڪا ھاڏا نئھ ٻارو اُوڏاڙيو، ان زئينون ھوڏي زمي ٿي پوڻي ھوڪائي نہ ڳيو تئيون ھوڏي ايل اول اُوڏتو ريو. ⁸ پسئھ اُوئھ ھيڪ ھولا نئھ اُوڏاڙيو جي زوئھ جي ڌرتي مانھ پوڻي گھٽ ٿيو ڪا نا. ⁹ پڻ ھولا نئھ پينا رو وڳ ئي نہ زڙيو، ڪم تون ٻڌي ڌرتي مانھ ھزون ھوڏي پوڻي ھتو. تيام اُو پاسو پيڙا ۾ آيو رو، ان نوح ھولا نئھ زھالين پيڙا ۾ ساڏيو. ¹⁰ ھاتون ڏيئون ڪيڙ وڙي اُوئھ ھولا نئھ پيڙا ٿي اُوڏاڙيو. ¹¹ زئينون ھولو ھونز رئھ توئئھ اُوئا ڪن پاسو آيو تون اُوئا ري سونس ۾ ھيڪ زينئون را وڻ رو تازو پونٿرو ھتو. تئيون نوح ھزمي ڳيو جي ڌرتي مانھ پوڻي گھٽ ٿي ڳيوھ. ¹² ھات ڏي وات زوين وڙي اُوئھ ھولا نئھ اُوڏاڙيو، پڻ اُو اُوئا ڪن پاسو نہ آيو. ¹³ نوح 601 سالون رو ٿيو، ان نوا سال را پيرھيان ڏي ھوڏي ڌرتي ٿي پوڻي ھوڪائي ڳيو. نوح پيڙا رئي ڇت ڪوئي ان زيو جي زمي ھوڪائھ رئي.

¹⁴ پيرا مئينا ري ستاويھ تاريڪ رئي زمي ھاو ھوڪائي ڳئي ٿي.

¹⁵ تئینو ایشور نوح ننه کیدو، ¹⁶ "تُون، تاري گهر واري، ڏيکرون ان وئاريون هودو
 پيڙا ٿي نيسو اوتري آو! ¹⁷ ان ٻڌا جيو وارا مطلب ٻڌائي پکي، ننڪون موتون زناورون ننه
 پڻ تُون پيڙا ٻارا لي آو، زم او آپري آپري نسل وڌاونه ان ٻڌي ڌرتي مانھ پکڙي زائنه."
¹⁸ پسئو نوح آپري گهر واري، ڏيکرون ان وئاريون پيرو پيڙا ٿي اوتري آيو. ¹⁹ ان ٻڌائي
 ننڪا موتا زناور، اير و زھونزو ان ٻڌائي پکي آپري آپري نسل پرموتنه پيڙا ٿي اوتريا.
²⁰ پسئو نوح پرميشور را نوم مانھ مال سڙايا هارو ويڏئي ناوئي ان ٻڌون حلال زناورون
 ان پکيون موئين ٿي کئينڪ لين پرميشور را نوم مانھ ساڙيا. ²¹ ان اوٽا رئي کشبو پرميشور
 هودي پوتئي ان او الاهي کش ٿيو، ان اوئه آپرا من ۾ کيدو: "منڪون را منون را کيال
 هميش ٻاڙپڻ ٿي پونڌا سئ، توئي پڻ هون منڪون ري ڪري وڙي ڌرتي مانھ ايوئي تياهي
 نئين ميلون ان ٻڌون جيو زناورون ننه ام وڙي کيڏي پڻ نئين مارون.

²² زئين هودي ڌرتئي ريشي،

تئينو هودي پيز واوو ان واوو،

تاڍ ان تپت،

شيئارو ان اونارو،

ڏي ان رات

آپرا آپرا توٽا مانھ ٿيتا ريشي."

پرميشور نوح ننه آشيرواڌ ڏھ

9 پسئو ایشور نوح ان اوٽا رن ڏيکرون ننه اي آشيرواڌ ڏيڏئي: "تمارئي ويل وڌاوو ان
 ٻڌي ڌرتئي مانھ پکڙي زائو! ² مئين ٻڌائي زناور، پکي، کيڙا مڪوڙا ان مشي
 تمارون هاڻون ۾ ڏيڏي ري. هايون مانھ تمارئي پيڪ هوشي. ³ جيوتھ نمونھ مئين ڌون،
 پازي، ان ميوات کاڌا هارو ڏيڏئي، ايوٽھ نمونھ هون تمون ننه ٻڌون جيو وڙون رو مونھ

کاڌا هارو ڏيونه. ⁴ تمی اوتون جیو وازون ننه حلال کربا! زئیون هُودِی اوتون موئین ٿي
 ٻڌوئي لوئي ٺیهری نه زائ، تئیون هُودِی مت کایا! ڪم تون لوئي موئین جیو هُوه. ⁵ پڻ
 جی ڪیاڪ منک ننه ڪوئي پیزو منک ڪا زناور ماری نوکشی تون هُون اوتا رو ڀڏلو
 ضرور لیھ. ⁶ ڪم تون مئین ایشور، منک ننه آپ جیو نایوه. تیام جی ڪوئی منک ننه
 مارشی تون هیا را ڀڏلام ماریا وارو پڻ ضرور ماریو زاشی. ⁷ پس تمی آپرئی وبل وڌاوو،
 ان ٻڌي ڌرتي ۾ پڪڙي زائو!

نوح ٿي پرمیشور رو وائیدو

⁸ پسئہ ایشور نوح ان اوتا رون ڏیکرون ننه ڪیدو: ⁹ ”ڏیون ٿي هومپرو! هُوه هُون
 تمون ننه وسن ڏیونھ، تمارا وستار ننه، ¹⁰ ان ٻڌون جیو وازون ننه مطلب ٻڌون پکیون ان
 ٻڌون زناورون ننه جیا تمون پیڙا پیڙا ٿي اوتریا. ¹¹ تمون ٿي مارو ای وسن سئہ جی هُوه
 وڙي ڪیڏي پڻ ٻوڏ ٿي ٻڌائي جیو وارا نئین مرئہ ان نڪو وڙي ڪیڏي ڌرتي ٻوڏ ٿي تپاھ
 ٿیشی۔

¹² ای وسن جیو مئین ایشور، تمون ان ٻڌون جیو وازون ٿي ٻونڌیوه، اوتا رو نیشون ای
 هوشي، ¹³ هُون مارئي آپرئی ڌنوڙئي وادرون ۾ راکونھ۔ ای ڌنوڙئي مارا ان ڏنیا را وس
 ۾ وسن رو نیشون هوشي۔ ¹⁴ زئیون پڻ ڌرتي مانھ می ورھاویھ تئیون وادرون ۾ ڌنوڙئي
 ڏیکيام آوشي، ¹⁵ تئیون جیو وسن مئین تمون ٿي ان هر جیوتا جیو ٿي ٻونڌیوه اوتا ننه
 یاڌ کریھ، ان وڙي ڪیڏي ٻوڏ ٿي ٻڌائي جیو وارا نئین مرئہ۔ ¹⁶ ڪم تون مارئي ڌنوڙئي
 وادرون ۾ ڏیکيام آوشي، ان هُون اوتا ننه پاڙین آپرو هیمش رو وسن یاڌ راکیه جیو ٻڌون
 جیو زناورون ٿي ٻونڌیو تو۔ ” ¹⁷ ایشور وڙي ڪیدو: ”ای ڌنوڙئي اوتا وسن رو نیشون سئہ
 جیو مئین نوح ٿي ان ڌرتي رون ٻڌون جیوون ٿي ٻونڌیوه۔“

نُوح هِيڪا ڏيڪرا نٽه هُراپ ان پِيزون ڏيڪرون نٽه اَشِيرواڏ ڏٺه

¹⁸ نُوح را ڏيڪرا جيا پيڙا ٿي اُوتريا تا اُو سِمْ، حام ان يافت هتا، پسنه حام رو هِيڪ ڏيڪرو ٿيو جيا رو نوم ڪنعانَ راڪيو. ¹⁹ نُوح رون هاين ئي ترڻ ڏيڪرون رئي اولادَ ٻڌي ڌرتي مانھ پڪڙي گهي. ²⁰ نُوح ٻنهي ٻارو پوڪتو ان اُو پيرهيون منڪ هتو جيئنه انگور رو هِيڪ ٻاگھ پوڪيو. ²¹ پسنه هِيڪ ڏي اُوئنه انگورون رو ايوو رس پيتو جيو پاڪل هتو، جيا ٿي اُوئا نٽه نشو ٿي گيو. اُو آڀرا تنبو موئين نشا ري حالت ۾ اُوگهاڙو پڙيو تو. ²² ڪنعانَ رو ٻاپ حام تنبو موئين گيو ان آڀرا ٻاپ نٽه اُوگهاڙو پاڙيو ان ٻارو آوين آڀرون پايون نٽه همپرايو. ²³ تئيون سِمْ ان يافت هِيڪ ساڌر لين آڀرون ڪونڌون مانھ راڪئي ان پاسلي پگي تنبو موئين گيا ان آڀرا ٻاپ رئي اُوگهاڙ ڏونڪئي. اُوئي آڀرا مونڊا پيزنه پاهنه ڪريا تا متون اُو آڀرا ٻاپ رئي اُوگهاڙ پاڙهه.

²⁴ زئيون نُوح نٽه نشو اُوتريو ان هوش آيو تئيون اُوئا نٽه ڪپر پڙئي جي اُوئا رنه نوننه ڏيڪرنه حام اُوئا ري عزت رو ڪيال نه راڪيو. ²⁵ پسنه اُوئنه ڪيڏو: ”حام را ڏيڪرا ڪنعانَ مانھ پرميشور رو هُراپ هوئنه! اُوئا رئي اولادَ آڀرون پايون رون گُلمون رئي گُلمو ٿنه!“ ²⁶ ان اُوئنه اي پڻ ڪيڏو: ”ايشور را وڪوڻ ٿنه جي سِمْ پرميشور را مارگ مانھ وُويا وازو سئنه! ڪنعانَ رئي اولادَ سِمْ را اولادَ رئي گُلمو ٿنه!“ ²⁷ ايشور يافت ري اولادَ نٽه وڌاوه! ان اُو سِمْ ري اولادَ پيڙئي رنه ان ڪنعانَ رئي اولادَ يافت ري اولادَ رئي پڻ گُلمو ٿنه!“ ²⁸ ٻوڏ شروع ٿيا ڪيڙ نُوح هاڏا ترڻ هو ورهه حياتي ريو. ²⁹ نُوح نو هو پنجاه ورهون رو ٿين گڏاريو.

قُومون رئي شُروعات

10 ٻوڏ ڪيڙ نُوح رون ڏيڪرون سِمْ، حام ان يافت رئي اولادَ ٿي جيا رئي پيڙئي اي سئنه.

يافت رڼي پيډي

² يافت رڼي اولاد اي سټه. جمر، ماجوج، ماډي، يوان، توبل، ميشك ان تيراس.

³ جمر رڼي اولاد اي سټه. اشكناز، ريفات، ان توجرمه.

⁴ يوان رڼي اولاد اي سټه. اليشم، ترسييس، كتيم، ان دودانيم.

⁵ هايون رڼي اولاد سمنوډ رو كپون رون علاقون ان پيتون مړ ريو مډي. هايون ټي ډار ډار قومون ان قبيلا ټيا ان هر هيك رو آږو آږو علاقو ان ټولني هتي.

حام رڼي پيډي

⁶ حام رڼي اولاد اي سټه. كوش، مصر، فوط ان كنعان.

⁷ كوش رڼي اولاد اي سټه. سبا، حويله، سبتكه، رعماه ان سبت.

رعماه رڼي اولاد اي سټه. شيبا ان ډدان.

⁸ نمرود پادشا پښ كوش ري اولاد ټي هتو، ان او هيك پروون جودو هتو. ⁹ او پرميشور ري مرضي ټي موتو شكار ټيو. اوټون اي كيتي نهي جي "پرميشور ټون نه نمرود جيوو موتو شكار ټاوه!" ¹⁰ نمرود ري پادشائي رڼي شروعات ملك سنعار را بابل، ارک، اكاد ان كلنه شهيرون ټي ټي. ¹¹ پسټه او اوټا ملك ټي نيهين اسور ملك مړ آيو ان نينوا شهر، رحوبت شهر، ان كلح شهر نيا. ¹² اوټه هيك موتو شهر نايو جيا رو نوم رسن راكيو، جيو نينوا ان كلح شهيرون را وس موئين هتو.

¹³ مصر رڼي اولاد اي سټه، لود، عنام، لهاب، نفتوح، ¹⁴ فتروس، كسلوح، ان كفتور. كسلوحي قوم ټي فلسطي قوم اول سټه.

¹⁵ كنعان رڼي اولاد اي سټه. پيرهيون صيدا ان پسټه حټ، ¹⁶ ييوس، امور، جرجاس، ¹⁷ حوي، عرق، سين، ¹⁸ ارواد، صمار ان حمات. كنعاني قوم را قبيلا هايون ټي نومون ټي كيوروتا ان گهني ماځي پکزي ګيا. ¹⁹ كنعاني قوم را علاقا رو ډنگ اي سټه، صيده

شهر ٿي غزه شهر ھوڏي جيو جرار شهر را مارڳ مانھ سئ۔ ان پسئ اُوئون لسح ھوڏي جيو صدم، عموره، ادمه ان خييان را مارڳ مانھ سئ۔

²⁰ حام ري اولاد ٿي ڌار ڌار قومون ان ڦيلا ٿيا ان هر هڪ رو آڀرو آڀرو علاقو ان ٻولي هئي۔

سيم رئي اولاد

²¹ سيم رئي پڻ اولاد ٿي۔ سيم يافت رو موٽو پائي هتو ان ٻڌي عبر ري اولاد مطلب عبراني قوم رو ڏاڏو هتو۔

²² سيم رئي اولاد اي سئ۔ عيلام، اسور، ارفكسد، لود، ان ارام۔

²³ ارام رئي اولاد اي سئ۔ عوض، حول، جتر ان مس۔

²⁴ ارفكسد ٿي سلح زلميو ان سلح ٿي عبر۔ ²⁵ عبر را ٻي ڏيڪرا هتا۔ هڪا رو نوم فلج مطلب ورائي زاو، ان پيزا رو نوم يقطان هتو۔ فلج رون ڏيئون ۾ منڪ ڌار ڌار علاقون ان ٻوليون ۾ ورائي ڳيا۔

²⁶ يقطان رئي اولاد اي سئ۔ الموداد، سلف، حصارمات، يرخ، ²⁷ هڊورام، اوزال، ڊفل، ²⁸ عوبل، ابي مائيل، سببا، ²⁹ اوفير، حويله ان يوباب۔ هائي ٻڌائي يقطان را ڏيڪرا هتا۔ ³⁰ يقطان رون ڏيڪرون رئي آڀاڏي ميسا شهر ٿي لين اڳوڻي پاهئ ڏونگرازا علاقا را سفار شهر ھوڏي هئي۔

³¹ سيم ري اولاد ٿي ڌار ڌار قومون ان ڦيلا ٿيا ان هر هڪ رو آڀرو علاقو ان ٻولي هئي۔

³² ٻوڏ ڪيڙ نوح رون ڏيڪرون ري اولاد ٿي ڌار ڌار قومون ان ڦيلا ٿيا جيا ٻڌي ڌرتي مانھ پڪڙي ڳيا۔

بابل شهر رو گهڊ

11

اُوئون ڏيئون ۾ ٻڌي ڌرتي مانھ هيڪڙھ ٻوليئي ٻوليئي زاتئي. ² ان ام ٿيو جي منڪ اڳوڻا ٿي پنڌ ڪرڻا ڪرڻا ملڪ سنعار ۾ هيڪي ڳاٽر ۾ پوڳيا ان اوڻئھ ريو مڌيا. ³ اُوئي هيڪا پيزا نئھ ڪيڏو: ”ليو! آبي اينتون ناوون ان اُوئون نئھ ڏيوتا ۾ پڪڙاوون!“ ان اُوئي پوئون را ماڳ مانھ اينتون ان ڳارا را ماڳ مانھ ڏومر واپرايو. ⁴ پسئھ اُوئي ڪيڏو: ”ليو! آبي آپ ھارو هيڪ شهر ناوون ان اوڻا ۾ هيڪ ايوو گهڊ پڻ ناوون جيا رئي سوئي آڪاش ھوڏي پوڳئھ، زم آڀو نوم تئھ ان آبي ٻڌي ڌرتي مانھ وينڪائي نہ زائون.“ ⁵ پرميشور اوڻا شهر ان گهڊ نئھ جيا نئھ منڪ ناوڻا تا زووا ھارو اوتريو. ⁶ پسئھ پرميشور ڪيڏو: ”اي ٻڌائي منڪ هيڪ سئھ ان هيڪڙھ ٻوليئي ٻولئھ ان جيو ڪوم اي ڪرئھ ربا اي تون شروعات سئھ پڻ آيا وازون ڏيئون ۾ جي وٽ رو ارادو ڪرشي اوڻا نئھ ضرور پورو ڪرشي. ⁷ ليو! آبي اوڻئھ زائين اُوئون ري ٻولي ۾ ڳڙٻڙ نوڪون زم او هيڪا پيزا رئي وٽ ھڙمي نہ هيڪڙھ.“

⁸ ايڻا ھارو پرميشور اُوئون نئھ اُوئون ٻڌي ڌرتي مانھ پڪيڙيا پرا، ان اُوئي شهر ناو پڻ ساڏيو پرو. ⁹ تيام اوڻا شهر رو نوم بابل پڙي ڳيو، جيا رو مطلب سئھ ”ڳڙٻڙ.“ ڪم تون پرميشور ٻڌي ڌرتي ري ٻولي ۾ ڳڙٻڙ نوڪي. ان اُوئون نئھ اُوئون ٻڌي ڌرتي مانھ پڪيڙيا پرا.

سيم رو وستار

¹⁰ سيم را وستار رئي پيڏي اي سئھ. ٻوڏ رون بيئون سال ڪيڙ زئين سيم هيڪ ھو سال رو ٿيو تئين اوڻا رو ڏيڪرو ارفڪسد پيدا ٿيو. ¹¹ ارفڪسد را زلم ڪيڙ سيم پونس ھو سالون ھوڏي حياتي ريو ان اوڻا را پيزا پڻ ڏيڪرا ان ڏيڪري پيدا ٿي.

¹² ارفکسد پینتیه سال رو ټیو تئین اوتا رو ډیکرو سلح پيدا ټیو. ¹³ سلح را زلم کيژ ارفکسد چار هو ترڅو سال حیاتي ريو ان اوتا را پيزا پڼ ډیکرا ان ډیکري پيدا ټي.

¹⁴ سلح تیه سال رو ټیو تئین اوتا رو ډیکرو عبر پيدا ټیو. ¹⁵ عبر را زلم کيژ سلح چار هو ترڅو سال حیاتي ريو ان اوتا را پيزا پڼ ډیکرا ان ډیکري پيدا ټي.

¹⁶ عبر چوتیه سال رو ټیو تئین اوتا رو ډیکرو فلج پيدا ټیو. ¹⁷ فلج را زلم کيژ عبر چار هو تیه سال حیاتي ريو ان اوتا را پيزا پڼ ډیکرا ان ډیکري پيدا ټي.

¹⁸ فلج تیه سال رو ټیو تئین اوتا رو ډیکرو رعو پيدا ټیو. ¹⁹ رعو را زلم کيژ فلج ټي هو نو سال حیاتي ريو ان اوتا را پيزا پڼ ډیکرا ان ډیکري پيدا ټي.

²⁰ رعو ټیه سال رو ټیو تئین اوتا رو ډیکرو سروج پيدا ټیو. ²¹ سروج را زلم کيژ رعو ټي هو هات سال حیاتي ريو ان اوتا را پيزا پڼ ډیکرا ان ډیکري پيدا ټي.

²² سروج تیه سال رو ټیو تئین اوتا رو ډیکرو نخور پيدا ټیو. ²³ نخور را زلم کيژ سروج ټي هو سال حیاتي ريو ان اوتا را پيزا پڼ ډیکرا ان ډیکري پيدا ټي.

²⁴ نخور اوټیه سال رو ټیو تئین اوتا رو ډیکرو تارح پيدا ټیو. ²⁵ تارح را زلم کيژ نخور هیک هو اوټیه سال حیاتي ريو ان اوتا را پيزا پڼ ډیکرا ان ډیکري پيدا ټي.

²⁶ تارح ستر سال رو ټیو تئین اوتا رو پیرهیون ډیکرو پيدا ټیو ان اوتا کيژ ټي پيزا ډیکرا پيدا ټيا. اوتا رون ډیکرون را نوم ابرام، نخور ان حاران هتا.

تارح رو وستار

²⁷ تارح را وستار رئي وات ام سئم. تارح را ترڅو ډیکرا هتا، ابرام، نخور ان حاران ان تارح رو هیک پوترو لوط پڼ هتو جيو حاران رو ډیکرو هتو. ²⁸ حاران آپرا پاپ تارح رټه حیاتي هوتون ئي آپري زلم پومي کسديون را شهر اور م گډاري گيو. ²⁹ ابرام ساري ټي ويا کريو ان نخور حاران ري ډیکري ملکا ټي ويا کريو. حاران رئي هیک پيزي

پڻ ڏيکړئي هتي، جيا رو نوم اسڪه هتو. ³⁰ ساري رئي ڪوئي اولاد نٿي ڪم تون او وونڙئي هتي.

³¹ تارح آپرا شهر اور تي ڪنعان ملڪ زيا هارو رُونو ٿيو. اُوته آپرا ڏيکرا ابرام، وٽواري ساري ان آپرا پوترا لوط ننه جيو حاران رو ڏيکرو هتو پيرو تيڙيو. پڻ زئيون او حاران شهر پوگيا تئيون اوته ربوا مڌيا. ³² تارح بي هو پونس سال حياتي ربو ان حاران شهر ۾ گذاريو.

پرميشور ابرام ننه حڪم ڏنه ان وائڌو ڪرڻ

12 زئيون ابرام آپرا ملڪ ۾ هتو تئيون پرميشور اوئا ننه درشن ڏين ڪيتو: ”تون آپرا مائتر ان آپرو ملڪ ساڌين اوئا ملڪ موئين زا، جيو هون تون ننه ڏيڪاڙيه.

² هون تون تي هيڪ موتي قوم ناويه،

ان تون ننه آشيرواڌ ڏيه،

تارو نوم الاهي مشور ٿيشي،

ان تاري ڪري ٻڌون منڪون ننه آشيرواڌ زڙشي. ³ جيا پڻ تارا پارام نائوڪو

سوچشي هون اوئا ننه آشيرواڌ ڏيه،

جيا پڻ تارا پارام پوندو سوچشي هون اوئا ننه سزا ڏيه.

ڌرتي مانھ ربا واڙي ٻڌيون قومون ننه تاري ڪري آشيرواڌ زڙشي.“

⁴ تئيون ابرام پرميشور را ڪيڏا پرموٽه حاران شهر تي رُونو ٿيو. اُوته توٽه اوئا رئي

عمر 75 ورهه هتي. ان لوط پڻ اوئا پيرو گيو. ⁵ ابرام آپري ڏوشي ساري آپرا پتريزا لوط،

حاران ملڪ موئين پيرو ڪرل مال ان نوڪرون ننه پيرا تيڙين ڪنعان ملڪ هومو رُونو ٿيو.

ان او اوته پوگي گيا. ⁶ اوئون ڏيئون ۾ اوئا ملڪ ۾ ڪنعاني قوم را منڪ ريتا.

پسئہ ابرام آپرون منڪون پيڙو ڪنعانَ مُلڪ ۾ ويتو ويتو سڪم شهر را موره نومي ماڳ مانھ پوڳيو، جيئنھ هڪ بلوط رو موتو وڻ هتو. ⁷ اوتئہ پرميشور ابرام نئہ ڏرشن ڏين ڪيڏو: ”اي اُو مُلڪ سئہ جيو هُون تارا وستار نئہ ڏيھ.“ پسئہ ابرام اوتئہ پرميشور را نوم مانھ مال ساڙيا رئي ويڏئي ناوئي ڪم تون پرميشور اوتئا نئہ اوتئہ ڏرشن ڏيڏو تو. ⁸ پسئہ اُو اوتئون لڏين بيت ايل شهر رئہ اڳوئلئہ پاهئہ ڏونگرون هوما ڳيا ان آپ هارو تنبو ڪوڙيا. اوتئا رئہ اوتئہ پاهئہ بيت ايل شهر هتو ان اوتئا رئہ اڳوئلئہ پاهئہ عئي شهر هتو. اوتئہ ابرام پرميشور را نوم مانھ مال ساڙيا هارو ويڏئي ناوئي ان پرميشور رئي پڳئي ڪري. ⁹ پسئہ ابرام اوتئون لڏين ڪنعانَ رئہ ڏڪڻ هوما آڳڙ وڌتا ڳيا.

ابرام مصر مُلڪ ۾

¹⁰ پسئہ ڪنعانَ مُلڪ ۾ ايوو ڏڪار پڙيو جيا ري ڪري ابرام ڪئينڪ ڏيئون هارو مصر مُلڪ ۾ ورتوا هارو ڳيا. ¹¹ زئيون اُو مصر مُلڪ موئين پوڳيا واڙا هتا تئيون ابرام آپري گهر واڙي ساري نئہ ڪيڏو: ”تُون الاهي رُوپارئي سئہ ان مُون نئہ ڦڪر سئہ جي ¹² مصري منڪ تُون نئہ زوئين ڪيشي جي اي ايئا رئي گهر واڙي سئہ ان اُو تُون نئہ ليڏا هارو مُون نئہ مارشي پرو. ¹³ تيام تُون ڪي جي تُون مارئي پين سئہ. هم ڪريا ٿي اُو مُون نئہ جيو تو ساڏشي ان مُون ٿي نائوڪو ورتاو ڪرشي.“

¹⁴ زئيون اُو مصر مُلڪ ۾ پوڳيا تئيون اوت ري منڪي ابرام ري گهر واڙي نئہ پارئي جي اُو الاهي رُوپارئي سئہ. ¹⁵ مصر را پاڏشا ري وزيري پڻ زئيون ابرام ري گهر واڙي نئہ پارئي تئيون زائين پاڏشا ٿي اوتئا را وڪوڻ ڪريا جي اُو الاهي رُوپارئي سئہ. پسئہ اُو اوتئا نئہ پاڏشا را مولات ۾ لي آيا. ¹⁶ پاڏشا، ابرام نئہ ساري رو پائي هزمين اوتئا رو ڪيال راڪيو، ان اوتئا نئہ ريڊيون باڪري، ڳايون، ٻڙ، ڳڏيڙا، ڳڏيڙي، اونٺ، ٻوني ان نوڪر ڏيڏا.

¹⁷ پڻ پرميشور ابرام ري گهر واڙي ساري ري ڪري ڀادشا ان اوتا ري اڪائي نئه الاهي ڪرناڪ پيماريون موئين وڪوڙيا پرا. ¹⁸ تيام ڀادشا ابرام نئه تيڙاوين ڪيدو: ”تئين مون ٿي اي ڪي ڪريوھ؟ تئين ڪم نه همپڙايو جي ’ساري مارئي گهر واڙي سئھ؟‘ ¹⁹ تئين ام ڪم ڪيدو جي، ’اي مارئي بين سئھ؟‘ تيام مئين هيا نئه ليڏئي تي زم هون اوتا ٿي ويوا ڪرون. هوءَ اي رئي ٿارئي گهر واڙي. ايئا نئه لئه ان ايئون نيھري زا!“

²⁰ پسئھ ڀادشا آپرون منڪون نئه ابرام را پارام حڪم ڏيدو ان اوتي ابرام نئه اوتا ري گهر واڙي، منڪون، مال ان ٻڌا شيمون پيرو مصر ملڪ ٿي ٻارو ڪاڍيو پرو.

ابرام ان لوط رو ڌار پڙوو

13 پسئھ ابرام مصر ملڪ ٿي آپري گهر واڙي، آپرا پتريزا لوط ان جئين ڪئين اوتا ڪن هتو، او پيرو لين ڪنعان ملڪ را ڏڪٿاڌليا علاقا هومو پاسو رُونو ٿيو. ² هيم چونڌئي ان مال زڙيا ڪيڙ ابرام پيرهين ٿي الاهي گهڻو مال ملڳت واڙو ٿي ڳيو تو.

³ پسئھ ابرام ڪنعان ملڪ را ڏڪٿاڌليا علاقا ٿي ويتو ويتو پاسو بيت ايل علاقا ۾ پوڳيو جيئھ پيرهين بيت ايل ان عئي شهرن را وس ۾ اوتھ آپرا تنبو هڻيا تا ⁴ ان جيئھ اوتھ پرميشور را نوم مانھ مال ساڙيا رئي ويڏئي ناوئي تي. ان ابرام اوتھ پرميشور رو نوم لين پڳتئي ڪري تي.

⁵ لوط پڻ ابرام پيرو پيرو هتو ان اوتا ڪن پڻ ريون، ٻاڪري، ڳايون، ٻڙه ان تنبو هتا.

⁶ ابرام ان لوط ڪن الاهي گهڻو مال هتو ان اوتا علاقا ۾ مال ساريا هارو اتو ڪڙ نتو تيام او ٻي پيرا ري نتا هيڪتا. ⁷ اوئون ڏيئون ۾ هيا ملڪ ۾ ڪنعاني ان فرزي قومون پڻ ريتي. تيام ابرام ان لوط رون ڌراڙون ۾ جهڳڙو شروع ٿيو.

⁸ ابرام لوط نئه ڪيدو: ”ڏيڪرا، زو! آڻو هيڪ ئي لوتي سئھ. ٿارون ان مارون ڌراڙون وسا جهيڙو جهڳڙو نه ٿيوو ڪپھ. ام نه تئھ جي هيا ري ڪري آبي آبت ۾ جهيڙو جهڳڙو

ڪرون. ”⁹ تيام نائوڪي وات اي سئ جي آبي ڌار پڙي زائون. چاري پاھي زو! اي ٻڌو مُلڪ تون ھومو سئ. جي تون اڳوڻو زائھ تون ھون اٿوڻو زائھ ان جي تون اٿوڻو زائھ تون ھون اڳوڻو زائھ. ¹⁰ تئيون لوط چاري پاھي زويو ان اوڻا نئ يردن ڌريا را پاھا واڙو ٻڌو علاقو وڻيو، جيو ضغر شھر ھوڏي ھتو. ضغر شھر سدوم ان عموره شھرون ڏوڪڙو ھتو، جيون رءُ پرياد تيا ٿي پيمرين اي علاقو پرميشور را ٻاگھ عدن ان مصر را زم آياد ھتو. ¹¹ تيام لوط يردن ڌريا رءُ ڪنئ واڙو ٻڌو علاقو آپ ھارو سوندي ليڌو جيو اڳوڻئ پاھئ ھتو ان پسئ او آڀرا علاقا ھومو وويو ان او بي ھيڪا بيزا ٿي ڌار پڙي ڳيا. ¹² ابرام ڪنعان مُلڪ ۾ ئي ريو پڻ لوط يردن ڌريا را ڪپ واڙون شھرون ڏوڪڙو ريتو ريتو نيئ سدوم شھر ڏوڪڙا آڀرا تنبو ڪوڙيا. ¹³ سدوم شھر را منڪ پرميشور ھوما الاهي ڀڌڪار ان ڏوھاري ھتا.

ابرام حبرون علاقا ھومو زائھ

¹⁴ لوط رءُ ڌار پڙيا ڪيڙ پرميشور ابرام نئ ڪيڌو: ”جيئئ تون اوپوه، اوڻون چاري پاھي زو! ¹⁵ ڪم تون اي ٻڌو مُلڪ جيو تون زوئھ ريو ھون تون نئ ان ٿاري اولاد نئ ھميش ھارو ڏيھ. ¹⁶ ھون تون نئ انتي اولاد ڏيھ جي اوڻا نئ واري را زم ڪوئي ڳئي نئين ھيڪئ. ¹⁷ زا ان ٻڌا مُلڪ ۾ گھوم ڦر! ڪم تون اي مُلڪ ھون تون نئ ڏيھ.“

¹⁸ پسئ ابرام آڀرا تنبو اوڀاڙيا ان زائين ممري ري زمي مانھ بلوط نومي موتون وڻون ڪن ريو مڏيو جيا حبرون شھر ڏوڪڙا سئ. اوڻئ ابرام پرميشور را نوم مال ساڙيا رئي ويڏئي ناوئي.

ابرام لوط نئ سڏاوئھ

14 اوڻون ڏيئون ۾ سنعار مُلڪ رو ڀادشا امرافل ھتو، الاسر مُلڪ رو ڀادشا اريوڪ ھتو، عيلام را مُلڪ رو ڀادشا ڪدرلا عمر ھتو، ان جوئيم رو ڀادشا تدعال ھتو.

² اُوئي چاري موتي پادشائي اُوئون پونس شهرون رون پادشائون تي جنگ ڪري جيون
 ڏوڪڙو لوط ريتو، مطلب، سدوم شهر رو پادشا برشع، عموره شهر رو پادشا برسع، ادمه
 شهر رو پادشا سني اب، ضبوئيم شهر را پادشا شمير ان بالغ شهر رو پادشا جيا نئه ضرر
 شهر پڻ ڪئھ. ³ هائي پونس ئي پادشا آريون قوزون هُودا سدیم را میدون ۾ پيرا ٿيا، جيا
 ماڳ مانھ آڙ ڪال موتي ڍنڍ سئھ جيا نئھ ڪاري ڍنڍ ڪئھ.

⁴ هائي پونس ئي پادشا ٻارون سالون هُودي ڪدرلا عمر پادشا رئي شيوا مجبوري تي
 ڪرتا ريا پڻ تيرمئھ سال اُوئا رو حُڪم نه مونيو ان اُوئا رئھ ڪلاڦ ٿي ڳيا. ⁵ تيام سئوڊمئھ
 سال ڪدرلا عمر پادشا ان اُوئا را ساڻي ترڻ پادشا جنگ هارو رونا ٿيا ان ڌريا يردن رئھ
 اڳوڻئھ پاها ري ٻڌيون قُومون رون شهرون مانھ قوضو ڪرتا ڪرتا اڳڙ وڌتا ڳيا. پسئھ ام
 ٿيو جي اوتر تي ڏڪڻ هوما وڌتا وڌتا رفاڻي قُوم نئھ عستارات قرينم شهر ۾، زوزي قُوم
 نئھ هام شهر ۾، ايمي قُوم نئھ سوي قرينم شهر ۾ ⁶ ان حوري قُوم نئھ شعير را ڏونگرارا
 علاقا ۾ هراوتا هراوتا ايل فاران شهر مانھ قوضو ڪرين فاران را رڻ را ڌنگ هُودي پوڳيا.
⁷ پسئھ اُو اُوئون اُوئا ڳيا ان اڳڙ زائين اُوئون پونس پادشائون رو گهيرو ڪريو جيا ڪدرلا عمر
 پادشا رئھ ڪلاڦ ٿي ڳيا تا. عين مصفات مطلب قادس شهر ۾ زائين عماليقي قُوم را ٻڌا
 علاقا مانھ قوضو ڪريو ان حصيصون تمر شهر ۾ پاسا وڙين اُوئھ ريا واري اموري قُوم
 مانھ پڻ جيت ڪري.

⁸ پسئھ اُو چاري پادشا اُوئون پونس شهرون ڏوڪڙا پوڳي ڳيا زم، سدوم شهر، عموره
 شهر، ادمه شهر ضبوئيم شهر ان بالغ شهر جيا نئھ ضرر پڻ ڪئھ. پسئھ اُوئون پونس
 شهرون را پادشا نيهریا ان سدیم را میدون ۾ آري قوزون پڻ جنگ ڪريا هارو پيڙي ڪري.
⁹ ان اُوئي چار موتي پادشائي پڻ مطلب عيلام مُلڪ رئھ پادشا ڪدرلا عمر، جوئيم مُلڪ
 رئھ پادشا تدعال، سنعار مُلڪ رئھ پادشا امرافل ان الاسر مُلڪ رئھ پادشا اربوڪ پڻ اُوئون

پونسون پادشائون ٿي جنگ ڪريا هارو آڀري قوجون پيڙي ڪري. ¹⁰ سدیم را اوتا میدون ۾ ڏومر را الاهي ڪڏا هتا. زئيون سدوم شهر ان عموره شهر ري پادشائي اوتون رئي قوج ڏيکي ٿيون او آڀري آڀري قوج پيڙا جنگ را پونا ٿي پاگيا ان الاهي قوجي هايون ڪڏون ۾ پڙي گيا پڻ جيا پچيا تا او ڏونگرون هوما پاگي گيا. ¹¹ پسئ او چاري پادشائي سدوم شهر ان عموره شهر ٿي مال ملگت ان کاڌا پيدا ري ٻڌي شينهنون لوتين لين گيا پرا. ¹² اوتئ توتئ ابرام رو پتريزو لوط سدوم شهر ريتو. او اوتا نئ ۾ پيزون منڪون پيڙو اوتا را مال ملگت هوڏو پيڙو لي گيا.

¹³ پڻ پاگيا وازون منڪون موئين ٿي هيڪ منڪ آڀرو جيو پچاوين ابرام ڪن جيو عبراني قوم رو هتو پوگيو ان اوتا نئ لوط را پارام همپرايو. اوتئ توتئ ابرام بلوط رون موتون وٺون ڪن ريتو جيا ممري نوم منڪ ري بني ۾ هتا. ابرام جيو عبراني قوم رو هتو ان ممري ان اوتا را پائي اشڪال ان عانير جيا اموري قوم را هتا آت ۾ هيڪا پيڙا رو سات ڏيڏا رو وسن ٻوندل هتو. ¹⁴ زئيون ابرام اي وات هومپڙي جي پادشا ڪدرلا عمر ان اوتا را ساڻي پادشا ايئا را پتريزا لوط نئ ۾ پڻ زهالين لي گيا ٿيون اوتئ آڀرا گهر را ترڻ هو اڍارئ جنگ وڊيا را ماهر منڪ ان اوتون ترڻ اموري پايون ان اوتون رون منڪون پيڙو ررونو ٿيو. اوتون منڪون را گهات هارو پيڙا مارڳ ٿي ويتو ويتو آڪر ڪار دان شهر ڏوڪڙو اوتون ڪن پوگي گيو. ¹⁵ ان رات رئ ابرام آڀرون منڪون نئ ڌار ڌار توڙيون ۾ وراوين اوتون مانھ حملو ڪريو ان اوتون نئ هرايا. ان دمشق شهر رئ اوتر ۾ خوبه را علاقا هوڏي اوتون لار ٿيو. ¹⁶ ان ابرام آڀرا پتريزا لوط نئ ان پيزون ٻڌون آدميون ان ڏوشيون نئ ان اوتون را مال ملگت هوڏا سڏاوين پاسا لي آيو.

¹⁷ زئيون ابرام ڪدرلا عمر پادشا ان اوتا رون ساڻي پادشائون نئ هراوين پاسو آيو ٿيون سدوم رو پادشا سوي را ميدون ۾ مطلب پادشائي پونا هوڏي اوتا نئ مپارڪون ڏيو

هُومو آيو. ¹⁸ ان سالم شهر رو پادشا ملك صدق روتئي ان انگُورون رو رس لايو. اُو پرم شكتيئون پرميشور رو کاس پوزاري هتو. ¹⁹ ملك صدق پادشا ابرام ننه کيدو: ”پرم شكتيئون پرميشور جيو آکاش ان درتي رو دڙي سئه اوتا رئي آشيرواڌ تون مانه هوئه! ²⁰ پرم شكتيئون پرميشور را وکوڻ تئه جيئنه تارون دشمئون ننه هرايام تارئي مدت کرئي.“ تئيون ابرام ٻڌيون شينهنون رو ڏهمو حصو ملك صدق پادشا ننه ڏيدو. ²¹ پسئه سدوم رئه پادشا ابرام ننه کيدو: ”ٻڌو مال ان ملڳت تون آپ هارو راک پرو پڻ مارا منک مون ننه پاسا ڏنه را!“ ²² تئيون ابرام سدوم را پادشا ننه کيدو: ”مئين پرم شكتيئون پرميشور رو هون کاڌو جيو آکاش ان درتي رو دڙي سئه.“ ²³ تيام هون تارئي کئين شينه اتي هوڌي جي هيڪ ترئو ئي نئين ليون، زم تون کيڏي نه کي هيڪه جي، ’مئين ابرام ننه ڏولت منڌ نايو.‘ ²⁴ هون آپ هارو کئين پڻ نئين ليون روڳو اُو جيو ماري منکي کاڌو پيدو. پڻ عانير، اشکال ان ممري آڀرو آڀرو حصو لئه رو کم تون اُو مون پيڙا جنگ کريا هارو هاليا تا.“

ابرام ٿي پرميشور رو وائيدو

15 هايون واتون کيڙ پرميشور رئي اي ووڻئي ابرام مانه اوترئي: ”ابرام، تون مت پيئا! هون تارئي ڏي سون ان تون ننه الاهي آشيرواڌ ڏيه.“ ² ابرام کيدو: ”او پريو پرميشور! هون ايوي آشيرواڌ رو کي کريه، کم تون هون وونجهيو ئي مري زائيه، ان مارا گهر رو وارث تون مارو کاس شيواڌاري اليعزر ٿيشي جيو دمشق شهر رو سئه.“ ³ ان ابرام ام پڻ کيدو: ”زوئو! تمي مون ننه کوئي اولاد نه ڏيدو تيام مارو شيواڌاري مارا گهر رو دڙي ٿيشي.“ ⁴ تئيون وڙي پرميشور رئي اي ووڻئي اوترئي: ”اليعزر تارو وارث نئين تئه پڻ تارو ئي وستار مطلب تارو آڀرو ڏيکرو تارو وارث ٿيشي.“ ⁵ پسئه پرميشور، ابرام ننه ٻارو تيڙي ڳيو ان کيدو: ”آکاش هومو زو! ان هائي تارا ڳئي هيڪه تو ڳڻ!

تارئي اولاد پڻ هاڻيون تارون زتئي هوشي. "6 تئين ابرام پرميشور مانھ وشواس اوڻيو، تيام پرميشور اوتا ننه ست مانھ وودا واڙون منڪون ۾ ڳڻيو.

7 ان پرميشور اوتا ننه ڪڍڻو: "هون ئي پرميشور سون جيو تون ننه ڪسديون را شهر اور ٿي ڪاڍي آيوھ زم تون ننه ايتا ملڪ رو ڏئي ناوونھ. "8 تئين ابرام ڪڍڻو: "او مارا پريو پرميشور، مون ننه ڪم ڪرين ڪپر پڙشي جي هون ايتا ملڪ رو ڏئي ٿيھ؟" 9 پرميشور اوتا ننه ڪڍڻو: "هون منڪون ري ريت پرموڻه هون ڪاٿيھ. تيام تون هيڪ واسڙئي، هيڪ باڪڙئي، هيڪ گهيتو جيا ترڻ ترڻ سال را هوڻه ان هيڪ پارياو رو پسو ان هيڪ هولو لي!" 10 تئين ابرام اوئون ٻڌون ننه لي آيو ان ريت پرموڻه پڪيون شيوا پيزون ٻڌون پاهروئون وسا ٿي واڍين بي بي اڌ ڪريا ان هائي اڌ هيڪا پيزا رنه هوم هوما ميليا زم پرميشور هون ڪاڌا هارو اوئون وسا ٿين مٽه. 11 تئين گهڙڌون هاڻيون ننه ڪاڌا هارو اوتري آوي پڻ ابرام اوئون ننه هوڙتو ريو.

12 زئين ڏي آتموا مڏيو تئين ابرام مانھ اونگھ وڙي آوي ان اونگھ موئين ام لاڳيو جي اوتا مانھ پيئونڪڻو گهور اندارو وڙي آيوھ. 13 تئين پرميشور ابرام ننه ڪڍڻو: "تارو وستار هيڪا ڌاريا ملڪ ۾ پرڏيشي ٿين ريشي، اوت را منڪ ايتون ننه آپرا ڳلوم ناوشي ان چار هو ورهون هوڏي ڌڪ وينشي. پڻ تون ايتا وات مانھ وشواس ڪر جي، 14 هون اوتا قوم ننه سزا ڏيھ جيا ايتون ننه ڳلوم ناوشي ان زئين او ڌاريا ملڪ ٿي نيهرشي تئين گهڻو مال ملڪڻ پيڙئي لين نيهرشي. 15 تون الاهي موتي زمار رو ٿيھ ان نائوڪئي حياتي ڳڏارين شونتي ٿي مريھ ان آپرون پاپ ڏاڏون ٿي زائين مريھ. 16 چار هو سالون ڪيڙ تارو وستار ايتا ملڪ ۾ وڙي پاسو آوشي. اوئه توڻه ايتنه اموري قوم را پاپ اتا گهڻا وڏي زاشي جي هون اوئون ننه تارا وستار ٿي سزا ڏيوراويھ."

¹⁷ پسنه ڏي آتميا ڪيڙ زئيون اندارو ٿيو تنهيون هيڪ تنڏور ساوو ٿيو جيا ٿي ڏونهو
 نڪرتوت ريو ان اوڻا پيرو پيرو هيڪ ڏيوو پڻ ساوو ٿيو. پسنه پرميشور هليون را رُوب
 ۾ اوڻون زناورون را اڌ ڪرل ٽڪرون را وس ۾ ٿين مٽي گيو ان ام هون ڪاڌو. ¹⁸ اوڻه
 ڏي پرميشور ابرام ٿي اي وسن هونديو: ”مصر را ڏريا ٿي لين فرات نومي موٽا ڏريا
 هوڏي ٻڌوئي مُلڪ ¹⁹ مطلب قينون، قنزيون، قڌمونيون، ²⁰ حتيون، فرزيون، رفائيون،
²¹ اموريون، ڪنعانيون، جرجاسيون، ان يوسيون، هليون ٻڌيون قومون را علاقا تارا وستار
 ننه ڏيه.“

ابرام ري پيزي ڏوشي هاجره ٿي اسماعيل رو زلم

16 ابرام ري گهر واري ساري رو هزون هوڏي ڪوئي ٻار نٿو ٿيو. ساري رئي هيڪ
 نوڪروڻي هئي جي مصر مُلڪ رئي هئي. اوڻا رو نوم هاجره هتو. ² ساري
 ابرام ننه ڪيڏو: ”زوڻو! مون ننه تون پرميشور اولاد نه ڏيڏئي، پڻ تمي ماري نوڪروڻي
 ٿي ويوا ڪرو! ٿي هيڪه جي اوڻا ٿي مون هارو اولاد ٿنه.“ ابرام ساري رئي وات موني
 ليڏئي.

³ پسنه ام ٿيو جي ابرام آڀري گهر واري ساري را ڪيڏا پرموڻه مصر مُلڪ ري نوڪروڻي
 هاجره ٿي ويوا ڪريو. اوڻه توڻه ابرام ننه ڪنعان مُلڪ ۾ ريتون ڏه سال ٿي گيا تا. ⁴ ابرام
 هاجره ڪن گيو ان او اُميد ٿي ٿئي.

زئيون هاجره ننه ڪپر پڙئي جي اوڻا رنه اُميد سئ، تنهيون او آڀري مالڪوڻي ساري ننه
 آپ ٿي گهٽ هزموا مڏئي. ⁵ تنهيون ساري ابرام ننه ڪيڏو: ”اي ٻڌوئي تمارو ڏوه سئ.
 اوڻا ننه مئين آڻوڪي تمون ننه پڙاوئي تني پڻ زئيون ٿي اوڻا ننه اُميد ٿئي تنهيون ٿي لين
 مون ننه گهٽ هزمئو. هوڻه پرميشور ٿي قينصلو ڪرئ جي تمي هاسا سو ڪا هون هاسي
 سون.“ ⁶ تنهيون ابرام ساري ننه ڪيڏو: ”تاري نوڪروڻي تارون هاڻون ۾ سئ. زم تون

نٺه وٺڻه هم ڪر! ”پسنه ساري هاجره مانھ الاهي ظلم ڪريو. تيام او اوتا ڪن ٿي پاڳي ڳڻي.“

⁷ ميدون ۾ پرميشور هاجره نٺه اوتا ويري مانھ ڏرشن ڏيڌو ڄي اوتا مارڳ مانھ سٺه جيو مصر ملڪ را ڌنڳ مانھ شور را علاقا هومو زائھ. ⁸ پرميشور اوتا نٺه ڪيڌو: ”ساري رئي نوڪروئي هاجره، تون ڪيئون آئيھ ان ڪيٽه زائھ رئي؟“ هاجره ڪيڌو: ”هون آيري ڏيوي ساري ٿي پاڳين آئيھ.“ ⁹ پرميشور اوتا نٺه ڪيڌو: ”تون آيري ڏيوي ڪن پاسي زا ان اوتا رئي وات مون!“ ¹⁰ پسنه وري پرميشور ڪيڌو: ”تاري اولاد نٺه اتي وڌاويھ جي ڪوئي ڳڻي نئين هيڪه.“

¹¹ تون اميد ٿي سٺه ان تون ڏيڪرو زليھ.

تون اوتا رو نوم اسماعيل راڪي جيا رو مطلب اي سٺه ’پرميشور هومپرھ‘ ڪم تون مئين تاري ڏڪ پري قرياد هومپري ليڏيھ.

¹² زم جهنگلي ڳڏيو آزاد ره ان ڪيا رو نٺي مونٽو هم تارو ڏيڪرو آزاد ان آيري مرضي ٿي ريشي.

او ٻڌون ٿي وير راڪشي، ان ٻڌائي اوتا ٿي وير راڪشي. ان او هميش آيون ٻڌون پايون رو دشمن ٿين ريشي.

¹³ پسنه پرميشور رو ڏرشن ڪريا ڪيڙ هاجره اوتا رو نوم ”ايل روي“ راڪيو، جيا رو مطلب سٺه: ”ايشور ٻڌوي ڪئين پائھ.“ اوٺه من ۾ ويچارو جي، آرر هون ڪٽي پاڳواڙي سون! اي ڪٽي موٽي وات سٺه جي پرميشور، جيو ٻڌوي ڪئين پائھ، اوٺه مون نٺه ايتھ ڏرشن پڻ ڏيڌوھ. ¹⁴ تيام اوٺه اوتا ويري رو نوم ”بيرلحي روي“ راڪيو، جيا رو مطلب سٺه ”مون نٺه پاڙيا واڙا جيوتا ايشور رئي ويرئي.“ هائي ويرئي قادس ان برد نومي شهرون وسا سٺه.

¹⁵ ابرام ٿي هاجرہ رو ڏيکرو زلميو، ان ابرام اوتا رو نوم اسماعيل راڪيو. ¹⁶ زئيون هاجرہ ٿي اسماعيل پيدا ٿيو تئين ابرام رئي عمر چياسي سال هتيي.

ايشور ابرام رو نوم پڌلئھ

17 زئيون ابرام نوانوي ورهون رو ٿيو، تئين پرميشور اوتا نئھ ڏرشن ڏين ڪيڏو: ”هون ڪراون ايشور سون. تون مارا ڪيڏا مانھ وئھ ان ڪوئي ڏوھ مت ڪر! ² تون ام ڪريھ تو هون آپرو وسن پاڙيھ ان هون تاري اولاد نئھ الاهي گهٽي وڌاريھ. ³ تئين ابرام ايشور ري پڳي پڙيو نو. پسئھ پرميشور اوتا نئھ ڪيڏو: ⁴ ”زو! مارو تون ٿي وسن سئھ جي تون الاهي قومون رو ڏاڏو ٿيھ. ⁵ آڙ ٿي لين تارو نوم ابرام نئين هوئھ پڻ ابراهيم هوشي، جيا رو مطلب سئھ قومون رو ڏاڏو. ⁶ هون تون نئھ الاهي اولاد ڏيھ ان اوئون ٿي الاهي قومون نهشي ان اوئون ٿي الاهي پادشا ٿيشي. ⁷ مارو اي وسن تون ٿي، تون ڪيڙ تاري اولاد ٿي ان اوئون ري پڙيون ٿي هميش قائم ريشي ان هون تارو ان تاري اولاد رو پرميشور هوئھ. ⁸ هون ڪنعان رو ٻڌو ملڪ جيا ۾ تون همئھ پرڏيشي ٿين ره رهيو، تون نئھ ان تاري اولاد نئھ هميش هارو ڏيھ ان هون اوئون رو پرميشور هوئھ.“

توهر ڪروو، وسن پورو ڪريا رو نيشون

⁹ پسئھ ايشور ابراهيم نئھ ڪيڏو: ”تون نئھ ان تارئي اولاد نئھ ٻڌيون پڙيون هوڏي اي وسن پاڙتا ربو پڙشي. ¹⁰ جيو وسن تون ان مون وسا سئھ، ان تون وونهڙ تاري اولاد ٿي سئھ. تمي ايئا نئھ هميش پاڙتا ربا! ايئا رو نيشون اي سئھ جي تمون موئين هر هيڪ آدمي توهر ڪراوئھ. ¹¹ تمون موئين ٿي هر هيڪ آدمي آبرئي آبرئي توهر ڪراوئھ، هائي مون وسا ان تمون وسا وسن رو نيشون هوشي. ¹² آڙ ٿي لين هر هيڪ سوڪرو زئيون او آڻ ڏي رو ٿئھ، تون اوتا رو توهر ڪروو. هايا ۾ تارا ڳلوم پڻ پيڙا سئھ، پلئھ اوئون رو زلم تارا گهر ۾ ٿيو هوئھ، ڪا ويساتو ليدل هوئھ. ¹³ هر سوڪرا رئي توهر ضرور ڪروو ڪپئھ. هائي ڏيل

واڙو نيشون هوشي، جيا ٿي ڪپر پڙشي جي تمون ٿي ٻونڌل مارو وسن هميش هارو سئ. 14 ان او منڪ جيا رئي توهر ٿيل نٿي اوئا نئه نات ٻارو ڪرو پرو، ڪم تون او مارو وسن نٿي پاڙتو. ”

إضحاق را زلم رو وائيدو

15 ايشور ابراهيم نئه ڪيدو: ”آز ٿي لين ٿاري گهر واري رو نوم ساري نئين هوئه پڻ اوئا رو نوم سارا هوشي، جيا رو مطلب سئ ’راج ڪماري‘. 16 ان هون اوئا نئه آشيرواڌ ڏيه، ان اوئا ٿي پڻ هيڪ ڏيڪرو ٿيشي ان او قومون رئي مان ٿيشي، ان اوئا ري اولاد موئين ٿي قومون را يادشا ٿيشي.“

17 تئيون ابراهيم وڙي پرميشور رون چرنون ۾ پڙيو ان هاهين من ئي ۾ ڪيو مڏيو: ”ڪي ڪياڪ هو سال را گهردا آدمي ان نوي سال ري گهردي ڏوشي سارا رو ٻار ٿي هيڪئ؟“ 18 تئيون ابراهيم، ايشور نئه ڪيدو: ”جي ٿي هيڪئ، تون اسماعيل نئه مارو وارث ناوو پرو!“ 19 پڻ ايشور ڪيدو: ”نا، ام نئين ٿئ! پڻ ٿاري آڀري گهر واري ساره نئه ڏيڪرو ضرور ٿيشي، ان تون اوئا رو نوم اِضحاق راڪي، جيا رو مطلب سئ ’هاهئ‘. مارو وسن اِضحاق ان اوئا ري اولاد ٿي هميش هوڏي ريشي. 20 باقي رئي اسماعيل رئي وات، تو اوئا هارو پڻ مئين ٿارئي آرڏاه هومپڙي ليڏيئ. هون اوئا نئه آشيرواڌ ڏيه، ان اوئا نئه الاهي اولاد ڏيه. اوئا را ٻارئ ڏيڪرا ٻارئ سردار ٿيشي، ان هون اوئا ري اولاد نئه هيڪ موئي قوم ناويئ. 21 پڻ مارو وسن اِضحاق ٿي ريشي. هيڪ سال ڪيڙ ايئون ڏيون ۾ ساره اِضحاق نئه زلم ڏيشي.“ 22 زئيون ايشور ابراهيم ٿي واتون ڪري ربو تئيون اوئا ڪن ٿي الوپ ٿي گيو.

23 پسئ اوئ ئي ڏي ابراهيم، ايشور را حڪم پرموئئ آڀرا ڏيڪرا اسماعيل رئي ان آڀرا گهر رون منڪون ۾ ٻڌون نوڪرون رئي ان اوئون رون ڏيڪرون رئي توهر ڪري، پلئ او

اُوٽا ري ڳلومي ۾ زلميا ڪا ويساڻا ليڏا تا. ²⁴ زئيون ابراهيم ري توهر ٿئي تنيون اُوٽا ري عمر نوانوي سال هئي. ²⁵ زئيون اسماعيل ري توهر ٿئي تنيون اُوٽا ري عمر 13 تيره سال هئي. ²⁶ ابراهيم ان اُوٽا را ڏيڪرا اسماعيل ري توهر هيڪه ڏي ٿئي. ²⁷ ابراهيم را شيواڌاري جيا اُوٽا ري گهري زلميا تا ان جيا ويساڻا ليڏا تا اُوٽون ٻڌون ري توهر اُوٽون پيڙئي ٿئي.

پرميشور ان آڪاشي ڏوت منڪون را رُوپ ۾ ابراهيم را ميمون

18 هيڪ ڏي پرميشور ابراهيم نئه وڙي ڏرشن ڏيڏو. اُوته ٿوٽه ابراهيم اُوٽون بلوط رون موٽون وٽون ڪن ريتو جيا ميري نومي منڪ ري زمي مان هئا. اُو پپورون رئه ٿوٽه آڀرا تنبو را مونگيڙا مانه پينو تو. ² ابراهيم هومو زوئه تون ترڻ منڪ اُوپاه. اُوٽون نئه زوئين شيڪو شيڪو اُوٽون نئه مزيا هارو ڳيو ان اُوٽون ري پڳي پڙيو. ³ ان اُوٽا نئه عرض ڪرين ڪيڏو: ”مارا پڙيو، ميريونئي ڪرين ماري گهري هالو ان مون نئه شيوا ڪريا رو موقعو ڏيو! ⁴ هُون پوئي لي آون، تمي آڀرا پڳ ڏوئين ايئا وڻ هيٺ پيهين آروم ڪرو! ⁵ تمي ماري گهري آوين مارو مون وڌاريو، تيام هوئه مون نئه شيوا ڪريا رو موقعو ڏيو! هُون روتئي لي آون، تمي روتئي ڪائين آروم ڪرو ان پسئه آڳڙ زائو!“ تنيون اُوتئي ڪيڏو: ”زم تون نئه وٽه هم ڪر!“ ⁶ ان ابراهيم شيڪو شيڪو تنبو ۾ ڳيو ان آڀري گهر وڙي ساره نئه ڪيڏو: ”شيڪئي ٿئه! جهيٽو آتو لين مونهر ان ترڻ زتون هارو روتي گهڙ!“ ⁷ پسئه وڙي ابراهيم شيڪو شيڪو آڀرا مال را ولر ۾ ڳيو، ان هيڪ متارو واسڙو لي آوين آڀرا شيواڌاري نئه ڏيڏو ان اُوته جلدي جلدي تيار ڪريو. ⁸ پسئه ابراهيم ڏوڌ، ڏئي ان روندل مونھ لين ميمونون آڳڙ راکيا ان اُوتئي روتئي ڪاڌئي. تنيون هُوڌي آڻوڪو اُوٽون ري شيوا ۾ وڻ نيسو اُوپو ريو.

⁹ پستہ اُوئي ابراهيم ٿي پُونسيو: ”ٿارئي گهر واڙئي ساره ڪيھ؟“ اُوئہ وڙندئي ڏيڏئي: ”اُو تنہو ۾ سئہ.“ ¹⁰ تئيون اُوئون ميمونون موئين ٿي هيڪئہ جيو پرميشور هتو ڪيڏو: ”هُون آيا واڙئہ سال ايئون ڏيئون ۾ وڙي آويھ، ان اُوئون ئي ڏيئون ۾ ٿارئي گهر واڙئي ساره ڏيڪرا نئہ زلمشي.“ ساره تنہو را مونگيڙا مانھ ميمونون لار پيئي اُوئون ري واتون ھومپڙئي تي. ¹¹ ابراهيم ان ساره ڏوڪرا هتا ان ساره رئي عمر ٻار زلميا رئي پڻ نئي رئي. ¹² تئيون ساره آڀرا من ۾ سوچيو ان ھاھين ڪيڏو: ”هُون گهرڏئي ٿي ڳيھ ان مارو گهر ڏئي پڻ گهرڏو سئہ. ڪي هزون پڻ مُون نئہ ڪشي زڙي هيڪئہ؟“ ¹³ تئيون پرميشور ابراهيم نئہ ڪيڏو: ”ساره من ۾ ھاھين ام ڪم ويچارو جي ’مُون جيوي گهرڏي نئہ ڪم ڪرين ٻار ٿيشي؟‘“ ¹⁴ هُون تون پرميشور سون. مُون هارو ڪوئي وات ڏورئي نئي. زم مئين ڪيڏوھ، هُون آيا واڙئہ سال آويھ، ان اُوئون ڏيئون ۾ ساره نئہ ضرور ڏيڪرو ٿيشي.“ ¹⁵ ساره پيئائي ڳئي تي تيام اُوئہ نا پاڙين ڪيڏو: ”نا! هُون نئي ھاھئي.“ پڻ پرميشور ڪيڏو: ”نا! تُون ضرور ھاھئي تي.“

ابراهيم رئي عرض ان پرميشور رئي ڏيا

¹⁶ پستہ اُو ميمون اُونيا ان سدوم شهر ھوما رونا ٿيا ان ابراهيم پڻ اُوئون نئہ ميلوا ڳيو. ¹⁷ پرميشور آڀرا من ۾ ڪيڏو: ”جئن ڪئين هُون ڪريا واڙو سون اُو ابراهيم نئہ ھمپراويھ پرو. ¹⁸ ڪم تون ابراهيم ٿي ھاس ۾ هيڪ موتي ان ٻڙوڪي قوم پيدا ٿيشي ان ڌرتي مانھ ربا واڙي ٻڌيون قومون نئہ اُوئا ري ڪري آشيرواڏ زڙشي.“ ¹⁹ مئين اُوئا نئہ سونڊيوھ جي اُو آڀرون ڏيڪرون ان ٻڌا پريوار نئہ شيڪاڙئہ جي اُو ھاسائي ان نيا ٿي مارا مارڳ مانھ ویتا رئہ. جي اُو ام ڪرشي تون هُون پرميشور ابراهيم ٿي ڪرل آڀرو وائڏو پورو ڪريھ.“ ²⁰ پستہ پرميشور ابراهيم نئہ ڪيڏو: ”سدوم ان عموره ري منڪي ظلم

رئي حذ ڪريھ پرئي ان اُوئون را پاپ الاهي وڌي ڳياھ۔²¹ تيام هوئ ھون زائين زوئھ جي جيئن مئين ھومپڙبوھ اُو سئي سئ ڪا نا۔

²² پئسم اُوئون ميمونون موئين ٿي بي زئا سدوم ھوما ڳيا۔ پڻ پرميشور، ابراهيم پيرو اُوپو ريو۔²³ تئيون ابراهيم ھاو پرميشور ڪنئ زائين پونسيو: ”ڪي ھاس ۾ پوندون پيرا نائوڪون نئ پڻ ناش ڪر شو پرا؟“²⁴ جي اُوئا شھر ۾ پنجاھ ھاسا منڪ هوئ تون توئي پڻ تمي پنجاھ ھاسون منڪون رئ ڪارڻ اُوئون نئ نئين ساڌي ڏيو؟²⁵ ام ٿي نئي هيڪتو جي پوندون پيرا ھاس مانھ وڍا واڙا پڻ مرئي زائ، ان ھاسون ان پوندون رئي سزا هيڪ جيئي هوئ۔ ڪي ٻڌي ڌرتي رو انصاف ڪريا واڙو انصاف نئين ڪرئ؟“²⁶ پرميشور ڪيڏو: ”جي مون نئ سدوم ۾ پنجاھ ھاسا منڪ پڙوئا توئي اُوئون رئ ڪارڻ ھون ٻڌا شھر نئ ساڌي ڏيھ۔“

²⁷ ابراهيم عرض ڪرين ڪيڏو: ”او پريو! مون نئ ماڻي ڏيا جي ھون راک ان ماتئي هوتون ئي تمون ٿي وات ڪريا رئي هيئت ڪريھ۔“²⁸ ٿي هيڪئ جي اُوئ ۾ پنجيتاليھ ھاسا منڪ هوئ، تون ڪي پونس گھت ھويا رئ ڪارڻ پڻ تمي ٻڌا شھر نئ ناش ڪر شو؟“ تئيون پرميشور وڙندي ڏين ڪيڏو: ”اُوئ ۾ پنجيتاليھ ھاسا منڪ ھويا توئي پڻ ٻڌا شھر نئ ناش نئين ڪرون۔“

²⁹ ابراهيم وڙي عرض ڪرين ڪيڏو: ”ٿي هيڪئ اُوئ ۾ چاليھ ھاسا منڪ هوئ۔“ تئيون پرميشور وڙندي ڏين ڪيڏو: ”جي اُوئ ۾ چاليھ پڻ نائوڪا منڪ ھويا توئي ھون ٻڌائي شھر نئ ناش نئين ڪرون۔“

³⁰ ابراهيم وڙي عرض ڪريو: ”او پريو، جي تمي رينھائو نئين تون ڪئينڪ وات ڪرون۔ اُوئ ۾ تيه نائوڪا منڪ زڙئ تون؟“ تئيون پرميشور وڙندي ڏين ڪيڏو: ”تيھ ھويا توئي پڻ ام نئين ڪرون۔“

³¹ إبراهيم وڙي عرض ڪريو: ”او مارا پريو، مون نٿو ڪريا جي مٿين تمون ٿي وات ڪريا رڻي هيٺ ڪريهه. جي اوتڻه ويهه نائوڪا منڪ هوئ، تون؟“ تئين وڙي پرميشور ڪيڏو: ”جي ويهه پڻ هويا توڻي اوتون رڻه ڪارڻ ام نئين ڪرون.“

³² وڙي إبراهيم عرض ڪري: ”او پرميشور، تمي رينهائو نئين تون هيڪ وار وڙي ڪئينڪ ڪون. اوتڻه ڏهه نائوڪا منڪ هوئ، تون؟“ تئين پرميشور ڪيڏو: ”جي ڏهه نائوڪا منڪ زڙيا توڻي پڻ هون اوتون رڻه ڪارڻ ٻڌا شهر نٿو ناش نئين ڪرون.“

³³ زئين پرميشور إبراهيم ٿي واتون ڪري ريو تئين اوتون گيو پرو ان إبراهيم آڀري گهري پاسو آيو رو.

سڏوم ان عموره شهرن رڻي ٿيائي

19 هونز رڻه توڻه ٻي ڏوت سڏوم شهر ۾ آيا. اوتڻه توڻه لوط، شهر را ڌروازا مانه پينو تو جيئڻه پنچائيت را ڦينصلا ٿيئا. لوط اوتون ميمونون نٿه ڀارين اوتون نٿه مڙبا هارو گيو ان اوتون ري پڳي پڙيو. ² ان ڪيڏو: ”او مارون ساٻون، تمي ماري گهري هالو، آڀرا پڳ پڳ هالين ڏوڻو ان رات ماري گهري ٿڪو، پسڻه پلڻه هوار را ويلا زايا پرا!“ اوتڻي ڪيڏو: ”نا، امي چوسول ۾ بيهين رات ويتاوشون.“ ³ لوط الاهي منتون ڪري ان اوتون پيڙا اوتڻا ري گهري آيا ان اوتڻه ميمونون هارو نائوڪو توم نورايو ان اوتڻي کاڌو.

⁴ اوتون رڻه هوتا ٿي پيرهيڻ سڏوم شهر ري ٻڌي جوڻي ان موتي عمر واري لوط را گهر نٿه چارون پاهون ٿي گهيرو ڪريو. ⁵ اوتڻي لوط نٿه هاڏ پاڙين ڪيڏو: ”جيا آڏمي آڙ رات ٿاري گهري ٿڪل سڻه اُو ڪيھ؟ اوتون نٿه امون ڪن ٻارا لي آو، زم امي اوتون ٿي پونڌو ڪوم ڪرون.“ ⁶ لوط گهر ٿي ٻارو نيهريو ان ڌروازو پند ڪرين اوتون ڪن گيو.

⁷ ان اوتون نٿه ڪيڏو: ”ڀايون، ميريونئي ڪرين ايوو پونڌو ڪوم مت ڪرو! ⁸ زوئو! ماري ٻي ئي ڏيڪري سڻه جي هزون ڪوناري سڻه. جي تمي ڪو تون اوتون نٿه ٻاري لي آون،

پسئ پلئ زم تمون نئ وئئ هم ڪرو! پڻ اُوئون آدميون نئ ڪئين مت ڪو ڪم تون اُو
 ميمون ٿين ماري گهري آياھ۔ ”⁹ اُوئي لوط نئ ڪيڏو: ”پرو تئ! تون پرڏيشي ٿين امون
 ڪن آيو ان هوءَ امون مانھ حڪم ھاڪلھ۔ امي اُوئون ميمونون ٿي وڌارئ تارئي پوندئي
 حالت ڪرئون۔“ پسئ اُوئي لوط نئ ڏڪو ڏيڏو ان دروازو توڙيا هارو اڳڙ وڌيا۔¹⁰ پسئ
 اُوئي ميموني لوط نئ گهر موئين توڙي ليڏو ان دروازو پنڌ ڪريو پرو۔¹¹ ان پسئ اُوئي
 ٻارا اُوپل ٻڌون جووئون ان ڏوڪرون نئ اونڌا ڪريا پرا، زم اُو دروازو ڳوتي نه هيڪئ۔
¹² تئيون اُوئي ميموني لوط نئ ڪيڏو: ”ڪي ايئئ تارو ڪوئي سئ؟ ڏيڪرا، ڏيڪري،
 زمائي ڪا پيرا ڪوئي عزيز جيا ايئا شهر ۾ ريتا هوءَ۔ ٻڌون نئ ايئا شهر ٿي ٻارا ڪاڍي
 زا!¹³ ڪم تون امي ايئا علاقا نئ تپاه ڪرئون تپام جي پرميشور ري نظر ۾ منڪون رو
 ظلم الاهي وڌي ڳيوھ ان اُوئ امون نئ ايئا شهر نئ تپاه ڪروا هارو ميلپاھ۔“¹⁴ تئيون
 لوط ٻارو نيهرپو ان آڀرون زمليون ڪن ڳيو جيون ٿي اُوئا ري ڏيڪريون ري هڪڙي ٿيل
 هئي۔ اُوئ آڀرون زمليون نئ ڪيڏو: ”جلدي ڪرو! ايئون نيهر ڪم تون پرميشور ايئا
 شهر نئ تپاه ڪريا واڙو سئ۔“ پڻ اُوئا ري زمائي هزميو جي ننولي ڪرئ ريو۔
¹⁵ زئيون پروڙ ٿيا واڙو هتو تئيون ڏوتي لوط نئ شيڪائي ڪراوئي ان ڪيڏو: ”اُوئ!
 آڀري گهر واڙي، بيئون ڏيڪريون نئ لين ايئون نيهر ري زا! ام نه تئ جي شهر نئ ڏوهون
 ري سزا زڙيا رئ توئئ تمي پڻ اُوئون پيرا تپاه ٿي زائو۔“¹⁶ توئي پڻ لوط ڏير ڪرتو تو۔
 تئيون ڏوتي لوط، اُوئا ري گهر واڙي ان ڏيڪريون نئ هات ۾ زهالين شهر هون ٻارا ڪاڍي
 آيا ڪم تون پرميشور ري ڏيا اُوئون مانھ هئي۔¹⁷ زئيون ڏوت اُوئون نئ شهر ٿي ٻارا
 ڪاڍي آيا تئيون هيڪئ ڏوت ڪيڏو: ”آپرو جيو پچايا هارو ايئون پاڳي زا! پاسو وڙين مت
 زوئي ان نڪو وڙي ايئا ميڏون ۾ ترسي پڻ اُوئون ڏونگرون هومو پاڳي زا! زم راک ٿيا ٿي
 پچي زائو۔“

¹⁸ لُوط اُوئون نئه ڪِڏو: ”او مارا مالڪ، ام ڪريا رو مت ڪو! ¹⁹ تمڻي مارو ڇيو ڀڄاوين مُون مانھ الاهي ڪُريا ڪريھ. پڻ اُون ڏونگر الاهي شيتھ سھ. ام نہ تھ جي ھايا ھوڏي پوگيا ٿي پيرھين آقت آوھ رئي ان ھون مري زائون. ²⁰ اُون زوئو! ڏوڪڙو ٿي ھيڪ شھر سھ جيئھ ڀاڳين جلدِي پوگي ھيڪونھ. جي اجازت ھوھ تون ھون اوتھ ڀاڳي زائون ان ھم ھون ڀڄي زائھ. “ ²¹ ڏوت ڪِڏو: ”نِڪ سھ، ھون ٿارئي اي وات پڻ مونونھ. ھون ھايا شھر نھ پڻ ناش نئين ڪرون. ²² پڻ زتو جلدِي ٿي ھيڪھ اوتھ پوگي زا ڪم تون ھون اتي وار ھوڏي ڪئين نٿي ڪري ھيڪتو زئون ھوڏي تون اوتھ پوگي نہ زائھ. “ اوتھ شھر رو نوم ”ضغر“ پڙي ڳيو جيا رو مطلب سھ ”نونو“ ڪم تون لُوط اوتھ نھ نونو ڪِڏو تو.

²³ ڏي اُوگيا رھ توتھ لُوط ضغر شھر ۾ پوگي ڳيو. ²⁴ تئيون پرميشور سدوم ان عموره شھرون مانھ آڪاش ٿي گھنڌڪ رو ڏيوتا ورھايو ²⁵ جيا ٿي او شھر، آھا پاھا رو ٻڌو ميدون، اوت را ٻڌا منڪ ان ٻڌو ڪئين جيو اُوگيو تو پرين راک ٿي ڳيو. ²⁶ پڻ لُوط ري گھر واري پاسو لمتو وارين زويو ان او لوت رئي مورتئي نھي ڳئي.

²⁷ ابراهيم ھوار رو ويلو اونيئو ان پسئھ اوتھ ماڳ مانھ ڳيو جيئھ اوتھ پرميشور پيرو اُپين واتون ڪري تي. ²⁸ اوتون ابراهيم نيسو زويو تون سدوم ان عموره شھرون ان آھا پاھا را ميدون ٿي ڪري را ڏونھا را زم ڏونھو نيھرتوت ريو. ²⁹ زئون ايشور اوتھ ميدون رون شھرون نھ جيئھ پيرھين لُوط ربتو تو ناس ڪريو، تئيون اوتھ ابراهيم نھ ياد ڪرين لُوط نھ اوتھ آقت ٿي ڀڄايو.

لُوط ان اوتھ ري ڏيڪري

³⁰ لُوط ضغر شھر ۾ ريا ٿي پيئوٽو، تيام او ان اوتھ ري بي ڏيڪري اوتھ شھر ٿي نيھرين ڏونگرون مانھ ھيڪا پونئيرا ۾ ربوا مڌيا. ³¹ ھيڪ ڏي موتي بين نوني بين نھ ڪِڏو:

”آپتو ٻاپ هونءَ گهرڊو تنه ريو ان آهءَ پاهءَ ڪوئي آڏمي نٿي جي آپون ٿي ويوا ڪرءَ ان آٻئي اولاءِ تءَ. ³² تيام ليو! آٻي آٻا ٻاپ نءَ انگورون رو ڌارو پٽارون ان اوتا پيڙي هونون زم اوتا ٿي آٻا ٻار تءَ. “ ³³ اوئي اوئءَ ٿي رات آٻا ٻاپ نءَ انگورون رو ناول ڌارو پٽاريو ان موتي ڏيڪري اوتا پيڙي هونئي ان نشا ري ڪري لوط نءَ ڪٻر نه پڙي جي او ڪيون هونئي ان ڪيون اونئي.

³⁴ پيڙءَ ڏي موتي ٻين نوني ٻين نءَ ڪيڏو: ” ڪال رات هون آٻا ٻاپ پيڙي هونئي ٿي ان آز رات پڻ آٻي اوتا نءَ انگورون رو ناول ڌارو پٽارون ان تون اوتا پيڙي هو زم اوتا ٿي آپون پئون را ٻار تءَ. “ ³⁵ تيام اوئي اوئءَ رات پڻ آٻا ٻاپ نءَ انگورون رو ناول ڌارو پٽاريو ان نوني ڏيڪري اوتا پيڙي هونئي ان لوط نءَ ڪٻر نه پڙي جي او ڪيون هونئي ان ڪيون اونئي.

³⁶ هم لوط ري ٻي ڏيڪري آٻا ٻاپ ٿي پاري پڳ ٿي ڳي. ³⁷ موتي ڏيڪري هڪا ڏيڪرا نءَ زلم ڏيڏو ان اوئءَ اوتا رو نوم موآب راکيو. او موآبي قوم رو ڏاڏو سءَ جي قوم همئءَ هوڏي سءَ. ³⁸ ان نوني ڏيڪري پڻ هڪا ڏيڪرا نءَ زلم ڏيڏو ان اوئءَ اوتا رو نوم بن عمي راکيو. او عموني قوم رو ڏاڏو سءَ جي قوم همئءَ هوڏي سءَ.

ابراهيم ان ابيملك پادشا

20 پسءَ ابراهيم ممري رون بلوط رون موتون وٽون ڪن ٿي ڏيرو اُٻاڻين ڪنعان ملڪ را ڏڪڏاليا علاقا هومو ڳيو، ان پنڌ ڪرتو ڪرتو قانس شهر ان شور را علاقا وسا آيو ان جرار شهر ڪن آوين ريو مڏيو. ² اوئءَ ابراهيم آٻي گهر واري را پارام ڪيڏو: ”اي مارئي ٻين سءَ. “ تئين جرار شهر رءَ پادشا ابي ملڪ ساره نءَ آپ ڪن تيڙاوي ليڏي.

³ پڻ رات ۾ ايشور ابي ملڪ پادشا ننه شينا ۾ آوين ڪڍڻو: ”جيئي ڏوشي تئين تيڙاويئھ اُٿا ري ڪري تون مري زائيه، ڪم تون اُٿا رو ويوا ٿيل سئھ ان اُٿا رو آدمي حياتي سئھ.“

⁴ پڻ ابي ملڪ پادشا سارھ نئھ ھاٿ ئي نٿو سڀاڙيو. تيام اُٿھ ڪڍڻو: ”او مارا مالڪ! هُون پي ڏوهي سون. توئي پڻ تمي مُون نئھ ان مارون منڪون نئھ مارشو پرا؟⁵ ابراهيم آپ مُون نئھ ڪڍڻو تو جي ’او مارئي پين سئھ‘ ان اُون ڏوشي آپ پڻ ڪئھ رئي جي ’اُون مارو پائي سئھ‘، تيام هُون پي ڏوهي سون. مئين تو اُٿا نئھ ناٿوڪي نيت ٿي ويوا ڪريا هارو تيڙاويئي ٿئي.“⁶ ايشور اُٿا نئھ شينا ۾ ڪڍڻو: ”هوئھ، مُون نئھ ڪپر سئھ جي تئين اي ڪوم ناٿوڪي نيت ٿي ڪريو، تيام مئين پڻ تون نئھ روڪيو جي تون اُٿا نئھ ھاٿ نه سڀاڙي هيڪئھ ان مارئھ ڪلاڦ ڏوھ نه ڪرئھ.⁷ هوئھ تون ابراهيم رئي ڏوشي پاسي ڏئھ، ڪم تون اُو مارو ڪاس شيواڌاري سئھ. ان اُون هارو پراٿنا ڪرشي ان تون نئين مرئھ. پڻ جي تئين ام نه ڪريو تو هاسي وات سئھ جي تون ان ٿارا ٻڌا منڪ ضرور مرشي.“

⁸ پسئھ ابي ملڪ پادشا هوار رو ويلو اُونيو ان آپرون ٻڌون وزبرون نئھ تيڙاوين ٻڌي وات همپراويئي. هايا وات مانھ ٻڌائي پيائي ڪيا.⁹ پسئھ ابي ملڪ پادشا ابراهيم نئھ تيڙاوين ڪڍڻو: ”تئين امون ٿي اي ڪي ڪريوھ؟ مئين ٿارو ڪي ڏوھ ڪريو جي تئين مُون مانھ ان ماري پاڌشائي مانھ اتا موٽا ڏوھ رو الزوم هئاويھ پرو. جئين ڪئين تئين مُون ٿي ڪريوھ، ام ٿارئھ نٿو ڪرو.“¹⁰ پسئھ ابي ملڪ وڙي ابراهيم ٿي پُونسيو: ”ڪي وات هٽي جي تئين ام ڪريو؟“

¹¹ ابراهيم وڙنڌئي ڏين ڪڍڻو: ”مئين ويچارو جي ايتئھ ڪيا نئھ پڻ ايشور رئي پيڪ نٿي ان اُون ماري ڏوشي نئھ ڪوهي ليڌا هارو مُون نئھ ماري نوڪشي.“¹² اي وات هاسي سئھ جي اُون مارئي ڏوشي سئھ، پڻ اُون مارئي پين پڻ سئھ ڪم تون امارو ٻاپ هيڪ سئھ ان مائون ڌار ڌار سئھ.¹³ تيام زئون ايشور مُون نئھ ڪڍڻو تون آپرا ٻاپ رو گهر ساڌين

پرڏيهه ڙا، اُوٽا ڏي ٿي مئين ماري گهر واري ننه هُز ماوئيت پري جي ميريونئي ڪرين جيئن
جيئن آبي زائون اوتنه مارا پارام اي ڪي جي، 'اي مارو پائي سئ'."

¹⁴ پسنه ابي ملڪ پادشا، ابراهيم ننه ريون، باڪري، بڙهه، ڳايون ٻوني ان شيواڌاري
ڏيڏا ان اُوٽا ري گهر واري ساره پڻ پاسي واري ڏيڏي. ¹⁵ ان ابي ملڪ پادشا ڪيڏو:
"زو! مارو ٻڌو ملڪ تون هومو سئ، جيئن تون ننه وٺه اوتنه ره!" ¹⁶ پسنه اوتنه ساره
ننه ڪيڏو: "مئين تارا پائي ننه چونڌي را هيڪ هزار رُوپيا ڏيڏاه، زم جيا تون پيرا سئ
اوتون هومئي اي ٿايتي تئ جي تون پويتر سئ."

¹⁷ پسنه ابراهيم ايشور ٿي پراڻا ڪري ان پرميشور ابي ملڪ پادشا، اُوٽا ري گهر واري
ان اُوٽا ري ٻونيون ننه هازي هوري ڪري ان اُو وڙي اُميد ٿي ٿي. ¹⁸ ڪم تون پرميشور
ابراهيم ري گهر واري ساره ري ڪري ابي ملڪ پادشا ري ٻڌيون ڏوشيون ننه اي سزا ڏيڏي
تئي جي اوتون را ٻار ٿيو پند ٿي ڳيا تا.

إضحاق رو زلم

21 پرميشور آڀرا ڪيڏا پرموئنه ساره مانه ڏيا ڪري ان آڀرو وسن پورو ڪريو. ² ساره
پاري پڳ ٿئي ان ايشور را ڪيڏل ڏيئون مانه ابراهيم رنه گهرڍاڻ ۾ ايٿا ري
گهر واري ساره ڏيڪرو زلميو. ³ ابراهيم آڀرا ڏيڪرا رو نوم اِضحاق راڪيو جيا رو مطلب
سئ "هاهو." ⁴ اِضحاق زليون آڻ ڏيئون رو ٿيو تئيون ابراهيم، ايشور را حُڪم پرموئنه
اِضحاق ري توهر ڪري. ⁵ زليون اِضحاق رو زلم ٿيو تئيون ابراهيم ري عُمر هو سال
هتتي. ⁶ ساره ڪيڏو: "ايشور مُون ننه ڪشي ڏين ههڙاوي ان ٻڌا هومپريا وارا پڻ مُون پيرا
هاهشي. ⁷ ابراهيم ننه ڪوڻ ڪي هيڪتو تو جي ڪيڏي ساره پڻ ٻار ڌراوشي، پڻ توئي
اُوٽا را گهرڍاڻ ۾ مارنه ڏيڪرو ٿيوه."

۸ پسنه اِضحاق موتو ٿيو ان جيئہ ڏي اُوئا نئہ ڏوڌ سڏايو اُوئہ ڏي اِبراهيم کُشي ۾ هيڪ موتي ڏاوت ڪري.

اِبراهيم هاجره ان اسماعيل نئہ گهر ٿي ڪاڍئہ پرا

۹ هيڪ ڏي ساره زوئہ تو هاجره رو ڏيڪرو اسماعيل جي اِبراهيم ٿي پيدا ٿيو تو، اُو اِئا را ڏيڪرا اِضحاق مانہ نٿولي ڪرين هائئہ ريو. ¹⁰ تئين ساره اِبراهيم نئہ ڪيڌو: ”اُوئا ٻوني ان اُوئا را ڏيڪرا نئہ گهر ٿي ٻارا ڪاڍو پرا ڪم تون اِئا ٻوني رو ڏيڪرو مارا ڏيڪرا اِضحاق پيڙو ملڳت رو وارث نئين ٿئہ.“ ¹¹ اِئا وات ري ڪري اِبراهيم نئہ الاهي ڏک ٿيو، ڪم تون اسماعيل پڻ اُوئا رو آڀرو ڏيڪرو هتو. ¹² پڻ اِيشور اِبراهيم نئہ ڪيڌو: ”تُون آڀرا ڏيڪرا ان آڀري ٻوني رئي ڦڪر مت ڪر! زم ساره تُون نئہ ڪيڌو همروم ڪر ڪم تون جيو وسن مئين تُون ٿي ڪريوھ اُو اِضحاق ري پيڊي ٿي پورو ٿيشي.“ ¹³ هُون هايا ٻوني را ڏيڪرا اسماعيل ٿي پڻ هيڪ موتي قوم ناويھ ڪم تون اُو پڻ تارو ڏيڪرو سئہ.“

¹⁴ پيڙئہ ڏي اِبراهيم هوار رو ويلو ڪئينڪ ڪاڌو ان پوڻي رئي هنڌاري لين هاجره را ڪوا مانہ ميلاوي ان اُوئا نئہ ان اُوئا را ڏيڪرا اسماعيل نئہ گهر ٿي ٻارا ڪاڍيا پرا. پسنه هاجرا اُوئون گئي پري ان بيرسبع را رڻ وڳڙا موئين ايل اول رلتي رئي. ¹⁵ زئين هنڌاري رو پوڻي ڪتم ٿي گيو تئين هاجره اسماعيل نئہ هيڪا زهاڙڪا نيسو هُواريو پرو. ¹⁶ ان آڦوڪي اُوئون توڙيڪ شيتئہ زائين بيني ان آڀرا من ۾ ام ڪيڌو: ”هُون آڀرا ڏيڪرا نئہ مرتو نئي زوي هڪتي.“ پسنه اُوئئہ بيهين زور زور ٿي رووا مڌي.

¹⁷ اِيشور اُوئا را ڏيڪرا را روبا رو اواز هومپريو ان هيڪئہ ڏوت آڪاش ٿي هاجره نئہ ڪيڌو: ”او هاجره، تُون نئہ ڪي ٿيوھ؟ بيئا مت، ڪم تون اِيشور تارا ڏيڪرا را روبا رو روو هومپري ليڏوھ.“ ¹⁸ اُوني ان آڀرا ڏيڪرا نئہ همپار، ڪم تو پرميشور اُوئا موئين ٿي

هڪ موتي قوم ناوشي. ”¹⁹ پسئ هاجرہ نئ ايشور ري ڪرا ٿي هڪ ويرئي ڏيڪوئي
ان او اوتون هنداري موئين پوئي پري آئي ان آرا ڏيڪرا نئ پياريو.
²⁰ ايشور اسماعيل پيرو هتو. او رڻ وڳڙا موئين رين موتو ٿيو ان تير هاڪليا رو ڪابل
ٿيو. ²¹ او فاران نومي رڻ وڳڙا ۾ ريتو ان اوئا ري مان اوئا رو ويوا مصر ملڪ ري هڪي
سوڪري ٿي ڪرايو.

ابراهيم ان ابي ملڪ پادشا هون ڪائين هڪا پيزا نئ وسن ڏئھ

²² اوتون ڏيئون ۾ ام ٿيو جي ابي ملڪ پادشا آري قوج را آڳيون فيڪل پيرو ابراهيم
ڪن آيو ان اوئا نئ ڪيڏو: ”تمارا هر ڪوم ۾ ايشور تمون پيرو سئ. ²³ تيام هوء تمي
مون ٿي ايشور رو هون ڪائو جي تمي مون ٿي، ماري اولاد ٿي، ان ماري نسل ٿي ڪيڏي
پڻ ڏڳو نئين ڪرو. ان جيون ڏاڙه مئين تون مانھ ميرپونئي ڪري ايون ڏاڙه تمي پڻ
مون ٿي ان ايئا ملڪ ٿي، جيا ۾ تمي پرڏيشي ٿين ريوھ ربا، هاسا ٿين ربا. ”²⁴ ٿيون
ابراهيم ڪيڏو: ”هون هون ڪائونھ.“

²⁵ پسئ ابراهيم هڪي ويري را پارام ميٿار ڏيڏي، جيا نئ ابي ملڪ پادشا ري نوڪري
زوري ڪوهي ليڏي ٿي. ²⁶ ابي ملڪ پادشا ڪيڏو: ”مون نئ تون ڪهر نٿي جي اي ڪوم
ڪيئ ڪريو، ان تمي پڻ مون نئ نٿي همپريو. هون تون پيرھين وار آڙ هائي وات هومپرونھ
ريو. ”²⁷ پسئ ابراهيم ان ابي ملڪ پادشا هڪا پيزا نئ وسن ڏيڏا ان ابراهيم هيا نشوني
هارو ابي ملڪ پادشا نئ ريون، باڪري، ڳايون ان ٻڙ ڏيڏا. ²⁸ پسئ ابراهيم ولر موئين ٿي
هات گهٽڪي ڌار ڪري. ²⁹ ابي ملڪ پادشا ابراهيم نئ پونسيو: ”ايئون هات گهٽيڙيون
نئ ڌار ڪريا ٿي تارو ڪي مطلب سئ؟ ”³⁰ ابراهيم وڙندي ڏين ڪيڏو: ”تمي مون ڪن
ٿي اي هات گهٽيڙي ليو ري جي ايئا وات ري زومن هوشي جي اي ويرئي مئين ڪوترئي.“

³¹ تيام اوتا ماڳ رو نوم بيرسبع پڙيو جيا رو مطلب سٺه ”هون وارئي ويرئي“ ڪم تون اوئي بي زئي اوٽه هون ڪاڌو تو.

³² بيرسبع را رڻ وڳڙا ۾ وسن پونديا ڪيڙ ابي ملڪ پادشا ان اوتا ري قوج رو سردار فيڪل آبرئه فلسطينون رئه ملڪ پاسا گيا پرا. ³³ ابراهيم بيرسبع ۾ لوا رو هيڪ وڻ پوڪيو ان اوٽه پرميشور ٿي پراتنا ڪري جيو شروع ٿي لين هميش هوڏي هاسو ايشور سٺه. ³⁴ ابراهيم الاهي ڏي فلسطينون را ملڪ موئين ريو.

پرميشور ابراهيم رو آزمو لئه

22 ڪئينڪ ٿوڻو ويتيا ڪيڙ پرميشور آزميا هارو ابراهيم نئه هاڏ دين ڪيڌو: ”ابراهيم! او ابراهيم!“ اوٽه وڙندي ڏيڏئي: ”جي مالڪ، هون حاضر سون.“ ² تئين پرميشور ڪيڌو: ”تون آڀرا والا ڏيڪرا اِضحاق نئه جيو تارو هيڪه ڏيڪرو ان وارث سٺه، اوتا نئه پيڙو لئه ان مورياه نومي علاقا ۾ زائين اوٽه ڏونگر ري هيڪي تيڪري مانھ جئي هون تون نئه ڏيڪاڙيه، اوٽه اِضحاق نئه مارا نوم مانھ ڏونپ سڙا!“ ³ پيڙه ڏي ابراهيم هوار رو ويلو اونيوان آڀرا ڏيڪرا اِضحاق، بي شيواڌاري ان ڳڏيڙو پيڙو لين پرميشور را نوم مانھ ڏونپ ڪريا هارو ايندڙي وڌاوين اوتا ماڳ هومو رُونو ٿيو جيا را پارام ايشور اوتا نئه همپڙايو تو. ⁴ ويتون ويتون ترئمئ ڏي ابراهيم نئه او ڏونگر شيتا ٿي ڏيڪيام آيو. ⁵ تئين ابراهيم آڀرون نوڪرون نئه ڪيڌو: ”تمي ايتنه ڳڏيڙا ڪن اوپو! امي بي پاپ ڏيڪرو اوٽه زائين پڳتي ڪرين تمون ڪن پاسا آونھ ربا.“

⁶ پسئ ابراهيم ڏونپ سڙايا هارو ايندڙي لين آڀرا ڏيڪرا اِضحاق نئه اوڀڙاوي ان آڦوڪه ڏيوتا ڪريا هارو ڪوئلا ان ڪاتئي ليدڙي ان پسئ بي رونا ٿيا. ⁷ تئين اِضحاق آڀرا پاپ ابراهيم نئه ڪيڌو: ”او پا!“ اوٽه ڪيڌو: ”ڪي وات سٺه؟“ اِضحاق ڪيڌو: ”ڏيوتا ان

ايندڻي تون سٺ، پڻ ڏونپ سڙايا هارو گهيتو ڪيه؟“⁸ ابراهيم ڪڍڻو: ”ڏيڪرا! ايشور
آپ ڏونپ سڙايا هارو گهيتا رو پندوپست ڪرشي.“ ان او ٻي زڻا آڳر وينا ڳيا.

⁹ زئيون او اوڻم پوڳيا جيا ماڳ رو ايشور ابراهيم نٽه ڪڍڻو تو، اوڻم ابراهيم پليڏون
ڪريا هارو ويڏي ناوڻي ان اوڻا مانھ ايندڻي ميلي ان پسٽه آڀرا ڏيڪرا اِضحاق نٽه ٻوندين
ايندڻيون مانھ ڏونپ ڪريا هارو هوڻاريو.¹⁰ پسٽه ابراهيم آڀرا ڏيڪرا نٽه هلاليا هارو هات
۾ ڪاڻي ليڏي.¹¹ تئيون پرميشور رٽه ڏوت آڪاش ٿي هاڏ ڏين ڪڍڻو: ”ابراهيم! او
ابراهيم!“ اوڻه ڪڍڻو: ”مالڪ، هون حاضر سون.“¹² پسٽه ڏوت اوڻا نٽه ڪڍڻو: ”تون
آڀرا ڏيڪرا نٽه ساڌي ڏه! اوڻا نٽه ڪئين مت ڪر! ڪم تون هوڻه مون نٽه ڪپر پڙي ڳيھ جي
تون ايشور ٿي پيڻاه، تيام تئين آڀرا هيڪا ئي والا ڏيڪرا نٽه مون ٿي وڌارٽه نه هزميو.“
¹³ پسٽه ابراهيم اونسو زوبو تون آپ هومو هيڪا گهيتا نٽه ڏيڪيو، جيا را شينگڙا هيڪا
زهاڙڪا موئين ڦاٿل هتا. پسٽه اوڻا گهيتا نٽه زهاليو ان آڀرا ڏيڪرا رٽه پڌله اوڻا گهيتا
رو ڏونپ سڙايو.¹⁴ ابراهيم اوڻا ماڳ رو نوم ”پرميشور پندوپست ڪرٽه“ راکيو، تيام
آز هوڏي اي ڪيٽي مشور سٺه جي ”پرميشور آڀرا سونڊل ڏونگر مانھ پندوپست ڪرين
ڏه.“

¹⁵ پسٽه وڙي پرميشور رٽه ڏوت پيزي واڙ آڪاش ٿي ابراهيم نٽه هاڏ ڪرين ڪڍڻو:
¹⁶ ”پرميشور ڪه، تئين مارو حڪم مونيو ان آڀرا والا ڏيڪرا نٽه پڻ مون ٿي وڌارٽه نه
هزميو، تيام مئين پڻ آڀرا آپ ٿي هون ڪاڏوه جي،¹⁷ هون آشيرواڏ مانھ آشيرواڏ ڏيه ان
ٿارئي واڙي اتڻي وڌاويھ جي او آڪاش رون تارون ان سمونڊ ري واري را زم ٿيشي ان
ٿارئي اولاد آڀرون ڏشمئون نٽه هراوشي ان اوئون رون شهرون مانھ قوضو ڪرشي.¹⁸ ان
ٿاري اولاد ري ڪري ڌرتي مانھ ريا واري ٻڌيون قومون نٽه آشيرواڏ زڙشي، ڪم تون تئين

مارو حُکم مونیو۔¹⁹ پسنه ابراهيم ان اِضحاق آپرون نوکرون کن پاسا آيا ان او ٻڌائي پيڙا ٿين پاسا بيرسبع ڳيا ان ابراهيم بيرسبع ۾ ريتو ريو۔

نحور رئي اولاد

²⁰ ڪئينڪ ڏيئون ڪيڙ ابراهيم ننه ڪٻر پڙئي جي اوٽا را پائي نحور ري گهر واري ملڪاه رنه ڏيڪرا ٿيا۔²¹ نحور را پيرهان ڏيڪرا رو نوم عوض هتو، پيڙا رو نوم بوز ان ترزا رو نوم قموایل جيو ارام رو باپ هتو۔²² ان اوٽا رون پيڙون ڏيڪرون را نوم اي سئ۔ ڪسد، جزو، فلداَس، ادلاف، بيتوايل۔²³ بيتوايل ربقه رو باپ هتو۔ اي آئي ابراهيم را پائي نحور را ڏيڪرا سئ جيا اوٽا ري گهرواڙي ملڪاه ٿي پيڌا ٿيا تا۔²⁴ نحور رئي هيڪ پيڙي ڏوشي هتئي، جي اوٽا رئي هونئي پڻ هتئي۔ اوٽا رو نوم رومه هتو۔ اوٽا ٿي پڻ ڏيڪرا ٿيا۔ اوئون را نوم طبع، جاحم، تخص، ان محڪه سئ۔

ساره سرگواسي ٿي زائو ان ابراهيم مقومون هارو زمئي ويساتئي لئه

23 ساره هيڪ هو ستاويھ سال حياتي رئي۔² ساره ڪنعان ملڪ را اربع شهر ۾ ڳڏاري

جيا ننه حبرون شهر پڻ ڪئھ۔ ابراهيم اوٽا را ڳڏاريا ري ڪري سوڳ ڪريو ان

رويو۔

³ پسنه ابراهيم آپري ڏوشي را لاش ڪن ٿي اونين حتي قوم رون منڪون ڪن ڳيو ان

ڪيڏو: ⁴ ”هون تمون ڪن پرڏيشي سون، مون ننه مقوم هارو ڪئينڪ زمئي ويساتئي ڏيو

جيئن هون آپري گهر واري رو لاش پوري هيڪونھ۔“⁵ حتي قوم ري منڪي ابراهيم ننه

وڌنڌي ڏين ڪيڏو: ⁶ ”سائين، امارئي وات هومپرو! تم هيڪ موتا آڳيوون سو۔ امارون

مقومون موئين ٿي جيو نائوڪو ماڳ هوءَ اوئنه تمي آپري گهر واري ننه ڌقناو! امون

موئين ٿي ڪوئي پڻ تمون ننه نا نئين پاڙه۔“

⁷ تئيون ابراهيم اُونيو انَ نمينَ اُوتا مُلك ۾ ربا واڙي جتي قوم رون منكون رو ثورو مونيُو ⁸ ان اُوتون نئه ڪيڏو: ”جي تمون نئه ام وٽه جي هُون ماري گهر واڙي نئه ايته ڏقناوون تو ضرور ضحر را ڏيڪرا عفرون تي ماري سفارش ڪرو ⁹ جي اُو آڀرو مڪفيله نومي پونيئرو جيو اُوتا را ڪيتر را ڏنگ ۾ سئه، اُو مون نئه ٻڌون رئه رُوڀرو ٻڌا مُول ۾ ڏئه رو زم هائي ماڳ مقومون هارُو ماري ملڳت تئه.“ ¹⁰ اُوئه توڻه عفرون آڀري جتي قوم رون منكون ڪن شهر را پاڳڙ ڪن پينو تو. اُوئه اُوتون منكون هومو ابراهيم نئه ڪيڏو: ¹¹ ”او مالڪ، ماري هومپرو! ڪوئي وات نٿي، هُون اُو ڪيتر ان پونيئرو تمون نئه مٿت ۾ ڏيونه ريو. زائو ان آڀري گهر واڙي نئه ڏقن ڪرو!“

¹² تئيون ابراهيم وڙي نمينَ اُوتا مُلك رون منكون رو ثورو مونيُو ¹³ ان اُوتون هومو عفرون نئه ڪيڏو: ”ماري وات هومپرو! هُون تمون نئه ايئا رئي ٻڌي قيمت ڏيونه ريو. اُو مون تي ليو رئي تئيون هُون ماري گهر واڙي نئه ڏقن ڪريه.“ ¹⁴ عفرون ابراهيم نئه ڪيڏو: ¹⁵ ”مارا سائين، ماري وات هومپرو! ايئا ڪيتر رو مُول چار هو تولا چونڊي را سڪا سئه، پڻ آڀا وس ۾ پئيهون رئي ڪوئي وات نٿي. تيام تمي زائو ان آڀري گهر واڙي نئه ڏقن ڪرو!“ ¹⁶ ابراهيم عفرون جتي رئي وات مونئي ان اُوئه پنچائيت هومو عفرون نئه چونڊي را چار هو تولا وزن را حساب تي توڙين ڏيڏا، جيا اُوئه توڻه واپار ۾ وينا.

¹⁷ هم عفرون رو ڪيتر پونيئرا هُودو جيو مڪفيله ۾ ممري نومي ماڳ هومو هتو ان ٻڌا وڻ جيا اُوتا ڪيتر ۾ هتا، ¹⁸ اُو ٻڌائي ابراهيم رئي ملڳت ٿيا. جتي قوم را منڪ جيا شهر را پاڳڙ ڪن ٻينا تا اُو ٻڌائي شائيڌ ٿيا. ¹⁹ پسئ ابراهيم آڀري گهر واڙي ساره نئه مڪفيله نومي ڪيتر را پونيئرا ۾ ڏقن ڪري جيو ڪنعان مُلك ۾ ممري هومو ان حبرون شهر ڏوڪڙو

سٺ. 20 ام اُو کيتر ان پونئيرو جتي قُوم را پاها ٿي مقومون هارُو ابراهيم رئي ملڳت تي گئي.

إضحاق هارُو رشتو ڳوتو

24 ابراهيم الاهي گهريو ٿي ڳيو تو ان پرميشور اُئا ننه هر نمونا رئي آشيرواڌ ڏيڏي تنجي. 2 هيك ڏي ابراهيم آڀرا شيواڌاري ننه هاڌ ڪريو، جيو اُئا رئي ٻڌي ملڳت همپاڙتو ان الاهي توڻا ٿي ايئا پيڙو هتو. اُئا ننه ڪيڏو: ”تون امارا رواز پرموڻه آڀرو هات ماري هاتر هيٺ راک، 3 ان ايشور رو هون ڪا جيو آڪاش ان ڌرتي رو ڌڻي سٺه جي تون مارا ڏيڪرا رو ويوا ايت ري ڪنعاني قُوم ۾ نئين ڪراوڻه. 4 پڻ مارا مُلڪ ان مارا آڀرون رشتيدارون ڪن زائين مارا ڏيڪرا اِضحاق هارُو ڏوشي لي آويھ.“ 5 شيواڌاري اُئا ٿي پونسيو: ”جي ڪوئي مون پيڙي ايئا مُلڪ ۾ آيا هارُو راجي نه ٿن تون پسڻه ڪي هون تمارا ڏيڪرا ننه مون پيڙو اُئا مُلڪ ۾ لي زائون جيئون تمي آياھ؟“ 6 ابراهيم ڪيڏو: ”ايئا وات رو ڪيال راکي جي تون مارا ڏيڪرا ننه ڪيڏي پڻ اُوتڻه مت لي زائي! 7 آڪاش رنه پرميشور جيئن مون ننه مارا ٻاپ را گهر ان مُلڪ ٿي ڪاڍي آيو ان جيئن مون ٿي واتون ڪري ان هون ڪائين وائڏو ڪريو جي ’هون ٿاري اولاد ننه اي مُلڪ ڏيھ‘ اُوئي آڀرا ڏوت ننه ٿاري مدت هارُو ميلشي جي تون اُوتڻ مارا ڏيڪرا هارُو ڏوشي لي آوي هڪڻه. 8 جي اُو تون پيڙي آيا هارُو راجي نه هوڻه تون پسڻه تون ايئا هون ٿي آزاد سٺه. پڻ مارا ڏيڪرا ننه اُوتڻه مت لي زائي!“ 9 پسڻه اُوتڻ شيواڌاري آڀرو هات آڀرا مالڪ ابراهيم ري هاتر نيسو راکين اي هون ڪاڏو: ”هون ام رو ام ڪريھ.“

10 تئيون اُوتڻ شيواڌاري آڀرا مالڪ ابراهيم ري ڏيڏل ناوڪي ناوڪي شينهنون ليڌي ان آڀرا مالڪ رون اُونئون موئين ٿي ڏھ اُونئون مانھ ٻونڌي. پسڻه اُو پيڙون نوڪرون پيڙو ارام نحرائم^a را علاقا ۾ اُئا شهر ۾ ڳيو جيا ۾ ابراهيم رو پائي نحرور ريتو. 11 زئيون اُو

^a 10:24 ارام نحرائم اي اُو علاقا سٺه جيو فرات ان دجله نومي ڌريائون وسا سٺه جيا مسوپٽاميه پڻ ڪڻھ.

اُوئا شهر ڏوڪڙو پوڳيو تنهن ۾ اُوءِ شهر ٿي ٻارو هيڪي ويري ڪن اُونئون نٽه پيهاريا نا. اي هونز رو توڻو هتو زئون ڏوشي ويري ٿي پوڻي پريا هارو اوتي تي. ¹² تنهن ۾ اُوءِ ام پراڻا ڪڙي: ”او ايشور، مارا مالڪ ابراهيم را پرميشور، آڙ مون نٽه ڪامياپ ڪرو ان مارا مالڪ مانھ ميرپونئي ڪرو! ¹³ هون ايئا ويري ڪن اُويو ان شهر ري سوڪري ويري مانھ پوڻي پروا اُوءِ ري. ¹⁴ جي ام ٿي زائھ جي زئون هون ڪياڪ سوڪري نٽه ام ڪون جي، ’ٻائي! آڀرو گهڙو اوتار تون هون پوڻي پيئون.‘ ان اُو ڪئ، ’ليو! پوڻي پيئو! ان هون تمارون اُونئون نٽه پڻ پوڻي پيئاريھ.‘ تون اُو ئي سوڪري هوءَ جيا نٽه تمي مارا مالڪ اِضحاڪ هارو سونديئھ. جي هم ٿي زائھ تون مون نٽه ڪڀر پڙي زاشي جي تمي مارا مالڪ مانھ ميرپون سو.“

¹⁵ اُو اي پراڻا ڪرتو تو، تون هيڪ سوڪري جيا رو نوم ربقه هتو آڀرو گهڙو لين اُويي. اُو بيتوايل رئي ڏيڪري هئي. بيتوايل ابراهيم را پائي نحور رو ڏيڪرو هتو جيو اُوئا ري ڏوشي ملڪاه ٿي زلميو تو. ¹⁶ اُو سوڪري الاهي رُوپارئي ان ڪوئاري هئي. اُو ويري مانھ اُويي ان گهڙو پرين پاسي زاوا مڏي. ¹⁷ پسئ اُو شيواڌاري ڊوڙين سوڪري ڪن آيو ان اُوئا نٽه ڪيدو: ”ميرپونئي ڪرين مون نٽه آڀرا گهڙا ٿي توڙڪوڪ پوڻي پيئارا!“ ¹⁸ اُوءِ سوڪري ڪيدو: ”سائين! ليو! پوڻي پيئو!“ پسئ اُوءِ گهڙا ٿي پوڻي پيئاريو. ¹⁹ زئون اُوئا نٽه پوڻي پيئاري رئي تنهن ۾ اُوءِ سوڪري ڪيدو: ”هون تمارون اُونئون هارو پڻ پوڻي پري پري آوين پيئاريھ زئون هُودي اُو پين ڌراپي نه زائھ.“ ²⁰ اُوءِ شيڪي آڀرا گهڙا رو پوڻي آواڙا ۾ نوميو ان ڊوڙي ڊوڙين ويري ٿي پوڻي پري پرين لاوتئي رئي ان اُوئا رون اُونئون نٽه پيئارتئي رئي. ²¹ اُو آدمي اُوئا نٽه زوتو ريو ان من ۾ ام ويچارو: ”پرميشور مارو پنڌ هڙايو ڪريوھ، ڪا نا؟“

²² زئيون اُونٺ پوٽي پي ربا تئيون اُوٽه آڏمي اڌ تولا هيم رئي نٿ ان ڏه تولا هيم ري بي سوڙڪي ڪاڍي، ²³ ان ربقه ٿي پونسو: ”تُون ڪيا رئي ڏيڪري سئ؟ ڪي ٿارا ٻاپ را گهر ۾ امارئ ٽڪيا هارو ڪوئي ماڳ سئ؟“ ²⁴ اُوٽه جواب ڏيڏو: ”هُون بيتايل رئي ڏيڪري سون، بيتايل نحور رو ڏيڪرو ان اُوٽا ري مان رو نوم ملڪاه سئ. ²⁵ امون ڪن تمارا ٽڪيا هارو ماڳ پڻ سئ ان تمارون اُونئون هارو نيار پڻ سئ.“ ²⁶ تئيون اُوٽه منڪ نمين پرميشور رو ٿورو موني ²⁷ ڪيڏو: ”پرميشور، مارا مالڪ ابراهيم را پرميشور را وڪوڻ ٿئ! جيو مارا مالڪ مانه ميريون ان اُوٽا ٿي هاسو ريوه ان جيئ مارا مالڪ رون عزيزون هُودي آيا ۾ مارئي مدت ڪريئ.“

²⁸ پسئ اُو سوڪري ڊوڙتي آري گهري ڳئي ان آري مان ان گهر وازون نئ ٻڌي وات ڪرين همپراوئي. ²⁹ ربقه رو هيڪ پاڻي هتو جيا رو نوم لابن هتو. ³⁰ زئيون اُوٽه آري بين ربقه رئ نٿ ان سوڙڪي پيرل پاڙي ان اُوٽا ٿي ٻڌي واتون هومپري تئيون اُو ڊوڙتو ويري مانه ڳيو ان زوئ تون ابراهيم رو شيواڌاري آرون اُونئون ڪن اُپوه. ³¹ لابن اُوٽا نئ ڪيڏو: ”پرميشور تمون نئ آشيرواڌ ڏئ! تمي ايئئ ڪم اُپاه؟ گهري هالو، سائين! امارا گهر ۾ تمون هارو ان تمارون اُونئون هارو الاهي ماڳ سئ.“ ³² ابراهيم رو شيواڌاري لابن پيڙو اُوئون ري گهري ڳيو، ان لابن اُونئون ٿي شيمون اوتاريو ان اُوئون نئ نيار نوڪئي. پسئ ابراهيم را شيواڌاري ان اُوٽا پيڙا آولون نئ هات مونڊو ڏويا هارو پوٽي لوي ڏيڏو. ³³ پسئ اُوئي روتئي اُوئون هومئي راڪئي. پڻ ابراهيم رئ شيواڌاري ڪيڏو: ”زئيون هُودي هُون مارا آيا رو ڪارڻ نئي همپراوتو تئيون هُودي روتئي نئين ڪائون.“ ”لابن ڪيڏو: ”ئيڪ سئ، همپراو!“ ³⁴ تئيون اُوٽه ڪيڏو: ”هُون ابراهيم رو شيواڌاري سون. ³⁵ پرميشور مارا مالڪ نئ الاهي آشيرواڌ ڏيڏيئ، تيا ري ڪري اُو الاهي گهڻو امير ٿي ڳيوه. پرميشور اُوٽا نئ ريڊيون، باڪري، ڳايون، ٻڙه، هيم، چونڌي، ٻوني ان ٻونها، اُونٺ ان ڳڏيڙا ڏيڏا.“

³⁶ مارا مالڪ رو هيڪ ڏيڪرو سٺه جيو اوتڻا را گهر ڍاڀڻ ۾ اوتڻا ري گهر واڙي ساره ٿي زلميو ان مارڻه مالڪ جيئن پڻ مال ملڳت هتئي اُو ٻڌئي اوتڻا نٽه ڏيڏيئھ. ³⁷ مارڻه مالڪ مُون نٽه هُون ڏيڏو جي 'مارا ڏيڪرا رو ويوا ڪنعاني منڪون ۾ مت ڪراوي جيا مُلڪ ۾ آبي ريونھ ربا. ³⁸ پڻ تُون مارا ٻاپ ري اڪائي ان مارون مائيترون ڪَن زائي ان مارا ڏيڪرا هَارُو ڏوشي لي آي! ³⁹ تئيون مئين مارا مالڪ نٽه پُونسيو: 'جي اُو سوڪري پيڙئي نه آوئ، تون؟' ⁴⁰ تئيون اوتڻه ڪيڏو: 'پرميشور جيا نٽه هُون مونونھ، اُو آپ تُون پيڙو هوشي ان ٿارا پنڌ نٽه هُڙايو ڪشي. تُون مارا ٻاپ ري اڪائي ان مارون مائيترون موئين ٿي مارا ڏيڪرا هَارُو ڏوشي لي آي! ⁴¹ زئيون تُون مارا مائيترون ڪَن پُوگي زائھ ان جي اُو سوڪري ڏيڏا ٿي نا ڪرئ تون پسئ تُون مارا هُون ٿي آزاد هويئھ. ⁴² هوئھ آڙ زئيون هُون ويري ڪَن پُوگيو تئيون مئين پراٽنا ڪري: 'او پرميشور، مارا مالڪ ابراهيم را پرميشور، مارو پنڌ هُڙايو ڪر! ⁴³ هُون ايٿا ويري ڪَن اُپو ان جي ڪوي سوڪري پوڻي پروا آوئھ ان هُون اوتڻا نٽه ڪون: "مُون نٽه گهڙا ٿي پوڻي پيٿار!" ⁴⁴ ان اُو مُون نٽه ام ڪئ: "ليو! پوڻي پي ليو! ان هُون تمارون اُونون نٽه پڻ پوڻي پيٿاريھ." اُو ئي هائي سوڪري هوئھ جيا نٽه پرميشور مارا مالڪ را ڏيڪرا هَارُو سُونڊيئھ. ⁴⁵ هُون آڀرا مَن ۾ پراٽنا ڪرتو تو تئيون ربقه آڀرو گهڙو اُڀاڙين آوي ان ويري ٿي پوڻي ڀريو. تئيون مئين اوتڻا نٽه ڪيڏو: 'ميريونئي ڪرين مُون نٽه پوڻي پيٿار! ⁴⁶ اوتڻه گهڙو اُوتارين مُون نٽه ڪيڏو: 'ليو! پوڻي پيئو! ان هُون تمارون اُونون نٽه پڻ پوڻي پيٿاريھ. 'مئين پوڻي پيڏو، ان اوتڻه مارون اُونون نٽه پڻ پيٿاريو. ⁴⁷ پسئ مئين اوتڻا نٽه پُونسيو: 'تُون ڪيا رئي ڏيڪري سئ؟' اوتڻه مُون نٽه ڪيڏو: 'هُون بيتوايل رئي ڏيڪري سون، بيتوايل نَحور رو ڏيڪرو ان اوتڻا ري مان رو نوم ملڪاه سئ. 'پسئ مئين اوتڻا را ناڪ ۾ نٽ ان هاٿون ۾ سُوڙڪي پيراوي. ⁴⁸ پسئ مئين پرميشور رو ٿورو مونيو ان مارا مالڪ ابراهيم را پرميشور را وڪوڻ ڪريا جيئھ مُون

نٺ سڌو مارڳ ڏيکارڻو جي مارا مالڪ را پائي ري پوترِي نٺ اِضحاق ٿي ويوا ڪرايا هارُو
 تيڙي زائون. ⁴⁹ هَوَئِ جي تمِي مارا مالڪ ٿي هَمْدُ نٺ هزون گهڻو هاسو ان ڏاڍو ڪروا ڪرو
 تون همپڙاوو! ان جي نئين، تون هُون ڪيٽم پڙيل زائين ٻارُ رئي ڳوت ڪرونه.

⁵⁰ تئيون لabin ان بيتوايل ڪيڏو: ”هائي وات پرميشور را پاها ٿي سٺ تيام امي نا نٿي
 ڪري هيڪتا. ⁵¹ ضرور تمِي ربقه نٺ پيڙي تيڙي زائو! ان زم پرميشور ڪيڏو، هم تمارا
 مالڪ را ڏيڪرا ٿي ويوا ڪراو پڙو!“

⁵² زئيون ابراهيم رٺ شيواڌاري اُوئون ري واتون هومپڙي، تئيون پرميشور رو ٿورو مونيو
 ان اوئا نٺ نمڻ ڪري. ⁵³ پسٺ اُوئ ربقه نٺ هيم ان چونڊي را هُوَت ان لوگهڙا ڏيڏا ان
 اوئا را پائي ان مان نٺ پڻ قيمتي پيتون ڏيڏي. ⁵⁴ تيا ڪيڙ ابراهيم رٺ شيواڌاري ان اوئا
 پيڙا اوڻ پڙي منڪي روئي ڪاڏئي ان رات اوئڻه ٿڪيا.

زئيون هوار ٿيو تئيون ابراهيم رٺ شيواڌاري ڪيڏو: ”هَوَئِ مُون نٺ مارا مالڪ ڪن زايا
 رئي موڪل ڏيو!“ ⁵⁵ پڻ ربقه رٺ پائي ان مان اوئا شيواڌاري نٺ ڪيڏو: ”ربقه نٺ گهٽ
 ۾ گهٽ ڏه ڏي امون ڪن ربوا ڏيو! اوئا ڪيڙ پلٽه تمِي آپ پيڙي تيڙي زايا!“ ⁵⁶ شيواڌاري
 ڪيڏو: ”مُون نٺ مت روڪو ڪم تون پرميشور مارو پنڌ هڙايو ڪريوه. تيام هَوَئِ مُون
 نٺ مارا مالڪ ڪن زاوا ڏيو!“ ⁵⁷ اوئي ڪيڏو: ”امي سوڪري نٺ تيڙاوين اوئا نٺ پونسون
 جي اوئا رئي ڪي مرضي سٺ.“ ⁵⁸ پسٺ اوئي ربقه نٺ تيڙاوين پونسو: ”ڪي تُون
 همٿه ايتون پيڙي زاوا ڪرئ؟“ اوئ ڪيڏو: ”هوئ، نيڪ سٺ.“ ⁵⁹ پسٺ اوئي ربقه
 ان اوئا ري ڪاس ٻوني نٺ ابراهيم را شيواڌاري ان اوئا رون منڪون پيڙي روئي ڪري.
⁶⁰ ان پسٺ اوئي ربقه نٺ اي آشيرواڏ ڏيڏي: ”بين، ٿارئي الاهي اولاد ٿه! ان ٿارئي اولاد
 ڏشمٽون مانھ راز ڪرئ!“ ⁶¹ پسٺ ربقه آڀري ٻونيون پيڙي اونون مانھ سڙي ان ابراهيم
 را شيواڌاري پيڙي روئي ٿئي.

⁶² اُوئون ڏيئون ۾ اِضحاق بير لحي روئي نومي ماڳ ٿي ٿين آوتوت ريو. هايا ماڳ را نوم رو مطلب سٺه ”ٻڌو ڪئين زوبا واڙا ايشور رئي ويرئي.“ هوءَ اُو ڪنعان مُلڪ را ڏڪناتليا علاقا ۾ ريتو. ⁶³ هيڪ ڏي هونز رٽه توتڻه اِضحاق ڏيون ڳيون ڪريا هارو ڪيترون هومو ڳيو ان هومو زوڻه تون اوئا نٽه اونون رئي قطار پروڻي. ⁶⁴ زئيون ربقه اِضحاق نٽه پاربو تتيون اُو اونٺ ٿي اوتري ⁶⁵ ان شيواڌاري نٽه پونسيو: ”اون ڪيتر ۾ ڪوڻ سٺه جيو آيون نٽه مزوا آوڻه ريو؟“ شيواڌاري جواب ڏيتو: ”اُ مارا مالڪ رو ڏيڪرو سٺه.“ تتيون ربقه ڳومتو ڪاڍيو پرو. ⁶⁶ پسٺه شيواڌاري ٻڌي وات اِضحاق نٽه ڪرين همپراوئي. ⁶⁷ پسٺه اِضحاق ربقه نٽه آپري مان ساره را تنبو ۾ تيڙي ڳيو، ان اوئا ٿي ربقه رو ويوا ٿيو. اِضحاق ربقه پيڙو ڪش ريو مڌيو ان آپري مان را مريا رو ڏڪ ويهاريو پرو.

ابراهيم رو سرگواس ان پرميشور رو اِضحاق نٽه اِشيرواڌ

25

ابراهيم آپري هيڪي پيزي نوڪروڻي ٿي پڻ ويوا ڪريو تو جيا رو نوم قطوره هتو. ² قطوره ٿي اي ڏيڪرا پيدا ٿيا، زمران، يقسان، مڊان، مڊيان، اسباق ان سوخ. ³ يقسان را ٻي ڏيڪرا سبا ان ڏدان هتا. ڏدان را ڏيڪرا اسور، لٽوس ان لوم هتا جيا ٿي اسوري، لٽوسي ان لومي قومون نهي. ⁴ مڊيان را ڏيڪرا اي هتا: عيفاه، عفر، حنوك، ابيداع ان الدوعا. اي ٻڌائي قطوره رئي اولاد هتئي.

⁵ ابراهيم ڪن جئين پڻ مال ملڳت هتئي، اُو ٻڌي آپرا ڏيڪرا اِضحاق نٽه ڏيڏي پري. ⁶ پڻ ابراهيم را اُو ڏيڪرا جيا بونيون ٿي ٿيا تا، اُوئون نٽه پڻ الاهي ڪئين ڏيتو ان آپرنه حياتي هوتون ٿي اُوئون نٽه آپرا ڏيڪرا اِضحاق ٿي ڌار ڪرين ڪنعان مُلڪ را اڳوڻا هوما روونا ڪريا.

⁷ ابراهيم رئي ٻڌي عمر هيڪ هو پنجهتر ورهه هتئي. ⁸ ابراهيم الاهي گهرڍو ٿي ڳيو تو ان موتي زمار موئين ڳڏاريو ان آپرون ٻاپ ڏاڏون پيڙو زائين ٿيو. ⁹ اوئا ري ڏيڪري

إِضْحَاقُ انْ اِسْمَاعِيلُ اُوْتَا نَثَه مُكْفِيلَه نومي پونئيرا ۾ زاکيو جيو ممري نومي ماڳ ڪنَ
 صُحْرَ جِتي را ڏيکرا عفرونَ را کيتر ۾ سئە. ¹⁰ اِي اُو کيتر سئە جيو اِبْرَاهِيمَ جِتي قُومَ ٿي
 ويساتو ليدو تو. اُوْتئە اِبْرَاهِيمَ اُوْتَا رِي ڏوشي ساره ڪئە ڌڦن ٿيو. ¹¹ اِبْرَاهِيمَ را ڳڏاريو
 ڪيڙ پرميشورِ اِضْحَاقُ نَثَه الاهی آشيرواڏ ڏيڏئي ان اُو اُوْتَا ماڳ مانھ زائينَ ريو مڏيو جيا
 نَثَه ”ٻڌو ڪئين زويا واڙا اِيشورَ رئي ويرئي“ ڪئە.

اسماعيل رئي اولاد

¹² اِي وات اِبْرَاهِيمَ را ڏيکرا اسماعيل را پيارام سئە جيو ساره رِي ٻوني هاجره ٿي پيدا
 ٿيو، جئي مصر مُلڪ رئي هئي. ¹³ اسماعيل را ڏيکرا اِي سئە، پيرهيون ڏيکرو نبيوت،
 پسئە قيدار، ادبئيل، مسبام، ¹⁴ مشماع، ڏومہ، مسا، ¹⁵ حدد، تيماء، يطور، نفيس ان
 قدمہ. ¹⁶ اسماعيل را هائي ٻارئە ڏيکرا آپرا آپرا قبيلا را سردار ٿيا ان جيئە جيئە اُو ريتا
 اُوئون ماڳون را نوم اُوئون ئي ٻارون ڏيکرون را نومون مانھ راکيا.
¹⁷ اسماعيل رئي ٻڌئي عمر هيڪ هو ستتيھ ورهئە ٿئي تنيون اُو ڳڏاريو ان آپرون ٻاپ
 ڏاڏون ٿي زائينَ مليو. ¹⁸ اسماعيل رئي اولاد حويلہ ٿي لين شور را وسليا علاقا ۾ ريتي،
 جيو اسور مُلڪ هومو زايا واڙا مارڳ مانھ مصر مُلڪ را ڌنگ هُودِي پڪڙل سئە. اسماعيل
 رئي اولاد اِضْحَاقُ رِي اولاد ٿي ڌار ريتي.

عيسا ان يعقوب رو زلم

¹⁹ اِي وات اِبْرَاهِيمَ را ڏيکرا اِضْحَاقُ را پيارام سئە. اِضْحَاقُ اِبْرَاهِيمَ رو ڏيکرو هتو.
²⁰ زئيون اِضْحَاقُ چاليھ ورهون رو هتو تنيون اُوْتَا رو ويوا ربقہ ٿي ٿيو. ربقہ را ٻاپ رو
 نوم بيتوايل ان ڀائي رو نوم لابنَ هتو. اُو ارامي قُومَ را هتا ان فدان ارام را علاقا را
 ربا واڙا هتا. ²¹ اِضْحَاقُ رئي ڏوشي ربقہ وونڙئي هئي. تيام اِضْحَاقُ آپري ڏوشي هارو
 پرميشور ٿي پراٿنا ڪري. پرميشور اُوْتَا رئي پراٿنا هومپڙي ان اُوْتَا رئي ڏوشي ربقہ اُميد

ٿي ٿئي. ²² ٻارِ زلم ڏيڏا ٿي پيرھين ربقہ نئہ ام لاڳتو تو جي اُوٽا را پيت موئين ٻي ٻارِ
آپت موئين ويئھ ربا. تتيون اُوءِ ڪيڏو: ”جي مون ٿي ام ٿيوو تو تون پسئہ هُون اُميد ٿي
ڪم ٿئي؟“ ان پسئہ اُوءِ پرميشور ٿي پراٽنا ڪرئي جي اُو ايٺا وات رو مطلب هَزمائوئہ.
²³ تتيون پرميشور اُوٽا نئہ ڪيڏو:

”ٿارا پيت ۾ ٻي ٻارِ سئہ،

ان هايون ٻيئون ڏيڪرون ٿي ٻي قومون ٺهشي.

هڪ قوم ٻيڙي قوم ٿي ٻڙوڪئي ٿيشي.

موتا ڏيڪرا رئي قوم ننڪا ڏيڪرا ري قوم رئي شيوا ڪرشي.“

²⁴ زئيون ٻارِ زلميا رو توڻو آيو تتيون ربقہ رئہ ٻيلاڙيا ٻارِ ٿيا. ²⁵ جيو ٻارِ پيرھين زلميو
اُوٽا رو رنگ راتو هتو ان اُوٽا را ٻڌا ڏيل مانھ مٿوڙا هتا. تيام اُوٽا رو نوم عيسو راکيو،
جيا رو مطلب سئہ ”مٿوڙون واڙو.“ ²⁶ اُوٽا ڪيڙ ٻيڙو ٻارِ زلميو. اُوٽا رئہ آڀرا پائي عيسا
را پڳ رئي پونئي زهال هتئي، تيام اُوٽا رو نوم يعقوب راکيو، جيا رو مطلب سئہ ”پونئي
زهاليا واڙو، مطلب ڏڳو ڪريا واڙو.“ زئيون اِضحاق را ٻي ڏيڪرا زلميا تتيون اُوٽا رئي
عمر سٺ سال هتئي.

عيسو آڀرو مويي ٿيا رو حق ڏارِ رئہ پڌلئہ يعقوب نئہ ڏئھ

²⁷ پسئہ ٻي ڏيڪرا جووڻ ٿيا. هايون موئين ٿي عيسو ٺاڻوڪو شڪاري ٿيو ان اُوٽا نئہ
جهنگ ان ميدون ۾ ربا رو شونق هتو، پڻ يعقوب هيون نتو، اُوٽا نئہ تنٻوئون ۾ ريوو پسند
هتو. ²⁸ اِضحاق عيسا ٿي پريم ڪرتو ڪم تون اُو اُوٽا نئہ شڪار رو مونھ ڪوراوتو، پڻ
ربقہ عيسا ٿي گھڻو يعقوب نئہ پريم ڪرتئي.

²⁹ هڪ ڏي يعقوب مشور رئي ڏارِ روندتو تو ان عيسو جهنگ ٿي پاسو آيو تتيون اُوٽا
نئہ الاهي پوک لاڳل هتئي. ³⁰ عيسئہ يعقوب نئہ ڪيڏو: ”ميريونئي ڪرين هيا راتا راتا

شاڪ موئين ٿي ٿوڙڪوڪ مُون نئه ڏئه ڪم تون هُون پُوک ٿي مروئھ ريو۔ ”تيام عيسا رو نوم اُڏوم پڙيو جيا رو مطلب سئه ”راتو۔“³¹ تئين يعقوب عيسا نئه ڪيڏو: ”نڪ سئه، پڻ اُئا رئه ڀڌلام پيرھين تُون مُون نئه موپي ٿيا رو حق ڏئه!“³² عيسئه ڪيڏو: ”زو پايا! هُون تون پُوک ٿي مروئھ ريو ان ايوو موپي ٿيا رو حق مارئه ڪيوئه ڪوم آوشي۔“³³ تئين يعقوب ڪيڏو: ”پيرھين هُون ڪا!“ ان پسئه عيسئه هُون ڪاڏو ان آڀرو موپي ٿيا رو حق يعقوب نئه ڏيڏو پرو۔³⁴ تئين يعقوب عيسا نئه روتئي ان مشور رئي ڏار ڪاڏا هارو ڏيڏئي، ان اُو ڪائي پين اُونيو ان گيو پرو۔ هم عيسئه موپي ٿيا را حق رئي قدر نه ڪري۔

إِصْحَاقُ جَرَارِ شَهْرِ هُومو زائھ

26 زم ابراهيم رون ڏيئون ۾ ڏڪار پڙيو تو، هم رو هم وڙي اُئا علاقا ۾ ڏڪار پڙيو۔ تئين اِصْحَاقُ فِلِسْتِي قُوم را پادشا ابي مَلِك ڪن جَرَارِ شَهْر ۾ گيو۔² اِصْحَاقُ نئه پرميشور نئه ڏرشن ڏين ڪيڏو: ”تُون مِصر مَلِك هُومو مت زاء! زم هُون ڪونه هم ڪر! تُون ايتا ئي مَلِك ۾ ڪئينڪ تُوئا هُودِي رئه! هُون تُون پيڙو هوئيھ ان تُون نئه آشيرواڏ ڏيھ۔ هُون، تُون نئه ان ٿاري نسل نئه اي ٻڌو مَلِك ڏيھ ان مئين جيو هُون ٿارا ڀاپ ابراهيم ٿي ڪاڏو تو اُئا نئه پورو ڪريھ۔⁴ هُون تُون نئه اتئي اولاد ڏيھ زتا آڪاش مانھ تارا سئه۔ هُون اي ٻڌو مَلِك ٿاري نسل نئه ڏيھ ان ڌرتي ري ٻڌي قُومون ٿاري نسل را هِيلا ٿي آشيرواڏ پرومشي۔⁵ هُون اي ٻڌوئي ڪئين ٿارا ڀاپ ابراهيم ري ڪري ڪريھ، ڪم تون اُوئه ماري واتون موني ان مارا حُڪم پرموئھ وُڍو۔“⁶ هم اِصْحَاقُ جَرَارِ شَهْر ۾ ربوا مڏيو۔

⁷ زئيون اُوت ري منڪي اُئا نئه ربقه را پارام پُونسيو، تئين اُوئه ڪيڏو: ”اُو مارئي پين سئه۔“ اُو ربقه نئه آڀري گهر وڙئي ڪيڏا ٿي پيئاتو تو جي اُئا ري ڪري منڪ اُئا نئه ماري نه نوڪئھ، ڪم تو ربقه الاهي رُوباڙئي هتئي۔⁸ اِصْحَاقُ نئه اُوئه ريتون الاهي ڏي ٿي گيا تا تئين هيڪ ڏي ام ٿيو جي فِلِسْتِي قُوم رو پادشا ابي مَلِك آڀرا محل ري ڌري

ٿي زوئھ تون اِضحاق ان ربقہ آيت ۾ پريم ڪرئھ ربا۔⁹ تئيون ابي ملڪ ڀادشا اِضحاق نئھ ھاڏ ڏيوراوين ڪيڏو: ”جيئي ڏوشي نئھ تون پين ڪيتو تو او تون ٿارئي گھر واري سئھ۔ تئين ڪم مون ٿي ڪوڙ ڪريو؟“ اِضحاق اوئا نئھ ڪيڏو: ”ڪم تون مون نئھ پيڪ هٽئي جي ھايا ري ڪري مون نئھ مارئھ نہ پرو۔“¹⁰ ابي ملڪ ڀادشا ڪيڏو: ”تئين امون ٿي ام ڪم ڪريو؟ ھيوئھ ڍاڙئھ ڪوئي پڻ ٿاري گھر واري ٿي پوندو ڪوم ڪرئيت تون پسئھ تون ھايا ري ڪري امون نئھ ڏوھاري ناوٽ۔“¹¹ ايئا ڪيڙ ابي ملڪ ڀادشا اي ايلون ڪرايو: ”جيو ڪوئي اِضحاق ڪا اوئا ري گھر واري نئھ سڀشي اوئا نئھ موت ري سزا زڙشي۔“¹² اوئھ ئي سال اِضحاق اوئا ملڪ موئين قصل وايو ان پرميشور اوئا نئھ آشيرواڏ ڏيڏئي ان اوئا رو ناٿو ڪو قصل ٿيو۔¹³ اوئا رو مال ملڳت وڌئي گئي ان او امير آدمي ٿي گيو۔¹⁴ اوئا ڪن الاهي گھڻي ريڊيون ٻاڪري، ڳايون، ٻڙڏ ان نوڪر چاڪر هئا۔ تيام فلسٽي قوم را منڪ اوئا مانھ ريشي پڙوا مڌيا۔¹⁵ او ٻڌي ويري جي اوئا رئھ پتا ابراهيم نوڪرون ٿي ڪوتراوي تي، اوئون نئھ فلسٽي قوم ري منڪي ٻوربت پري۔¹⁶ پسئھ ابي ملڪ ڀادشا اِضحاق نئھ ڪيڏو: ”تون ايئون زا پرو ڪم تون تون امون ٿي ڏاڍو ٿي گيوھ۔“¹⁷ پسئھ اِضحاق اوئون روونو ٿيو ان جرار ري ڳاتر ۾ زائين تنبو هٿيا ان اوئھ ريو مڌيو۔¹⁸ اِضحاق وڙي او ويري ڪيڻاوي جي اوئا رئھ پتا ابراهيم آڀرون ڏيئون ۾ ڪوتراوي تي ان جيون نئھ فلسٽي قوم ري منڪي ابراهيم را ڳڏاريا ڪيڙ ٻوري تي ان اوئون را او هاڳي نوم راڪيا جيا اوئا رئھ ٻاپ ابراهيم راڪيا تا۔¹⁹ زئيون اِضحاق را شيواڌاري ويرئي ڪوترا تا تئيون اوئون نئھ اوئھ هيڪ پوڻي رو نيرو زڙيو۔²⁰ تئيون جرار شهر ري ڌراڙي اِضحاق رون ڌراڙون ٿي جهڳڙو ڪريو ان ڪيڏو: ”اي پوڻي امارو سئھ۔“ تيام اِضحاق اوئا رو نوم عسق راڪيو، جيا رو مطلب سئھ ”جهڳڙو۔“²¹ پسئھ وڙي اِضحاق ري نوڪري هيڪ ٻيڙئي ويرئي ڪوترئي، پڻ ھايا ويري ھارو پڻ جهڳڙو ڪروا مڌيا۔ تيام اوئا ويري رو نوم

سِتنه راکيو، جيا رو مطلب سٺه ”دُشمنِي-“²² پَسٺه اِضحاق اُوئون پِيزٺه ماڳ گِيو پرو ان اُوئٺه زائين هِيڪ پِيزِي وِبرِي ڪوتراوئي، جيا هارو اُوئي جهڳڙو نه ڪريو. تيام اِضحاق اُوئا رو نوم رُحوبوت راکيو، جيا رو مطلب سٺه ”کُلو ماڳ“ ان اُوئٺه ڪِيدو: ”پرميشور هَوئٺه امون نٺه رِيا هارو ماڳ ڏِيدو، ان امي هَوئٺه اِينا مُلڪ ۾ وڌتا زاشون.“

پرميشور رو اِضحاق ٿي آشيرواڌ رو وائيدو

²³ اِضحاق اُوئون بيرسبع شهر هومو گِيو پرو. ²⁴ اِيشور اُوئٺه رات اُوئا نٺه ڏرشن ڏين ڪِيدو: ”هُون ٿارا باب اِبراهيم رو پرميشور سون. تُون مت پِيتا، ڪم تون هُون تُون پِيزو سون. هُون تُون نٺه آشيرواڌ ڏيهه ان مارا شيواڌاري اِبراهيم ري ڪري ٿاري نسل نٺه وڌاويھ.“²⁵ تَتِيون اِضحاق اُوئٺه پرميشور را نوم مانھ ڏُونپ سڙايا رِي ويڏئي ناوئي ان پرميشور ٿي پراٿنا ڪري. پَسٺه اُوئٺه آڀرو تنبو اُوئٺه هُنيو پرو ان آڀرون نوڪرون ٿي هِيڪ وِبرِي ڪوتراوئي.

²⁶ ابي ملڪ پاڌشا آڀرا صلاح ڏِيدا واڙا اخوزت ان قوج را آڳيون فيڪل نٺه پِيزو تِيزين جرار شهر ٿي اِضحاق ڪن آيو. ²⁷ اِضحاق اُوئون نٺه پُونسيو: ”تمي مُون ٿي وير راکيوھ ان تمي تون مُون نٺه آڀرا علاقا ٿي بارو ڪاڍيوت پرو، هَوئٺه تمي مُون ڪن ڪم آياھ؟“²⁸ اُوئا ري منڪي وڙندڙي ڏين ڪِيدو: ”امي اي زوئي لِيدو جي پرميشور تمون پِيزو سٺه. تيام امارو ڪيال سٺه جي ڪم نا آڀي هُون ڪائين هِيڪا پِيزا نٺه وسن ڏيون،²⁹ جي جيئوٺه ڍاڙٺه امي تُون نٺه ڪوئي نُقصونَ نتو پوتازبو، ايوئٺه ڍاڙٺه تُون پڻ امون نٺه ڪوئي نُقصونَ نئين پُوڳاڙٺه. ڪم تون امي تُون نٺه هازو هورو روونو ڪريو ان پرميشور تُون نٺه الاهي گهٽِي آشيرواڌ ڏِيدِيھ.“³⁰ پَسٺه اِضحاق اُوئون رِي ميموني ڪري ان اُوئي روئي ٻوئي ڪاڌِي. ³¹ پِيزٺه ڏٺه اُو هوار را ويلا اُونيا ان هِيڪا پِيزا ٿي هُون ڪاڌو ان پَسٺه اِضحاق اُوئون نٺه اُوئون روونا ڪريا ان اُو ڪير ٿي گِيا پرا. ³² اُوئٺه ئي ڏي اِضحاق ري نوڪري آوين

ام کبر ڏيڏئي: ”جئي ويرئي امي ڪوترا تا، اُٿا ۾ پوڻي ٿي ڳيو.“³³ تئين اِضحاق اُٿا ويري رو نوم سبب راکيو، جيا رو مطلب سئ ”هون.“ تيام اُٿا شهر رو نوم بيرسبب پڙيو، جيا رو مطلب سئ ”هون رئي ويرئي.“

³⁴ زئين عيسو چاليھ ورهون رو ٿيو تئين اُٿا جتي قوم ري ٻي سوکريون ٿي ويوا ڪريو. هيڪ بير رئي ڏيڪري يهودت ان پيزئي ايلون رئي ڏيڪري بشامت هئي.³⁵ عيسا رٿه جتي قوم ري سوکريون ٿي ويوا ڪريا ري ڪري اُٿا رون مائيترون اِضحاق ان ربقه نٿه الاهي ڏک ٿيو.

اِضحاق يعقوب نٿه اُشيرواڏ ڏئھ

27 زئين اِضحاق گهريو ٿي ڳيو تئين اُٿا رئي نظر الاهي گهٽ ٿي ڳئي تئي ان اُٿا ڪئين پڻ نٿو پاڙي هيڪتو. هيڪ ڏي اُٿا موتا ڏيڪرا عيسا نٿه تيزايو ان اُٿا نٿه ڪيڏو: ”ڏيڪرا.“ اُٿا ورندي ڏين ڪيڏو: ”جي ٻا.“² تئين اِضحاق ڪيڏو: ”زو ڏيڪرا، هون گهريو ٿي ڳيوھ ان ڪوئي کبر نٿي جي ڪئين هاھ ٺيهري زائھ.“³ تيام تون تير ڏنوڙي لئھ ان جهنگل ۾ زا ان مون هارو شڪار ڪرين لي آو!⁴ ان ماري پسند رو کاڌو تيار ڪر تون هون ڪاٿون ان مريا ٿي پيرھين هاسا من ٿي تون هارو ايشور ڪن اُشيرواڏ مونڳون.“⁵ پسئھ عيسو جهنگل هومو ڳيو زم اُٿا شڪار ڪرين لي آئھ.

زئين اِضحاق عيسا ٿي واتون ڪرتو تو تئين ربقه هايون ري ٻڌي واتون هومپرتي تئي.⁶ پسئھ ربقه آڀرا ڏيڪرا يعقوب نٿه ڪيڏو: ”ڪون ڏين ماري وات هومپرتي! مئين ٿارا ٻاپ نٿه عيسا ٿي اي ڪيتون هومپرتو جي،⁷ ’مون هارو شڪار ڪرين ٺاڻوڪو کاڌو تيار ڪر زم هون ڪاٿون ان مارا مريا ٿي پيرھين تون نٿه پرميشور رو اُشيرواڏ ڏيون.“⁸ هونھ مارا ڏيڪرا، زم هون ڪونھ تون ام ڪر!⁹ تون جلدي زا ان ولر موئين ٿي ٻي ٺاڻوڪا چيلا مون نٿه لياوين ڏئھ! هون هايون را مونھ ٿي ٿارا ٻاپ را پسند رو کاڌو تيار ڪريھ.¹⁰ پسئھ

تُون اُوئا نئه تارا پاپ ڪنَ لي زائي، زم اُو ڪائه ان مريا ٿي پيرهيَن تُون نئه آشيرواڌ ڏئه. ”
 11 تئينون يعقوب آڀري مان ربقه نئه ڪيڏو: ”مارا پائي عيسا را ڏيل مانه تون مٿوئاڻ سئه
 پڻ مارا ڏيل مانه تون اٿا مٿوئاڻ نٿي. 12 جي مار پا مارا ڏيل مانه هات ڦيروئه ان اُوئا نئه
 ڪهر پڙي زائه جي هُون اُوئا ٿي ڏڳو ڪرونه ريو تون مُون نئه آشيرواڌ نئين پڻ پت ڏيشي.“
 13 اُوئا ري مان اُوئا نئه ڪيڏو: ”مارا ڏيڪرا! اُو هراپ مُون مانه آئه! تُون رُوڳو مارئي
 وات مُون ان زائين ٻاڪريون را ڦر مُون نئه لاوين ڏئه!“

14 پسئه يعقوب گپو ان ٻاڪريون را ڦر لايو ان آوين مان نئه ڏيڏا ان ربقه هيوو ئي توم
 تيار ڪريو جيوو اِضحاق نئه وٺتو. 15 پسئه ربقه آڀرا ڏيڪرا عيسا را لُوگهڙا جيا گهر ۾ پڙيا
 تا لين آڀرا نونا ڏيڪرا يعقوب نئه پيريا هارو ڏيڏا. 16 ان چيلون ري ڪالون اُوئا رون هاتون
 مانه ان ڳڙا ۾ جيئنه مٿوئاڻ نٿا وينتي. 17 پسئه ربقه مونھ رو شاڪ ان روتي يعقوب نئه
 ڏيڏي.

18 پسئه يعقوب آڀرا پاپ ڪنَ گپو ان اُوئا نئه ڪيڏو: ”ٻا!“ اِضحاق ڪيڏو: ”تُون
 ڪُون سئه، ڏيڪرا؟“ 19 يعقوب آڀرا پتا نئه ڪيڏو: ”هُون تمارو ڏيڪرو عيسو سون ان زم
 تم ڪيڏو تو هم مئين ڪريوھ. هَوئه تم ۾ اُونين پيهو ان جيو شڪار هُون ڪرين لي آيوھ
 اُوئا رو مونھ ڪائو ان مُون نئه من ٿي آشيرواڌ ڏيو!“ 20 اِضحاق آڀرا ڏيڪرا نئه پُونسيو:
 ”ڏيڪرا، اتو جلدِي ڪم ڪرين شڪار زڙيو؟“ اُوئه ڪيڏو: ”ايشور مارئي مدت ڪري.“
 21 تئينون اِضحاق يعقوب نئه ڪيڏو: ”ڏيڪرا، ٿوڙوڪ ڏوڪڙو آو تون هُون تُون نئه هات
 هڻين زوئو جي تُون عيسو سئه ڪا نا؟“ 22 تئينون يعقوب آڀرا پتا ڏوڪڙو گپو ان اُوئا رئه
 پاپ اِضحاق هات سٻاڙين زويو ان ڪيڏو: ”آواز تون يعقوب رئي سئه پڻ هات عيسا را
 سئه.“ 23 اِضحاق يعقوب نئه نٿو اوڙڪيو، ڪم تون اُوئا رون هاتون مانھ عيسا را زم
 مٿوئاڻ هتا تيام اِضحاق اُوئا نئه آشيرواڌ ڏيڏا رو ڪيال ڪريو. 24 پڻ توئي پُونسيو: ”هاشينَ

تُون مارو ڏيکرو عيسو سڻه؟ ” اُوڻه ڪيڏو: ” هوڻه، هُون ئي سون. “²⁵ تئين اِضحاق ڪيڏو: ” روتي مُون ڪنَ لِين آو، زم هُون ٿارا ڪرل شڪار ٿي ڪائون ان تُون نڻه مَن ٿي آشيرواڏ ڏيئون. “ تئين يعقوب روتي ان انگُورون رو رس لاوين آڀرا پتا نڻه ڏيڏو ان پسڻه اُوڻه کاڌو ان پيڏو.

²⁶ کاڌا ڪيڏا اِضحاق آڀرا ڏيکرا يعقوب نڻه ڪيڏو: ” ڏيکرا، ڏوڪڙو آو ان ٻاڪري مڙي ان ٻوسڪا لڻه! “²⁷ يعقوب ڏوڪڙو ڳيو ان آڀرا پتا ٿي ٻاڪري مڙيو، تئين اِضحاق نڻه اُوڻا رون لوگهڙون ٿي ڪشبو آئي. تئين اُوڻه اُوڻا نڻه ام ڪين آشيرواڏ ڏيڏي: ” مارا ڏيکرا رئي ڪشبو اُوڻا ڪيتر ري ڪشبو جيئي سڻه

جيا نڻه پرميشور آشيرواڏ ڏيڏي هوڻه.

²⁸ ايشور تُون نڻه آڪاش را نار،

نائوڪا ڪيتر، الاهي ڌونَ

انگُورون رو گهڻو رس ڏڻه!

²⁹ پرميشور ڪرڻه، جي قومون ٿارئي شيوا ڪرڻه

ٻڌا ڦيلا تُون هوما نمڻه.

تُون ٿارون پايون رو آڳيون ٿڻه

ان اُو تُون هوما نمڻه.

جيا تُون نڻه پڻڻه، اُو پتيا زاشي

ان جيو تُون نڻه آشيرواڏ ڏڻه اُوڻا نڻه آشيرواڏ زڙڻه.

عيسو رو آڀرا پتا ٿي آشيرواڏ هارو منٿ ڪرو

³⁰ اِضحاق ٿي آشيرواڏ لِين يعقوب ٻارو نيهريو ئي تو ڪا اُوڻا رو پائي عيسو پڻ شڪار ڪرين پاسو آيو. ³¹ اُوڻه پڻ نائوڪو کاڌو تيار ڪريو ان آڀرا پتا ڪنَ لي آيو ان ڪيڏو: ” ٻا!

اُونِين بيهو ان مارا كرل شكار رو مونه كائو ان مُون نئه من ٿي آشيرواڌ ڏيو! ”³² اِضحاق پُونسيو: ”تُون ڪُون سئه؟“ اُوئه وِرنڌئي ڏيڌئي: ”هُون تمارو موتو ڏيڪرو عيسو سون.“
³³ اي هومپزين اِضحاق پيڪ ٿي ڏڪوا مڏيو ان ڪيڌو: ”پسئه اُو ڪُون هتو جيو ٿارا آيا ٿي مور مُون نئه مونه ڪوراوين آشيرواڌ لي ڳيو؟ هُوئه تون آشيرواڌ پڻ اُوئا نئه زڙتئي ريشي.“
³⁴ زئيون عيسئه آپرا پتا رئي هائي وات هومپزي، تئيون اُوئا نئه الاهي ڏڪ ٿيو ان اُو زور زور ٿي رڙيون ڪرين آپرا پتا نئه ڪيو مڏيو: ”پا! مُون نئه پڻ آشيرواڌ ڏيو!“³⁵ تئيون اِضحاق ڪيڌو: ”ٿارو پائي ڌوڪو ڏين ٿارئي آشيرواڌ لي ڳيو.“³⁶ تئيون عيسئه ڪيڌو: ”ڪي اُوئا رو نوم يعقوب نيڪ نٿي راکيو؟ ڪم تون اُوئه مُون نئه وڙي ڌوڪو ڏيڌو. اُوئه مُون ٿي مارا مويي ٿيا رو حق پيرهيڻ ليڌوت رو ان هُوئه زوئو، اُو مارئي آشيرواڌ پڻ لي ڳيوه. ڪي هُوئه تمون ڪن ڪوئي پڻ آشيرواڌ نٿي؟“³⁷ اِضحاق عيسا نئه ڪيڌو: ”زوئو! مئين اُوئا نئه ٿارو آڳيوون نايوه ان اُوئا را ٻڌا پائي اُوئا رئي شيوا ڪرشي ان مئين اُوئا نئه ڌون ان انگُورون رو رس ڏيڌوه پرو. ڏيڪرا، هُوئه هُون تُون نئه ڪي ڏيون؟“³⁸ تئيون عيسئه آپرا پتا نئه ڪيڌو: ”پا، ڪي تمون ڪن رُوڳئي هائي آشيرواڌ هتئي؟ مُون نئه پڻ آشيرواڌ ڏيو!“ پسئه عيسو زور زور ٿي رووا مڏيو.³⁹ تئيون اُوئا رئه ٻاپ اِضحاق اُوئا نئه ڪيڌو:

”ڏيڪرا! ٿارئي ٻنئي نائوڪي نئين هُوئه،

هايا مانھ نڪو نار پڙئه نڪو مي ورهئ.

⁴⁰ تُون آپري تروٿار ٿي آپرو پيت پاڙيه.

تُون آپرا پائي رئي شيوا ڪريه

ان زئيون تُون تنگ ٿي زائيھ،

تئيون تُون آپرا پائي ٿي زن سڌوين آزاد ٿيھ.“

عيسو يعقوب ٿي وير راکھ

⁴¹ عيسو يعقوب ٿي وير راکو مديو، ڪم تون اُٿا رڻه ٻاپ اِضحاق اُٿا نڻه اَشِيرواڌ ڏيڏئي ٿئي. عيسو اُڀرا مَن ۾ ڪيڏو: ”مارا ٻاپ را مريا را ڏي ڏوڪڙا سڻه. ايئا ڪيڙ هون مارا پائي نڻه ماريه پرو.“

⁴² زئيون ريقه نڻه اُٿا را موٽا ڏيڪرا ري اُٿون واتون را پارام ڪهر پڙئي، تون اُٿه اُڀرا نونا ڏيڪرا يعقوب نڻه هاڌ ڏيڏو ان ڪيڏو: ”زو ڏيڪرا، ٿارو پائي عيسو اي وات زوئو ريو جي ڀڏلو ليڏا هارو تون نڻه ماريه پرو. ⁴³ تيام ڏيڪرا، تون ماري وات مون! اُٿ ان حاران شهر ۾ مارا پائي لابن ڪن پاڳي زا! ⁴⁴ ان زئيون هُوڏي ٿارا پائي رڻي ڪاوڙ نڻه اُٿرڻه تون اُٿه ئي ري! ⁴⁵ زئيون ٿارا پائي رڻي ڪاوڙ گهٽ ٿي زائ ان جئين ڪئين تئين اُٿا ٿي ڪريو اُ اُٿا نڻه ڀولي نه زائ تئين هون تون نڻه تيڙاي ليه. هون ڪم هيڪه ڏي تمون بيئون ڏيڪرون نڻه ڳمون؟“

يعقوب رو اُڀرا موما لابن ڪن زاو

⁴⁶ پسنه ريقه اِضحاق نڻه ڪيڏو: ”عيسا ري ڏوشي جئي جتي قوم ري سڻه، هايون ڌاري قوم ري وُٿواريون ري ڪري ماري حياتي ڪراڀ ٿي ڳڻيه. جي يعقوب پڻ ايئا ئي مُلڪ موئين ڪياڪ جتي قوم ري ڏيڪريون موئين ٿي ويوا ڪريو پرو تون پسنه مارو جيوو ڏورو ٿي ڳيوه.“

28 تئين اِضحاق يعقوب نڻه هاڌ ڪريو ان اُٿا نڻه اَشِيرواڌ ڏيڏئي ان هَرمايو: ”تون ايت ري ڪنعاني قوم موئين ڪيا ٿي پڻ ويوا مت ڪري، ² پڻ فدان ارام را علاقا ۾ ٿارا نوٿا بيتوايل ري گهري زا ان اُٿه ٿارا موما لابن ري ڏيڪريون موئين ٿي ڪيا ٿي ويوا ڪري لي! ³ ڪراوون ايشور تون نڻه اَشِيرواڌ ڏه ان ٿارئي اتئي اولاد تڻه جي اُٿا ٿي الاهي قبيلون واري هيك موتئي قوم ٿي زائ. ⁴ ايشور جئي اَشِيرواڌ ٿارا ڏاڏا ابراهيم

نٺ ڏيڏئي ٿئي اُو تُون ان ٿاري اولاد نٺ پڻ ڏٺ زم اي مُلڪ جيا نٺ ايشور ابراهيم نٺ ڏيڏو تو ان جيا ۾ تُون پرڏيشي ٿين ره رهيو ٿارئي ملڪت ٿٺه. ”⁵ پسئ اِضحاق يعقوب نٺ رُونو ڪريو ان اُو فدان ارام را علاقا ۾ آرا موما لابن ڪن گيو پرو. لابن بيتوايل رو ڏيڪرو ان عيسا ان يعقوب ري مان ربقه رو پائي هتو.

⁶ زئيون عيسا نٺ ايئا وات رئي ڪبر پڙئي جي اُوئا رٺه پاپ اِضحاق اُوئا را پائي يعقوب نٺ آشيرواد ڏين فدان ارام را علاقا ۾ ميليو زم اُو اُوئون آپ هارو ڏوشي لي آوٺه ان اي پڻ هزميو جي اُو ڪئي پڻ ڪنعاني سوڪري ٿي ويوا نه ڪرئ ⁷ ان اُوئا نٺ اي پڻ ڪبر پڙئي جي يعقوب آپرون مائيترون رئي وات مونين فدان ارام را مُلڪ ۾ گيو پرو، ⁸ تئيون عيسو هزمي گيو جي اُوئا را پاپ اِضحاق نٺ ڪنعاني قوم ري ڏيڪري ٺاٺوڪي نٺي لاڳتي. ⁹ تيام عيسو ابراهيم را ڏيڪرا اسماعيل ڪن گيو ان اُوئا ري ڏيڪري محلت ٿي ويوا ڪريو ان اُوئا نٺ آپري گهري لي آيو. محلت، اسماعيل را ڏيڪرا نبايوت رئي پڻ هتئي.

پرميشور رو يعقوب ٿي وائڏو ڪرو

¹⁰ يعقوب بيرسبع شهر ٿي حاران شهر هومو رُونو ٿيو. ¹¹ ويتون ويتون اُو هيڪا ماڳ اُپيو ريو ڪم تون اُوئا نٺ اُوٺه رات پڙي ڳئي ٿئي. اُوٺه هيڪ پوٺو اُپاڙين آرا ماتا هيٺ راڪيو ان اُونگهائي گيو. ¹² تئيون اُوٺه شپنا ۾ پاڙيو جي زمي ٿي آڪاش هوڏي هيڪ ساڙئي اُپيئھ ان ايشور را ڏوت اُوئا مانھ سڙھ ان اوترھ ربا. ¹³ پسئ اُوٺه شپنا ۾ زوبو جي پرميشور اُوئا ساڙي ڪن اُپيوھ ان ڪھ ريو: ”هُون ٿارا پاپ ڏاڏا ابراهيم ان اِضحاق رو پرميشور سون. هُون اي زمي جيا مانھ تُون هُوتو تُون نٺ ان ٿاري نسل نٺ ڏيھ. ¹⁴ ٿارئي اولاد واري را زم هوشي ان اُو چاري پاھي پڪڙي زاشي ان زمي ري ٻڌيون قومون نٺ ٿاري ڪري ان ٿاري اولاد ري ڪري آشيرواد زڙشي. ¹⁵ زو! تُون جيئھ پڻ زائيه هُون تُون پيرو

هوئيھ ان تاري رکواڙي ڪريھ ان تون نٽھ وڙي ايٺا مُلڪ ۾ پاسو لي آويھ۔ ھون مارو وائيتو ضرور پورو ڪريھ ان ھون هميش تون پيڙو هوئيھ۔“

¹⁶ پسئھ يعقوب رئي اُونگھ اُوڌي ڳڻي ان اُوئھ ڪيڏو: ”ھاس ۾ پرميشور ايئھ ماڳ سئھ پڻ مُون نٽھ ايٺا وات رئي ڪبر نٽئي جي ايئھ سئھ۔“ ¹⁷ اُو پيٺائي ڳيو ان ام ڪيو ريو: ”اي پويتر ان نائوڪو ماڳ سئھ، اي ھاس ۾ ايشور رو گھر ان آڪاش رو ڌروازو سئھ۔“

¹⁸ پسئھ يعقوب ھوار رو ويلو اُونيو ان اُو پوڻو جيا نٽھ آڀرا ماٿا هيٺ راکيو تو اُوئا نٽھ ھمپارئي ھارو سڌو کوڙيو ان اُوئا مانھ تيل نومين اُوئا پوئا نٽھ پرميشور را نوم رو ڪريو۔ ¹⁹ ان اُوئا ماڳ رو نوم ”بيت ايل“ راکيو جيا رو مطلب سئھ ”ايشور رو گھر“۔ پيرھين ھايا شھر رو نوم لوز ھتو۔ ²⁰ پسئھ يعقوب ايشور نٽھ منٿ مونئي ان ڪيڏو: ”جي تمي مُون پيڙا ريو ان جيو پند ھون ڪرونھ ريو ايٺا پند ۾ مارئي رکواڙي ڪرو ان کاڌا ھارو روتئي ان پيريا ھارو لوگھڙا ڏيتا ريو، ²¹ ان ھون وڙي مارا ڀاپ ري گھري ھازو ھورو پاسو زائون تون تمي مارا پرميشور ھوشو۔ ²² ان اي پوڻو جيو يادگري ھارو کوڙيو اي تارو گھر ھوشي ان جئين ڪئين مُون نٽھ ڏيشو اُوئا رو ڏھمو حصو ضرور تمون نٽھ ڏيتو ريھ۔“

يعقوب آڀرا موما لابن ري گھري پوڳئھ

29 يعقوب پند ڪرتو ڪرتو ڪنعان مُلڪ رٽھ اڳوڻئھ پاهئھ ريا وازون منڪون ۾ پوڳيو۔ ² اُوئھ اُوئھ پاڙيو جي پونا ۾ هيڪ ويرئي سئھ۔ اُوئا ويرِي ڪن ريڊيون ان ٻاڪريون را ترڻ ولر پينا ڪم تون ڌراڙ ھايا ويرِي ٿي ريڊيون ان ٻاڪريون نٽھ پوڻي پيئارتا تا۔ ھايا ويرِي را مونڊا مانھ هيڪ موٽو پوڻو راکل ھتو۔ ³ زئيون ٻڌا ولر پيڙا ٿيتا تنيون اُوئا پوئا نٽھ ويرِي را مونڊا ٿي ھتاوتا ان پسئھ ريڊيون ان ٻاڪريون نٽھ پوڻي پيئارين وڙي پاسو ويرِي را مونڊا مانھ ڍونڪتا پرو۔

4 تئيون يعقوب اوتون ننه پونسيو: "پايون! تمې كيټ را سو؟" ان اوئي وژندئي ځين كيدو: "امي حاران را سون." 5 پسته اوته پونسيو: "كي تمې نخور را ځيكر لابن ننه اوژكوه؟" اوئي كيدو: "هوئه، امي اوژكونه ربا." 6 اوته وژي پونسيو: "كي او هازو هورو سته؟" اوئي كيدو: "هوئه، او هازو هورو سته ان اون زوئو! اوئا رئي ځيكرئي راخل ريديون ان ټاكري هاكلين اوئه رئي." 7 يعقوب كيدو: "زوئو! هزون تون ځي الهائي پټيو ان مال پيړو تيا رو توتو پټ نټي ټيو. تمې ريديون ان ټاكريون ننه پوټي پيټارين ساريا هارو وژي كم نټي لي زاتا؟" 8 اوئي كيدو: "امي هم نټي كړي هيكتا. ټدا ولر پيړا تيا كيژ امي هايا پوټا ننه ويري را مونډا ټي هيكل كرونه ان ريديون ان ټاكريون ننه پوټي پيټارونه." 9 يعقوب ډراژون ټي واتون كرتو كا راخل آپري ريديون ان ټاكري هاكلين ويري مانه اوئي رئي كم تون او هايون ننه سارتي. 10 زئيون يعقوب آپرا موما لابن ري ځيكري راخل ننه ان آپرا موما لابن را ولر ننه پاږيو تئيون او ويري كن گيو ان پوټا ننه ويري را مونډا ټي هيكل كرين آپرا موما لابن را ولر ننه پوټي پيټاريو. 11 پسته يعقوب رواز پرموټه راخل ننه والا ليډا ان زور زور ټي رويو. 12 يعقوب راخل ننه كيدو: "هون تارا ټاپ رو عزيز سون ان ربقه رو ځيكر سون." تئيون راخل ډوژتئي گئي ان آپرا ټاپ لابن ننه همپړايو.

13 لابن آپرا پوټيزا رو هومپرتون ئي اوئا ننه مزيا هارو گيو ان اوئا ننه ټات نوكين بوسكا ليډا ان آپري گهري تيژي آيو. پسته يعقوب آپرا موما لابن ننه آپري ټدي وات كرين همپړاوئي. 14 تئيون لابن اوئا ننه كيدو: "تون هاس م مارو پوټيز سته." پسته يعقوب هيكل مئينو اوئا كن ريو.

يعقوب لياہ ان راخل ٿي ويوا ڪرڻ

¹⁵ هيڪ مٿينا ڪيڙ لabin يعقوب نٿ ڪيڏو: ”هاس ۾ تون مارو عزيز سٺ، پڻ ايٺا رو اي مطلب نٿي جي تون مٿ ۾ مارئي شيوا ڪرتو رٿ. مون نٿ همپڙاو جي هون تارا ڪوم رٿ پڌلئ تون نٿ ڪي ڏئون؟“

¹⁶ لabin ري بي ڏيڪري هتي، موتي رو نوم لياہ ان نوني رو نوم راخل هتو. ¹⁷ لياہ ري اونڪيون جهيٽڪي هتي پڻ راخل روباڙئي هتي. ¹⁸ يعقوب نٿ راخل پسند هتي، تيام اوت ڪيڏو: ”جي تم ڏيڪري راخل رو ويوا مون ٿي ڪراوشو تو هون هات سال تماري شيوا ڪرتو رٿ. “ ¹⁹ لabin ڪيڏو: ”اوت نٿ پڙا ڪيا نٿ ڏيڏا ٿي نائوڪو سٺ جي تون ٿي اوت رو ويوا ڪراوون. تيام تون مون ڪن ڪما!“ ²⁰ راخل ٿي ويوا ڪريا هارو ڪرين يعقوب هات سال شيوا ڪرتو رٿو پڻ راخل را پريم ۾ اوت نٿ هات سال هات ڏيئون هرڪا لاگيا.

²¹ پسٺ يعقوب، لabin نٿ ڪيڏو: ”مارا هات سال پورا ٿي گياہ. تيام هوٽ تم ٿي تماري ڏيڪري ٿي مارو ويوا ڪراو پڙو!“ ²² تئين لabin اوت رون ٻڌون منڪون نٿ ويوا رٿي ڏاوت ڏيڏي ان موتو ڪاج ڪريو. ²³ پڻ ويوا رٿ ڏي لabin راخل را ماڳ مانھ ڏيڪري موتي ڏيڪري، لياہ رو ويوا يعقوب ٿي ڪرايو پڙو ان يعقوب لياہ ڪن گيو. ²⁴ لabin ڏيڪري نوڪروٽي زلف، ڏيڪري لياہ نٿ ڏيڏي زم او اوت رٿي شيوا ڪرٿ. ²⁵ زئين هوار تيو تئين يعقوب زوٽ تون لياہ سٺ. تئين اوت زئين لabin نٿ ڪيڏو: ”تم ٿي مون ٿي ڪي ڪريو؟ مٿن تون راخل ٿي ويوا ڪريا هارو تمون ڪن ڪموتو تو، پسٺ تم ٿي مون ٿي ڪم ڏوڪو ڪريو؟“ ²⁶ لabin اوت نٿ ڪيڏو: ”امون ڪن اي رواز نٿي جي موتي ڏيڪري ٿي پيهرين نوني رو ويوا ڪرٿ. “ ²⁷ ان ويوا ري رسمون هيڪ هقتا هوڏي وٺ. تون اوئون نٿ پوري ٿيو ڏٺ، پسٺ هون راخل رو ويوا پڻ تون ٿي ڪرايو پڙو. پڻ هايا هارو تارٺ

مُون ڪن هات سال وڙي ڪماو پڙشي. ”²⁸ تئين يعقوب اوتا رئي وات مونئي. زئين ويوا ري رسمون رو هفتو پورو ٿيو تئين لابن آري نوني ڏيڪري راخل رو ويوا پڻ يعقوب ٿي ڪريو. ”²⁹ لابن آري نوڪروڻي بلها، آري ڏيڪري راخل ننه ڏيڏي زم او اوتا رئي شيوا ڪرئ. ”³⁰ پسئ يعقوب راخل ڪن گيو. او لياھ ٿي گهڻو راخل ننه پريم ڪرتو. پسئ او هات سال لابن ڪن وڙي ڪموڻو.

پرميشور يعقوب ننه اولاد ڏئھ

³¹ زئين پرميشور زيوو جي لياھ ننه پريم نئي زڙتو تئين اوئ لياھ ننه اولاد ڏيڏي ان راخل ننه وونڙئي راکئي. ”³² لياھ پاري پڳ ٿئي ان اوتا رنه ڏيڪرو ٿيو. اوئ اوتا رو نوم زوين راکيو، جيا رو مطلب سئ: ”زوئو! هيڪ ڏيڪرو!“ ڪم تون او اي ويچارئي ٿئي: ”پرميشور مارو ڏڪ پاڙيوھ. هوئ مارو گهر واڙو مون ٿي پريم ڪرشي.“

³³ لياھ وڙي پاري پڳ ٿئي ان اوتا رو پيزو ڏيڪرو ٿيو. اوئ اي ويچارو جي ”پرميشور مارئي هومپري ليڏي جي مارو گهر واڙو مون ٿي پريم نئي ڪرتو. تيام پرميشور مون ننه پيزو ڏيڪرو ڏيڏو.“ لياھ پيزا ڏيڪرا رو نوم شمعون راکيو جيا رو مطلب سئ ”هومپري ليڏو.“

³⁴ لياھ وڙي پاري پڳ ٿئي ان اوتا رو ترٽمو ڏيڪرو ٿيو. اوئ ام ويچارو: ”هوئ مارا گهر واڙا رو من مون ٿي لاڳشي، ڪم تون مون ننه ترڻ ڏيڪرا ٿيا.“ تيام لياھ ترزا ڏيڪرا رو نوم لاوي راکيو جيا رو مطلب سئ ”لاڳي زاو.“

³⁵ لياھ وڙي پاري پڳ ٿئي ان اوتا رو چوٿو ڏيڪرو ڏاويو ٿيو. تئين اوئ ڪيڏو: ”هوئ هون پرميشور را وڪوڻ ڪريھ.“ تئين لياھ چارما ڏيڪرا رو نوم يهوداه راکيو جيا رو مطلب سئ ”وڪوڻ.“ اوتا ڪيڙ ڪئينڪ سالون هوڏي اوتا ننه اولاد نه ٿئي.

30

⁵ بلههه پارې پگ ټپي ان يعقوب ټپي اوتا ره ډيکرو داوتيو ټيو. ⁶ تتيون راخل کيدو: "ايشور مارو نيا کريوه ان مارئي قرياد هومپرئي ان مون نه ډيکرو ډيدو." تيام اوت ه اوتا ډيکرا رو نوم دان راکيو، جيا رو مطلب سه "اوت ه نيا کريوه."

7 وڙي راخل رڻي نوڪروڻي بلهاه ڀاري پڳ ٿئي ان يعقوب ٿي اُٿا رو پيزو ڏيڪرو
ڏاڍيو ٿيو. 8 ٿيون راخل سوچيو: ”مئين ماري ٻين ٿي موتو مقابلو ڪريوھ ان مئين اُٿا
نٿه هراوئھ.“ تيام راخل اُٿا ڏيڪرا رو نوم نفتالي راڪيو، جيا رو مطلب سءُ ”مقابلو“.

يعقوب لياہ ري ٻوني زلفه ٿي ويوا ڪرڻ

⁹ زئيون لياہ زويو جي ھوئ مائڻ اولاد ٿئي ٿيئي ٿيون اُوڻ آڀري نوڪروڻي زلفه رو ويوا آڀرا گهر واڙا يعقوب ٿي ڪرايو. ¹⁰ لياہ رڻي نوڪروڻي زلفه پڻ ڀاري پڳ ٿئي. اُوڻا رڻ پڻ يعقوب ٿي هيڪ ڏيڪرو ٿيو. ¹¹ ٿيون لياہ ڪيڏو: ”پلا ڀاڳ مارا.“ تيام اُوڻا ڏيڪرا رو نوم جد راکيو، جيا رو مطلب سڻ ”پلا ڀاڳ.“

¹² وڙي لياہ رڻي نوڪروڻي زلفہ پارِي پڳ ٿئي ان يعقوب ٿي اُوڻا رو پڙو ڏيڪرو ڏاوڻيو ٿيو. ¹³ تئين لياہ سوچيو: ”هُون کُش سون ان هَوَئِ پڙي ڏوشي مُون نئه پاڳ واڙي ڪيشي.“ تيام اُوڻه اُوڻا ڏيڪرا رو نوم آشر راکيو، جيا مطلب سئ ”کُش.“

لياہ را پڙا اولاد پڻ ٿئھ

¹⁴ هيڪ ڏي لياہ رو ڏيڪرو رُون ڪُڪ را لبارون رون ڏيئون ۾ گهر ٿي ڪيترون ۾ ڳيو. اُوڻه اُوڻا نئه هيڪ مردُم گياه نومي ٻوٽي زڙي، جيا نئه کاڌا ٿي پارِي پڳ ٿيا رڻي وشيت وڌي زائھ. اُوڻه اُو ٻوٽي لاوين آڀري مان نئه ڏيڏي. تئين راخل لياہ نئه ڪيڏو: ”ٿارا ڏيڪرا ري لي اول مردُم گياه ٻوٽيون موئين ٿي ڪئينڪ مُون نئه پڻ ڏئ!“ ¹⁵ لياہ ڪيڏو: ”ڪي اي گهٽ نٿي جي تئين مُون ٿي مارو گهر واڙو ڪوهي ليڏو؟ هَوَئِ تُون مارا ڏيڪرا ري لي اول مردُم گياه ٻوٽي پڻ ليوا ڪرئھ؟“ تئين راخل ڪيڏو: ”جي تُون مردُم گياه ٻوٽي مُون نئه ڏئ تون آڙ رات اُو تُون ڪن آوشي.“ ¹⁶ اُوڻه هونز زئين يعقوب ڪيترون ٿي پاسو آوتو تو تئين لياہ اُوڻا نئه هومئي ڳئي ان ڪيڏو: ”راخل آڙ مارا ڏيڪرا ري لاوُل مردُم گياه ٻوٽي ليڏي جيا رئه پڌلئھ آڙ رات تمارئ مُون ڪن آوو!“ تئين اُوڻه رات اُو اُوڻا ڪن ڳيو.

¹⁷ ايشور لياہ رڻي قرياد هومپڙي ان اُو پارِي پڳ ٿئي ان يعقوب ٿي اُوڻا رو پونسمو ڏيڪرو ٿيو. ¹⁸ تئين لياہ اي ويچارو: ”ايشور مُون نئه ايوزو ڏيڏو ڪم تون مئين آڀري نوڪروڻي رو ويوا مارا گهر واڙا ٿي ڪرايو.“ تيام لياہ اُوڻا ڏيڪرا رو نوم اِشڪار راکيو جيا رو مطلب سئ ”ايوزو.“

¹⁹ پسئ وڙي لياہ پارِي پڳ ٿئي ان يعقوب ٿي اُوڻا رو سومو ڏيڪرو ڏاوڻيو ٿيو. ²⁰ تئين لياہ ڪيڏو: ”ايشور مُون نئه قيمتي توقو ڏيڏوھ. تيام هَوَئِ مارو گهر واڙو مارئي عزت

ڪروا لاڳشي ڪم تون مٿين اُٿا روڻ سو ڏيڪرون نٿ زلم ڏيڏو. ”تيام لياہ اُٿا ڏيڪرا رو نوم زبُولُون راکيو جيا رو مطلب سٺه ”عزت.“

²¹ ڪئينڪ توڻا ڪيڙ لياہ رٿه هيڪ ڏيڪري ڏاڙهي ٿي جيا رو نوم دينه راکيو، جيا رو مطلب سٺه ”نيا.“

راخل رٿه اولاد ٿي

²² ايشور راخل نٿه پڻ نتو پوليو ان اُٿا رٿي پراٿنا هومپري زم اُٿا رٿي اولاد ٿي. ²³ ڪئينڪ ڏيئون ڪيڙ اُو پڻ پاري پڳ ٿي ان اُٿا رو ڏيڪرو ٿيو. تئين راخل ڪيڏو: ”ايشور مون نٿه ميئون ٿي پچاويھ.“ ²⁴ راخل ڪيڏو: ”مون پرميشور مون نٿه هيڪ پيرو ڏيڪرو ڏٺ!“ تيام اُٿا ڏيڪرا رو نوم يوسف راکيو، جيا رو مطلب سٺه ”پرميشور وڌارٿه پڻ ڏٺ!“

يعقوب مال ملڪت واڙو ٿي زائو

²⁵ زئين يوسف راخل ٿي زلميو تئين يعقوب آڀرا هاھرا لابن نٿه ڪيڏو: ”هوءَ مون نٿه موڪل ڏيو! زم هُون آڀرٿه ملڪ ان آڀري گھري پاسو زائون پرو. ²⁶ مون نٿه ماري ڏوشيون ان ٻارون نٿه آڀ پيڙا تيڙي زاوا ڏيو ڪم تون تمي زوڻوھ ريا جي هُون اتا ڏي ماري ڏوشيون ري ڪارڻ من ٿي تماري شيوا ڪرتو ريوھ.“ ²⁷ تئين لابن اُٿا نٿه ڪيڏو: ”ميريوني ڪرين تون ايٿه مون پيرو رٿه ڪم تون مون نٿه ڍارا ٿي ڪبر پڙيھ جي ٿاري ڪري پرميشور مون مانھ ڪڍا ڪريھ.“ ²⁸ لابن اي پڻ ڪيڏو ڪي: ”مون نٿه همپراو جي تون ڪٿي مزوري ليه جي ڪئين پڻ تون ڪٿه هُون ڏيڏا هارو تيار سون.“ ²⁹ تئين يعقوب اُٿا نٿه ڪيڏو: ”تمي آڀ زوڻوھ جي مٿين تماري من ٿي شيوا ڪريھ ان مٿين تماري ريڊيون ان ٻاڪريون رٿي پڻ ناٿوڪٿه ڍاڙهه همپار ڪريھ.“ ³⁰ مارٿه آيا ٿي مور تمون ڪن الاهي گھٽ ريڊيون ان ٻاڪري هتي، جي هوءَ الاهي ٿي گيھ. جيئ ڏي مارا پڳ ايٿه

پڙيا اوتڻا ڏي ٿي پر ميسور تمون نٿه آشيرواڏ ڏيڻيھ. ”³¹ لابن پونسو: ”هون تون نٿه ڪي ڏيون؟“ يعقوب ڪيڏو: ”تمي مون نٿه پيزو ڪئين پڻ مت ڏيو، پڻ مارئي هيڪ وات مونو تون هون تماري ريون ان ٻاڪري ساريھ ان اوئون رئي همپار ڪريھ. ”³² هون آڙ تماري ريون ان ٻاڪريون نٿه آڙ زووا زائيھ ان زتي چٽڪري ان ڏهون واري سٺه اوئون نٿه ڌار ڌار ڪريھ. اوئي مارئي موري هوشي. ”³³ آڙوڪا زئين تمي ماري موري رو حساب ڪروا اوڻو تئين ماري ايمونڌاري رئي ڪبر تمون نٿه پڙي زاشي. جي مون ڪن چٽڪري ان ڏهون واري ٻاڪري ان چٽڪري ان ڏهون واري ڪاري ريون شيوا پيزي ڪوئي هوڻه تون هون تمارو سور ٿيھ. ”³⁴ تئين لابن ڪيڏو: ”نيڪ سٺه! زم تون ڪڏه مون نٿه قبول سٺه.“

³⁵ اوڻه ڏي هٽائين لابن ٻڌائي چٽڪرا ٻاڪرا، ٻڌي چٽڪري ان ڏهون واري ٻاڪري ان چٽڪري ان ڏهون واري ريون لين آڀرون ڏيڪرون نٿه همپاريا هارو ڏيڏي پري. ”³⁶ پسٺه لابن ان اوڻا را ڏيڪرا اوئون ريون ان ٻاڪريون پيڙا ترڻ ڏيئون رو پنڌ ڪرين شيتڻه زائين ربوا مڌيا. پڻ يعقوب آڀرا هاهرا لابن ربون پيزيون ريون ان ٻاڪريون نٿه ساروا مڌيو.

³⁷ پسٺه يعقوب سقيدا، پاڌوم ان عرمون ري تاري وادي ان اوئون نٿه ام چلين ايوڻه نمونڻه ڌارون ناوي زم اوئون مڊ ڌوڙڪوڻ ڏيڪائھ. ”³⁸ پسٺه اوڻه او ڌارون واري تاري ٻڌون آواڙون ان ناليون موئين هئي جيئڻه ريون ان ٻاڪري پوڻي پيو آوتي. پسٺه زئين او پوڻي پيو آوي تئين اوڻه او گهاڻي ري. ”³⁹ هاين تاريون نٿه پاريا ڪيڙ گهاڻي ربا واري ٻاڪريي ان ري چٽڪرا، ليتارا ان ڏهون وارا ڦر ڏيڏا. ”⁴⁰ يعقوب اوئون ريون ان ٻاڪريون رون ڦرون نٿه ڌار ڪريا ان لابن ري ريون ان ٻاڪريون را مونڊا آڀري ڪاري ان چٽڪريون ريون ان ٻاڪريون هوما ڪريا پرا. هم اوڻه آڀرو ڌار ولر ناو ان اوڻا نٿه لابن را ولر پيزو نه ڪرو.

⁴¹ زئيون متاري ريديون ان ٻاڪري ڏا آوي تئيون يعقوب اوتون لاکڙيون نٿه پوڻي رون
 آواڙون موئين اوتون هومو هٿتو زم او اوتون لاکڙيون هومي گهاڙي رٿه. ⁴² پڻ جي ريديون
 ٻاڪري ڏوٻري ان ڪمزور هتي اوتون نٿه ڏا رٿه توتنه يعقوب او لاکڙي نه هٿتو. هم او
 ڏوٻري ريديون ٻاڪري لابن ري تي ان متاري ريديون ان ٻاڪري يعقوب ري تي.
⁴³ هم يعقوب الاهي مالدار ٿيتو ڳيو ان اوئا را الاهي ڌن ان ڳلوم ان نوڪروڻي، اونٺ
 ان ڳڏيڙا ٿي ڳيا.

يعقوب لابن ڪن ٿي هٿائين پاڳھ

31 يعقوب هومپڙو جي لابن را ڏيڪرا ام ڪھ ريا: ”يعقوب ڪن جيئن پڻ مال ملڳت
 سٺه او امارا ٻاپ رٿي سٺه، ان اوئا ٿي او مالدار ٿي ڳيوھ.“ ² يعقوب اي پڻ
 پاڙيو جي هوه اوئا را هاهرا لابن رو نمونو پڻ اڳي جيوو نائوڪو نٿي ريو. ³ تئيون پرميشور
 يعقوب نٿه ڪيڏو: ”تون آڀرا ٻاپ ڏاڏا را ملڪ ۾ آڀرون عزيزون ڪن پاسو زا پرو ان هون
 تون پيڙو سون.“ ⁴ پستھ يعقوب آڀري ڏوشيون راخل ان لياھ نٿه اوئا ميڏون ۾ تيزاوي ليڏي
 جيئنه اوئا را مال را ڌن هتا. ⁵ ان يعقوب اوتون نٿه ڪيڏو: ”هون زوئونه ريو جي تمارا
 ٻاپ رو نمونو هوه اڳي جيوو نائوڪو نٿي ريو، پڻ پرميشور جيا نٿه مارا ٻاپ ڏاڏا مونتا،
 او مون پيڙو سٺه.“ ⁶ تمون نٿه تون ڪپر سٺه جي مئين من ٿي تمارا ٻاپ رٿي شيوا ڪريھ.
⁷ پڻ تماره ٻاپ مون ٿي ڏڳو ڪريوھ ان وار وار ماري مڙوري ڀڏلاويھ. پڻ توئي ايشور
 مون نٿه تمارا ٻاپ ٿي پڇايوھ زم مون نٿه نقصون نه پوڳنه. ⁸ زئيون تماره ٻاپ ڪيڏو
 جي ’جي ريديون ان ٻاڪري چٽڪاڀرا ڦر ڏيشي او ڦر ٿارئي مڙوري ٿيشي‘ تئيون ريديون
 ان ٻاڪري چٽڪاڀرا ڦر ڏيڏا ان زئيون تماره ٻاپ ڪيڏو جي ’ليٽيئارا ڦر تون نٿه مڙوري
 ۾ زڙشي‘ تئيون ريديون ان ٻاڪري چٽيئارا ڦر ڏيڏا. ⁹ هيوه نموننه ايشور تمارا ٻاپ را
 مال موئين ٿي الاهي مال مون نٿه ڏيڏوه. ¹⁰ مال ڏا آيا وازون ڏيئون ۾ مون نٿه شپنو آيو

جي، لِيَتِيَاڙا ان چٽڪاڀرا ٻاڪرا ٻاڪري چٽهه ريا. ¹¹ پسنه شينا ۾ ئي پرميشور مُون نئه
 ڪِيتو: 'يعقوب' ميئن ڪِيتو: 'جي، مارا مالڪ!'¹² تئيون اُوئه لين ڪِيتو: 'هَوئه زو!
 جي ڌڻ ۾ ٻڌائي لِيَتِيَاڙا ان چٽڪاڀرا چيلا ٻاڪريون نئه چٽهه ريا ان ميئن هم ٿيا ڏيڏوه
 ڪم تون مُون نئه ڪبر سئه جي لابن تون ٿي ڏڳو ڪريوه. ¹³ هُون اُو هاڳي ايشور سون
 جيئنه بيت ايل نومي ماڳ مان ه تون نئه ڏرشن ڏيڏو تو ان تئين يادگري هارو پوڻو ڪوڙين
 مان ه تيل نوميو ان مُون ٿي منٽ ڪري ٿي. هَوئه ايٿا ملڪ ٿي پاسو آڀرنه ملڪ زيا رئي
 تيارئي ڪر!''¹⁴ تئيون راخل ان لياه يعقوب نئه ڪِيتو: "هَوئه امارا ٻاپ ري ملگت ۾
 امون هارو ڪئين نئي ريو. ¹⁵ اُو تون امون نئه ڌاريا هزمهه. اُوئه تون امون نئه ويسياه
 ان عيوضو پڻ ڪائي ڳيوه. ¹⁶ تيام هَوئه ايشور امارا ٻاپ رئي ملگت ڪوهين امون نئه ان
 امارا اولادون نئه ڏيڏي هه. هَوئه زم ايشور تمون نئه ڪِيتو همروم ڪرو!"

¹⁷ پسنه يعقوب زيا رئي تيارئي ڪري ان آڀرا ٻار اُونئون مان ه ساڙيا. ¹⁸ پسنه اُو آڀرو
 ٻڌوئي مال ان ملگت لين روونو ٿيو جيو ايئه فدام ارام را علاقا ۾ پيڙو ڪريو تو. اُو آڀ
 پيڙو لين روونو ٿيو، زم ڪنعان ملڪ ۾ آڀرا ٻاپ اِضحاق ڪن پاسو زائه.

¹⁹ راخل زيا رئه ٿوئنه آڀرا ٻاپ را گهر ٿي گهر همپازيا وازون ڏيون ري مورتِي سورِي
 ڪرين ليڌي ري ڪم تون اُوئه ٿوئنه لابن آڀري ريڊيون رئي اُون ڪتريا هارو ڳيل هتو. ²⁰ هم
 يعقوب آڀرا هاهرا لابن ارامي نئه همپزايا وگر هتائين پاڳي ڳيو. ²¹ اُو آڀرو ٻڌو ڪئين لين
 پاڳيو ان فرات نومي ڌريا اوترين جلعاد نومي ڏونگرازا علاقا هومو ڳيو.

²² لابن نئه ترئمئه ڏي ڪبر پڙئي جي يعقوب تو پاڳي ڳيو. ²³ تئيون لابن آڀرون منڪون
 نئه پيڙا لين يعقوب لار ٿيو ان پنڌ ڪرتو ڪرتو هاتمئه ڏي جلعاد نومي ڏونگرازا علاقا
 ۾ يعقوب ڏوڪڙو زائين پوڳيو. ²⁴ ان اُوئه ئي رات ايشور شينا ۾ لابن ارامي نئه ڪِيتو:
 "ڪبرڌارا! تئين يعقوب نئه ڪئين ڪِيتو تون." ²⁵ زئيون لابن يعقوب ڪن ڳيو، تئيون

يعقوب آڀرو تنہو جلعاد نومي ڏونگراڙا علاقا ۾ کوڙيو تو، تيام لابن ان اُوٽا ري منڪي پڻ اُوٽه ٿي تنہو کوڙيا. ²⁶ پسنه لابن يعقوب نه زائين ڪڍڻو: ”تئين ام ڪم ڪريوھ ان ڪم مُون ٿي ڏڳو ڪريوھ؟ تُون تون ماري ڏيڪريون نه آپ پيڙي ام لي آيو زم جنگ ڪيڙ قيديون نه لي آوه. ²⁷ تُون نه هٽائين پاڳيا ري ان ام مُون نه ڏڳو ڪريا ري ڪيوئي ضرورت هئي؟ تُون مُون نه همپراوه ها تو هُون گيت گوراوين ڍول وڳڙاوين ڪشي ٿي تمون نه رونا ڪرڻ. ²⁸ تئين ايوو اوڙو ڪوم ڪريو تئين ماري ڏيڪريون ان اُوٽون رون ٻاڙون نه مُون ٿي مزو ٿي نه ڏيڏا جي هُون اُوٽون نه والا لين رونا ڪرڻ. ²⁹ تُون نه تو ڪهر سڻه جي هُون ٿارو ڪئين پڻ نقصون ڪري هيڪتو تو پڻ اُوه پرميشور جيا نه تُون ان ٿارو ٻاپ مونو اُوه رات مُون نه شينا ۾ ڪڍڻو جي يعقوب نه ڪئين نه ڪون. ³⁰ هوئه جي تُون زائو ريو تو ڪوئي وات نٿي، ڪم تون هائي ٿارئي آڀري مرضي سڻه جي تُون آڀرا ٻاپ ري گهري پاسو زائو، پڻ تُون مارون ڏيون ري مورتِي ڪم سورين لي آيوه؟“ ³¹ تئين يعقوب آڀرا هاھرا لابن نه جواپ ڏيڏو: ”هُون تيام هٽائين پاڳيو ڪم تون مُون نه اي ٻيڪ هٽي جي تمِي آڀري ڏيڪري مُون پيڙي نئين ميلو. ³² هوئه ايئون ٻڌون منڪون ره رُوڀرو زھڙتئي ليو! ان جئين ڪئين تمارو سڻه اوڙڪين ليو! جي تمارون ڏيون ري مورتِي ڪياڪ ڪن نڪرڻ تو اُوٽا نه موت ري سزا ڏيو!“ يعقوب نه اي ڪهر نٿي جي اُوٽا ري ڏوشي راخل مورتِي سورئي ڪرين لي آويھ.

³³ تئين لابن يعقوب را تنہو ۾، پيئون ٻونبون را تنہون ۾ ان لياھ را تنہو ۾ ڳيو، پڻ اُوٽه اُوٽا نه مورتِي نه زڙي. پسنه او لياھ را تنہو ٿي نيھرين راخل را تنہو ۾ ڳيو. ³⁴ پڻ راخل مورتي هائي مورتِي اُونٺ را پاڪڙا ۾ هٽاڙي پري تي ان آپ اُوٽا مانھ ٻيھي ري. لابن تنہو ۾ مورتِي ڳوتي پڻ نه زڙي. ³⁵ تئين راخل آڀرا ٻاپ نه ڪڍڻو: ”ٻا، تمِي ڪاوڙ مت

ڪريا ڪم تون هون اوني نٿي هڪٽي. مارڻه لوگهڙا آڻل سٺه. ”لابن ري مورتِي ڪيئي ئي نه زڙي.

³⁶ تئين يعقوب ڪاوڙ ۾ لابين نٿه ڪيڏو: ”مارو ڪي ڏوه سٺه؟ ان مئين ڪي ڪريوھ جي تمِي مُون لار وراڙو لين آياھ. ³⁷ تمِي مارا ٻڌا شيمون ري زهڙتئي ليڏيھ. جي ڪئين شينھ تمون نٿه زڙئي هونء جئي تماري هونء تو ٻڌون هومئي ڏيڪاڙو جي آيون وسا نيا تھ. ³⁸ هون پورو ويھ سال تمون ڪن ريوھ. اتون سالون ۾ تمارا ڌڻ مئين ٿي ڪوئي پاڪري ڪا ري نه تروئي، ان نڪو وڙي ڪوئي گهيتو گمئو. ³⁹ نڪو او مال هون تمون ڪن لايو جيا نٿه جنگلي زناوري ماري. او نقصون مئين آپ پريو جيا مال رات ڪا ڏي ۾ سورئي ٿيا، او نقصون مئين ڪاڏو. ⁴⁰ مارو تو اي هار هتو ڏي رو ترڪا ۾ ان رات رو ٿاڍ ۾ مرتو ريو ان ماري اونگھ حروم ٿي گهي تي. ⁴¹ هيوي حالت ۾ هون ويھ سال تماري گھري ڪمئو. سڏو تھ سال مئين تماري ڏيڪريون ٿي ويوا ڪريا هارو ڪمئو ان سو سال تماري پاڪري ان ريون نه مڙوري هارو ساري پڻ توئي ڏھ وار تمِي ماري مڙوري پڌلي. ⁴² ايشور جيا نٿه مارو ڏاڏو ابراهيم مونتو ان مارو باپ اِضحاق پڻ مونتو جي او مون پيڙو نه هونت تو ضرور تمِي مُون نٿه آڙ نالي هاڻي رَوونو ڪرئ. پڻ ايشور مارو ڏک زيوو ان ماري منت زوين ڪال رات تمون نٿه هڙمايا.

يعقوب ان لابين رو آيت ۾ ٺاھ

⁴³ تئين لابين يعقوب نٿه جواپ ڏين ڪيڏو: ”اي بي ئي ماري ڏيڪري سٺه ان ائين را ٻار جيا مارا ڏوئيرا ان ڏوئيرئي سٺه اي مارا سٺه. اي ريون ان پاڪري پڻ ماري سٺه اتي هڏي جي جئين ڪئين تون پاڙه ريو او ٻڌوئي ڪئين مارو سٺه. پلا هون ڪم ڪرين آڙ ماري ڏيڪريون نٿه ڪا اوئون رون ٻارون نٿه نقصون پوگاڙيھ؟ ⁴⁴ ليو! هونء آبي بي زڙا

آپت ۾ هڪا پڙا نٿو وسڻ ڏيون جي هونءِ آبي ڪڍي نئين وڍون ان هايا هارو هڪ يادگار
 ناوون جيو آيون وسا شائيد ريشي۔

⁴⁵ تئين يعقوب هڪ پوٽو لين اوتا نٿو اُڀو ڪريوھ۔ ⁴⁶ يعقوب آيون رشتيدارون نٿو
 ڪڍو: ”ايئن ڪئينڪ پوٽا پڙا ڪرو!“ اوني پوٽا پڙا ڪرين ڍڳ ڪريو پرو، ان ٻڌي پوٽا
 را ڍڳ ڪن بيهين روتئي ڪاڌئي۔ ⁴⁷ لابن اوتا ڍڳ رو نوم آري ارامي ٻولي ۾ ”يجر
 شاهوٽا“ راڪيو، جيا رو مطلب سئ ”شائدي رو ڍڳ“ ان يعقوب آري عبراني ٻولي ۾
 اوتا رو نوم ”جلعاد“ راڪيو، جيا رو هاڳي مطلب سئ ”شائدي رو ڍڳ۔“ ⁴⁸ لابن يعقوب
 نٿو ڪڍو: ”اي ڍڳ آڙ رٿ ڏي مون وسا ان تون وسا شائيد هونءِ!“ تيام اوتا رو نوم
 جلعاد راڪيو۔ ⁴⁹ لابن وري يعقوب نٿو ڪڍو: ”زئين آبي هڪا پڙا ٿي ڌار پڙون تئين
 پرميشور آيون بيئون نٿو پاڙتو رٿ!“ تيام اوتا ماڳ رو نوم مصفاه پڻ راڪيو جيا رو مطلب
 سئ ”پاريا رو ماڳ۔“ ⁵⁰ ان لابن اي پڻ ڪڍو: ”جي ماري ڏيڪريون نٿو ڏڪ ڪريه ان
 اوئون شوا تون پڙي ڏوشي ڪريه تون ياد راڪي منڪ نئين پڻ ايشور جيو هر ماڳ سئ
 تون وسا ان مون وسا شائيد سئ۔“ ⁵¹ پسئ لابن يعقوب نٿو ڪڍو: ”ايئون پوٽون را ڍڳ
 نٿو زو ان ايئا شائدي را پوٽا نٿو پڻ زو جيو مئين تون وسا ان مون وسا ڪوڙيوھ۔“ ⁵² اي
 ڍڳ ان اُڀو ڪوڙل پوٽو شائيد سئ جي نڪو تون مون نٿو نقصون پوتاڙيا هارو ايئا ڍڳ ان
 پوٽا ٿي ايئ پار آويه ان نڪو وري هون تون نٿو نقصون پوتاڙيا هارو اوئ پار آويه۔ ⁵³ تارا
 ڏاڏا ابراهيم ان نحور رو ايشور آيون وسا نيا ڪرئ!“ تئين يعقوب ايشور رو هون ڪاڌو
 جيا نٿو ايئا رو ٻاپ اِضحاق پيڪ راڪين مونتو۔

⁵⁴ تئين يعقوب اوتا ڏونگر واڙا علاقا ۾ پرميشور را نوم مانھ مال ساڙيو ان آيون
 عزيزون رئي ڏاوت ڪري۔ اوني ٻڌي ڪاڌو پڙو ان رات اوئئ ئي رات ٿڪيا۔ ⁵⁵ پڙئ ڏي

لابن هوار رو ويلو ويلو اُونيو ان آڀريون ڏيکريون ان اُوئون رون ٻارون نٽه والا لين اُوئون نٽه آشيرواڌ ڏين پاسو آڀري گهري رَوونو ٿي ڳيو.

يعقوب آڀرا پائي عيسو ٿي مڙيا هارو تيار ٿي ڪرڻ

32 يعقوب پڻ اُوئون آڀري منزل هومو رَوونو ٿيو. ويتون ويتون مارڳ ۾ اُوئا نٽه ايشور را ڏوت پيرا ٿيا. ² يعقوب اُوئون نٽه پاڙين ڪيڏو: ”اي ايشور رون ڏوتون رو

ڏيرو سٽه.“ اُوئه اُوئا ماڳ رو نوم محنايم راکيو جيا رو مطلب سٽه ”بي ڏيرا.“

³ پسٽه يعقوب آڀرون ڪئينڪ نوڪرون نٽه آپ ٿي مور اڏوم ملڪ را شعير علاقا ۾

آڀرا پائي عيسا ڪن نياپو ڏين مليا. ⁴ ان اُوئون نٽه هَرموين ڪيڏو: ”نمي زائين مارا

مالڪ عيسا نٽه ام ڪيا جي تمارو ٻونو يعقوب ڪڻه جي ’هُون اتا ڏي آڀرا موما لابن ڪن

ريتو. ⁵ هوءَ مُون ڪن آڀرا ٻڙه ڳايون، ڳڏيڙا، ريڊيون ٻاڪري، نوڪر چاڪر ان نوڪروڻي

سٽه. مئين مارا مالڪ هارو اي نياپو ايٿا هارو ميليو جي مُون مانھ مارا مالڪ رئي ڪُڙيا

هوءَ.“

⁶ زئيون نياپو ڏيڏا وارا يعقوب ڪن پاسا آيا تئين اُوئي اُوئا نٽه ڪيڏو: ”امي تمارا پائي

عيسا ڪن ڳيا تا. اُو چار هو منڪون نٽه پيرا تيرين تمون نٽه مزوا آوئ ريو.“ ⁷ اي وات

هوميرين يعقوب الاهي پيئائي ڳيو ان پريشون ٿيو مڏيو. پسٽه اُوئه آپ پيرا اولون منڪون

ان ريڊيون ٻاڪريون، ڳايون ان ٻڙدون ان اُونئون ري ٻي توڙي ناوي. ⁸ ڪم تو اُوئه ويچارو

جي عيسو هيڪ توڙي مانھ حملو ڪرين ماري نوڪڻه تون پير ٿي تولي پچين ڀاڳي زاشي.

⁹ پسٽه يعقوب ام پراٿنا ڪري: ”او مارا پتا اِضحاق ان مارا ڏاڏا ابراهيم را ايشور! او

پرميشور! تمي مُون نٽه ڪيڏو تو، ’آڀرئ ڏيه ان آڀرون عزيزون ڪن پاسو زا پرو ان هُون

تُون نٽه آشيرواڌ ڏيه.“ ¹⁰ تمي آڀرا ٻونا مانھ جي ميريوني ان پلائي ڪري هُون اُوئا رٽه

لائيق پڻ نٿي ڪم تون هُون هيڪ ڳيڏيو لين ايٿا يردن نڌي پار ڳيو تو پڻ هوءَ مُون ڪن

بي توڙي ٿي ڳيھ۔¹¹ هُون تَمون نَٿ مِنت ڪرونھ جي مُون نَٿ مارا پاڻي عيسا ٿي پڇاڻو، ڪم تون مُون نَٿ پيڪ سَٿ جي اُو آوِين مُون نَٿ، ماري گهر واريون ان ٻارون هُڏو، ماري نه نوڪڻ۔¹² پڻ تمي تو آڀ مُون نَٿ ڪيڏو تو جي، 'هُون تُون ٿي پلاڻي ڪريھ ان ٿاري اولاد نَٿ سُمونڊ ري واري را زم وڌاويھ زم اُو ڳڻائي پڻ نه هيڪڻ۔“

¹³ يعقوب اُو رات اُڻڻ ٿي ڪٽي ان جئين ڪئين پڻ اُڻا ڪن هتو اُڻا موئين ٿي آڀرا پاڻي عيسا هارُو ايٿا مال نَٿ سُونڊيو زم اُڻا نَٿ پيٽ ڏن۔¹⁴ ٻي هو ٻاڪري ان ويھ ٻاڪرا۔ ٻي هو ريڊيون ان ويھ گهيٽا۔¹⁵ ٽيھ ڏوڏ واري هونديون ان اُڻون را ٽوڏيا، چاليھ ڳايون، ڏنھ ٻڙ، ويھ ڳڏيڙي ان ڏھ ڳڏيڙا۔¹⁶ يعقوب اُڻون نَٿ جنس پرموڻ ٿوڙين ڌار ڌار ڏن ناوين آڀرون نوڪرون نَٿ ڏيڏا ان اُڻون نَٿ ڪيڏو: ”تمي مُون ٿي پيرھين نڌي اُوترين اڳر وو ان ڏئون وسا ڪئينڪ ويچئي راکيا!“¹⁷ اُڻ ٻڌون ٿي مور زايا وارا ڏن را رکواڙا نَٿ ڪيڏو: ”زئون مارو پاڻي عيسو تُون نَٿ پيڙو تڻھ ان پُونسڻھ جي ’تُون ڪُون سَٿ ان ڪيٽنھ زائھ؟ ان اي مال ڪيا رو سَٿ؟‘¹⁸ تئين تُون ڪي، ’سائين، اي تمارا ٻونا يعقوب رو مال سَٿ، جيو اُڻ ٻارا مالڪ عيسا هارُو پيٽ ڏي ميليوھ ان اُو آڀ پڻ لار آوڻھ ريو۔“

¹⁹ اُڻ ٻيڙا ترڻا ان ٻڌا مال رون ڏئون رون رکواڙون نَٿ پڻ ام ڪين هَڙمايا: ”زئون تمي مارا پاڻي عيسا نَٿ پيڙا ٿيو تئين تمي پڻ امروم ڪيا۔²⁰ ان اي پڻ ڪيا جي ’تمارو ٻونو يعقوب آڀ پڻ امون وونھڙ آوڻھ ريو۔“ يعقوب اي ويچارو جي مارڻ آڀ رڻ زايا ٿي پيرھين اي پيٽ ڏي ميلين مارا پاڻي نَٿ راجي ڪري ليھ ان پسڻھ هُون اُڻا ٿي مڙيھ۔ ٿي هيڪڻھ ام اُو مُون نَٿ قبول ڪرڻ۔²¹ پسڻھ اُڻ ھائي پيٽ آڀ ٿي پيرھين نڌي پار رَوونئي ڪري پري پڻ آڀ اُڻ رات اُڻڻ ٿي آڀرون منڪون پيڙو ريو۔

يعقوب مله وڏڻه

²² اُوڻه رات يعقوب اُونيو ان آڀريون ٻي گهر واريون، ٻي نوڪروڻي ان اڳيائڻه ڏيڪرون
 نڻه تيڙين ييوق نڌي پار ڳيو. ²³ اُوڻون ٻڌون نڻه نڌي پار ڪراوين پسنه پاسو آيو ان جئين
 ڪئين اُوڻا ڪن هتو اُو نڌي رڻه اُوڻه پار مليو پرو. ²⁴ پڻ يعقوب اُوڻه هڪلو ريو. پسنه
 هڪ منڪ اُوڻه آيو ان هوزاڪو تيتون هُوڌي اُوڻا ٿي مله وڌو ريو. ²⁵ زئينون منڪ زوبو
 جي اُو يعقوب ٿي جيتي نڻي هيڪتو تئين مله وڌون يعقوب ري هاڻر نڻه سڀيو ان اُوڻا
 نڻه ڏڌ ٿي اوتاريو پرو. ²⁶ پسنه اُوڻه منڪ ڪڍڻو: ”مُون نڻه زاوا ڏڻه ڪم تون هوزاڪو
 ٿيا وارو سڻه.“

تئين يعقوب ڪڍڻو: ”هُون تُون نڻه تئين هُوڌي زاوا نئين ڏيون زئينون هُوڌي تُون مُون
 نڻه آشيرواڏ نئين ڏڻه.“ ²⁷ تئين اُوڻه منڪ پونسو: ”تارو نوم ڪي سڻه؟“
 اُوڻه جواب ڏيڻو: ”يعقوب.“ ²⁸ اُوڻه منڪ ڪڍڻو: ”همڻه ٿي لين تارو نوم يعقوب
 نئين پڻ اسرائيل هوشي مطلب ايشور ٿي مقابلو ڪريا وارو، ڪم تون تئين ايشور ان آدميون
 ٿي مله رو مقابلو ڪريو ان جيتي ڳيو.“ ²⁹ تئين يعقوب اُوڻا نڻه ڪڍڻو: ”ميريوني ڪرين
 مُون نڻه تارو نوم همپو او!“ اُوڻه منڪ ڪڍڻو: ”تُون مُون ٿي مارو نوم ڪم پونسو؟“
 اي ڪين اُوڻه يعقوب نڻه آشيرواڏ ڏيڻي. ³⁰ تئين يعقوب هزمي ڳيو جي اُوڻا نڻه ايشور
 رو ڏرشن ٿيو تيام اُوڻه اُوڻا ماڳ رو نوم فني ايل راکيو، جيا رو مطلب سڻه ”ايشور
 رو ڏرشن“ ان ڪڍڻو جي ”مئين ايشور نڻه رُوڀرو پاڙيو توڻي پڻ مارو جيو پچي ڳيو.“
³¹ زئينون اُو فني ايل ٿي رُونو ٿيو تئين ڏي اُوڳتو تو. يعقوب آڀري هاڻر را ڏوڪ ري ڪري
 ميڪاتو تو. ³² ڪم تون اُوڻه منڪ يعقوب ري هاڻر موئين نوز نڻه مرڙي ٿي جيا ري
 ڪري هاڻر رڻي نوز سڙي ڳي ٿي، هايا ري ڪري اسرائيلي قوم را منڪ مال ري هاڻر
 رڻي نوز آڙ هُوڌي نڻي کاتا.

يعقوب آڀرا ڀائي عيسو ٿي مڙھ

33

يعقوب شيتا ٿي ڀاريو جي اُوٽا رو ڀائي عيسو آڀرون چار ھو منڪون پيڙو اُوٽھ ريو۔
 تيام اُوٽھ آڀري گھر واريون نٽھ لياھ ان راخِل ان ٻيئون ٻونيون نٽھ آڀرا آڀرا ٻار
 وراوين ڏيڏا پرا۔² اُوٽھ ٻونيون ان اُوٽون رون ٻارون نٽھ ٻڌون مور اُوپاڙيا ان لياھ ان اُوٽا را
 ٻار اُوٽون لار اُوپاڙيا، ان راخِل ان اُوٽا را ڏيڪرا يوسف نٽھ ٻڌون لار اُوپاڙيا۔³ يعقوب آڀ
 ٻڌون مور وُڍو ان آڀرا ڀائي ڪن پوگيا ھوڏي ھات وار زمي ھوڏي نيمو۔⁴ تئيون عيسو
 يعقوب نٽھ مليا ھارو ڍوڙيو ان اُوٽا نٽھ ٻاٽ نوڪين ٻوسڪا ليڏا۔ ٻي زڻا روبا۔

⁵ پسئ زئيون عيسئ اُوٽون ڏوشيون ان ٻارون نٽھ ڀاريا تئيون پونسيو: ”اي ڪوڻ سئ
 جيا تون پيڙا سئ؟“ يعقوب جواڀ ڏين ڪيڏو: ”اي مارا ٻار سئ جيا ايشور ري ميرپوني
 ٿي تمارا شيواڌاري را ٿياھ۔“⁶ پسئ ٻي ئي ٻوني ان اُوٽون را ٻار ڏوڪڙا آيا ان عيسا ري
 پگي پڙيا۔⁷ پسئ لياھ ان اُوٽا را ٻار ڏوڪڙا آيا ان اُوٽا ري پگي پڙيا۔ آکر ۾ راخِل ان اُوٽا
 رو ڏيڪرو يوسف ڏوڪڙا آيا ان او پڻ پگي پڙيا۔

⁸ پسئ عيسئ ڪيڏو: ”مُون نٽھ اتو ٻڌو مال ڏي مليا رئي ڪي ضرورت ھئي؟“
 يعقوب ڪيڏو: ”مارا مالڪ! مئين اي ٻڌو ڪئين تيام ڪريو جي مُون مانھ تماري ڪڙيا
 رئي نظر ھوئ۔“⁹ تئيون عيسئ ڪيڏو: ”مارا ڀائي، مُون ڪن الاهي ڪئين سئ، تيام
 جيو تارو سئ اوتون ڪن ھوئ۔“¹⁰ يعقوب ڪيڏو: ”نا، تمي مُون مانھ ميرپوني ڪريھ
 تون مارئي پيت پڻ ڦهول ڪرو! ڪم تون زم ايشور مُون مانھ ڪڙيا ڪريھ ان مُون ٿي راڄي
 ٿيوھ ام تمي پڻ مُون مانھ ميرپوني ڪريھ۔“¹¹ تيام ميرپوني ڪرين مارئي پيت جي
 تمون ھومئي ميلي اُوٽا نٽھ ڦهول ڪرو، ڪم تون ايشور رئي مُون مانھ موتي ميرپوني
 سئ ان مُون ڪن پرميشور رو ڏيڏل ٻڌوي ڪئين سئ۔“ ام زئيون يعقوب الاهي منٿ
 ڪري تئيون عيسئ اُوٽا رئي پيت ڦهول ڪري۔

¹² پسنه عيسه ڪيڏو: ”هوءَ آبي هاليا رئي تيارِي ڪرون! هُون تمون پيڙو اڳڙ آڳڙ وونھ.“ ¹³ پڻ يعقوب ڪيڏو: ”پاڻي! تمي تون زوڻوھ جي مُون پيڙا ننڪا ننڪا ٻار سڻھ ان مُون پيڙا مال را ننڪا ننڪا پاھڙو سڻھ۔ جي اُوئون نڻھ پُورو ڏي ويوراوشون تون هڪا ڏي ۾ مري زاشي۔ ¹⁴ تيام پاڻي! ميريونئي ڪرڻ تمي مُون ٿي پيرھين رونا ٿي زائو! هُون مال ان ٻارون پيڙو اُوئون ري ويڻي هڻيون هڻيون اڏوم مُلڪ را شعير علاقا ۾ تمون ڪن پوڳي آويھ۔“ ¹⁵ تئيون عيسه ڪيڏو: ”نڪ سڻھ۔ پڻ جي تون نڻھ ضرورت هوءَ تون هُون تاري مدت هارو ڪئينڪ منڪ ساڏي زائونھ۔“ يعقوب ڪيڏو: ”پاڻي! هايون رئي ڪي ضرورت سڻھ؟ مُون هارو تون تماري ڏيا رئي نظر ئي الاهي سڻھ۔“ ¹⁶ پسنه عيسو اُوڻھ ڏي اڏوم مُلڪ را شعير علاقا هومو رُونو ٿيو۔ ¹⁷ پڻ يعقوب پنڌ ڪرتو ڪرتو سُڪات نومي ماڳ مانھ پوڳيو۔ اُوڻھ اُوڻھ آپ هارو گھر نايو ان آڀرا مال هارو پڻ ڍاڙيا ٿايا۔ تيام اُوڻا ماڳ رو نوم سُڪات پڙيو جيا رو مطلب سڻھ ”ڍاڙيا“۔

¹⁸ تيا ڪيڙ يعقوب فدان ارام را علاقا ٿي نيھرين هازو هورو ڪنعان مُلڪ را شهر سڪم ڏوڪڙو پوڳيو ان اُوڻا شهر ٿي ٻارا آڀرا تنھو ڪوڙيا۔ ¹⁹ يعقوب جيئھ آڀرا تنھو ڪوڙيا تا اُو زمئي سڪم را ٻاپ حمور ري اڪائي وازون ٿي چونڌي را هو سڪا ڏين ويساتئي ليڌي رئي۔ ²⁰ پسنه اُوڻھ اُوڻھ ڏونپ هارو ويڌي ناوئي ان اُوڻا رو نوم ايل ايلوهي اسرائيل راڪيو جيا رو مطلب سڻھ: ”پرميشور ئي اسرائيل رو ايشور سڻھ۔“

يعقوب ري ڏيڪري دينه رئي پيعرتئي

34 يعقوب رئي ڏيڪري دينه جي لياھ ٿي ٿئي تي اُو اُوڻا مُلڪ ريون سوڪريون نڻھ مليا هارو اُوئون هومئي گڻي۔ ² زئون اُوڻا مُلڪ را ڀادشا حوي قوم را ڀادشا حمور رڻھ ڏيڪرڻ سڪم دينه نڻھ پاڙي تئيون اُوڻا نڻھ اُوڀاڙين لي گيو ان اُوڻا ٿي زور ڀيردستئي ڪري۔ ³ سڪم رو من يعقوب ري ڏيڪري دينه ٿي لاڳي گيو ان اُو اُوڻا ري

پریت ۾ اُٽا ٿي مِني مِني واتون ڪروا مڏيو. ⁴ ڀسئ سِڪم آڀرا ٻاپ حُور نئ ڪِڍو: ”ٻا، مارو ويوا ايٺا سوڪري ٿي ڪراو.“

⁵ زئيون يعقوب نئ ايٺا وات رئي ڪٻر پڙئي جي سِڪم اُٽا ري ڏيڪري ڊينه ٿي زور زيردستئي ڪري، تئيون اُٽه توڻه اُٽا را ڏيڪرا آڀرو مال ساريا هارو شيم ۾ هتا تيام يعقوب اُٽون رٽه آيا هُڏي ماٺ ريو.

⁶ ڀسئ حُور پاڌشا آڀرا ڏيڪرا سِڪم نئ پيرو تيزين رشتا رئي وات ڪريا هارو يعقوب ڪن ڳيا. ⁷ زئيون يعقوب را ڏيڪرا شيم ٿي پاسا آيا ان آڀري ٻين را پارام اي وات هومپري تئيون الاهي ڏک ان ڪاوڙ ۾ راتا پيرا ٿي ڳيا ڪم تون سِڪم يعقوب ري ڏيڪري ٿي زور زيردستئي ڪرين اسرائيلي قوم رئي پيعزتي ڪري، جئي اُٽا رٽه ڪروو نتو. ⁸ ڀسئ حُور پاڌشا اُٽون نئ ڪِڍو: ”مارو ڏيڪرو سِڪم ٿاري ڏيڪري نئ من ٿي پريم ڪرئ. تم اُٽا رو هڳڻ مارا ڏيڪرا ٿي ڪرو تون تماري ميرپونئي ٿيشي. ⁹ هم آبي آبت ۾ رشتيداري ڪرين آڀري ڏيڪري هڪا پيزا نئ ڏيون ان ليون. ¹⁰ تم امون پيرا ريو! اي ٻڌو مُلڪ تمون هومو سئ. جيئتم تم اُٽه ريو ڪرو اُٽه ري هڪوه، ان ڪاروپار ڪرين آڀري ملڳت ناوي هڪوه.“

¹¹ ڀسئ سِڪم پڻ يعقوب ان اُٽا رون ڏيڪرون نئ ڪِڍو: ”مُون مانھ ڏيا رئي نظر ڪرو ان تم اُٽا پڻ مون نئ ڪيشو هُون ڪريا هارو تيار سون. ¹² تم زتي پڻ رقم ان جيئن پڻ شينه مون ٿي مونگشو هُون تمون نئ ڏيه، پڻ تم آڀري ڏيڪري رو ويوا مون ٿي ڪرو.“

¹³ سِڪم اُٽون ري ٻين ڊينه ٿي زور زيردستئي ڪري تئي تيام يعقوب ري ڏيڪري سِڪم ان اُٽا را ٻاپ حُور ٿي چالاڪي ڪرين ام وات ڪري: ¹⁴ ”امي ام نئي ڪري هڪتا جي هڪ ايوا آڏمي نئ اماري ٻين ڏيون جيا رئي توهر ڪراول نئي. هيا ٿي اماري

پڌنومئي ٿيشي. ¹⁵ جي تمڀي امارا زم هر هيڪ آڌمي توهڙ ڪراوشو تون امي تمارئي وات مونشون. ¹⁶ پسئہ آبي هيڪا پيڙا ٿي سنڳاوتئي ڪري هيڪونہ ان امي تمون پيڙا ري هيڪونہ ان آبي هيڪ فوم ٿي زاشون. ¹⁷ پڻ جي تمڀي امارئي وات نئين مونو ان آبرئي توهڙ نئين ڪراو تون پسئہ امي امارئي بين نئہ تيڙين زاشون پرا.

¹⁸ حمور يادشا ان اوئا را ڏيڪرا سڪم نئہ اوئون ري واتون وئي. ¹⁹ ان اوئہ جووڻ ايئا ڪوم ۾ ڌير ئي نہ ڪري، ڪم تون اوئا نئہ يعقوب ري ڏيڪري ٿي الاهي پريم هتو. سڪم آبرا باپ را گهر ۾ ٻڌون ٿي گهڻو مون وازو هتو.

²⁰ پسئہ حمور ان اوئا رو ڏيڪرو سڪم آبرا شهر را پاڳڙ ڪن گيا، جيئئہ پنچائيت قينصلا ڪرتئي. اوئہ آبرا شهر رون منڪون نئہ ام هزماووا مڌيا: ²¹ ”يعقوب ان اوئا را منڪ اپون پيڙا راجي ڪشي ريو ڪرئہ. ڪم نا آبي اوئون نئہ ايئا ملڪ موئين ريو ان ڪاروپار ڪروا ڏيئون، ڪم تون آپئا ملڪ ۾ اوئون هارو الاهي ماڳ سئہ. آبي اوئون ٿي ڏيڪري ليئون ان ڏيئون. ²² پڻ امون نئہ اوئون رئي هيڪ شرط مونوو پڙشي جي آپئئہ اوئون را زم هر هيڪ آڌمي رئہ آبرئي توهڙ ڪراو پڙشي تون پسئہ اون پڻ اپون پيڙا ربا ان هيڪ قوم ٿيا هارو تيار سئہ. ²³ جي آبي هايون رئي هائي شرط موني ليون تون او اپون پيڙا ريو مڌشي ان پسئہ اوئون را زناور، مال ملڳت ان جيئن ڪئين اوئون ڪن سئہ، او ٻڌو آپئو ٿي زاشي.“ ²⁴ تئيون اوئا شهر ري ٻڌي منڪي حمور يادشا ان اوئا را ڏيڪرا سڪم رئي وات مونئي ان ٻڌي منڪي توهڙ ڪراوئي.

²⁵ ترئمئہ ڏي، زئيون او ٻڌا ڏوڪ موئين هتا ان پي ڦڪر هتا، تئيون يعقوب رون ڏيڪرون موئين ٿي ڊينہ را بي هڳا پائي شمعون ان لاوي آبري تروئارون لين زائين اوئا شهر مانہ حملو ڪريو ان ٻڌون آڌميون نئہ ماري نوڪيا. ²⁶ اوئي حمور ان اوئا را ڏيڪرا سڪم نئہ پڻ تروئار ٿي ماري نوڪيا ان سڪم را گهر ٿي اوئون رئي بين ڊينہ نئہ ڪاڊين تيڙي گيا

پرئي. ²⁷ اوتڻا ڪيڙ يعقوب را ٻڌا ڏيڪرا اوتڻا شهر ۾ ٿوئي پڙيا ان ٻڌا شهر نٿو ٿوئي لڏو
جيئن اوتڻون ري پين تي زور زبردستي ٿئي ٿئي. ²⁸ اوتڻي اوتڻون ري باڪري، ڳڏڙا، ريڊيون
ان ڳايون ان ٻڌا ان جيئن ڪئين شهر ان ڪيترون ۾ هتو ٻڌو ٿوئين لي ڳيا. ²⁹ اوتڻون رئي
ٻڌئي مال ملڳت ان جيئن پڻ گهرون ۾ هتو اُو ٻڌو ٿوئي لڏو ان اوتڻون ري ڏوشي ان ٻارون
نٿو ڦيڏي ٺاوين لي ڳيا.

³⁰ تئين يعقوب شمعون ان لاوي نٿو ڪڍو: ”تمي مون نٿو موصيت ۾ نوڪيوه پرو
ڪم تون هون ايتا ملڪ را ڪنعاني ان فرزي قوم را منڪ مون هون وير راکشي. آبي تون
ٿوڙا سون. جي اُو ٻڌا ملين آيون مانھ حملو ڪشي تون اُو آيون ٻڌون نٿو مارشي پرا.“
³¹ تئين يعقوب ري ڏيڪري جواپ ڏين ڪڍو: ”تو ڪي اوتڻا رٿو اماري پين تي ايوئي
پڌسلوڪي ڪرو نائوڪو هتو جيوي ڪياڪ پونڌي ڏوشي تي ڪري زائو؟“

يعقوب بيت ايل شهر پاسو زائو

35 پسئو ايشور يعقوب نٿو ڪڍو: ”اوڻ، ان بيت ايل شهر هومو زان اوڻئو مون
هارو ڏونپ هارو ويڏي ناوي، جيئن مئين تون نٿو اوتڻو ٿوئن ڏرشن ڏيڏو تو
زئين تون آيرا پائي عيسا ري پيڪ ري ڪري پاڳتو زاتو تو.“

² تئين يعقوب آيري اڪائي ان آيون منڪون نٿو ڪڍو: ”تمون ڪن جي پڻ مورتِي
هون اُو ڦڳوڙو پري ان آيرا آپ نٿو پويتر ڪرين آيرا لوڳهڙا پڌلو! ³ پسئو بيت ايل شهر
هوما هالون ان اوڻئو هون اوتڻا ايشور هارو ڏونپ رئي ويڏي ناويھ، جيئن موصيت رٿو ٿوئن
مارئي مدت ڪري ان جيئن جيئن هون ڳيو اُو مون پيڙو ريو.“ ⁴ تئين اوتڻون ڪن زتي
پڻ مورتِي ان ڪونون ۾ پيرل تاويت واري وارڪي هتي، اُو ٻڌي يعقوب نٿو ڏيڏي پري.
يعقوب اوتڻون ٻڌون نٿو اوتڻا بلوط نومي موتا وڻ نيسي هميش هارو ٻورين ڪم ڪري پري
جي سڪم شهر ڏوڪڙو سئو.

⁵ پسنه اُو اُوئون رَوونا ٿيا ان آها پاها رُون شَهرون را منڪ ايشور ري پڪ ري ڪري اتا پڻاتات ربا جي اُو يعقوب ان اُوئا رُون ڏيڪرون لار نه ٿيا. ⁶ پسنه يعقوب آڀرون ٻڌون منڪون هُودو لُوز جيا ننه بيت ايل شهر پڻ ڪهه ۾ پوگيو جيو ڪنعان مُلڪ موئين سته. ⁷ اُوئه اُوئه ايشور هارو ڏونپ ڪريا رئي ويڏئي ناوئي ان اُوئا ماڳ رو نوم ايل بيت ايل راڪيو، جيا رو مطلب سته ”بيت ايل رو ايشور“، ڪم تون زئون اُو آڀرا پائي ري پڪ ري ڪري پاگيو زاتو تو تئيون پرميشور اُوئا ننه اُوئه ڏرشن ڏيڌو تو.

⁸ اُوئون ڏيئون ۾ يعقوب رئي مان ربقه رئي ڪاس نوڪروئي دبوره ڳڏاري ڳئي ان اُوئا ننه بيت ايل رنه ڏڪڻ ۾ بلوط نومي موتا وڻ هيٺ ڌقناوئي ان اُوئا وڻ رو نوم الون بڪوت راڪيو جيا مطلب سته ”ڏڪون واڙو بلوط.“

⁹ يعقوب رنه فدان ارام را علاقا ٿي آيا ڪيڙ ايشور وڙي اُوئا ننه ڏرشن ڏيڌو ان آشيرواڏ ڏيڏئي. ¹⁰ ايشور اُوئا ننه ڪيڌو: ”ٿارو نوم پيهرين يعقوب هتو پڻ آڙ ٿي لين منڪ تون ننه يعقوب نئين پڻ اسرائيل ڪيشي.“ تيام پرميشور اُوئا رو نوم اسرائيل راڪيو، جيا رو مطلب سته ”ايشور ٿي مله وڊيا واڙو.“ ¹¹ پسنه ايشور وڙي اُوئا ننه ڪيڌو: ”هُون ڪراوون ايشور سون. ٿارو الاهي وستار ٿيشي ان تون ۾ هيڪ قوم نئين پڻ الاهي قومون پيدا ٿيشي ان ٿارا وستار ٿي پاڌشا نيهرشي.“ ¹² اي مُلڪ هُون تون ننه ڏيهه، جيا رو وائيڌو مئين ٿارا ڏاڏا ابراهيم ان ٿارا ٻاپ اِضحاق ٿي ڪريو تو. تون ڪيڙ ٿارا وستار ننه پڻ اي مُلڪ ڏيهه.“ ¹³ پسنه ايشور اُوئا ماڳ ٿي الوپ ٿي ڳيو، جيئنه اُوئه يعقوب ٿي واتون ڪري تي.

¹⁴ تيا ڪيڙ يعقوب اُوئا ماڳ مانھ ياڏگيري هارو هيڪ پوٽو اُوپو ڪوڙيو، جيئنه پرميشور اُوئا ٿي واتون ڪري تي. پسنه اُوئه اُوئا پوٽا مانھ انگور رو رس ان زبئون رو تيل ڏوڙيو.

¹⁵ يعقوب اوتا ماڳ رو نوم، جيئن ايشور اوتا ٿي واتون ڪري ٿي، بيت ايل راڪيو، جيا رو مطلب سٺ ”ايشور رو گهر“.

راخل سرگواسي ٿي زائڻ

¹⁶ ڪئينڪ ڏيئون ڪيڙ يعقوب ان اوتا رڻي اڪائي بيت ايل شهر ٿي افرات شهر هوما روونا ٿيا. او هزون مارڳ ۾ هتا ڪا راخل نٺ پاڙ زلميا رو توڻو ٿي ڳيو. ¹⁷ پاڙ زلميا رٺ توڻه اوتا نٺ الاهي ڏوڪ ٿيو مڏيو، تنيون ڏايوڻي اوتا نٺ ڪيڏو: ”تون پيئا مت! تارو اي پڻ ڏيڪرو ٿيوه.“ ¹⁸ پڻ پاڙ زلميا رٺ توڻه راخل مريا جيوڻي ٿي ڳئي ڪم تون او مريا واڙي هٽي. تيام اوٺه آڀرا ڏاوڻيا ڏيڪرا رو نوم بن اوني راڪيو، جيا رو مطلب سٺ ”مارا ڏڪ رو ڏيڪرو.“ پڻ يعقوب اوتا رو نوم بنيامين راڪيو جيا رو مطلب سٺ ”مارو ڏيڪرو، مارو هاو هات.“

¹⁹ نوم راڪيا ڪيڙ راخل رو پروڻ نيهر ڳيو. اوڻي راخل نٺ اوڻه ٿي افرات مطلب بيت لحم شهر هومو زيا واڙا مارڳ مان هڪه پاهنه ڌڻ ڪري. ²⁰ پسٺه يعقوب اوتا را مقوم مان هڪ پوڻو ڪوڙيو جيو راخل را مقوم را نشون را زم آڙ هوڏي سٺ.

²¹ پسٺه اسرائيل مطلب يعقوب آڳڙ وڏيو ان اوٺه عدر را گهڊ رٺ اوٺه پاهنه زائين آڀرو تنبو نايو.

يعقوب را ڏيڪرا

²² پسٺه يعقوب هيا علاقا ۾ ربوا مڏيو. هڪ ڏي ام ٿيو جيو يعقوب رو موتو ڏيڪرو روين راخل ري هوني بلهاه جي يعقوب رڻي ڏوشي پڻ هٽي اوتا پيرو هوتو. ان هيا وات رڻي ڪبر يعقوب نٺ پڙي ڳئي.

يعقوب را ٻارٺه ڏيڪرا هتا. ²³ ليا ه رون ڏيڪرون را نوم اي سٺ. روين جيو يعقوب رو مويي هتو، شمعون، لاوي، يهوداه، اشڪار ان زبولون. ²⁴ راخل را ڏيڪرا اي سٺ. يوسف

ان بنيامين. ²⁵ راخل ري نوکروڻي پلهاه رون ڏيکرون را نوم اي سئ. دان ان نفتالي. ²⁶ ان لياه ري نوکروڻي زلفه رون ڏيکرون را نوم اي سئ. جد ان آشر. هائي ٻڌائي يعقوب را ڏيکرا سئ جيا فدان ارام را علاقا ۾ پيدا ٿيا تا.

إضحاق سرگواسي ٿي زائو

²⁷ پستئ يعقوب ممري ۾ آڀرا ٻاپ إضحاق ڪن آيو جيو قربت اربع ڪا حبرون شهر ڪن سئ، جيئنئ ابراهيم ان إضحاق تنبو کوڙيا تا. ²⁸ إضحاق رڻي عمر 180 ورهئ هئي. ²⁹ إضحاق الاهي گهرڏو ٿي گبو تو، او موتي زمار رو ٿين سرگواسي ٿيو ان آڀرون ٻاپ ڏاڏون پڙو زائي ٿيو. پستئ اوئا ري ڏيکري عيسئ ان يعقوب اوئا نئ ڌڻن ڪريو.

إضحاق را ڏيکرا عيسو رو وستار

36 عيسو جيا رو پڙو نوم اڏوم پڻ هتو، اوئا رو وستار اي سئ. ² عيسئ ڪنعان ملڪ ۾ ربا واڙي قومون ۾ ويوا ڪريا. اوئا ري هيڪي ڏوشي رو نوم عده هتو جئي ايلون جتي رڻي ڏيکري هئي ان پڙي رو نوم اهلياما هتو جئي صبعون حوي را ڏيکرا عنه رڻي ڏيکري هئي، ³ اوئا ري ترڻي ڏوشي رو نوم بشامت هتو جئي اسماعيل رڻي ڏيکري ان نايوت رڻي بين هئي. ⁴ عدا ٿي عيسا رو ڏيکرو اليفز زلميو ان بشامت ٿي رعوائل زلميو. ⁵ اهلياما ٿي يعوس، يعلام ان قورح زلميا. هائي عيسا را ڏيکرا سئ جيا ڪنعان ملڪ ۾ پيدا ٿيا.

⁶ پستئ عيسئ آڀرا ٻار ان آڀرون ٻڌون منڪون نئ پڙا ليڏا، ٻڌوئي مال ان ڪنعان ملڪ ۾ جيئن ڪئين پڻ ايئا ڪن هتو او ٻڌوئي لين آڀرا پائي يعقوب ٿي شيتئ پڙا ملڪ ۾ لڏين گبو پرو. ⁷ ڪم تو ايئون ڪن اتئي گهڻي ملڳت ان مال ٿي گبو تو جي ايئون رئ پڙو ريو الاهي ڏورو هتو ⁸ تيام عيسو، جيا رو پڙو نوم اڏوم هتو، او زائين شعير نومي ڏونگر واڙا علاقا ۾ ريو مڏيو.

⁹ عيسو شعير نومي جاپلو علاقا ۾ ريا واري اڏومي قوم رو ڏاڏو هتو. اوتا رو وستار اي سئ. ¹⁰ عيسا رون ڏيڪرون را نوم اي سئ. عيسا ري ڏوشي عدا ٿي ايتا رو پيرهئون ڏيڪرو اليفز پيدا ٿيو ان عيسا ري ڏوشي بشامت ٿي ايتا رو ڏيڪرو رعوایل پيدا ٿيو. ¹¹ اليفز رون ڏيڪرون را نوم اي سئ، تيمان، اومر، صفو، جعتام ان قنز. ¹² عيسا رئه ڏيڪرئه اليفز آپري هيڪي ٻوني ٿي پڻ ويوا ڪريو، جيا رو نوم تمنع هتو، جيا ٿي ايتا رو ڏيڪرو عماليق پيدا ٿيو. هائي عيسا را ان ايتا ري ڏوشي عدا را پوترا هتا. ¹³ رعوایل را ڏيڪرا اي سئ. نحت، زارا، سمه ان مزه. هائي هتا عيسا ان اوتا ري ڏوشي بشامت را پوترا.

¹⁴ عيسا رئي ڏوشي اهليبا جئي عنه رئي ڏيڪرئي ان صبعون رئي پوترئي هتئي، اوتا ٿي عيسا را اي ڏيڪرا پيدا ٿيا. يائوس، يعلام ان قورح.

¹⁵ عيسا را وستار موئين ٿي اي قبلا ٿيا ان ايتون را اڳيون اي سئ. عيسا را موٽا ڏيڪرا اليفز را وستار موئين ٿي اڳيون تيمان، اڳيون اومر، اڳيون صفو، اڳيون قنز، ¹⁶ اڳيون قورح، اڳيون جعتام ان اڳيون عماليق. هائي اليفز را ڏيڪرا هتا جيا اڏوم ملڪ ۾ پيدا ٿيا. هائي عيسا ان ايتا ري ڏوشي عدا را پوترا هتا.

¹⁷ عيسا را ڏيڪرا رعوایل رون ڏيڪرون موئين ٿي اي اڳيون ٿيا. اڳيون نحت، اڳيون زارا، اڳيون سما، ان اڳيون مزه. هائي او اڳيون سئ جيا رعوایل رئه اڏوم ملڪ ۾ پيدا ٿيا. هائي عيسا ان اوتا ري ڏوشي بشامت را پوترا هتا.

¹⁸ عيسا ري ڏوشي اهليبا ما رون ڏيڪرون موئين ٿي جيا اڳيون ٿيا او اي سئ. اڳيون يائوس، اڳيون يعلام ان اڳيون قورح. هائي او اڳيون سئ جيا عيسا ري ڏوشي اهليبا ٿي ٿيا جئي عنه رئي ڏيڪرئي هتئي. ¹⁹ عيسو، جيا رو پيزو نوم اڏوم هتو، هيا را وستار ۾ هائي اڳيون ٿيا ان هايون رون نومون مانھ ايتون رون قبيلون را نوم پڙيا.

شعير حوري رو وستار

²⁰ حوري نومي قوم واڙا جيا اڏوم مُلڪ ۾ مور ٿي ريتا اُو شعير رو وستار هتا ان حوري قوم را ڪيورايا اُوئون را نوم اي سئ، لوطان، سوبل، صبعون، عنه، ²¹ ديسون، ايسر ان ديسان. هائي شعير رو وستار سئ، جيا اڏوم مُلڪ ري حوري قوم را آڳيون هتا ان ائون رون نومون مانھ ائون را ڇيلا ڪيوروڻا.

²² لوطان را ٻي ڏيڪرا هتا. هڪا رو نوم حوري ان پيزا رو نوم هيمام هتو. لوطان رئي هڪ ٻين هتي جيا رو نوم تمنع هتو.

²³ سوبل را ڏيڪرا اي سئ. علوان، مانحت، عيبال، سفو ان اونام.

²⁴ صبعون را ٻي ڏيڪرا هتا. هڪا رو نوم آيا هتا ان پيزا رو نوم عنه هتو. اي اُو عنه سئ جيو جهنگ ۾ آڀرا ٻاپ را ڳڏيڙا سارتون تو ان ايٺا نئ ڳرم پوڻي را نيرا زڙيا تا.

²⁵ عنه رو وستار اي سئ. اوتا را ڏيڪرا رو نوم ديسون ان اوتا ري ڏيڪري رو نوم اهليباما هتو. ²⁶ ديسون را ڏيڪرا اي سئ، حمدان، اِشبان، يتران ان ڪران.

²⁷ ايسر را ڏيڪري اي هتا، بلهان، زعوان ان عقان.

²⁸ ديسان را ڏيڪرا اي سئ، عوض ان اِران.

²⁹ حوري قوم موئين ٿي جي آڳيون ٿيا ائون را نوم اي سئ. آڳيون لوطان، آڳيون سوبل، آڳيون صبعون، آڳيون عنه، ³⁰ آڳيون ديسون، آڳيون ايسر ان آڳيون ديسان. هائي اوتا حوري قوم را آڳيون هتا جيا اڏوم مُلڪ ۾ ريتا.

اڏوم مُلڪ را پادشا

³¹ اي اُو پادشا سئ جيا اسرائيلي قوم رون پادشائون ٿي پيرھين اڏوم مُلڪ مانھ پادشائي ڪر تا.

³² بغير رو ڏيڪرو بالغ اڏوم مُلڪ رو پادشا هتو، اوتا را شهر رو نوم دنھابا هتو.

³³ ٻالڻ پادشا رڻه مريا ڪيڙ زارا رو ڏيڪرو يوباب پادشا ٿيو، ايٿا را شهر رو نوم بصرا هتو.

³⁴ يوباب رڻه مريا ڪيڙ حشام پادشا ٿيو جيو تيمانَ علاقا رو هتو. ³⁵ حشام پادشا رڻه مريا ڪيڙ ٻدد رو ڏيڪرو هدد پادشا ٿيو، جيئنه مدياني قوم وازون ننه موآب ملڪ ۾ هرايا تا. ايٿا را شهر رو نوم عويت هتو.

³⁶ هدد پادشا رڻه مريا ڪيڙ شمله پادشا ٿيو، جيو مسرقا شهر رو هتو. ³⁷ شمله رڻه مريا ڪيڙ سائول پادشا ٿيو. سائول رحبوت شهر رو هتو، جيو شهر فرات نومي ڌريا را ڪپ مانه سئ.

³⁸ سائول پادشا رڻه مريا ڪيڙ عڪبور رو ڏيڪرو بل حنان پادشا ٿيو. ³⁹ عڪبور را ڏيڪرا بل حنان پادشا رڻه مريا ڪيڙ حذر پادشا ٿيو. ايٿا را شهر رو نوم پاو هتو ان اوٿا ري ڏوشي رو نوم مهيتب ايل هتو، هائي مترد رڻي ڏيڪرئي ان ميضاهاڻ رڻي ڏوئيترئي هتئي.

⁴⁰ عيسا را وستار ۾ جيا آڳيون ٿيا اوئون را نومون مانه اوئون رون قبيلون را نوم پڙيا. آڳيون تمنع، آڳيون علوه، آڳيون يتيت، ⁴¹ آڳيون اهلياماه، آڳيون ايل، آڳيون فينون، ⁴² آڳيون قنز، آڳيون تيمان، آڳيون مبصار، ⁴³ آڳيون مجدائل، آڳيون عرام. هائي آڳيون آيرا آيرا ريا وازا ماڳ ڀرموئنه، زتا ۾ اوئي قوضو ڪريو تو اتا ۾ او ريتا ان آيرا آيرا قبيل را آڳيون هتا. او اڏومي قوم ڪيوروئي ان ايئون رو ڏاڏو عيسو هتو جيا رو ٻيرو نوم اڏوم پڻ هتو.

يعقوب رو ڏيڪرو يوسف ان اوٿا را پائي

37 يعقوب ڪنعان ۾ ربوا مڏيو جيئنه اوٿا رو ٻاپ پرديسي ٿين ريتو. ² يعقوب را وستار رڻي وات ام سئ.

يُوسُفَ زَئِیون هَتَرُئِه سال رو هتو تَئِیون آيرون پاڻيون، جيا اِئِئا ري ماشيون بِلهاه ان زلفاه
 ٿِي ٿِيا تا، اُوئون پيڙو مال سارتو. يُوسُف اُوئون را ڪراپ ڪومون را پارام آڀرا ٻاپ نئه
 همپراوتو پرو.

³ يعقوب، جيا رو پيڙو نوم اسرائيل هتو، اُو آڀرون ڏيڪرون موئين ٿِي ٻڌون ٿِي گهڻو
 يُوسُف ٿِي پريم ڪرتو ڪم تون اُو ٻُڊاڀڻ م اُوئا ري گهر واري راڃل ٿِي پيدا ٿيو تو. اُوئه
 اُوئا نئه هيڪ رنگ رنگيلو چوڳو شيوڙاوي ڏيڌو. ⁴ زئِيون اُوئا ري پاڻي زويو جي اُوئون را
 پتا ٻڌون پاڻيون ٿِي گهڻو يُوسُف ٿِي پريم ڪرئِه، تَئِيون اُو اُوئا ٿِي رينه ڪروا مڌيا ان سدئِه
 مونڊئِه وات پڻ نتا ڪرتا.

⁵ يُوسُف نئه هيڪ شپنو آيو ان زائين آڀرون پاڻيون نئه همپرايو. تَئِيون اُوئا را پاڻي اُوئا
 ٿِي وڌارئِه رينه ڪروا مڌيا. ⁶ اُوئه آڀرون پاڻيون نئه ڪيڌو: ”مارئي وات هومپرو! مُون نئه
 هيڪ شپنو آيو، جي ⁷ آڀي ڪيتر م پُورا ٻوندتا تا تَئِيون ام ٿيو جي مارو ٻوندل پُورو اُونيو
 ان سڌو اُڀو ان تمارا ناول پُورا آيا ان مارا ٻوندل پُورا رئه پيڙيئي اُڀين اُوئا آڳر نميا.“
⁸ تَئِيون اُوئا ري پاڻي رينشي ٻڙتي ڪيڌو: ”ڪي تُون هاس م پاڌشا ٿين امون مانه
 پاڌشائي ڪريه، ڪي؟“ ان اُو اُوئا رون شپنون ان واتون ري ڪري وڌارئِه الاهي اُوئا مانه
 رينشي ٻڙوا مڌيا.

⁹ پسئِه وڙي يُوسُف نئه هيڪ شپنو آيو ان زائين آڀرون پاڻيون نئه همپرايو: ”زوئو! مُون
 نئه وڙي شپنو آيوه. هُورز، چنڊ ان اڳيارئِه تارا مُون هوما نميا.“

¹⁰ پاڻيون نئه همپرايا ڪيڙ اُوئه آڀرا پتا نئه هاڳي شپنو همپرايو. تَئِيون اُوئا رئه پتا اُوئا
 نئه وڙگائين ڪيڌو: ”تئين اي ڪيوو شپنو پاڙيو؟ ڪي هُون؟ تاريي مان؟ ان تارا پاڻي هاس
 م تُون نئه نمشي؟“ ¹¹ اُوئا را پاڻي اُوئا مانه الاهي گهڻا ريشي ٻڙوا مڌيا پڻ اُوئا رئه ٻاپ
 اي وات مَن م راکئي.

پاڻي يوسف نٿه ويسڻه پرو

¹² يوسف را پاڻي سڪم شهر رٿه آهڻه پاهڻه مال ساريا هارو ڳيل هتا. ¹³ تئين يعقوب يوسف نٿه ڪيڏو: ”تارا پاڻي سڪم شهر هوما ريڊون ان ٻاڪري ساروا ڳيا. ان هون تون نٿه اوئون ڪن ميلونه.“ اوئ ڪيڏو: ”نيڪ سٺ ٻا، هون زايا هارو تيار سون.“ ¹⁴ تئين يعقوب ڪيڏو: ”تون زا ان زوي آو جي تارا پاڻي، ريڊون ان ٻاڪري ڪم سٺه ان آوين مون نٿه همپراوا!“ پسئ اوئ يوسف نٿه خبرون ري زهوڙ ٿي پايون ڪن ميلو پرو.

يوسف سڪم شهر ڏوڪڙو پوڳي ڳيو. ¹⁵ اوئ اوئا نٿه ايل اول قرتو پاڙين هيڪڻه منڪ ڪيڏو: ”تون ڪي ڳوتنه ريو؟“ ¹⁶ يوسف ڪيڏو: ”هون مارون پايون نٿه ڳوتنه ريو. جي تون نٿه ڪپر هوئ تون ميرپوني ڪرين مون نٿه همپراو جي او ڪيٽنه ريڊون ان ٻاڪري سارنه ريا.“ ¹⁷ اوئ منڪ ڪيڏو: ”او ايئون ڳيا پرا ڪم تون مئين اوئون نٿه اي واتون ڪرتون هومپريا: هالو! آبي ڏوتان را علاقا ۾ هالون.“ تئين يوسف آپرون پايون نٿه ڳوتنو ڳوتنو ڏوتان را علاقا ۾ پوڳيو ان اوئا را پاڻي اوئا نٿه زڙيا را.

¹⁸ اوئي شيتا ٿي يوسف نٿه آوتو پاڙيو ان ڏوڪڙو پوڳيا ٿي پيهرين اوئا نٿه ماري نوڪيا رئي رٿا ڪري. ¹⁹ او آيت موئين ام ڪيو مڌيا: ”اون زوئو! شينا زوبا واڙو اوئ ريو.“ ²⁰ آڙ نائوڪو موقعو سٺه. ليو! اوئا نٿه مارين ڪياڪ ڪڏا موئين نوڪونه پرو ان اي ڪيشون جي اوئا نٿه ڪئينڪ جهنگلي زناور مارين ڪائي ڳيوه. پسئ زوشون جي اوئا رون شپنون رو ڪي تنه.

²¹ زئين ٻڌون ٿي موئنه پاڻي روين اي واتون هومپري تئين اوئ يوسف نٿه آپرون پايون ٿي پچايا هارو اوئون نٿه ڪيڏو: ”آبي ڪم اوئا نٿه مارون ²² ان ڪم اوئا مانه هات اوپاڙون؟ آبي اوئا رو خون نه ڪرون پڻ رڻ وڳڙا ۾ ويري ۾ نوڪونه پرو.“ ڪم تون روين رو اي ڪيال هتو جي اوئا نٿه پچاوين اوئا نٿه ٻاپ ڪننه پوڳاڙون پرو. ²³ زئين يوسف

اُوئون ڪنڻه پوڳيو تئيون اُوئي رنگ رنگيلو چوڳو اوتاري ليدو. ²⁴ پسنه اُوئي اوتا ننه اُپاڙين ويڙي ۾ نوڪيو پرو. اُو ويڙي هاو هوكال هتي.

²⁵ پسنه ٻڌا روتئي کاوا مڌيا. زئيون روتئي کاتا تا تئيون اُوئي جلعاد را علاقا تي اسماعيلي قوم رو جتو آوتو پاريو. اُوئون رون اونون مانه گرم مشالو ان قسمون قسمون رو ڳوند نوکل هتو. هائي اُو شيمون لين مصر ملڪ هوما زاتا تا. ²⁶ تئيون يهوداه آڀرون پايون ننه ڪيدو: ”جي آبي آڀا پائي ننه ماري نوکونه ان کون هتارونه تون آڀون ننه ڪيوو ڦاڻيدو تيشي؟“ ²⁷ هيا ننه ماريا تي نائوڪو سڻه جي آبي اوتا ننه اسماعيلي قوم رون واپاريون ننه ويسين ڏيون پرو. سڻه تون آڀو پائي ان آڀو رت. ”اوتا ري پايي وات مونتي.“ ²⁸ زئيون اسماعيلي قوم را واپاري جيا مديان ملڪ را هتا، اُوئون ڏوڪڙا پوگيا تئيون يوسف ري پايي اوتا ننه ويڙي تي توڻين بارو ڪاڍيو ان اوتا ننه اسماعيلي قوم وازون ننه چونڌي رون 20 روبيون ۾ ويسيو پرو. اُو واپاري يوسف ننه لين مصر ملڪ ۾ ڳيا پرا. ²⁹ اوت هتو توتنه روين اوتنه نتو. زئيون اُو ويڙي مانه پاسو آيو ان زويو جي يوسف ويڙي ۾ نتي تئيون اوتا ننه الاهي ڏک ٿيو ان آڀرا لوگهڙا ڦاڙيا پرا. ³⁰ پسنه آڀرون پايون ڪنڻه آوين ڪيدو: ”يوسف تون ويڙي موئين نتي. هوت هون ڪي ڪرونه؟“

³¹ پسنه اُوئي هيڪ ٻاڪرو هلاليو ان اوتا را لوتي ۾ يوسف رو رنگ رنگيلا چوڳا مانه هڻيو. ³² پسنه يوسف رو اُو چوڳو آڀرا ٻاپ ڪنڻه لايا ان ڪيدو: ”ٻا، امون ننه اي چوڳو زڙيو. ايئا ننه نائوڪنه ڍاڙه زوئو! اي يوسف رو چوڳو تون نتي؟“

³³ يعقوب اوتا چوڳا ننه اوڙڪي ليدو ان ڪيدو: ”اي مارا ڏيڪرا يوسف رو چوڳو سڻه. ضرور ڪوڪ جهنگلي زناور اوتا ننه مارين ڪائي ڳيوه.“ ³⁴ تئيون يعقوب ڏک ۾ آڀرا لوگهڙا ڦاڙيا ان ٻاڪريون ري زات تي ناول ڪارو ڪتو اوڍيو ان الاهي ڏيئون هودِي هيا ئي حالت ۾ آڀرا ڏيڪرا رو ڏک ڪرتو ريو. ³⁵ يعقوب را ڏيڪرا ان ڏيڪري اوتا ننه تسليي ڏيئا

ان ماڻ ڪراوڻا توڻي پڻ اُوڻا رو ڏُڪ گهٽ نه ٿيو. اُو اي ئي ڪيتو: ”هُون آڀرئي پُورئي حياتي وڙاپ ڪرتو ڪرتو نيٺ مَرينَ پتارَ لوڪ ۾ آڀرا ڏيڪرا پيڙو زائي ٿيھ.“ ھم رو ھم اُو يُوَسف ھارُو روتو ريو.

³⁶ مِديان مُلڪ ري واپار ڪريا واري يُوَسف نئہ مصر مُلڪ ۾ زائينَ ھيڪا منڪ نئہ ويسينَ ڏيڏو پرو، جيا رو نوم فوطيفار ھتو ان اُو مصر مُلڪ را يادشا فرعون رو وزير ان يادشا رئي رکشا ڪريا وازون رو آڳيون ھتو.

يھوداه ان اُوڻا رئي وڻوارئي تمر

38 اُوڻون ئي ڏيئون ۾ يھوداه آڀرون پايون ٿي ڌار پڙيو ان عدلام شھر ۾ ھيرا نومي ھيڪا منڪ ڪنَ زائينَ ربوا مڏيو. ² يھوداه اُوڻئہ ڪنعاني قُوم رئي ھيڪ سوڪري پاري جيا را باپ رو نوم سُوَ ھتو. اُوئہ اُوڻا ٿي ويوا ڪريو ان اُوڻا ڪنَ ڳيو. ³ اُو اُميد ٿي ٿئي ان اُوڻا رو ڏيڪرو ڌاوڻيو ٿيو ان يھوداه اُوڻا رو نوم غير راکيو. ⁴ اُو وڙي اُميد ٿي ٿئي ان اُوڻا رو پيڙو ڏيڪرو ڌاوڻيو ٿيو ان اُوئہ اُوڻا رو نوم اونان راکيو. ⁵ پسنئہ اُو ڪزيب شھر ۾ زائينَ ربوا مڏيو. اُوڻئہ اُوڻا رو ترڻمو ڏيڪرو ڌاوڻيو ٿيو ان اُوئہ اُوڻا رو نوم سيلہ راکيو.

⁶ پسنئہ زئيون يھوداه رو موتو ڏيڪرو غير جوون ٿيو تئيون اُوئہ آڀرا ڏيڪرا رو ويوا تمر نومي سوڪري ٿي ڪرايو. ⁷ يھوداه را موتا ڏيڪرا غير را ڪوم الاهي پُونڌا ھتا، جيا پرميشور نئہ نتا وڻتا. تيام پرميشور اُوڻا نئہ ماربو پرو.

⁸ تئيون يھوداه آڀرا پيڙا ڏيڪرا اونان نئہ ڪيڏو: ”تُون رواز پرموڻئہ ٿاري پايي ٿي ڏير وڻو ڪرينَ آڀرئي زميواري پُورئي ڪر، زم ٿارا موتا پائي را نوم ٿي اولاد ٿئھ.“ ⁹ تيام آڀري پايي ٿي ويوا ڪريا ڪيڙ اونان اُوڻا ڪنَ زاتو تون ضرور پڻ اُو نتو چاھتو جي اولاد اُوڻا را پائي را نوم ٿي ٿئھ. تيام اُوئہ آڀري ڏوشي نئہ اُميد ٿيو نہ ڏيڏئي ڪم تون اُوڻا

نٺه ڪبر هٽئي جيئي اُو اولاد اُوٺا را پياڻي رئي ڪيوراڻي. ¹⁰ پڻ اونان رو هاڻي ڪوم الاهي ڪراپ هتو، جيو پرميشور نٺه نه وڻيو. تيام پرميشور اُوٺا نٺه پڻ ماريو پرو.

¹¹ تيا ڪيڙ يهوداه پيٺائي ڳيو تو تيام اُوٺه ويچار ڪريو جي ام نه ٿٺه جي سيله پڻ مارون پيزون ڏيڪرون را زم مري نه زائ. تئيون آڀري وڻواري تمر نٺه ڪيڏو: ”زئيون هُوڏي مارو ڏيڪرو سيله جوون نه ٿٺه تئيون هُوڏي تون زائين تارون مائيترون ڪن رٺ!“ تيام تمر زائين مان ٻاپ ري گهري ربوا مڏئي.

¹² ڪئينڪ سالون ڪيڙ ام ٿيو جي يهوداه رئي ڏوشي جيئي سوع رئي ڏيڪري هٽئي ڳڏاري ڳئي. زئيون را هُوڳ را ڏي پورا ٿيا تئيون يهوداه عدلام شهر ۾ ربا واڙا آڀرا دوست هيرا پيرو تمت را علاقا ۾ اُوٺا ري ريڊيون رئي اُون ڪتريا وڙون ڪن ڳيو. ¹³ ڪيٺڪ تمر نٺه ڪيڏو: ”تارو هاڻو آڀري ريڊيون رئي اُون ڪتريا هاڻو تمت را علاقا ۾ زائو ريو.“

¹⁴ تمر زوبو جي سيله جوون ٿي ڳيوه، توئي پڻ اُوٺا رو ويوا مون ٿي نٽي ڪرايو. تيام اُوٺه رنڌال ڏوشي واڙا لوگهڙا اوتاريا ان نائوڪا لوگهڙا پيريا ان سادر لين آڀ نٺه ان موندا نٺه ڊونڪيو. پسٺه اُو عينيڪ ڳوم را پاڳڙ ڪن زائين بيهي رئي جيو تمت شهر را مارڳ مانه هتو. ¹⁵ زئيون يهوداه اوئون متو تو تئيون اُوٺا نٺه يارين اي هزميو جي ڪوئي پونڌي

ڏوشي سٺه ڪم تون اُوٺا رٺه پونڌي ڏوشيون را گهوڙ مونڊو هٽاڙل هتو. ¹⁶ تيام اُو وڙين اُوٺا ڪن ڳيو ان اُوٺا نٺه هاو ڪبر نه پڙئي جي اي اُوٺا رئي وڻواري سٺه. يهوداه اُوٺا نٺه پونسيو: ”مون نٺه ڪش ڪريا رو ڪي ليه؟“ اُوٺه ڪيڏو: ”تم ڪي ڏيشو؟“ ¹⁷ يهوداه ڪيڏو: ”هون آڀرا وڻر موئين ٿي هيڪ چيلو ڏيه.“ اُوٺه ڪيڏو: ”زئيون هُوڏي تم ڇيلو

ڏي ميلشو تئيون هُوڏي تماره مون ڪن ڪئينڪ ڳروي راڪو پڙشي.“ ¹⁸ يهوداه ڪيڏو: ”تون نٺه ڪي ڪپه جي هون ڳروي راڪونه؟“ اُوٺه ڪيڏو: ”تماري موهر ان اُوٺا رئي دور ان ڳيڏيو جيو تمارا هات ۾ سٺه مون ڪن ڳروي راڪو!“ اُوٺه هاڻي شينهنون اُوٺا نٺه

ڏيڏي، ان اُٿا پيرو ڳيو ان اُٿا پيرو هُوتو، ان اُٿا اُميد ٿي ٿي ڳئي. ¹⁹ پسنه اُٿا اُونين ڳئي پري ان اُٿه سادر ان ناٿوڪا لوگهڙا اُٿارين رنڌال ڏوشي واڙا لوگهڙا پيربا پرا.

²⁰ پسنه يهوداه آڀرا عدلام شهر واڙا دوست هيرا هات هيڪ چيلو ڏي ميلو زم اُٿا ڏوشي ڪن راکل گروي شينهنون پاسي لي آوئه پڻ اُٿا ڏوشي اُٿا نه نه زڙئي. ²¹ تئيون اُٿه عنيم ڳوم رون منڪون نه پونسو: ”اُٿا قرتيئار جي ايتنه پيني تي، اُٿا ڪيئنه سئ؟“ اُٿي ڪيدو: ”ايتنه تون ڪوئي پڻ قرتيئار نئي پيني.“

²² يهوداه رو دوست پاسو آيو ان ام ڪيدو: ”اُٿا ڏوشي مون نه اُٿه نه زڙئي ان مئين منڪون ٿي پونسا ڪري پڻ اُٿي ڪيدو جي ايتنه ڪوئي پڻ قرتيئار نئي بهتي.“

²³ تئيون يهوداه ڪيدو: ”شينهنون زائي ڏوڙ پائ! مئين تون چيلو ڏي ميلو تو پڻ اُٿا پيڙي نه ٿئي. تيام اُٿا رو نوم پڻ مت لئه ڪم تون جي منڪون نه ڪبر پڙي تون پسنه آڀئي پڌنومي ٿيشي.“

²⁴ ترئون مئينون ڪيڙ ڪيئڪ يهوداه نه آوين ڪيدو: ”تماري وٿواري تمر پوندو ڪوم ڪريوھ ان اُٿا پيت هُون سئ.“ اي وات هومين يهوداه ڪيدو: ”اُٿا نه ٻاري ڪادي آو ان شهر را پاڳر ڪن تيڙي آو زم اُٿا نه ٻاري زائ.“

²⁵ زئون اُٿا نه ٻاري لي آيا تئيون اُٿه آڀرا هاھرا نه اُٿا شينهنون جي گروي راکل هتي ميلي ان نياپو ڏيدو: ”جيا منڪ ري اي شينهنون سئ اُٿا روئي مارا پيت ۾ ٻار سئ. تيام تم ايئون نه اوڙڪي ليو جي ڏوري هُودئي موهر ان ڳيڏيو ڪيا را سئ.“

²⁶ تئيون يهوداه هايون شينهنون نه اوڙڪي ان مونيون ان ڪيدو: ”هُون نئين پڻ اون حق مانھ سئ ڪم تون مئين مارا وائڏا پرموئنه مارا ڏيڪرا سيله رو ويوا اُٿا ٿي نه ڪريو.“ يهوداه پسنه ڪيڏي پڻ اُٿا ڪن نه ڳيو.

²⁷ زئيون تمر رٽه ٻار زلميا رو توڻو آيو تئين ڪهر پڙئي جي اوتا را پيت ۾ بيلاريا ٻار سٺه. ²⁸ ٻار زلميا رٽه توڻه هڪا ٻار رو هات ٻارو آيو ان ڏايوڻي اوتا رو هات زهالين راتا رنگ رو ڏورڙو ٻونديو ان ڪيو مڏئي: ”اي پيرهين زلميو.“ ²⁹ پڻ اوتنه ٻار آڀرو هات پاسو توڻي ليدو. ان اتان اوتا رو پائي زلميو پرو. اي زوئين ڏايوڻي ڪيدو: ”تون ڪم ڪرين زور زبردستي نڪري آيو؟“ تيام اوتا رو نوم فارص راڪيو جيا رو مطلب سٺه ”ڦوڻي پڙوو.“ ³⁰ پسٺه اوتا رو پائي زلميو جيا را هات مانھ راتو ڏورڙو ٻوندل هتو ان اوتا رو نوم زارح راڪيو جيا رو مطلب سٺه ”لال.“

يوسف ان فوطيفار رئي گهر واڙئي

39 اسماعيلي قوم را واپاري يوسف ننه مصر ملڪ ۾ لي ڪيا. اوتنه فوطيفار نومي هڪ مصري قوم رو منڪ هتو ان او مصر ملڪ را يادشا فرعون رو وزير هتو ان پهريدارو مانھ آڳوون هتو. اوتنه يوسف ننه ويساتو ليدو رو. ² پرميشور يوسف پيرو هتو تيام او هر ڪوم ۾ ڪامياب ٿيتو ريو ان آڀرا مصري قوم را مالڪ ري گهري ريو مڏيو. ³ اوتا رنه مالڪ زيوو جي پرميشور اوتا پيرو سٺه ان جيا پڻ ڪوم ۾ هات نوڪڻه اوتا ننه پرميشور ڪاميابي ڏيوراوتھ. ⁴ تيام يوسف رو مالڪ اوتا مانھ ميريون ٿيتو ڪيو ان اوتا ننه آڀرو ڪاس شيواڌاري نايو پرو. اوتنه آڀرا گهر رو ٻڌو اڪتيار ڏيدو پرو ان ٻڌو ڪئين اوتا رنه حواله ڪريو پرو. ⁵ زئيون اوتنه يوسف ننه آڀرا گهر رو اڪتيار ڏيدو پرو تئين پرميشور فوطيفار را گهر ننه يوسف ري ڪري آشيرواڌ ڏيدئي ان اوتا ري ٻڌي شينھون مانھ جي گهر ۾ هتي ان جي ڪيترون ۾ هتي اوتون مانھ آشيرواڌ ٿيو مڏئي. ⁶ فوطيفار آڀرو ٻڌو ڪئين يوسف را هات ۾ ڏيدو پرو. او جئي روتئي کاتو اوتا شيوا ٻيڙي ڪيا پڻ شينھ رئي ڦڪر نٽئي.

يُوسُفَ رُوبَارُو ان جُورَن هَتو. ⁷ ڪَئِنڪ ڏيئون ڪيڙ ام ٿيو جي اُوتَا را مالڪ فوطيفار رئي گهر واڙئي يُوسُف مانھ موھت ٿي ڳئي. هيڪ ڏي اُوتھ يُوسُف نئھ ڪيڏو: ”مُون پيڙو هُ!“ ⁸ پڻ اُوتھ آڀرا مالڪ ري گهر واڙي نئھ نا ڪرتھ ڪيڏو: ”زوتو! مارئھ مالڪ مُون مانھ ڀروسو راڪين آڀرا ٻڌا گهر رئي زميواري مارون هاتون ۾ ڏيڏيھ ان اُوتَا نئھ ڪوئي ڦڪر نٿي. ⁹ ايئا گهر ۾ مارو اڪتيار مارا مالڪ را زتو سئھ ان ڪم تون تمڻي مارا مالڪ رئي گهر واڙئي سو تيام تمون شوا، مارا مالڪ ري هر شينھ مانھ مارو اڪتيار سئھ. هُون ايوو پُونڌو ڪوم ڪرين ڪم ايشور رو ڏوهاري ٿيون؟“ ¹⁰ اُو هات پڳ ڏوئين يُوسُف لار پڙي ڳئي جي يُوسُف اُوتَا پيڙو هُوتھ پڻ يُوسُف اُوتَا رئي وات ڪيڏي پڻ نه مونئي.

¹¹ پسئھ هيڪ ڏي ام ٿيو جي يُوسُف ڪياڪ ڪوم ٿي مالڪ را گهر موئين آيو ان اُوتھ توتھ گهر ۾ پيڙو ڪوئي نوڪر پڻ نٿو. ¹² تئين اُوتھ ڏوشي يُوسُف نئھ اُوتَا را چوڳا ۾ زهاليو ان ڪيو مڏئي: ”اُو! مُون پيڙو هُ!“ پڻ يُوسُف آڀ را آپ نئھ سڏايا رئي ڪوشش ڪري. تئين اُوتَا رو چوڳو اُوتَا ري مالڪوئي را هات ۾ ري ڳيو ان اُو آپ سڏاوين ٻارو پاڳي ڳيو. ¹³ زئين اُوتھ زيوو جي يُوسُف پاڳي ڳيوھ ان اُوتَا رو چوڳو اُوتَا را هات ۾ ري ڳيوھ، ¹⁴ تئين اُوتھ زور زور ٿي رڙيون ڪرين آڀرون گهر رون نوڪرون نئھ هاڏ پاڙيو ان ڪيڏو: ”زوتو! مارو گهر واڙو عبراني قوم را هيڪ شيواڌاري نئھ مارئي پيعزتڻي ڪريا هارو لي آيوھ. اُو مُون ٿي زور زور ٿي رڙي ڪريا هارو گهر ۾ مُون ڪن آيو پڻ مئين اُوتَا ٿي پچيا هارو ڪرين زور زور ٿي رڙيون ڪري. ¹⁵ زئين اُوتھ زيوو جي هُون زور زور ٿي رڙيون ڪرونھ رئي تئين اُو آڀرو چوڳو ساڌين پاڳي ڳيو.“

¹⁶ پسئھ زئين هُوتڻي يُوسُف رو مالڪ گهري پاسو نه آيو تئين يُوسُف را مالڪ ري گهر واڙي اُوتَا رو چوڳو آپ ڪن راڪيو. ¹⁷ زئين يُوسُف رو مالڪ گهري پاسو آيو تئين اُوتَا ري ڏوشي هائي ٻڌي واتون همپڙاوي: ”اُو شيواڌاري جيو عبراني قوم رو سئھ ان جيا نئھ

تہي ايتا گھر ۾ لایا اُو مُون ٿي زور زبردستي ڪريا هارُو گھر موئين آيو تو۔¹⁸ زئيون مئين زور زور ٿي رڙيون ڪري تنيون اُو آڀرو چوڳو ساڌين پاڳي ڳيو۔“

¹⁹ زئيون يوسف رڻه مالڪ آڀري گھر واري ري ٻڌي واتون هومپڙي تنيون اُو ڪاوڙ ۾ ڪارو مَس ٿي ڳيو۔²⁰ ان اُوڻه يوسف نڻه اُوڻا جيل ۾ نوکيو پرو جيا ۾ پادشا را قيدي پنڌ هتا۔

ام يوسف جيل ۾ ربوا مڏيو۔²¹ پڻ پرميشور يوسف پيڙو هتو۔ پرميشور اُوڻا مانھ ڪُريا ڪڙئي ان جيلر نڻه يوسف مانھ ميريون ڪريو۔²² جيلر يوسف نڻه قيديون رو آڳيون نايوھ ان جيل ۾ قيدي جئين پڻ ڪوم ڪرتا اُو يوسف ٿي پونسين ڪرتا۔²³ جيا ڪوم يوسف را هات ۾ هتا اُوڻا ڪوم ٿي جيلر پي ڦڪر هتو۔ ڪم تون يوسف پيڙو پرميشور هتو ان تيام پرميشور اُوڻا را هر ڪوم ۾ ڪامياڀي ڏيتو۔

يوسف قيديون رون شپنون رو مطلب همپراوڻه

40 ڪئينڪ ڏيئون ڪيڙ ام ٿيو جي مُلڪ مصر را پادشا فرعون ري بي شيواڌاري اُوڻا رو ڏوھ ڪريو۔² اُوڻون موئين ٿي هيڪ پادشا نڻه ڌارو پيئاريا وازون رو آڳيون هتو ان پيڙو پورچيون رو آڳيون هتو۔³ پادشا اُوڻون نڻه ٻاهرو ڏيڌا وازون را آڳيون رڻه حوالڻه ڪرين قيڌ ڪرايا پرا۔ يوسف پڻ اُوڻا جيل ۾ هتو۔⁴ ٻاهرو ڏيڌا وازون رڻه آڳيون اُوڻون نڻه يوسف رڻه حوالڻه ڪريا ان اُو اُوڻون رڻي شيوا ڪروا مڏيو۔ اُو ڪئينڪ توڻا هوڏي جيل ۾ ربا۔

⁵ جيل ۾ مصر را پادشا نڻه ڌارو پيئاريا وازون را آڳيون نڻه ان پورچيون را آڳيون نڻه هيڪ رات ڌار ڌار شپنا آيا ان هايون شپنون را مطلب پڻ ڌار ڌار هتا۔⁶ زئيون هوار ٿيو تنيون يوسف اُوڻون ڪن آيو ان زوڻه تون ٻي زڻا پريشون پينا۔⁷ يوسف پادشا رون عملدارون نڻه پونسيو: ”آز تمي ٻي زڻا ڪم پريشون پينا؟“⁸ تنيون اُوڻي وڙندڙي ڏين ڪيڏو: ”امون

بيئون نئه هيڪ هيڪ شپنا آيا پڻ اُوئا رو مطلب هَزمَايا واڙو ڪوئي نٿي. ”يوسف اُوئون نئه ڪيڏو: ”شپنون رو مطلب همپرايا رئي هَزم ايشور ڏئھ. تمي آڀرا شپنا همپراو! “⁹ تئيون ڌارو پيئاريا واڙون رئه آڳيوون آڀرو شپنو يوسف نئه همپرايو: ”مئين شپنا ۾ ڀاريو جي هيڪ انگور رئي ويل مُون هومئي سئھ. ¹⁰ اُوئا ويل ۾ ترڻ ڌاري سئھ. اُوئون ڌاريون ۾ بُور لاڳئي ان ڦولڙا ٿيا ان انگور لاڳيا ان اُوئا را گچا پاڪي گيا. ¹¹ مصر مُلڪ را پادشا رو پيئالو مارا هات ۾ هتو ان مئين اُوئون انگورون نئه لين پادشا را پيئالا ۾ نيپوڙيا ان اُو پيئالو پادشا نئه ڏيڏو. “¹² يوسف اُوئا نئه ڪيڏو: ”هايا شپنا رو مطلب اي سئھ. ترڻ ڌاري ترڻ ڏي. ¹³ آڙ ٿي ترئون ڏيئون ڪيڙ پادشا تمون نئه جيل ٿي ٻارا ڪاڏين وڙي پاسا ڪوم مانھ راکشي. پيرهين زم تمي پادشا نئه ڌارو پيئارتا هم را هم وڙي پادشا نئه ڌارو پيئارو شروع ڪرئو. ¹⁴ پڻ زئيون تمي وڙي پادشا رئي شيوا ڪروا شروع ڪرو تئيون مُون نئه ياڌ راکيا ان ميرپونئي ڪرين پادشا نئه مارا پارام همپرايا ان مُون نئه ايئا جيل ٿي ٻارو ڪڍايا! ¹⁵ ڪم تون مارا ڏيھ مطلب عبرانيون را مُلڪ ٿي مُون نئه زوري ايٿئھ لايا ان ايٿئھ پڻ مئين ايوو ڪوئي ڪوم نٿي ڪريو جيا ري ڪري مُون نئه جيل ۾ پُوريو زائھ. “

¹⁶ زئيون پورچيون رئه آڳيوون زيوو جي يوسف شپنا رو مطلب نائوڪو همپرايو تئيون اُوئه پڻ آڀرو شپنو همپرايو: ”مئين شپنا ۾ ڀاريو جي مارا ماتا مانھ روٽيون ري ترڻ توڪري سئھ. ¹⁷ ٻڌون ٿي ماٿلي توڪري ۾ پادشا هارو هر قسم رو تيار ڪرل طوم سئھ پڻ پڪي آوين اُوئا توڪري ٿي ڪائھ ربا. “¹⁸ تئيون يوسف اُوئا نئه ڪيڏو: ”ايئا شپنا رو مطلب اي سئھ جي اُو ترڻ توڪري ترڻ ڏي سئھ. ¹⁹ آڙ ٿي لين ترئمئھ ڏي پادشا تمارو ماٿو وڌاوشي پرو ان تمون نئه هيڪا وڻ موئين تيگوشي پرا ان تمارو مونھ پڪي ڪاشي. “

²⁰ ترڻ ڏيئون ڪيڙ پادشا رو زلم ڏي هتو. اُوئه ڏي پادشا آڀرون نوڪرون رئي ڌاوت ڪري. اُو ڌارو پيئاريا واڙون را آڳيوون ان پورچيون را آڳيوون نئه پڻ جيل ٿي سوڙاوين

ٻڌون منڪون هوما ڏاوت ۾ تڙيا. ²¹ ڀاڻشا ڌارو پيئاريا وازون را آڳيوون ننه وڙي اوئا را
 ڪوم مانھ اُڀاڙيو ان او ڪوم ڪروا مڏيو. ²² پڻ ڀاڻشا پورچيون را آڳيوون رو ماڻو وڍايو
 پرو. ٻڌون ڪئين ام ٿيو، زم يوسف اوئون رون شپنون رو مطلب همڙايو تو.
²³ توئي پڻ ڌارو پيئاريا وازون رنه آڳيوون يوسف ننه ياد نه راڪيو ان اوئا رئي وات
 ڀولي ڳيو.

يوسف رو مصر مُلڪ را ڀاڻشا را شپنا همڙاو

41 پورا ٻي سال ڪيڙ مصر مُلڪ را ڀاڻشا فرعون ننه شپنو آيو. شپنا ۾ او نيل ڌريا
 را ڪنارا مانھ اُڀو تو. ² اوئا ڌريا ٿي هات پلي ان متاري ڳايون نيھري ان نيل
 ڌريا را ڪنارا مانھ سروا مڏي. ³ اوئا ڪيڙ هات ٻيڙي پُونڌي ان ٿاڪل ڳايون نيھري ان نيل
 ڌريا را ڪپ مانھ پيرھين اول ڳايون ڪن زائين اُڀي. ⁴ او پُونڌي ان ٿاڪل ڳايون اوئون
 پليون ان متاريون ڳايون ننه ڪائي ڳي. تئين ڀاڻشا اُونگھ ٿي زاڳيو پرو.
⁵ توڙي ڌير ڪيڙ ڀاڻشا ننه وڙي اُونگھ آوئي رئي ان اوئا ننه هيڪ ٻيڙو شپنو آيو. مڪائي
 را هيڪا گھوڊ موئين هات هرا نيھريا او هاتي هرا ڏوئون ٿي پرل هتا. ⁶ اوئون ڪيڙ هات
 پاترا ان لو را مارل هرا نيھريا. ⁷ هائي هات پاترا هرا اوئون ڏوئون ٿي پرل ان نائوڪون هرون
 ننه ڳيڙي ڳيا. تئين ڀاڻشا زاڳيو پرو ان هزمي ڳيو جي اوئا ننه هيڪ ٻيڙو شپنو آيو.

⁸ زئين هوار ٿيو تئين ڀاڻشا الاهي پريشون ٿيو. تئين ڀاڻشا مصر مُلڪ رون ٻڌون
 پوپون ان ٻڌون ڏايون منڪون ننه تڙيا ان آڀرا شپنا اوئون ننه همڙيا. پڻ هايون موئين
 ٿي ڪوئي پڻ ڀاڻشا رون شپنون رو مطلب نه ڪاڍي هيڪيا. ⁹ اوته توڻه ڀاڻشا ننه ڌارو
 پيئاريا وازون رنه آڳيوون ڀاڻشا ننه ڪيڏو: ”جيئين ڀاڻشا، هيڪ وات تون هون ڀولي ڳيو.
¹⁰ زئين تمي آڀرون نوڪرون ٿي ناراض هتا ان تمي مون ننه ان پورچيون را آڳيوون ننه
 پاهرو ڏيڏا وازون را آڳيوون رنه حواله ڪرين جيل ۾ پوريا تا، ¹¹ تئين امون ننه هيڪي

رات ۾ ڌار ڌار شينا آيا، جيون را مطلب پڻ ڌار ڌار هئا. ¹² اوتئہ امون پيرو پاهرو ڏيڌا وازون را اڳيون رو شيواڌاري پڻ هتو جيو عبراني قوم رو هتو. امي مطلب زوڻيا هارو اوتئہ نئہ آپرا شينا همپرايا ان اوتئہ امارون شينو را مطلب همپرايا. ¹³ اوتئہ زم شينون رو مطلب همپرايو تو هم رو هم ٿيو. مون نئہ مارا كوم مانه پاسو راکيو پڻ پيزا رو ماڻو واديو پرو.

¹⁴ تئين پادشا يوسف نئہ تيڙايو. ان يوسف نئہ جيل تي سوڙاوين ٻارو ڪاڍيو. يوسف رو وتو ان ڏاڙهي ڪراوي ان لوگهڙا ٻڌلاوين پادشا ڪن تيڙي آيا. ¹⁵ پادشا يوسف نئہ ڪيڌو: ”مون نئہ هيڪ شينو آيو ان هيا رو ڪوئي پڻ مطلب نئي همپراوي هيڪتو. مئين ٿارا پارام هومپريو جي تون شينون رو مطلب همپراوي هيڪتو.“ ¹⁶ يوسف پادشا نئہ ورنڌي ڏين ڪيڌو: ”جيئن پادشا، مون آپ نئہ اتئي هزم نئي جي هون شينون رو مطلب همپراوي هيڪونه، پڻ پرميشور مون نئہ شينون رو مطلب همپراوئہ ان اوئي تمارون شينون رو سئي مطلب همپراوشي.“

¹⁷ تئين پادشا يوسف نئہ ڪيڌو: ”مئين شينا ۾ پاڙيو جي نيل ڌريا رتہ ڪنارا مانه اوپو. ¹⁸ اوئا نيل ڌريا تي هات متاري ان پلي ڳايون نيهرين سروا مڌي. ¹⁹ اوئا ڪيڙ هات پيزي ڳايون نيهرين جي اتي ڪمزور ان پونڌي شڪل واري هتي. مئين ايوي ڳايون پورا مصر ملڪ پيهرين ڪيڏي پڻ نتي پاڙي. ²⁰ او ٽاڪل ان پونڌي شڪل واري ڳايون پيهرين واري هات متاريون ڳايون نئہ ڪائي ڳي. ²¹ پڻ توئي اي ڪبر نتئي پڙتئي جي اوئي متاريون ڳايون نئہ ڪاڌي پڻ او پيهرين را زم ٽاڪل ان پونڌي ڏيڪيام اوتي تي. پسئہ هون زاڳيو پرو. ²² پسئہ زئين هون وري اونگهوڻو تئين مون نئہ هيڪ پيزو شينو پڻ آيو جيا ۾ مڪائي را هيڪا گهوڊ موئين هات هرا نيهرين جيا نائوڪا ان ڏوڻون تي پرل هئا. ²³ اوئا ڪيڙ پيزا هات هرا نيهرين جيا پاتريا ان لو را مارل هئا. ²⁴ اوئي هات پاتريا ان لو را مارل هرا نائوڪون

هرون نټه گپري گيا. مئين شپنون رو مطلب زوټيا هارو پوپون نټه شپنا همپرايا پټ او اوئون رو مطلب نټه همپراوي هيکيا.

²⁵ تئيون يوسف پادشا نټه کيدو: "تمارون شپنون رو مطلب هيکځه سټه. ايشور تمون نټه همپرايو پرو جي کي تيا وارو سټه. ²⁶ هات نائو کي گايون هات سال سټه ان هات هرا پټ هات سال سټه. پيئون شپنون رو مطلب هيک رو هيک سټه. ²⁷ او هات ټاکل ان پوندي گايون جي اوئون کيتر نيهري تي ان او هات پاتريا ان لو را مارل هرا پټ هات سال ئي سټه، پټ او هات سال دکار را سټه. ²⁸ اي او ئي وات سټه جئي پيهرين مئين پادشا نټه همپراوي تي جي ايشور تمون نټه همپرايو جي کي تيا وارو سټه. ²⁹ پورا مصر ملک ۾ هات سالون هوڊي هگاڙ ريشي ان قصل نائو کا تيشي. ³⁰ پټ اوئا کيتر هات سالون هوڊي دکار پڙشي ان پورا مصر ملک را منک پيهرين واڙا نائو کا قصل ان کُشحاليي پولي زاشي ان اي دکار مصر ملک نټه تياھ کرشي پرو. ³¹ آيا وارو او دکار ايوو هوشي جي کُشحاليي رو نوم نشون نئين رټه. ³² ايشور را پاها تي اي وات پکئي تي گپي ان او جلدي ايوو کرشي، تيام اوټه پادشا نټه بي وار شپنا ڏيکاريا، جيون رو مطلب هاگي سټه. ³³ تيام پادشا نټه ام کروو کپټه جي هيک ڏايو منک گوتين مصر ملک رو ٻڌو کاروبار اوئا را هات ۾ ڏٺه. ³⁴ پادشا ري اکتيا ري هيٺ ٻڌا مصر ملک ۾ ايوا منک کوم مانه راکټه، جيا هگاڙ رون هاتون سالون ۾ ٻڌا مصر ملک ۾ قصل رو پونسو حصو پاگ ليتا رټه. ³⁵ او منک آيا وارون هگاڙ رون هات سالون هوڊي کاڌا رئي هر شينه پيري کرټه ان هر شهر ۾ گهوڊومون ۾ ڌون پيرو کرين پادشا ري اکتيا ري هيٺ اوئا رئي رکواڙي کرټه زم آيا وارون سالون ۾ منکون هارو کاڌو هوشي. ³⁶ اي ڌون مصر ملک ۾ آيا وارون دکار رون ڏيئون هارو الاهي تيشي. هم منک پوکي مربا تي پچي زاشي."

پادشا یوسف ننه مصر مُلک رو وزیر ناوئه

³⁷ مصر مُلک را پادشا ننه ان اوتا رون بتون شیواډاریون ننه یوسف ري واتون الاهي ناوکی لاڳي. ³⁸ پادشا آپرون شیواډاریون ننه کیدو: ”هیا کوم هارو آپون ننه یوسف ټي وډارنه کوئي قابل نټي زږي هیکتو کم تون یوسف م ایشور رټي آتما سئه.“ ³⁹ پسئه پادشا یوسف ننه کیدو: ”اي بتو کئین تون ننه ایشور هزمایو تیام تون جیوو هزمو ان ډایو منک کوئي پښ نټي.“ ⁴⁰ هون مارا ټډا مولات رو اکتیار تارون هاتون م ډیون ام مارا مُلک را ټډا منک تارون حکمون مانه وئ. روگو هون تون ټي موتو هوئی ه کم تون هون گهاډي رو مالک سون.“

⁴¹ پسئه وږي پادشا یوسف ننه کیدو: ”هون تون ننه ټډا مصر مُلک رو موتو وزیر ناوئنه.“ ⁴² پسئه پادشا آپرټي موهر واږټي مډي اونځري ټي کایډن یوسف ننه پیراوټي ان اوتا ننه ناوکا لوگهڙا رو چوگو ډیدو ان هیم رو هار پښ گڙا م پیرایو. ⁴³ پادشا یوسف ننه آپرا اوتا رت مانه سوار کرایو، جیو پادشا را بتون ټي موتا وزیر هارو راکل هتو ان اوتا آځر آځر زایا واڙون نوکرون کن اي ایلون کرایو جی ”یوسف هوما نمو!“ هم پادشا یوسف ننه ټډا مصر مُلک رو وزیر نایوه.

⁴⁴ پادشا یوسف ننه کیدو: ”هون مصر مُلک رو پادشا سون پښ ټډا مصر مُلک م تارا حکم شیوا کوئي منک هات پځ هلاوي نټي هیکتو.“ ⁴⁵ پادشا یوسف رو نوم صفتات فعینح راکيو جیا رو مطلب سئه ”جگت پالښ هار“. پادشا یوسف رو ویوا اون شهر را پوزاري فوطیفرع ري ډیکري آسانت ټي کرایو. پسئه یوسف ټډا مصر مُلک رو دورو کریو.

⁴⁶ اوئه توتئه یوسف رټي عمر تیه سال هتټي زبټون پادشا اوتا ننه آپرو وزیر نایو تو اوئه پادشا ري ډربار ټي نیهربن ټډا مصر مُلک رو دورو کریو. ⁴⁷ هگاڙ رون هات سالون م

الاهي نائوڪا قصل ٿيا. ⁴⁸تئين يوسف مصر مُلڪ ۾ هات سال لڳاتار هر قسم رو ڏون ان کاڌا ري شينهنون پيڙي ڪراوتو ريو. اُو هر شهر رون آهڻه پاهڻه رون ڪيترون رو ڏون اوڻا ئي شهر رون گهوڙومون ۾ پيڙو ڪرايو. ⁴⁹يوسف اتو گهڻو ڏون پيڙو ڪرايو زم سُمونڊ رڻي وارڻي جيا رو حساب گڻيا ٿي ٻارو سڻه. تيام يوسف حساب ڪتاب راکو و پڻ ساڌي ڏيڏو تو.

⁵⁰ڏڪار پڙيا ٿي پيهرين اون شهر را پوزاري فوطيفرع ري ڏيڪري آسنا ٿي يوسف را بي ڏيڪرا زلميا. ⁵¹يوسف آڀرا موپي ڏيڪرا رو نوم منسي راکيو جيا رو مطلب سڻه ”ويهارو“ ڪم تون اوڻه ڪيڏو: ”ايشور مُون نڻه ايوو آشيرواڌ ڏيڏوه جي مئين آڀرا ڏڪ تڪليپ ان آڀرا پاپ رو گهر ويهاريو پرو.“ ⁵²اوڻه پيزا ڏيڪرا رو نوم افرائيم راکيو جيا رو مطلب سڻه ”قلڌار“ ڪم تون اوڻه ڪيڏو: ”ايشور مُون نڻه مارا مُصِيت را مُلڪ ۾ قلڌار ڪريوه.“

⁵³اُڪر مصر مُلڪ ۾ ڪُشحالي را هات سال پورا ٿيا. ⁵⁴تئين، زم يوسف ڪيڏو تو، هم رو هم مصر مُلڪ ۾ ڏڪار را هات سال شروع ٿيا ان پيزون مُلڪون ۾ پڻ ڏڪار هتو. پڻ ٻڌا مصر مُلڪ ۾ کاڌا رو ڏون ان شينهنون هتي. ⁵⁵زئين مصر مُلڪ را منڪ پوکي مروا مڌيا تئين روڻي هارو پادشا ڪن زائين رڙيون ڪروا مڌيا، تئين پادشا ڪيڏو: ”يوسف ڪن زائو ان جئين ڪئين پڻ اُو تمون نڻه ڪئ اُو ڪرو!“ ⁵⁶زئين الاهي ڏڪار رو اثر ٻڌا مصر مُلڪ ۾ پڪڙيو تئين يوسف ڏون را گهوڙوم ڪولايا ان مصر مُلڪ رون منڪون نڻه ڏون ويسوا مڌيو. ⁵⁷ڪم تون ٻڌي ڌرتي مانھ ڏڪار هتو تيام ٻڌون مُلڪون را منڪ يوسف ڪن ڏون ويساتو ليڌا هارو مصر مُلڪ ۾ آووا مڌيا.

يُوسُفَ رَا پَآئِي دُونِ وَيَسَاتو لِيڏا هَارُو مِصر مُلڪ ۾ زائو

42

زئيون يعقوب نٿو ڪهر پڙئي جي مصر مُلڪ موئين دُون سٺهه تئين اُوڻهه آيون ڏيڪرون
نٿو ڪيڏو: ”تمي ڪم ٻيڻا هڪا پيڙا رو مونڊو زوڻو رهيا؟“² مئين هومپريو
جي مصر مُلڪ موئين دُون سٺهه. تمڻي اُوڻهه زائو ان اُوڻون آيون هَارُو دُون ويساتو لي آو،
زم آبي پوکي مري ٿي پڇي زائون.“

³ يُوسُفَ رَا ڏهه پَآئِي دُونِ وَيَسَاتو لِيڏا هَارُو مِصر مُلڪ ۾ ڳيا. ⁴ پڻ يعقوب آيا ٻڌون ٿي
نونا ڏيڪرا بنيامين نٿو پايون پيڙو نه مليو، ڪم تون اُوڻهه ڪيڏو جي: ”اُوڻا نٿو پڻ يُوسُف
را زم ڪئين ٿي نه زائو!“

⁵ جيا منڪ دُون ليو آيا اُوڻون ۾ يعقوب رَا ڏيڪرا پڻ هتا ڪم تون ڪنعان مُلڪ ۾ پڻ
ڏڪار هتو. ⁶ يُوسُفَ مِصر مُلڪ رو موٽو وزير هتو ان اُوڻي منڪون نٿو دُون ويساتو ڏيڏا
مانه هتو. يُوسُفَ رَا پَآئِي پڻ اُوڻا ڪن آيا ان نمين اُوڻا نٿو نمسڪار ڪريو. ⁷ يُوسُفَ آيون
پايون نٿو پارين اوڙڪي ڳيو پڻ اُوڻهه اُوڻون ٿي ام وات ڪري زم اُوڻون نٿو اوڙڪو ٿي نٿي.
اُوڻهه اُوڻون ٿي روپ ٿي پونسيو: ”تمڻي ڪيئون آيا؟“

اُوڻي ڪيڏو: ”امي ڪنعان مُلڪ ٿي دُون ويساتو ليو آيا.“

⁸ يُوسُفَ تون اُوڻون نٿو اوڙڪي ڳيو تو پڻ اُوڻي يُوسُفَ نٿو نه اوڙڪيو. ⁹ پستو يُوسُفَ نٿو
اوشپنا ياد آيا جيا اُوڻهه اُوڻون رَا پارام ڏيڪيا تا. پستو يُوسُفَ اُوڻون نٿو ڪيڏو: ”تمڻي ايڏا
مُلڪ ۾ جاسوسي هَارُو آيا.“ ¹⁰ اُوڻي ڪيڏو: ”نا سائين، امي تون تمارا نوڪر سون ان
دُون ليو آيا.“ ¹¹ امي ٻڌائي آيت ۾ هڳا پائي سون. امي هاس ڪونه رها جي امي جاسوس
نٿي.“

¹² يُوسُفَ ڪيڏو: ”نا، تمڻي امارا مُلڪ رڻي جاسوسي ڪرو آيا.“ ¹³ اُوڻي ڪيڏو:
”امي تارا ڳلوم آيت موئين ¹² پائي سون ان ڪنعان مُلڪ ۾ هڪا ٿي ٻاپ رڻي اولاد“

سون. امارو ٻڌون ٿي نونو پائي امارا ٻاپ ڪن سٺ ان هيڪ پائي ڳمائي ڳيو. ”¹⁴ تئين يوسف ڪيڏو: ”مئين تمون نٺ ڪيڏو نا، جي تمي جاسوس سو. ”¹⁵ تيام تماري جونچ ڪرو پڙشي. هون پادشا رو هون ڪائين ڪونه جي، زئين هُڊي تمارو نونو پائي ايتت نٿي آوتو تئين هُڊي تمي ايتون نٿي زائي هيڪتا. ”¹⁶ هُڊي تمون موئين ٿي ڪياڪ هيڪا زئا نٺ ميلو جي او تمارا نونا پائي نٺ تيڙي آوٺ ان زئين هُڊي اي ڪٻر نٿي پڙئي جي تمي هاسا سو ڪا ڪوڙا، تئين هُڊي پيزا ٻڌا جيل ۾ ريشو. جي ام نئين ڪرو تون پادشا رو هون، تمي جاسوس سو. ”¹⁷ پسئ يوسف اوئون نٺ ترڻ ڏي جيل ۾ راکيا.

¹⁸ ترئمئ ڏي يوسف اوئون نٺ ڪيڏو: ”مون نٺ ايشور رئي پيڪ سٺ، تيام تمي هيڪ ڪوم ڪرو تون پچي زاشو. ”¹⁹ جي تمي هاسا سو تون تمون موئين ٿي هيڪ زڻو جيل ۾ رٺ ان پيزا آپرون گهر واڙون هارو ڏون لين زائو جيا پوکي مرئ ربا، ”²⁰ پڻ تمي آپرا ٻڌون ٿي نونا پائي نٺ تيڙين مون ڪن آو. ام تمارا هاس ڪوڙ رئي ڪٻر پڙي زاشي ان تمي پچي زاشو. ”تئين او ام ڪريا مانھ راجي ٿيا.

²¹ پسئ او هيڪا پيزا نٺ ڪياو مڌيا: ”زم آبي آپنا پائي يوسف رو ڏوه ڪريو تو هم رو هم آپون ٿي پڻ ٿئھ ريو. ڪم تون زئين آبي اوئا نٺ تڪليپ ڏيتا تا او آپون ٿي منت ڪرتو تو، پڻ توئي آبي اوئا رئي هيڪ پڻ نٺ هومپڙي. تيام آڙ آپون مانھ اي مَصِيٽ آويھ. ”²² تئين رُوبن ڪيڏو: ”مئين تون تمون نٺ ڪيڏو تو جي اوئا مانھ ظلم مت ڪرو پڻ مارئي وات نه هومپڙي. تيام هُڊي اوئا رو ڀڏلو ليڏو زائھ ريو. ”²³ هايون نٺ اي ڪٻر نٿي جي يوسف اوئون ري واتون هُڙمئھ ريو، ڪم تون يوسف اوئون رئي ٻولي نٺو ڪرتو پڻ مصر رئي ٻولي ڪرتو، ان هيڪ پيزو منڪ راکل هتو جيو ٻولي ٻولي رو ترجمو ڪرتو.

²⁴ اُوئون رئي هائي وات هوميرين يوسف هيكه پاهنه زائين روبا مڏيو. پسنه ڪئينڪ
ٿوئا ڪيڙ پاسو آيو ان اُوئون ٿي واتون ڪري. پسنه اُوئه اُوئون رئه رُوپرو شمعون نئه پونديو
زم جيل ۾ پوريو زائه.

²⁵ پسنه يوسف ماٺ ماٺ ۾ نوڪرون نئه ام حڪم ڏيڏو: ”هايون رون ٻورون ۾ ڌون
پرو ان هر منڪ را ڏيڏل پئيها پڻ هليون رون ٻورون ۾ راکيا پرا ان هليون نئه پنڌ ۾ کاڌا
پيدا هارو پڻ ڪئينڪ ڏيا!“ پسنه زم يوسف ڪيڏو تو هم رو هم نوڪري ڪريو. ²⁶ پسنه
يوسف ري پايي ڳڏيڙون مانھ ڌون ميليو ان اُوئون رونا ٿيا.

²⁷ ويتون ويتون زئون اُوئون نئه رات پڙئي تئيون اُو هڪا ماڳ اُپي ريا. پسنه اُوئون
موئين ٿي هڪه زئه آڀرا ڳڏيڙا نئه ڌوئا ڏيڏا هارو آڀرو ٻورو ڪوليو ان زوئه تون ڌون مانھ
اُوئون را پئيها پڙياھ. ²⁸ تئيون اُوئه آڀرون پايون نئه رڙ ڪرين ڪيڏو: ”اي زوئو! مارا پئيها
تون مارا ٻورا ۾ پڙياھ. ام لاڳهه جي اُوئي مارا پئيها پاسا ڏيڏاھ را.“ پسنه تون اُو الاهي
پيئائي ڳيا ان ڏڪتا ڏڪتا هڪا پيزا نئه ڪيا مڏيا: ”ايشور آڀون ٿي ڪي ڪريوھ؟“

²⁹ زئون اُو ڪنعان مُلڪ ۾ آڀرا ٻاپ يعقوب ڪن پوگيا تئيون ٻڌئي وات ڪرين همير اوئي،
ان ڪيا مڏيا: ³⁰ ”مصر مُلڪ رئه وزير امون ٿي روپ ٿي وات ڪري ان امون مانھ آڀرا
مُلڪ رئي جاسوسي ڪريا رو ڏوه ڏيڏو. ³¹ امي اُوئا نئه ڪيڏو پڻ ’امي هاس ڪونه ريا
جي امي جاسوس نٿي. ³² امي ٻارنه پائي هڪا ٻاپ را ڏيڪرا سون. امارو هڪ پائي
ڳمائي ڳيو ان ٻڌون ٿي ننڪو پائي همئه گهري سه. امارا ٻاپ ڪن ڪنعان مُلڪ ۾
سه.‘ ³³ پڻ اُوئا مُلڪ رئه وزير ڪيڏو: ’هُون تمون نئه اُوئه ٿوئه هاسا هزميه زئون تمي
مارئي اي شرط پوري ڪرشو. تمي آڀرا هڪا پائي نئه مُون ڪن ساڌي زائو ان آڀرون گهر
وازون هارو ڌون لي زائو! ³⁴ زئون تمي آڀرا نونا پائي نئه تيڙين مُون ڪن پاسا آوشو، تئيون

هُونَ هَرمِيهَ جي تمِي هَاسا سو ان جاسُوس نٿِي. - پَسَئَ هُون تمارا پائِي نٿَ تمارئَ حَوالَئَ ڪَريه. - ان پَسَئَ تَمون نٿَ اِيتا مُلڪ ۾ آيا زايا رِئي موڪل هوشي. - ”

³⁵ پَسَئَ زَئيون آڀرا آڀرا پورا ڪالِي ڪَروا مَڌيا تَئيون هر هِيڪ منڪ را پورا ۾ اُوئون رون پَئِيهون ري ٿيلِي پورون ۾ نِيهري. - پَئِيهون ري ٿيلِي زَوِئِنَ اُو ان اُوئون رو پاپ پِئائِي ڳيا. - ³⁶ اُوئون رَئَ پاپ يَعتُوبَ اُوئون نٿَ ڪِيتو: ”تمِي ڪم مُون نٿَ پي اولادَ ڪَروا مَڌيا؟ يَوسف تون پِيهرينَ ڳيو پرو ان هَمئَ شَمْعُونَ پڻ نٿِي ان هَوَئَ بَنِيامِينَ نٿَ پڻ تِيڙي زاوا ڪَروه. - هائِي ٻڌائي ڏُڪ مُون مانِه پڙي آيا!“

³⁷ تَئيون رُوبِنَ آڀرا پاپ نٿَ ڪِيتو: ”هُون مارون پِئُون ڏيڪرون رو هُون ڪائِنَ ڪونِه جي هُون بَنِيامِينَ نٿَ تَمون ڪنَ پاسو نه تِيڙي آوون تون تمِي اُوئا رَئَ پڌلَئَ مارون پِئُون ڏيڪرون نٿَ موت رِئي سزا ڏيا! بَنِيامِينَ نٿَ مارئَ حَوالَئَ ڪَرو ان هُون اُوئا نٿَ پاسو تِيڙي آوِيَن تمارئَ حَوالَئَ ڪَريه. - ”³⁸ يَعتُوبَ ڪِيتو: ”بَنِيامِينَ تَمون پِيرو نَئِن زائَ ڪم تون اُوئا رو پائِي يَوسف تون پِيهرينَ مري ڳيو ان اُو هِيڪلو پِڇيو. - جي مارڳ ۾ هايا نٿَ ڪَئِنڪ ٿِي ڳيو تون هُون گهرِڍاڻ ۾ اُوئا را ڏُڪ ۾ مري زائِيه. - ”

يُوسف را پائِي بَنِيامِينَ نٿَ تِيڙينَ مِصر مُلڪ ۾ زائَئَ

43 ڪَنعانَ مُلڪ ۾ ڏڪارَ الاهي گهڻو وڌي ڳيو. - ² زَئيون مِصر مُلڪ ٿِي لي اَوَلَ ڌَوَنَ ڪَتم ٿيا وازو هتو تَئيون اُوئون رَئَ پاپ ڪِيتو: ”تمِي زائو! آڀون هَارُو وڙي ڪَئِنڪ ڌَوَنَ لي آو!“ ³ تَئيون يَهُوداه ڪِيتو: ”اُوئَ منڪ الاهي سَخِئِي ٿِي ڪِيتو تو جي، ’زَئيون هُوڏِي تمِي آڀرا پائِي نٿَ پِيرو تِيڙي نَئِن آو تَئيون هُوڏِي مُون نٿَ مونديو مت ڏيڪارِيا!‘ ⁴ تِيام جي تمِي امارا ٻڌون ٿِي نونا پائِي نٿَ امون پِيرو ميلشو تون امي زاشون ان ڌَوَنَ ويساتو لي آوَشون. - ⁵ پڻ تمِي اُوئا نٿَ پِيرو نَئِن ميلو تو امي پڻ نَئِن زائون ڪم تون اُوئَ منڪ ڪِيتو پرو جي ’زَئيون هُوڏِي تمارو پائِي تَمون پِيرو نَئِن هَوَئَ تَئيون هُوڏِي مُون

نٺه آڀرو مونڊو مت ڏيکارڻا! ”⁶ تئين يعقوب ڪڍڻو: ”تمي مون نٺه تون موتي مَصِيَّت ۾ نوکيوه ڀرو. تمي اوٽا منڪ نٺه ڪم همڀرايو جي تمارو پڙو پڻ پائي سٺه؟“⁷ اوئي ڪڍڻو: ”او منڪ وار وار آڀڻي اڪائي را پارام پُونستوت ريو، ڪي تمارو پاپ هزون هُودِي حياتي سٺه؟ ڪي تمارو ڪوئي پڙو پڻ پائي سٺه؟“ تيام امون نٺه اوٽا را سوئال رو جواب ڏيو پڙيو. امون نٺه ڪيوئي ڪڀر جي او ڪيشي جي، ’تمارا پائي نٺه تيڙي آو!‘⁸ پستھ يهوداه آڀرا پاپ يعقوب نٺه ڪڍڻو: ”جي تمي بنيامين نٺه امون پڙو ميلشو تون امي زاشون، زم آبي ان آڀڻا ٻار ٻسا مريا ٿي پڇي هيڪون.“⁹ هُون ايٿا رو زُمو ليونھ ريو. هُون ايٿا نٺه تيڙي آوين تمارون هاٿون ۾ ڏيھ. جي هُون ام نه ڪرون تون هُون هميش هَارو تمارو ڏوهاري رېھ. ¹⁰ جي امي زيا ۾ اٿئي ڏير نه ڪرئي هوٽ تون پڙي وارڪو ٿين آيا هوٽ را.“

¹¹ تئين اوئون رٺه پاپ يعقوب اوئون نٺه ڪڍڻو: ”جي هم سٺه تون تمي ام ڪرو جي اوٽا منڪ هَارو ايٿا مُلڪ رئي سُوڪڙي آڀرون ٻورون ۾ ليتا زائو، زم توڙوڪ ڪشبو واڙو ڳونڌ، ڪئينڪ مڌ، ڳرم مشالا، پشتا ان پاڌوم.“¹² آپ پڙا پڻا پئيها پڻ ليو ڪم تون تمون نٺه او پئيها پڻ ڏيو جيا تمارون ٻورون ۾ پاسا راکيا تا. شائيڌ او پُول ۾ نڪوٽا هوئ. ¹³ تمارا پائي بنيامين نٺه تيڙين جلدِي اوٽا وزير ڪن زائو! ¹⁴ ڪراوون ايشور ڪرڻه جي او منڪ تمون مانھ ميريون ٿڻه زم تمارا پائي شمعُون ان بنيامين نٺه تمون پڙا پاسا ميلئھ. جي هُون پي اولاد تيون تون پش ڪي ڪري هيڪونھ؟“

¹⁵ پستھ اوئي سُوڪڙي ان پڻا پئيها ليڌا ان بنيامين نٺه پڙو تيڙين رَوونا ٿيا ان مصر مُلڪ ۾ پوڳين يوسف هوما حاضر ٿيا. ¹⁶ زئين يوسف بنيامين نٺه اوئون پڙو پارو تئين اوٽا را گھر را کاس نوڪر نٺه ڪڍڻو: ”ايئون منڪون نٺه گھري تيڙي زا ان ڪوئي مال

هَلالينَ روتئي تيار ڪراو ڪم تون اي منڪ آڙ پپورون رئي روتئي مُون پيڙئي ڪاشي-“
 17 اُوته نوڪر زم يوسف ڪيڏو تو هم رو هم ڪريو ان اُوئون منڪون نئه گهري تيڙي ڳيو-
 18 زئيون نوڪر اُوئون نئه يوسف ري گهري تيڙي ڳيو تئيون اُوئي پيڙئي پيڙئي ڪيڏو:
 ”ام لاڳهه ريو جي اُوئون پيڙهون ري ڪري آيون نئه ايته تيڙي آيا جيا پيهرين وار آيون
 پورون ۾ پاسا راکيا تا- هوءَ اُو آيون مانه ڏوه هڻين اپڻا ڳڏيڙا ڪوهي ليشي ان آيون نئه
 ڳلوم ناوشي پرا-“ 19 تيام اُو يوسف را ڪاس نوڪر ڪن ڳيا ان دروازا مانه اُوپين اُوئا
 نئه ڪيڏو: 20 ”ساب، امي پيهرين پڻ ايته ڏون ليوا آيا تا- 21 پڻ پاسا زاتون مارڳ ۾
 هڪا ماڳ رات ٽڪيا هارو اُويا- زئيون امي امارا پورا ڪوليا تئيون امون ٻڌون رون پورون
 ۾ اُو ٻڌا پيڙهيا پڙيا تا تيام امي اُو ٻڌا پيڙهيا پاسا اوڻيا- 22 امي ڏون ليڏا هارو پيڙا پڻ پيڙهيا
 اوڻيا- امون نئه ڪهر نئي جي ڪيئه امارون پورون ۾ امارا ڏيڏل پيڙهيا پاسا راکيا-“ 23 اُوته
 ڪاس نوڪر ڪيڏو: ”پر بشون مت ٿيو ان پيڙئون مت ڪم تون تمارا پيڙهيا مُون نئه زڙيا را-
 پڻ جيا پيڙهيا تمارون پورون ۾ نيهريا، ٿي هڪهه جي اُو تماره ان تمارا ٻاپ رئه ايشور
 راکيا هوءَ-“ 24 پسته اُوته نوڪر اُوئون را پائي شمعون نئه جيل ٿي ٻارو ڪاڍين اُوئون ڪن
 تيڙي آيو- 25 پسته اُو اُوئون نئه يوسف را گهر موئين تيڙي آيو ان اُوئون رئه هاڻ مونڊو
 ڏويا هارو پوڻي لايو ان ڳڏيڙون نئه سارو نوڪيو- 25 زئيون اُوئون نئه ڪهر پڙئي جي يوسف
 پپورون رئي روتئي اُوئون پيڙئي ڪاشي تئيون اُوئي يوسف نئه ڏيڏا هارو سوڪڙئي تيار ڪرين
 راکي-

26 زئيون يوسف گهري آيو تئيون اُو سوڪڙي اُوئا ڪن لي ڳيا ان نمين اُوئا نئه نمسڪار
 ڪريو- 27 يوسف اُوئون ٿي هوز هماسار ليڏا: ”تمارا گهرڍا ٻاپ رو ڪيوو حال سئه جيا را
 پارام تمي مُون نئه همپڙايو تو؟ ڪي اُو هزون هُڏي حياتي سئه؟“ 28 اُوئي جواب ڏيڏو:
 ”جي سائين! تمارو نوڪر، امارو ٻاپ هزون هُڏي حياتي سئه ان ٺيڪ ٺاڪ سئه-“ پسته

وږي نمين اوتا ننه نمسكار كړيو. ²⁹ پسته اوته اپرا پائي بنيامين هومو زيوو جيو اوتا ري هگي مان رو ډيکرو هتو ان کيدو: ”کي تمارو ټډون ټي نونو پائي اي سته جيا را پارام تمې مون ننه پيرهيڼ همپرايو تو؟“ پسته وږي کيدو: ”ډيکرا، ايشور تون ننه اشيرواد ډته!“ ³⁰ اپرا پائي ننه زوئين اوتا رو من پرائي گيو ان يوسف جلدې اوئون اونين اپرا کما مړ گيو ان اوته زائين رووا مډيو.

³¹ پسته مونيډو ډوئين بارو نيهريو ان اپرا آپ ننه سنپاليو ان نوکرون ننه کاډو ډيدا رو حکم کړيو. ³² نوکري يوسف هارو ډار ان اوئون رون پايون هارو ډار ان اوئون پيرا کاډا وازون مصري قوم رون منکون هارو ډار راکيو کم تون مصري قوم را منک عبراني قوم ټي نفرت کرتا ان اوئون پيرا روتېي نه کاتا. ³³ زئين پايون ننه يوسف اوئون ري عمر پرموتنه ترتيب وار بيهاريا تئين او حيرون تين هیکا پيزا ننه زووا مډيا. ³⁴ پسته يوسف آپ ننه ډيدل کاډا موئين ټي اوئون ننه کاډو وراوي ډيدو پښ بنيامين ننه پيزون پايون ټي پونس حصا گهڼو ډيدو ان اوئي يوسف پيزو کاډو پيدو ان کشي کړي.

يوسف پايون رو آزمتو لئه

44 پسته يوسف اپرا گهر را کاس نوکر ننه هتائين حکم ډيدو: ”ايئون منکون رون بورون مړ زتو ډون او لي زائي هیکه اتو پرو ان هر منک را پئها پښ اوتا را بورا مړ راکو پرا! ² ان مارو اي چونډي رو پيالو ټډون ټي نونا پائي را بورا مړ اوتا را پئهيون پيزو راکي پرو.“ پسته زم يوسف حکم ډيدو تو شيواډاري هم رو هم کړيو.

³ پسته هوار را وېلا نوکر اوئون ننه اوئون رون گډيژون پيزا رونا کړيا. ⁴ او شهر ټي نيهرين توژکاک شيتنه گيا تا تون يوسف اپرا گهر را کاس نوکر ننه کيدو: ”زا هايون منکون لارا! ان زئين تون اوئون کن پوگي زائه تئين اوئون ننه کي، تمې پلائي رنه

پڌلئ پُونڌائي ڪم ڪري؟⁵ تمي مارا مالڪ رو پيالو سورئي ڪريو جيا ٿي اُو پيئھ ان اُوئا ٿي اُو ڍارو پڻ هئھ۔ تمي اي ٺيڪ نٿي ڪريو۔“

⁶ پسئھ اُو ڪاس نوڪر اُوئون لار گيو ان اُوئون ڪن زائي پوگيو ان ٻڌي واتون اُوئون نئھ ڪيڏي۔⁷ تئيون اُوئي اُوئا نئھ ڪيڏو: ”ساب، تمي ايوي واتون ڪم ڪروھ؟ پرميشور نہ ڪرئھ جي تمارون نوڪرون ٿي ڪوئي گليئي ٿئھ۔“⁸ تمون نئھ ڪپر سئھ جي جيا پيئھا امون نئھ امارون ٻورون ۾ زڙيا تا اُو پڻ امي ڪنعان مُلڪ ٿي تمون ڪن پاسا لايا۔ تون پسئھ امي ڪم تمارا مالڪ را گھر ٿي سون ڪا چونڌي سورئي ڪرئون؟⁹ ساب، جي امون موئين ٿي ڪيا را پڻ ٻورا ۾ اُو پيالو زڙئھ تون پلئھ اُوئا نئھ ماريا پرو ان امي تمارا گُلم ٿي زاشون۔“¹⁰ اُوئھ ڪاس شيواڌاري ڪيڏو: ”ٺيڪ سئھ، زم تمي ڪوھ۔ اُو پيالو جيا ڪن پڻ نيهرئھ اُوئي مارو گُلم هوشي ان پيزا آزادهوشي۔“

¹¹ تئيون اُوئي آڀرا آڀرا ٻورا اوتارين ڪوليا۔¹² پسئھ ڪاس نوڪر ٻڌون ٿي موٽا پائي را ٻورا رئي زھڙئي ليوو شروع ڪري ان واري واري ٻڌون رئي زھڙئي ليڏي۔ آڪر ۾ زئيون ٻڌون ٿي نونا پائي بنيامين را ٻورا رئي زھڙئي ليڏي تئيون يوسف رو چونڌي رو پيالو اُوئا را ٻورا ۾ نيھريو۔¹³ تئيون اُوئي ڏکي ٿين آڀرا لوگھڙا ڦاڙيا ان هر هيڪ منڪ آڀرا ٻورا گڏيڙون مانھ نوڪيا ان شھر ھوما پاسا آيا۔

¹⁴ زئيون يھوداه ان اُوئا را پائي يوسف ري گھري پوگيا تئيون ھوڏي اُو اُوئھ هتو۔ يوسف را پائي اُوئا نئھ ڀارتون ئي اُوئا ري پڳي پڙيا نا۔¹⁵ تئيون يوسف اُوئون نئھ ڪيڏو: ”تمي اي ڪيوو ڪوم ڪريوھ؟ ڪي تمون نئھ اي ڪپر نٿي جي ھون ڍارو نوڪين ٻڌو ڪئين زوڻي هيڪونھ؟“¹⁶ هايا وات مانھ يھوداه ڪيڏو: ”ساب! زئيون ايشور امارو ڏوھ ساوو ڪريوھ پرو تون پسئھ امي ڪي ڪون ان آڀري صقائي ۾ ڪيوئي وات ڪرون؟ ھوئھ امي ڪم ڪرين ڪون جي امي پي ڏوھي سون؟ تيام امي ان اُو جيا را ٻورا ۾ پيالو نيھريو ٻڌا

تمارا ڳلوم سون. ”¹⁷ يوسف ڪڍڻو: ”پر ميسور نه ڪرڻ جي هون هم ڪرون. روڳو او مارو ڳلوم هوشي جيا ڪن مارو پيئالو نيهريو ان پيزا ٻڌا هازا هورا آپ را باپ ڪن پاسا زائو پرا!“

يهوداه بنيامين هارو منت ڪرڻ

¹⁸ تئين يهوداه يوسف ڏوڪڙو زائين ڪيا مڏيو: ”مارا مالڪ، مون ننه ڪهر سڻه جي تمي مصر ملڪ را پاڌشا را زم سو. تيام جي تمي نه رينهائو تون مون ننه موڪل ڏيو تون هون تمون ٿي هيڪونٽ ۾ هيڪ وات ڪرونه.“¹⁹ تمي امون ٿي هيڪ سوئال ڪريو تو، ’ڪي تمارو باپ حياتي سڻه ان تمارو پيزو ڪوئي پائي سڻه؟‘²⁰ امي تمون ننه ڪڍڻو تو جي، ’مارو باپ گهرڏو سڻه ان اوئا ري پريمي ڏوشي ٿي بي ڏيڪرا ٿيا تا جيا موئين ٿي هيڪ ڳڌاري ڳيو ان اوئا رو اي هيڪلو پائي ري ڳيو تيام امارو باپ ايئا ٿي گهڻو پريم ڪرڻه.“²¹ پسڻه تمي امون ننه ڪڍڻو تو جي، ’اوئا ننه مون ڪن تيڙي آو جي هون زوئون.“²² ساڻ! امي تمون ننه ڪڍڻو تو جي، ’او ڏيڪرو آڀرا باپ ٿي ڌار نٿي ٿي هيڪتو. هم ٿيو تون امارو باپ مري زاشي.“²³ پسڻه تمي امون ننه ڪڍڻو تو جي ’زئين هوڏي تمارو نونو پائي تمون پيزو نئين آوڻه تئين هوڏي مون ننه آڀرا مونڊا مت ڏيڪاڙيا!‘²⁴ زئين امي امارا باپ ڪن پوڳيا تئين امي اوئا ننه اي ٻڌي واتون ڪرين همپڙاوي تي، جي تمي اماره مالڪ امون ننه ڪڍي تي.“²⁵ پسڻه ڪئينڪ ٿوئا ڪيڙ زئين اماره باپ وڙي ڏون ليوا زايا هارو ڪڍڻو،²⁶ تئين امي ڪڍڻو جي ’امي نٿي زائي هيڪتا. جي امارو نونو پائي امون پيزو زاشي تون پسڻه امي زاشون ڪم تون جي او امون پيزو نئين هوڻه تون امي اوئا منڪ ننه مونڊو نئين ڏيڪاڙون.“²⁷ اماره باپ امون ننه ڪڍڻو جي ’تمون ننه ڪهر سڻه جي ماري پريمي ڏوشي راخل را مون ٿي بي ڏيڪرا ٿيا.“²⁸ هيڪ تون مون ننه ساڏي ڳيو ان مئين هزمي لڏو جي اوئا ننه ڪوڪ جهنگلي زناور ڪائي ڳيو هوشي ان مئين

اَوتَا نئه اَوتَا ڪيڙ ڪيڙي نه ڀاريو. ²⁹ هَوتُه جي تمڻي ايتا نئه پڻ مُون ڪن ٿي لي زاشو ان ايتا نئه ڪئينڪ ٿيو تون هُون گهرڍاڀڻ ۾ ايتا را ڏُڪ ٿي مري زائيه. ³⁰ ايتا ڏيڪرا ۾ تون امارا ڀاپ رو جيو سئ. تيام جي ايتا سوڪرا وڳر هُون ڀاپ ڪن پاسو زائيه ³¹ تئين اُو اي ڀارشي جي سوڪرو ايتون پيرو نٿي آيو تون اُو گهرڍاڀڻ ۾ امارا ڏيڏل ڏُڪ ٿي مري زاشي. ³² مئين مارا ڀاپ هومو ايتا رو زمو پڻ ليدو ان اي ڪيدو جي ’هُون ايتا نئه تمون ڪن پاسو تيڙي نه آوون تون هُون هميش تمارو ڏوهاري ريه.‘ ³³ تيام ساڀ! هَوتُه مُون نئه موڪل ڏيو تون هُون ايتا پڌلئ ڳلوم ٿين ريون ان سوڪرو آڀرون پايون پيرو پاسو زائيه پرو. ³⁴ ڪم تون هُون سوڪرا وڳر ڪيو مونيڊو لين پاسو آڀ را ڀاپ ڪن زائيه؟ پرميشور نه ڪرئ جي هُون مارا ڀاپ نئه ڏُڪ موين مرتون ڀارون.“

يُوسف آڀرون پايون نئه اوڙڪوڻ ڪراوئُه

45 اي واتون هومپڙين يوسف آڀ را آڀ نئه قابو نه راڪي هيڪيو. تيام اوتُه آڀرون نوڪرون نئه زور ٿي حُڪم ڏيڏو: ”تمڻي ٻڌائي ڪمرا ٿي ٻارا نيهرڻي زائو!“ زئين اُو ٻڌا ٻارا نيهرڻي ڳيا ان پيرو ڪوئي پڻ اوتُه نٿو، تئين يوسف آڀرون پايون نئه آڀرا پارام همپڙايو. ² يوسف اتو زور ٿي رويو مڏيو جي ٻارا اوڀل منڪي هومپڙيو ان هائي ڪهر مصر مُلڪ را پاڌشا را محل هُوتي پڻ پوڳي ڳئي.

³ يوسف آڀرون پايون نئه ڪيدو: ”هُون تمارو ڀائي يوسف سون. ڪي آڀو ڀاپ هزون حياتي سئ؟“ پڻ اوتَا را ڀائي اتا پيئائي ڳيا جي اُو ڪئين پڻ وڙندڻي نه ڏي هيڪيا. ⁴ يوسف آڀرون پايون نئه ڪيدو: ”مُون ڪن ڏوڪڙا آو!“ زئين اُو ڏوڪڙا آيا تئين اوتُه ڪيدو: ”هاوڙ زوئو! هُون تمارو ڀائي يوسف سون جيا نئه تمڻي ويسين مصر مُلڪ پوتاڙيو.“ ⁵ هَوتُه تمڻي ڦڪر مت ڪرو ان ايتا وات نئه لين پريشون مت ٿيا جي مُون نئه ويسين ايتنه پوتاڙيو. ايشور رئي مرضي هتئي جي حياتي پڇايا هارو تمون ٿي پيرهين مُون نئه ايتنه

میلیو. ⁶ اي ڏڪار رو پيزو سال سٺه ان هزون پونس سال پيزا سٺه، جيا ۾ ڪوئي ڏون نئين
 ٿڻه. ⁷ تيام ايشور مُون نٽه تمون ٿي مور ايٿڻه ميليو جي عجيب نمونا ٿي تماري حياتي
 پچي زائڻه ان تماري آيا واري پيڙهي پڻ ڌرتي مانھ رٿه. ⁸ تيام تمي نئين پڻ پرميشور
 مُون نٽه ايٿڻه ميليو ان اُوڻه مُون نٽه مصر مُلڪ را پاڌشا رو وزير نايو ان اُوڻا را گھر رو
 مالڪ ان ٻڌا مصر مُلڪ ري واڳون مارا هاڻون ۾ ڏيڏي. ⁹ هُوڻه تمي جلدي ٿي ٻا ڪن زائو
 ان اُوڻا نٽه ڪو جي، تمارو ڏيڪرو يوسف ام ڪئھ، پرميشور مُون نٽه ٻڌا مصر مُلڪ رو
 مالڪ نايوھ. تيام تمي جلدي مُون ڪن آوو را! ¹⁰ ان آوين جشن نومي علاقا ۾ ريو! ام
 تمي، تمارا ڏيڪرا، تمارا پوترا ان تماري ريڊون ٻاڪري، ڳايون ان ٻڙڌ ان ٻڙو ڪئين جيو
 تمارو سٺه، مُون ڏوڪڙا آوڻو را. ¹¹ اُوڻه هُون تماري همپار ڪري هيڪيھ. هزون ڏڪار
 را پونس سال پيزا سٺه ان ام نه ٿڻه جي تمي، تمارا گھر واڙا ان جئين ڪئين تمون ڪن سٺه
 اُو ٻڌا ڪنگال ٿي زائڻه. ¹² پايون، تمي ان مارو پائي بنيامين زوئوھ ربا جي هُون يوسف
 سون جيو تمون ٿي آڀري ٻولي ۾ واتون ڪرونھ ريو. ¹³ مصر مُلڪ ۾ مارو ڪتو مُون سٺه
 ان جئين پڻ تمي پاڙيوھ اُو زائين ٻا نٽه همپراو ان اُوڻا نٽه جلدي ايٿڻه تيڙي آو! ”
¹⁴ پسٽه يوسف آڀرا پائي بنيامين نٽه ٻاٺ نوڪي ان ٻي زڻا رووا مڏيا. ¹⁵ پسٽه اُوڻه
 آڀرون پايون نٽه ٻوسڪا ليڏا ان اُوڻون نٽه ملين ريو. اُوڻا ڪيڙ اُوڻا را پائي اُوڻا ٿي واتون
 ڪروا مڏيا.

¹⁶ زئين هائي وات مصر مُلڪ را پاڌشا ري محل هُوڏي پوتئي جي يوسف را پائي آياھ
 تئين پاڌشا ان اُوڻا را وزير ان نوڪر چاڪر ڪُش ٿيا. ¹⁷ پسٽه مصر مُلڪ رٿه پاڌشا يوسف
 نٽه ڪيڏو: ”تارون پايون نٽه ڪئھ جي اُو آڀرا ڳڏيڙون مانھ ڏون نوڪڻه ان ڪنعان مُلڪ
 زائڻه پرا، ¹⁸ ان اُو آڀرا ٻاپ ان آڀري آڀري اڪائي نٽه ايٿڻه تيڙي آوڻه. هُون اُوڻون نٽه مصر
 مُلڪ ري نائوڪا ۾ نائوڪي شينھون ڏيھ ان اُو ايٿا مُلڪ ۾ نائوڪڻه ڍاڙڻه ري هيڪئھ.

¹⁹ تون اوتون نئه اي پڻ ڪئ جي، اُو مصر مُلڪ ٿي آپ پيڙا ويلڙا لي زائئ ان آپرون ٻارون ٻسون نئه ان آپرا ٻاپ نئه پيڙا تيڙين پاسا آئئ. ²⁰ اُو لار ربا واريون شينهنون رئي ڦڪر نه ڪرئ، ڪم تون اوتون نئه مصر مُلڪ ري ٻڌون ٿي نائوڪي شينهنون زڙشي. ”

²¹ يعقوب ري ڏيڪري همروم ڪريو ان يوسف ڀاڙشا را حُڪم پرموئئ اوتون نئه ويلڙا ڏيڏا ان پنڌ ۾ کاڌا پيڏا هارو شينهنون ڏيڏي. ²² پسئئ ائئ آپرون پايون نئه لوگهڙون رو هيڪ هيڪ وڳو پڻ ڏيڏو پڻ بنيامين نئه لوگهڙون را پونس وڳا ڏيڏا ان چونڊي را ترڻ هو سڪا پڻ ڏيڏا. ²³ يوسف آپ را ٻاپ هارو اي شينهنون ميلي. ڏه ڳڏيڙا جيا مانه مصر مُلڪ ري نائوڪام نائوڪي شينهنون نوڪل هتي، ان ڏه ڳڏيڙي جيا مانه کاڌا پيڏا ري شينهنون نوڪل هتي، زم پنڌ ۾ هايون نئه ڪيا پڻ شينھ رئي ڪپ نه پڙئ. ²⁴ هم ائئ آپرون پايون نئه رونا ڪريا ان اوتون نئه ڪيڏو: ”زوئو! مارڳ ۾ هيڪا پيڙا ٿي جهيڙو جهڳڙو مت ڪريا!“

²⁵ پسئئ اُو مصر مُلڪ ٿي رونا ٿيا ان ڪنعان مُلڪ ۾ آپرا ٻاپ يعقوب ڪن پوڳيا. ²⁶ اوتئي آپرا ٻاپ نئه همپرايو: ”ٻا، يوسف هزون حياتي سئ ان ٻڌا مصر مُلڪ رو مالڪ سئ.“ اي هومپڙين يعقوب الاهي گهڻو حيرون ٿيو. اوتئ نئه اوتون ري واتون مانھ پروسو ٿي نتو آوتو.

²⁷ پڻ زئيون اوتئي اُو واتون همپراوي جي يوسف اوتون نئه ڪيڏي تي ان زئيون اوتون رئ ٻاپ يعقوب اُو ويلڙا ڏيڪيا جيا يوسف اوتون نئه تيڙي آيا هارو ميليا تا تئين ائئ يقين ڪريو ان الاهي گهڻو ڪش ٿيو. ²⁸ يعقوب ڪيا مڏيو: ”هئئ مون نئه يقين آيوھ جي مارو ڏيڪرو يوسف حياتي سئ. هئئ هون مريا ٿي پيهرين زائين زوئي هيڪيھ.“

يعقوب ان اوئا رو پريوار لڏين مصر مُلڪ ۾ زائھ

46

پسئہ يعقوب آپرو ٻڌو ڪئين لين وُڍو ان بيرسبع ۾ آوين ايشور را نوم مانھ مال سڙايو، جيا نئہ اوئا رو ٻاپ اِضحاق پڻ مونتو۔² پرميشور رات رتہ توئہ ڏرشن ڏيڌو ان ڪيڌو: ”يعقوب! او يعقوب!“ اوئہ جواپ ڏين ڪيڌو: ”جي مالڪ۔ هُون حاضر سون۔“³ ايشور ڪيڌو: ”هُون او ايشور سون جيا نئہ تارو ٻاپ اِضحاق پڻ مونتو۔ تُون مصر ۾ زايا ٿي مت پيئا ڪم تون هُون اوئہ تُون ٿي هيڪ موٽي قوم ٺاويھ۔“⁴ هُون تُون پيڙو مصر مُلڪ ۾ هاليھ ان پسئہ تاري اولاد نئہ پاسا تيڙي آويھ ان يوسف تارا مريا ڪيڙ آپرون هاڻون ٿي تاري اونڪيون پنڌ ڪرشي۔“

⁵ تئيون يعقوب بيرسبع ٿي رُونو ٿيو ان اوئا ري ڏيڪري آڀرا ٻاپ، آپرون ٻاڙون ان ڏوشيون نئہ اوئون ويلڙون مانھ سڙايا جيا مصر رتہ پاڌشا هايون نئہ تيڙي آيا هارُو ميليا تا۔
⁶ يعقوب ان اوئا رئي اولاد آڀري مال ملڳت ان جئين ڪئين پڻ جيو ڪنعان مُلڪ ۾ پيڙو ڪريو تو او لين مصر مُلڪ ۾ ڳيا پرا۔⁷ او آپرون ڏيڪرون ان ڏيڪريون ان پوترون پوتريون آڀري ٻڌي اڪائي تيڙين مصر مُلڪ ۾ آيو۔⁸ يعقوب ري اڪائي را منڪ جيا مصر ۾ اوئا پيڙا ڳيا اوئون را نوم اي سئہ۔ يعقوب رو مويي ڏيڪرو رُون هتو۔

⁹ رُون را ڏيڪرا حنوك، فلو، حصرون ان ڪرمي هتا۔

¹⁰ شمعون را ڏيڪرا يمويل، يمين، اُهد، يڪين ان صحر هتا، ان سائول پڻ هتو جيو هيڪ ڪنعاني ڏوشي ٿي زلميو تو۔

¹¹ لاوي را ڏيڪرا جيسون، قهات ان مراري هتا۔

¹² يهوداه را ڏيڪرا عير، اونان، سيله، فارس ان زارح هتا۔ ايئون موئين ٿي عير ان اونان مُلڪ ڪنعان ۾ ڳڏاري ڳيا تا۔ فارص را ڏيڪرا حصرون ان حمول هتا۔

¹³ اشڪار را ڏيڪرا تولع، فووه، يوب ان سمرون هتا۔

¹⁴ زبُونِ را دِکرا سرد، ایلونَ ان یحلي ایل هتا.

¹⁵ هائي ٻڌائي یعقوب رون اوئون دِکرون رئي اولادَ سئہ جيا فدان ارام ۾ لياہ ٿي پيدا ٿيا تا. لياہ ٿي اوئا رئي دِکري دینہ پڻ پيدا ٿئي ٿئي. جيا لياہ را دِکرا ان پوترا هتا او ٻڌا ٿين ٿيڙه زڻا هتا.

¹⁶ جد را دِکرا صفيانَ، حجي، سُوني، اصبانَ، عيري، ارودي ان اريلي هتا.

¹⁷ آشر را دِکرا يمنہ، اسواہ، اسوي، بربعاه هتا ان اوئون رئي بينَ سرہ هتي. بربعاه را دِکرا جبر ان ملڪي ایل هتا.

¹⁸ اي ٻڌا یعقوب رون اوئون دِکرون رئي اولادَ سئہ جيا اوئا ري ڏوشي زلفہ ٿي پيدا ٿيا تا. زلفہ نئہ لابنَ آپري دِکري لياہ نئہ نوکروڻي ناوينَ ڏيڏي ٿئي. اي ٻڌائي ٿين هورڻہ زڻا هتا.

¹⁹ یعقوب را دِکرا يوسف ان بنيامينَ هتا، جيا راخل ٿي پيدا ٿيا تا. ²⁰ يوسف را دِکرا منسي ان افرائيم هتا، جيا مصر مُلڪ ۾ يوسف ري ڏوشي آسنا ٿي زلميا تا. آسنا ٿي مصر مُلڪ را اونَ شهر را پوزاري فوطيفرع رئي دِکري هتي.

²¹ بنيامينَ را دِکرا بالع، بکر، اشبيل، جيرا، نعمانَ، ايحي، روس، مُفيم، حفيم ان ارد هتا.

²² اي ٻڌا یعقوب رون اوئون دِکرون رئي اولادَ سئہ جيا راخل ٿي زلميا تا. اي ٻڌا ٿين سؤڏڻہ زڻا هتا.

²³ دانَ رو دِکرو حُشيم هتو. ²⁴ نفتالي را دِکرا يحيي ایل، جوني، يصر ان سليم هتا.

²⁵ اي ٻڌا يعقوب رون اُوئون ڏيڪرون رڻي اولاد سٺه جيا اُوئا ري ڏوشي بلهه ٿي پيدا ٿيا تا. بلهه نٺه لابن آڀري ڏيڪري راخل نٺه نوڪروڻي ٺاوين ڏيڏي ٿي. اي ٻڌائي هات زڻا هتا.

²⁶ يعقوب را ٻڌائي اولاد جيا اُوئا پيرا مصر مُلڪ ۾ ڳيا اُوئا ري وٽواريون شيوا چاهڻ زڻا هتا. ²⁷ يوسف را ٻي اولاد هتا جيا مصر مُلڪ ۾ زلميا تا. تيام يعقوب ري اڪائي را منڪ جيا مصر ۾ آيا اُو ٻڌا ٿين ستر زڻا ٿيا.

يعقوب آڀري اولاد پيرو مصر مُلڪ ۾ پوڳڻه

²⁸ يعقوب يهوداه نٺه آڀ ٿي پيهرين يوسف ڪن ميلو زم اُو اُوئا نٺه جشن رو مارڳ ڏيڪارڻه ان هم ڪرين اُو جشن را علاقا ۾ پوڳيا. ²⁹ اي هومپرين يوسف آڀرو رت تيار ڪرايو ان آڀرا ٻاپ يعقوب نٺه آڌرمون ڏيڏا هارو جشن را علاقا هومو ڳيو. اُوڻه پوڳين اُوئا نٺه ٻاٺ نوڪين الاهي ڌير هوڏي روتو ريو. ³⁰ ٽيون يعقوب يوسف نٺه ڪيڏو: ”هوڻه پلڻه هون مري زائون مون نٺه ڪئين ڏڪ نئين ٿڻه ڪم تون مئين آڀري اونڪيون ٿي تون نٺه حياتي پاريوه.“

³¹ پسٺه يوسف آڀرا ٻاپ، پايون ان ٻڌي اڪائي نٺه ڪيڏو: ”هون همڻه زائين مصر مُلڪ را يادشا نٺه همپرايوه جي ’ڪنعان مُلڪ ٿي مارو ٻاپ، پائي ان اُوئون ري اڪايون را منڪ لڏين مون ڪن آياھ را. ³² اُو ٻڌا مالڌار سٺه ڪم تون اُو ٻڌا شروع ٿي مال پارڻا آيا ان اُو آڀري ٻاڪري، ريون، ڳايون، ٻڙه ان آڀرو ٻڌوئي ڪئين لين آياھ.‘ ³³ تيام زئون مصر مُلڪ رو يادشا تمون نٺه تيڙاوين پونسٺه جي ’تمارو ڌنڌو ڪي سٺه؟‘ ³⁴ ٽيون ٿي ڪيا جي ’امي ان امارا ٻاپ ڏاڏا شروع ٿي لين مال پارڻا آياھ.‘ ام اُو تمون نٺه هيڪڻه پاهڻه جشن را علاقا ۾ ربا رڻي اجازت ڏيشي، ڪم تون مصري قوم را منڪ ڌراڙون ٿي نڦرت ڪرڻه.“

47 پسنه یوسف زائين مصر مُلک را پادشا ننه ام همپرايو: "مارا باپ ان مارا پائي آپرو مال، باکري، رييون، گايون، بږه ان اوئون رڼي ملگت هوڏا کنعان مُلک ٿي لڏين آياھ را ان او همئنه جشن را علاقا ۾ سئہ." ² اوئہ آپرون پايون موئين ٿي پونس پائي پيرا ليڏا تا ان پسنه اوئون ننه مصر مُلک را پادشا کن تيڙي گيو. ³ پادشا اوئا رون پايون ننه پونسو: "تمارو ڌنڌو ڪي سئہ؟" اوئي پادشا ننه ڪيڏو: "پادشا جي، امي امارا باپ ڏاڏون را زم مال ڌارونہ." ⁴ اوئي پادشا ننه ام پڻ ڪيڏو: "امي ايتنه پرڏيسي ٿين ايئا مُلک ۾ ريو آياھ، ڪم تون کنعان مُلک ۾ سخت ڏکار هويا ري ڪري اوئنه مال رو سارو نٿي. تيام ميرپونئي ڪرين امون ننه جشن را علاقا ۾ ريو ڏيو!" ⁵ تنيون پادشا يوسف ننه ڪيڏو: "تارو باپ ان تارا پائي تون کن آياھ را ⁶ ان مصر مُلک رو ٻڌو علاقا تون هومو سئہ. تون آپرا باپ ان پايون ننه جشن را علاقا ۾ وسا ڪم تون مصر مُلک مئين ٻڌون ٿي نائوڪو علاقا اوئي سئہ. آپرون پايون موئين جيا تون هوشيار هزمئہ اوئون ننه مارو مال همپاريا مانھ راک!"

⁷ پسنه يوسف يعقوب ننه پڻ پادشا ٿي ملاقات هارو تيڙي گيو ان يعقوب پادشا ننه آشيرواڏ ڏيڏئي. ⁸ پادشا يعقوب ننه پونسو: "تارئي عمر ڪٿي سئہ؟" ⁹ يعقوب پادشا ننه وڙندئي ڏين ڪيڏو: "مارئي عمر هيڪ هو ٽيه سال سئہ. مارئي حياتي الاهي توڙئي ان ڏڪون ٿي پرل سئہ. مارئي حياتي اتئي نٿي ٿئي زئي مارون باپ ڏاڏون رڼي هئي." ¹⁰ پسنه يعقوب پادشا ننه آشيرواڏ ڏين اوئون گيو پرو.

¹¹ اوئون زيا ڪيڙ يوسف آپرا باپ ان پايون ننه پادشا را حڪم پرموئنه جشن را علاقا ۾ رمسيس نومي ماڳ مانھ وسايا ان اوئون ننه هائي علاقا هميش هارو ڏيڏو پرو. او مصر مُلک رو ٻڌون ٿي نائوڪو ان آياڌ علاقا هتو. ¹² يوسف آپرا باپ ان آپرون پايون ننه اوئون ري اڪائي پرموئنه ڏون ڏيتو ريو.

ڏڪار رو وڌو

¹³ تڏو ڳڏريا ڪيڙ ڏڪار اتو وڌي ڳيو جي منڪون ڪن ڪاڏا رو ڪئين پڻ نه ريو. مصر ان ڪنعان ۾ ڏڪار ري ڪري منڪون رو پوندو هاڙ ٿي ڳيو تو. ¹⁴ يوسف مصر ان ڪنعان رون منڪون نئه ڏون ويساتو ڏيڌو، ان اوئون را پئياها لڻ محل ۾ پاڌشا نئه ڏيڌا. ¹⁵ زئيون مصر مُلڪ ان ڪنعان مُلڪ ۾ منڪون ڪن پئياها ڪٿي ڳيا تئيون مصر مُلڪ را منڪ يوسف ڪن آيا ان ڪيو مڌيا: ”هوءَ امون ڪن پئياها هاو نٿي، تيام هوءَ ڏون ڏيو! تمارئ هوتون امي ڪم ڪرين پوک ٿي مرشون؟“ ¹⁶ تئيون يوسف ڪيڌو: ”جي پئياها نٿي تون ڪي ٿيو؟ تمي آڀرو مال لي آو تون هون اوئا رئه پڌلئه ڏون ڏيه.“ ¹⁷ تئيون او آڀرو مال يوسف ڪن لي آوا مڌيا ان يوسف گهوڙون، ريڊيون ٻاڪريون، ڳايون ٻڙهه ان ڳڏيڙون رئه پڌلئه اوئون نئه ڏون ڏيو مڌيو ان ٻڌو سال اوئون نئه مال رئه پڌلئه ڏون ڏيتو ريو.

¹⁸ زئيون او سال ڪتم ٿي ڳيو تئيون ٻيڙهه سال وڙي يوسف ڪن آيا ان ڪيو مڌيا: ”سائين، تمون نئه تون ڪٻر سئ ڪي امون ڪن ڪئين نٿي پڇيو ڪم تون امارا پئياها ڪتم ٿي ڳيا ان امارو مال پڻ تمارو ٿي ڳيوه. هوءَ امون شيوا ان اماري بنيون شيوا ٻيڙو ڪئين پڻ نٿي.“ ¹⁹ ام نه ٿئ جي امي تمارئ هوتون پوکي مري زائون ان اماري بني پڻ اُڃڙي زائو؟ تيام تمي امون نئه ان اماري بني ويساتي ليو ري. امي پاڌشا را ڳلوم ٿي زاشون ان اماري بني پڻ پاڌشا ري ٿي زاشي. امون نئه ڪاڏا هارو ڏون ڏيو زم امي مريا ٿي پڇي زائون ان امون نئه وايا هارو ٻيڙ پڻ ڏيو زم اماري بني هوني نه ٿي زائو.“

²⁰ پستئ يوسف مصر مُلڪ ري ٻڌي بني پاڌشا را نوم مانھ ويساتي ليڌي ري ڪم تون مصر ري منڪي ڏڪار ٿي تنڱ ٿين ويسا پري. هم ٻڌا ڪيتر مصر مُلڪ را پاڌشا را ٿي ڳيا. ²¹ يوسف مصر مُلڪ ۾ هيڪي ڪنڊ ٿي لڻ ٻيڙي ڪنڊ رون منڪون نئه پاڌشا را ڳلوم نايا پرا ان اوئون نئه شهرون ۾ لي آوين راکيا. ²² پڻ اوئ پوزاريون ري زمي نه ليڌي ڪم

تون پادشا را پاها ٿي پوزاريون نٽه ڪاڏا هارو مقرر ڪرل ڏون زرتو، پوزاري اوتا موئين ٿي ڪاتا پيتا. تيام اوئي آپري ٻني نه ويسِي.

²³ تئين يوسف اوت رون منڪون نٽه ڪيدو: ”زوئو! مئين آڙ تمون نٽه تماري ٻني هوڏا پادشا را نوم مانھ ويساتا ليدا را. تيام تمِي آپ هارو ايئون پيز ليو ان واو! ²⁴ قصل موئين ٿي ڏون رو پونسمو پاڳ پادشا نٽه ڏيا ان پاقي چار حصا تمارا ٿيشي. اوتا موئين ٿي تمارا ان تماري اڪائي را ڪاڏا هارو هوشي ان قصل وايا هارو هوشي.“

²⁵ اوئي ڪيدو: ”سائين، تمِي امارو جيو پچايوه. امون مانھ تماري ڏيا رئي نظر هوئھ ان امي پادشا را ڳلوم ريشون.“ ²⁶ پسئھ يوسف اي قانون نايو جيو مصر مُلڪ ۾ هزون هوڏي سئھ جي پادشا نٽه هر قصل رو پونسمو حصو ڏيدو زائھ. پڻ پوزاريون رئي زمي پادشا رئي نه ٿئي.

يعقوب رئي آڪري انچا

²⁷ يعقوب رئي اولاد ڪا اسرائيلي قوم مصر مُلڪ را جشنِ علاقا ۾ ريتا ان اوئي اوئھ آپري ملڪت پيڙي ڪري ان اوئون رئي آياڏي الاهي وڌي ڳئي. ²⁸ يعقوب مصر مُلڪ ۾ هترئھ سالون هوڏي ريو. يعقوب رئي عمر هيڪ هو ستيتاليھ سال هئي. ²⁹ زئين يعقوب رئھ سرگواسي ٿيا رو توڻو آيو، تئين اوئھ آپرا ڏيڪرا يوسف نٽه تيڙاوين هون ڪاڏا را رواز پرموئھ ڪيدو: ”ميريوني ڪرين تون ماري هاتر مانھ هات راڪين هاسو ربا رو هون ڪا جي مارا مريا ڪيڙ تون مون نٽه مصر مُلڪ ۾ نئين ڏقناوئھ. ³⁰ پڻ تون مون نٽه مصر مُلڪ ٿي لي زائين مارا ٻاپ ڏاڏون ڪن ڏقناوي!“ يوسف جواب ڏيدو: ”زم تمِي ڪوه ربا، هون همروم ڪريھ.“ ³¹ پسئھ يعقوب ڪيدو: ”تون مون ٿي هون ڪا!“ تون يوسف اوتا ٿي هون ڪاڏو. تئين يعقوب آپرا ڪاتلا مانھ اونشيا هومو ڦرين پرميشور هومي نمڻ ڪرين پرميشور رو ٿورو مونيو.

يعقوب آپرون پوترون اِفرائيم ان منسي نئه آشيرواڊ ڏئھ

48

ڪئنيڪ ڏيئون ڪيڙ ام ٿيو جي ڪئيڪ آوين يوسف نئه ڪيڏو: ”تمارو پتا پيمار سئھ.“ تيام يوسف آپرون پيئون ڏيڪرون منسي ان اِفرائيم نئه پيڙا تيڙين آپرا باپ نئه بولاوا ڳيو. ² زئيون ڪئيڪ آوين يعقوب نئه اي ڪهر ڏيڏئي: ”تمارو ڏيڪرو يوسف تماري ڪيريت پونسيا هارو تمون ڪن آوئھ ريو.“ تئيون او هيئت ڪرين ڪاتلا مانھ اونين پينو. ³ زئيون يوسف اوئھ پوڳيو تئيون يعقوب اوئا نئه ڪيڏو: ”ڪراوون ايشور مون نئه ڪنعان ملڪ ۾ لوز نومي شهر ۾ ڏرشن ڏيڏا ان مون نئه آشيرواڊ ڏيڏئي.“ ⁴ اوئھ مون نئه ڪيڏو: ’هون تاري واري وڏاويھ. تاري اولاد اتي وڏي زاشي جي او هيڪ موئي قوم نهي زاشي جيا موئين الاهي ڦيلا سئھ. تون ڪيڙ اي ملڪ تارا وستار نئه هميش هارو ڏيھ پرو.‘ ⁵ تيام تارا بي ڏيڪرا جيا مارئھ مصر ۾ آيا ٿي مور زلميا، او مارا سئھ. اِفرائيم ان منسي پڻ مارا آپرا ڏيڪرا روين ان شمعون را زم مارا ڏيڪرا ڳٽاشي. ⁶ پڻ هونئ جئي اولاد اوئون ڪيڙ ٿيشي او تاري ڪيوراشي. ان او پڻ آپرون پايون اِفرائيم ان منسي ري ملڳت ۾ پائيوار ٿيشي. ⁷ اي وات ياد راک! زئيون هون فدان ارام را علاقا ٿي آوتو تو تئيون تاري مان راخل ڪنعان ملڪ را اِفرات شهر ڏوڪڙي ڳڏاري ڳئي ان مئين اوئا نئه اِفرات مطلب بيت لحم شهر هومو زيا واڙا مارڳ رئه هيڪئھ پاهئھ ڌقن ڪري.“

⁸ پسئھ اسرائيل يعني يعقوب يوسف رون ڏيڪرون نئه زوئين اوئا ٿي پونسيو: ”اي ڪوڻ سئھ؟“ ⁹ يوسف آپرا پتا نئه ڪيڏو: ”اي مارا ڏيڪرا سئھ جيا پرميشور مون نئه ڏيڏا.“ اوئھ ڪيڏو: ”ايئون نئه مون ڪن تيڙي او زم هون اوئون نئه آشيرواڊ ڏيون.“ ¹⁰ هونئ يعقوب رئي نظر گهرڏو هوبا ري ڪري الاهي گهٽ ٿي ڳئي ٿي. او هاوڙ نمونئھ پاڙي نتو هيڪتو. تيام يوسف اوئون نئه آپرا باپ ڪن ڏوڪڙو تيڙي آيو. تئيون يعقوب اوئون نئه

ٻاٽ ۾ لڏا ان ٻوسڪا لڏا. ¹¹ پسنه يعقوب يوسف ننه ڪڍڻو: ”مُون ننه هاو اُميد نٿي جي تارو مونيڊو وري پاڙيه پڻ ايشور تون مون ننه ٿارئي اولاد پڻ ڏيکارڻيه.“

¹² پسنه يوسف آپرون ڏيڪرون ننه آپرا ٻاپ را ڪوڙا ٿي پاهنه ڪريا ان آپ نمين ٻاپ ري پگي پڙيو. ¹³ پسنه يوسف اِفرائيم ننه آپرنه زمڻه هات ان يعقوب رنه ڏاوڻه هات اُپاڙيو ان منسي ننه آپرنه ڏاوڻه هات ان يعقوب رنه زمڻه هات اُپاڙيو. ¹⁴ پڻ يعقوب اي زوڻتو تو جي اِفرائيم ننڪو سڻ، توئي پڻ اُوڻه زوڻي ڪرين آپرو زمڻو هات اُوڻا را ماتا مانھ راکيو ان ڏاوو هات منسي را ماتا مانھ راکيو جيو موتو ڏيڪرو هتو. ¹⁵ پسنه اُوڻه يوسف ننه ام ڪين آشيرواڌ ڏيڏئي:

”ايشور جيا ننه مارو ڏاڏو ابراهيم ان مارو پتا اِضحاق پورئي حياتي مونتا ربا، اُوئي ايشور ٻڌي حياتي آڙ هوڏي مون ننه همپاڙيوھ.“

¹⁶ اُوئي پرميشور ايئون سوڪرون ننه آشيرواڌ ڏه!

پرميشور رنه ڏوت جيئنه مون ننه مَصِيٽون ٿي پچايوھ،

اُوئي ايئون ننه پڻ هر مَصِيٽ ٿي پچاوڻه!

مارو ان مارا ٻاپ ڏاڏا ابراهيم ان اِضحاق رو نوم

ايئون ڏيڪرون ري ڪري وبتو رنه!

ان ايئون رئي اولاد ڌرتي مانھ الاهي وڌي زائڻه!

¹⁷ يوسف زوڻين ڪُش نه ٿيو ڪم تون اُوڻا رنه ٻاپ آپرو زمڻو هات نونا ڏيڪرا اِفرائيم

را ماتا مانھ راکيو تو. تيام اُوڻه آپرا ٻاپ رو زمڻو هات اِفرائيم را ماتا ٿي هتاوين منسي

را ماتا مانھ راکوا مڏيو. ¹⁸ پسنه يوسف آپرا ٻاپ ننه ڪڍڻو: ”ٻا! ام مت ڪرو ڪم تون

موتو ڏيڪرو اي سڻ. آپرو زمڻو هات اُوڻا را ماتا مانھ راکو!“ ¹⁹ پڻ يوسف رو ٻاپ نه

مونيو، ان ڪڍڻو: ”ڏيڪرا، مون ننه نائوڪڻه ڍاڙه ڪپر سڻ جي عمر ۾ ڪوڻ موتو سڻ.“

منسي ٿي پڻ هيڪ موتو ڦليلو ٿيشي پڻ اوتا رو نونو پائي اِفرائيم اوتا ٿي موتو هوشي ان اوتا را وستار ٿي الاهي گهڻو موتو ڦليلو ٿيشي۔

²⁰ يعقوب اوتھ ڏي اوتون نئه اي آشيرواڌ ڏيڏئي: ”اِسرائيلي قوم را منڪ تمارو نوم لين پيزون هارو اي پراٿنا ڪرشي جي، ايشور تمون نئه اِفرائيم ان منسي را زم ڪامياپ ڪرئ!“ ام يعقوب اِفرائيم نئه منسي ٿي موتو نايو۔

²¹ پسئ يعقوب يوسف نئه ڪيڏو: ”حياتي رو ڪوئي پروسو نٿي، مارا مريا رو توڻو ڏوڪرو سئ پڻ ايشور تمون پيزو هوشي ان او تمون نئه وڙي پاسا تمارون باپ ڏاڏون را ملڪ ۾ لي زاشي۔²² هون تون نئه تارون پايون ٿي هيڪ حصو وڌيڪ ڏيونھ۔ اي او علاقو سئ جيو مئين اموري قوم ٿي جنگ ڪرين ليدو تو۔“

يعقوب آپرون ڏيڪرون ٿي آڪري واتون ڪرئ

49 يعقوب آپرون ڏيڪرون نئه تيڙايا ان ڪيڏو:

”تمي ٻڌا پيرا ٿيو زم هون تمون نئه همپڙاوون جي

آيا وازون ڏيئون ۾ تمون ٿي ڪي ٿيشي۔

² او مارون ڏيڪرون، آوو!

ٻڌا پيرا ٿين آپرا باپ يعقوب رئي هومپڙو!

ماري وات مانھ ڏيون ڏيو!

³ او روين، تون مارو مويي ڏيڪرو سئ،

تون ماري جووڻي رئي پيرھين اولاد سئ۔

تون مون وازو ان گهڻي طاقت وازو سئ۔

⁴ توئي پڻ تون ٻوڏ را پوڻي را زم سئ، جيو اوپي نٿي هيڪتو۔

تيام هوئ تون نئه ڪوئي عزت نئين زڙئ،

ڪم تون تُون آڀري مَاشِي پيڙو هُوتو،

ان هم تئين آڀرا ٻاپ رئي پيڙتئي ڪرئي.

⁵ او شِعْمُون ان لاوي، تمي ٻي هيڪ جيو سو.

تماري تروٿارون ظلم را هٿيار سئ.

⁶ هُون تماري صلاح ۾ پيڙو نئين هُون،

ان نڪو وڙي تمارا توڙا ۾ پيڙو ٿيونه.

ڪم تون تمي ڪاوڙ ۾ آوينِ الاهي منڪون رو کُون ڪريو

ان آڀري مرضي ٿي ٻڙدون نئ مندا ڪريا.

⁷ لعنت سئ تماري ڪاوڙ مانھ ڪم تون او الاهي گهٽئي هتئي

ان لعنت سئ تمارا ظلم مانھ ڪم تون الاهي گهٽو هتو.

تمارو وستار اسرائيل مُلڪ ۾ وينڪائي زاشي.

⁸ او يهوداه، تارون پايون رئي ٻڙئي اولاد

ٿاري ٻڙي اولاد را وڪوڻ ڪرشي،

ان او اوئون آڳر نمشي

ڪم تون تارئي اولاد آڀرون ڏشمئون ٿي کتي زاشي.

⁹ او مارا ڏيڪرا يهوداه، تُون جووڻ شينھ جيوو سئ،

جيوو زناور رو شڪار ڪرين زائھ پرو.

تُون شينھ را زم گهات زهالين ٻيهئ،

تُون نئ ڪوڻ چيڙي هيڪھ؟

¹⁰ يهوداه را وستار رئي پاڌشائي ڪيڏي پڻ ڪتم نئين تئ.

ان اُو هميش هُوڊِي پاڌشائي ڪرتا ريشي،
 زئيون هُوڊِي حقيقي پاڌشا نئين آوڻ،
 جيا رڻه اڳڙ قُومون را مائا نمشي.

11 تاري اولاد ري انگُورون ري نائوڪي ويلون اتي گهڻي ٿيشي
 جي اُو آڀرا ڳڏيڙا پڻ هليون ويلون ۾ ٻونڌشي
 ان اُوئون ڪن انگُورون رو رس اتو گهڻو هوشي
 جي اُو آڀرا لوگهڙا پڻ اُوئا ٿي ڏوشي.

12 اُوئون ري اونڪيون انگُورون را پاڪل رس ٿي راتي سوڙ ريشي،
 ان اُوئون را ڏونت ڏوڏ ٿي ڏوڙا شيتير ريشي.

13 او زبُولُون، تاري ٻڌي اولاد سُمُونڊ را ڪنارا مانھ ريشي
 جيئڻه پيڙا اُڀيا رڻه.

اُوئون را ربا واڙا علاقا رو ڌنگ صيدا شهر هُوڊِي هوشي.

14 او اِشڪار، تاري ٻڌي اولاد جووڻ ڳڏيڙا را زم ڏاڍي هوشي،
 جيا مانھ بيئون پاهڻه ٻورا ٻونڌل هونھ
 ان اُو ٻينو هونھ.

15 تاري ٻڌي اولاد آروم ڪريا هارو نائوڪو ماڳ
 ان نائوڪو علاقا زوئينَ

آڀرو ڪوندو پار اُڀاڙيا هارو نيسو ڪرشي،
 پلڻه اُوئون نڻه مڇيوري ۾ ڳلوم ٿين ويڳار ۾ ڪوم ڪرو پڙڻه.

16 او دان، تاري ٻڌي اولاد اِسرائيلي قوم رون ٻيزون قبيلون جيوئي هوشي.

اُو آڀرا ڦڀيلا رو انصاف ڪرشي.

17 دانَ رڻي ٻڌي اولادَ پلئه ڪئي گهٽ هوشي

پڻ اُو مارڳ مانھ ٻيٺل جيريلا ھاپ را زم هوشي،

جيو گهوڙا را ڳريا ۾ ڪرڙه

تئين اُوتا مانھ سوار پاسو زائين پڙه.

18 او پرميشور، هُون اُوتا گهڙي رڻي وات زوئونھ جي تمڻي ڪيڏي مُون نئه مڱڻي ڏيھ؟

19 او جد، تاري ٻڌي اولادَ مانھ ڌاڙيلون رو توڙو حملو ڪرشي

پڻ اُو لار ٿي اُوتون مانھ حملو ڪرين اُوتون نئه پڳڙاوشي پرا.

20 او آشر، تاري ٻڌي اولادَ آڀرون ڪيترون ٿي ناٿوڪو ڌون، پاڙي ان ميوات پيڏا ڪرشي

جيا ٿي پاڌشائون هارو ناٿوڪو طوم تيار ٿيشي.

21 او نفتالي، تاري ٻڌي اولادَ آزاد هڙ را زم هوشي،

جيا را ٻسا الاهي رُوپاڙا هوئھ.

22 او يوسف، تون ميوات ڏيڏا واري ويل را زم سئھ،

جئي پوڻي را ريل ڪن اُوپل هوئھ

ان جيا ري ڌاڙون پينت مانھ پڪڙل هوئھ.

23 دشمن هر دنوڙي ٿي تاري اولادَ مانھ حملو ڪرشي

ان اُوتون نئه مارشي ان ستاوشي.

24 پڻ تاري اولادَ اُوتون نئه هراوشي پرا.

ڪم تون آڀري دنوڙي زهاليا هارو اُوتون رون هاتون نئه

ڪراوون پرميشور رون هاتون نئه ٻڙ، ڏيشي

ان اُوئا ئي پرميشور نئه هُون مونونه.

اُو ئي اسرائيل رئي همپاڙ كرنا ان رڪواڙي كرنا سئه.

25 اُو مارو ايشور سئه

جيو تاري اولاد رئي مدت كرشي.

اُو ئي ڪراوون ايشور سئه،

جيو اوئون نئه آڪاش ٿي مي

ان زمي ٿي پوئي رئي آشيرواڌ ڏيشي.

اُو اوئون نئه اولاد رئي پڻ آشيرواڌ ڏيشي

جي اُو الاهي وڌي زائء.

26 تون هارو ماري اي آشيرواڌ واري پراڻا سئه

مارون پاپ ڏاڏون رون پراڻائون ٿي موٽي

ان زونون ڏونگرون ري سوتيون ٿي اونسئي.

او يوسف، پرميشور ڪرئ جي اي آشيرواڌ تون مانھ رء

ڪم تون تون نئه آڀرون پايون ۾ موٽو نايوه.

27 او بنيامين، تاري اولاد نار را گهوڙ ڪترناڪ سئه.

اُو هوار رو شڪار كرشي

هونز رو آوين مال وراوشي.

28 هم يعقوب آڀرون ڏيڪرون نئه آشيرواڌ رئي پراڻا ڏيڏي. هايون ٻارون ڏيڪرون ٿي

اسرائيلي قوم را ٻارء قبيلا ٿيا.

يعقوب رو سرگواس

²⁹ پسنه يعقوب اوئون ننه هَرمايا: ”هون تون هَوئه مريا ري كوندي مانه سون ان آپرون باپ ڏاڏون ٿي زائين مريه. تيام مارا مريا ڪيتر مُون ننه مارون باپ ڏاڏون ڪن اوئا پونئيرا موئين ڌڻن ڪريا جيو عفرونَ ڇٽي را ڪيتر موئين سئه،³⁰ مطلب اوئا مڪفيله نومي پونئيرا موئين جيو ڪنعان ملڪ موئين ممري نومي ماڳ هومو سئه. اوئا پونئيرا ننه مارئه ڏاڏئه ابراهيم ڪيتر هَوڌو عفرونَ ڇٽي ٿي ويساتو ليدو تو زم او مقومون هارو اوئا رئي ملڳت ٿي زائين. ³¹ اوئنه مارو ڏاڏو ابراهيم ان مارئي ڏاڏئي ساره ڌڻن سئه. اوئنه مارو باپ اِصحاق ان مارئي مان ربقه پڻ ڌڻن سئه ان اوئنه مئين ماري گهر واري لياه ننه پڻ ڌڻن ڪريي. ³² او ڪيتر ان اوئا ڪيتر موئين پونئيرو ڇٽي قوم ٿي ويساتو ليدو تو.“

³³ پسنه زئيون يعقوب آپرون ڏيڪرون ننه هَرماوي ريو تئيون اوئه آپرا هات پڳ کاتلا مانه سڌا ڪريا ان ڌم ڏيڌو پرو ان آپرون باپ ڏاڏون پيرو زائي ٿيو.

يعقوب رو ڪڦن ڌڻن

50 پسنه يوسف آپرا باپ را لاش ننه سونتين بوسڪا ليدا ان زار ٿو زار رووا مڏيو. ² پسنه يوسف اوئون سرڪاري حڪيمون ننه تيزايا جيا لوڻ ٿي هُوڪڙاوين ان ڪشبو وارا مشالا هئين لاش ننه همپارين راکتا ان اوئون ننه حڪم ڏيڌو: ”مارا باپ را لاش ننه ڪشبو وارا مشالا هئو.“ حڪمي يعقوب را لاش ننه ڪشبو وارا مشالا هئا. ³ هايا ڪوم ۾ پورا چاليه ڏي لاڳيا ڪم تون ڪشبو وارا مشالا هئا ٿي لاش ننه هڙبا وڳر همپارين راکيا ۾ اٿا ٿي ڏي لاڳئھ. مصري قوم را منڪ اوئا هارو ستر ڏي وڙاپ ڪرتا ربا.

⁴ پسنه زئيون ماتم را ڏي پورا ٿيا تئيون يوسف مصر ملڪ را پادشا رون وزيرون ان صلاح ڏيڌا وازون ننه ڪيڌو: ”ميريوني ڪرين پادشا ٿي منٿ ڪرو ⁵ جي او مُون ننه

موڪل ڏٺو جي هُون آڀرا ٻاپ نٿو ڌڻن ڪرين پاسو آوون ڪم تون مارڻه ٻاپ مُون نٿو هُون ڏين ام ڪيڏو: 'مارا مريا ڪيڙ مُون نٿو ڪنعان مُلڪ ۾ اُوڻا ئي مقوم ۾ ڌڻن ڪري، جي مئين آڀ هارُو نوراڻو تو-'⁶ تئين پادشا يوسف نٿو موڪل ڏيڏئي جي اُوڻا ان زم اُوڻا رڻه ٻاپ اُوڻا ٿي هُون ڪوراوين ڪيڏو هم رو هم اُوڻا نٿو ڌڻن ڪرڻه.

⁷ تئين يوسف آڀرا ٻاپ نٿو ڌڻن ڪريا هارُو رَوونو ٿيو- اُوڻا پيڙا پادشا را الاهي گهڻا شيواڌاري ان اُوڻا را وزير ان صلاح ڏيڏا واڙا ان مصر مُلڪ را موتا ان ڪاس منڪ پيڙا ڳيا-
⁸ يوسف رڻي ٻڌئي اڪائي، اُوڻا رون پايون ري ٻڌي اڪايون ان اُوڻا را ٻاپ را نوڪر چاڪر اُوڻا پيڙا ڳيا- اُو رُوڳا ننڪون ٻارون ان مال نٿو ڪئينڪ نوڪرون رڻه حواله ڪرين جشن را علاقا ۾ ساڌي ڳيا-⁹ يوسف پيڙا رت ان گهوڙون مانھ سوار منڪ پڻ ڳيا- ام هيڪ موتو تَوَرُو يوسف پيڙو هتو-

¹⁰ زئين اُو يردن ڌريا پار اوترين آند را ڪرا هوڏي پُوڳيا تئين اُوئي زور زور ٿي ماتم ڪريو- اُوڻه يوسف آڀرا ٻاپ هارُو هات ڏي ماتم ڪرايو-¹¹ زئين ڪنعان مُلڪ ري منڪي اُوڻه آند را ڪرا مانھ ايوو ماتم پارو تئين اُو ڪيو مڌيا: "مصري قوم رون منڪون رو ماتم تون الاهي ڏک پريو سڻه- " تيام اُوڻا ماڳ رو نوم ايل مصرائيم ڪيوروڻو جيا رو مطلب سڻه "مصري قوم رو ماتم- " اي ماڳ يردن ڌريا رڻه پيڙه پاهڻه سڻه-

¹² يعقوب زم آڀرون ڏيڪرون نٿو ڪيڏو تو اُوئي اُوڻا هارُو هم رو هم ڪريو-¹³ اُوئي اُوڻا نٿو ڪنعان مُلڪ ۾ لي زائين ممري نومي ماڳ را هومليا ڪيتر موئين مُڪفيله نومي پونئيرا موئين ڌڻن ڪريو، جيا نٿو اُوڻا رڻه ڏاڏه ابراهيم عفرون جتي ٿي ويساتو لين مقومون هارُو آڀري ملڪت ناوئي تي-¹⁴ يوسف آڀرا ٻاپ نٿو ڌڻن ڪريا ڪيڙ آڀرون پايون ان پيرون منڪون پيڙو مصر مُلڪ پاسو ڳيو-

يُوسُفُ اُپرون پايون نٽه وڙي پروسو ڏٺو

¹⁵ هُوءَ يُوسُفُ ري پايي زويو جي ٻاپ تون ڳڏاري ڳيو تون پسنه يُوسُفُ را پائي آيت
 ۾ ام ڪيو مڏيا: ”ٿي هيڪڙهه جي يُوسُفُ امون ٿي ڏشمنئي راکڻه ان اماري ٻڌي پُونڌائي
 رو پڌلو لئه.“ ¹⁶ تيام اُوئي يُوسُفُ نٽه اي نياپو ڏي ميليو: ”ٻا امون نٽه مريا ٿي مور اي
 حُڪم ڏيڏو تو جي، ¹⁷ ’تمي يُوسُفُ ٿي ام ڪيا: ’تاري پايي تُون ٿي جئين پڻ انيا ڪريو
 توهوءَ تُون اُوئون نٽه ماڦ ڪر پرا.“ ¹⁸ تيام ميرپونئي ڪرين امارا ڏوه ماڦ ڪر ڪم تون
 امي پڻ اُوئا ايشور نٽه مونونھ جيا نٽه آڻڻو ٻاپ مونتو.“ يُوسُفُ هاڻي وات هومپرين رويو
 پرو-

¹⁸ پسنه يُوسُفُ را پائي آڻوڪا اُوئا هوما ڳيا ان اُوئا هوما نميا ان ڪيڏو: ”زوءُ،
 امي تارا نوڪر سون.“ ¹⁹ يُوسُفُ اُوئون نٽه ڪيڏو: ”پيئائو مت، هُون ڪوئي ايشور نٿي؟
²⁰ تمي تون مُون ٿي پُونڌائي ڪري پڻ ايشور اُوئا نٽه پلائي ۾ پڌلاوئي پري زم اُو الاهي
 منڪون رو جيو پچاونه، زم همئنه ٿه ريو.“ ²¹ تيام تمي مت پيئائو! هُون تماري ان تمارون
 ٻارون رئي همپار ڪرتو ريه.“ ام اُوئه پريم ٿي واتون ڪري ان اُوئون نٽه ڌلاسو ڏين يقين
 ڏيورايو-

يُوسُفُ رو سرڳواسي ٿيو

²² يُوسُفُ ان اُوئا رون پايون رئي اولاد مصر مُلڪ ۾ رئي ان يُوسُفُ هيڪ هُو ڏه سال
 حياتي ريو. ²³ اُوئه اِفرائيم رئي ترئمئي پيڙئي پاڙي ان منسي را ڏيڪرا مڪير ري اولاد
 نٽه پڻ يُوسُفُ آڀرا ڪوڙا ۾ ليڏا. ²⁴ پسنه يُوسُفُ اُپرون پايون نٽه ڪيڏو: ”مارا مريا رو توڻو
 ڏوڪڙو سٺه. ايشور تمون نٽه ڪيڏي نئين ڀولنه اُو ڏٿيا ڪرشي. اُو تمون نٽه ايئا مُلڪ ٿي
 ڪاڊين اُوئا مُلڪ ۾ تيڙي زاشي جيا رو اُوئه هون آڀئا ڏاڏا ابراهيم، اِضحاق، ان يعقوب ٿي
 ڪاڏو تو.“ ²⁵ پسنه يُوسُفُ هون ڏيوروين اِسرائيلي قوم نٽه ڪيڏو: ”ايشور ضرور تمون

نټه ياد كړشي. تيام زئيون تمې ايټون زائو تئيون ماري هاڅكي ضرور آپ پيږي لي زايا!
 26 يوسف هيك هو ده سالون رو تين گذاريو. اوئا را لاش نټه همپاږين راكيا هارو كښو
 واړا مشالا هټيا ان اوئا نټه مصر ملك ږ كاس پيټي ږ راكيو.